

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΓΟΥΔΗ

ΠΡΩΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΚΛΑΣΣΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ
ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

XIX.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ

ΣΧΟΛΙΑ. ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ. ΕΙΚΟΝΕΣ.

Πρός χρήσιν τῶν μαθητῶν τῆς Ε' τάξεως τῶν Γυμνασίων
καὶ τῆς ἀντιστοίχου τῶν ἄλλων σχολείων.

ΕΚΔΟΣΙΣ Α'

Τεμάχιο δρά. 18.

εφε

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Δ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ
ΟΔΟΣ ΤΑΚΗ 13

1937

42092

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΓΟΥΔΗ

ΠΡΩΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΥΠΟΥ ΚΛΑΣΣΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ
ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΥ ΠΡΩΤΥΠΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

XIX.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ

ΣΧΟΛΙΑ - ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ Α'.

ε + 9

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Δ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ
ΟΔΟΣ ΤΑΚΗ 13

1937

НАУОТ И ГУСІЯТННД
ДІЛІАХА НІЗ АІВІЕЛІФ
ЕРПІДЮЗ

БІЛАНДАМ - АДАХ

ІЗІАННА НІЗ
УКАЇЧА БІЛАНДАМ
ЕКІННАТ ФОЛО
ІТСІЛ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΛΥΔΙΩΝ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ

ΓΛΩΣΣΙΚΑ - ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ - ΖΗΤΗΜΑΤΑ

1-18. 1-5 πρέσβυτος κ. πρεσβύτης γέρων, στελχω βαδίζω, πάροιδεν ἔμπροσθεν, δόμοι ἡ σκηνὴ τοῦ βασιλέως, καινουργῶ νέα σχέδια θέτω εἰς ἐνέργειαν, μελετῶ, τοῦθμὸν γῆρας (ἔστι) μάλιστα πνον δὲν πάίρνει πολὺν ψπον, τοι δπως γνωρίζουν ὅλοι, δξὺ πάρεστιν ἐπ' ὀφθαλμοῖς οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἔχουν δεξιήτα ἀντιλήψεως, τὸ μάτι μου κόβει.—**6-11** πορθμεύω διέρχομαι, ἀστήρ ὅδε ὑποκ., τίς αγν., ποτὲ ἐν ἔρωτ. προτ.: τέλος πάντων, τάχα, ἀλισσω-ἄσσω (διάττων, αἴγες κύματα, Αἴγαῖον) πηδῶ, τινάσσομαι, τρέχω, μεσ(σ)σήρης; 2 δ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ οὐρανοῦ, εἰς τοῦτο τὸ ἔπι, ἐπιπάροδος ἐπτακόματος, ἐπτάστερος, οὐκουν... δι' αὐτὸ λοιπὸν δὲν ἀκούονται, θαλάσσης κατὰ ζεῦγμα πύδε τὸ φθόγγος νοητέον βοή, δρόθος, φλοισβος..., κατ' ἔχουσι τιμῆσις, κατέχω κυριεύω, πιληρῶ.—**12-6** ἀτσεις 8 στρεφογυρίζεις βιαστικά, νευρικά, τῆδε ἐνταῦθα, Αὐλίς, αἰτ. Αὐλίδα κ. Αὐλιν, φυλακαὶ οἱ φύλακες, ἡ φρούρα, τείχη διχοδιατικὰ ἔργα τοῦ στρατοπέδου, ἀκίνητος δ μὴ δεικνύων ἵγνος κινήσεως καὶ ἀνησυχίας, ατγρ.—**16-27** ἐκπερδῶ βίου περνῶ ὅλην μου τὴν ζωήν, (πάρτα,) δις ἐξεπέρδας γνωμ., ἀγνώσ-ῶτος 1 ἀγνωστος, ατγρ., ἀκλεής ἀφανῆς, ἀσημος, ἥσσον ζηλῶ λιτ. οὐδαμῶς ζηλεύω, οἱ ἐν τιμαῖς οἱ κατέχοντες ἀξιώματα, ὑψηλὰς θέσεις, καὶ μήν γε καὶ δμως ἵσα ἵσα, τὸ καλὸν τοῦ βίου τὸ θελγητόν, ἡ γλύκα τῆς ζωῆς, (ἔστιν) ἐνταῦθα ἔδω ἔγκειται, εἰς τὰς τιμάς, ἔδω ἡ ζωὴ ἔχει τὴν γλύκαν της, γέ 21 νάι, δὲ ἀλλά, σφαλερδῶς ἐπικίνδυνος, τοῦτο τὸ καλόν ἐστι σφαλερόν, πρότιμος δ ὑπὲρ τοὺς ἄλλους τιμόμενος, τὸ πρότιμον τὰ ἀνώτερα ἀξιώματα, προσίσταμαι ἔυχομαι πλησίον, προστίθεμαι: τὰ ἀξιώματα είναι μὲν γλυκά, ἀλλ' ὅταν τὰ ἀποκτήσωμεν, μᾶς ποτίζουν φρομάκια, δρόθῶ κρατῶ υψηλά, εἰς τιμὴν καὶ ὑπελήψιν, τὰ θεῶν

οὐκ δρυθωθέντα ἡ μὴ δρυθωσις τῶν θεῶν, ἡ παράλειψις τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς δρυειλομένης τιμῆς, ἡ περιφρόνησις τῶν θεῶν, γνῶμαι πολλαὶ ἡ κοινὴ γνώμη, δυσάρεστος δυσμενής, καὶ δυσάρεστοι παράταξι: ἀντὶ: ἐὰν δυσάρεστοι ὅσι, **κναίω** ἔνω, τοῖβω (πρβλ. κνησμὸς φαγούρα), **διακναίω** φθείρω, ἀφανίζω, οἱ ἄρο. γνωμ.· διὰ τί τὸ ἀσύνδ. 24; —**28-33 ἄγαματινά τυνος** ἡ **ἄγαματινός τε** (θαυμάζω) παραξενεύθμαι διὰ κάτι, τὸ διοῖον συμβαίνει εἰς ἔνα, **ἀριστεὺς** ὁ ἐν τιμαῖς 19: αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δὲν μοῦ προκαλεῖ ἐνεύπωσιν προκειμένου περὶ ἀνδρὸς..., **φυτεύω** γεννῶ, ἐπὶ **πᾶσιν ἀγαθοῖς** ἐπὶ τῷ δρῷ ὅλα νὰ σοῦ ἀποβαίνουν εὐτυχῆ, μὲ τὴν συμφωνίαν νὰ τὰ εὐδίσκης ὅλα μέλι γάλα εἰς τὴν ζωήν σου, **χαίρειν καὶ λυπεῖσθαι** νὰ δοκιμάζῃς ἀναμεὶξ καράν καὶ λύτην, τὰ θεῶν ἔσται βουλόμενα οὕτω οἱ θεοὶ οὕτω βουλήσονται, οἱ θεοὶ αὐτὸ θέλουν εἰς αἰῶνα τὸν ἄπαντα.—**34-42 ἀναπετάννυμι φάσις λαμπτῆρος** σηκώνω πολὺ τὸ φῶς τοῦ λ., δέλτος θ. ἐπιστολή, πρβλ. δελτάριον, περὸ **χερῶν** ἐμπρός σου, **συγχέω** σβήνω, **λύω** ἀποσφραγίζω, **δπίσω** πάλιν, **πεύκη** ἡ (ἐκ πεύκης) πινακίς (ἐφ⁺ ἡς ἐγράφετο ἢ ἐπιστολή), **πέδον** (ποὺς) ἔδαφος, δάπεδον, **πέδῳ** κατὰ γῆς, κατὰ χέων τμῆσις, **θαλερὸς** χονδρός, **ἐνδέω** ἔχω ἀνάγκην, στεροῦμαι, **ἀπορον··** ἀπορία, ἀμηχανία, **Ιδιοτροπία**, παραξενιά, ἀνεξήγητα παραξενα, **μὴ οὐ** διὰ τὴν πραγηγούμενην ἀρνησιν: παρουσιάζεις ὅλα τὰ συμπτώματα τῆς παραξενίας, ὥστε νὰ σὲ **χαρακτηρίζῃ** κανεὶς ὡς τρελλόν.—**43-8 πονῶ** ὑποφέρω, **νέον** εὔφ. κακόν, **κοινῶ** ἀνακοινῶ, **μῆθος** τὸ μυστικὸν τοῦ πόνου, **ἀγαθὸς** τίμιος, **πέμπει** ἔδωκε, **τότε** ὅτε ἔφερες τὴν Κλ. ὡς νύμφην εἰς τὰ ἀνάκτορά σου, **φερονὴ** πᾶν ὅ, τι φέρει μαζί της ἡ σύζυγος κατὰ τὸν γάμον εἰς τὸν οἶκον τοῦ συζύγου, προϊέ, **συννυμφοκόμος** (νυμφοκόμος θ. ἡ στολίζουσα τὴν νύμφην) δ βοηθῶν τὴν νύμφην εἰς τὸν στολισμόν, ἐνταῦθα: συντροφεύων τὴν νύμφην, συνοδός, **δίκαιος** πιστός, **φερογήν··** συννυμφοκόμον τε κτγρ.

1 ὡ πρέσβυν τίς ὁ γέρων λέγεται ἐν 45-8. **7 Σείριος** ὁ ὑπότοῦ Ὁμήρου καλούμενος **κύων** τοῦ Ὡρίωνος ὡς συνοδεύων τὸν κυνηγὸν τῶν Πλειάδων, δ λαμπρότατος τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων, περὶ οὐ ίδ. Ὁμ. X 29 καὶ Σ 480 ἡμετ. ἐκδ., ὅπου δ λόγος καὶ περὶ τῶν Πλειάδων. **ἐπτάπορος** ἐπειδὴ ἡ Πλειάς κατὰ τοὺς ἀρχαίους ἀπετελεῖτο ἐξ 7 ἀστέρων, διέγραφεν ἐπὶ τὰ τροχιάς, ὅπεν: ἐιτασώματος. **8 μεσσήρης** περὶ τὰ μέσα Αὐγούστου αἱ Πλειάδες μεσουρανοῦσι κατὰ τὴν πρωΐαν. **11 εὔριπος** πορθμός, **Εὔριπος** (κατ-

ἔξοχήν, πρβλ. Ἰσθμός, ἄλογον...) δο Χαλκίδικος (πορθμός), τὸ στενώτερον μέρος τῆς στενῆς καὶ μακρᾶς θαλάσσης, ἡτις χωρίζει τὴν ἀνατολικὴν Στερεάν Ἑλλάδα ἀπὸ τῆς Εὐβοίας, πολυθρύλητος διὰ τὴν παλιόροιαν. **14 Αὖτις** πολύγνη τῆς Βοιωτίας, ἀπέναντι τῆς Χαλκίδος, νῦν Βαθύ, ἔχουσα δύο κόλπους, τὸν βόρειον, Μικρὸν Βαθύ, καὶ τὸν νότιον, Μεγάλο Βαθύ, χωρίζομένους διὰ βουνώδους προσβολῆς. Ἐκεῖ, ἵπιας δὲ καὶ εἰς τὸν νότιον λιμένα τῆς Χαλκίδος, εἶχε συγκεντρωθῆ ὁ στόλος τῶν Ἑλλήνων ὁ προωρισμένος διὰ τὴν Τοιίαν.—**34 λαμπτήρ** ἐν Ὁδυσσείᾳ πρὸς φωτισμὸν γίνεται χοῆσις πυραύνων, ἐφ' ὃν καίονται δάδες (δαδία), ὑστερον ἐγίνετο χοῆσις λύχνων θεατῶν (μύξα τὸ ἄκρον τοῦ λύχνου, δι' οὐ προέκει ἡ θρυαλλίς, δθεν λύχνοι μονόμυξοι, δίμυξοι...), ίδ. ΑΑΜ Γ' Αἴθ. Αγγ. 85-8, δτον ἔχουν ἐκτεθῆ ποικιλότατοι λύχνοι. **35 δέλτος** αὕτη ἡτο ἔνδινος πίναξ, συνήθως οχήματος δροθυρών, οὐ ἡ ἐτέρα ἐπιφάνεια ἐκοιλαίνετο εἰς μικρὸν βάθτος, ἀφιεμένου περὶ τὰ ἄκρα ἐξέχοντος πλαισίου, ὅπως βλέπομεν εἰς τὰς σημερινὰς σχολικὰς πλάκας τὰς φερούσας τὸ ἔνδινον πλαίσιον· ἡ κοίλη ἐπιφάνεια ἐπεχρίτετο διὰ λεπτοῦ στρῶματος κηροῦ ἢ μαλακοῦ, μάλιθης, μεγάματος κηροῦ καὶ πίσσης, ἢ σκληροῦ (δέλτοι σκληρόχρονοι), ἐπ' αὐτοῦ δὲ ἐγράφετο τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς διὰ τοῦ λεγομένου στύλου ἢ γραφείου, μεταλλίνου δργάνου, οὐ τὸ μὲν ἐν ἄκρον ἡτο δέ τοῦ πρὸς χάραξιν τῶν γραμμάτων, τὸ δὲ ἄλλο πλατὺ πρὸς ἀπάλειψιν τῶν γεγραμμένων καὶ ἰσοπέδωσιν τοῦ κηροῦ. Πολλάκις ἡ δέλτος εἶχε καὶ δύο πίνακας (δίπτυχον) καὶ τοεῖς (τρίπτυχον) καὶ πλείονας, συνδεομένους κατὰ μίαν πλευρὰν διὰ μεταλλίνων δακτυλίων, ἐπεγόντων θέσιν γιγγάλμων. Ἐάν τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς ἡτο ἀπόρρητον, διεπεράτο λινοῦν νῆμα, ὁ θῶμιγξ, διὰ τῶν δπῶν, τὰς δποίας ἐφερε τὸ πολύπτυχον εἰς τὰς αὐτὰς θέσεις τοῦ πλαισίου, τὰ δὲ ἄκρα αὐτοῦ συνδεόμενα ἐσφραγίζοντο διὰ τῆς λεγομένης σημαντρίδος γῆς, εἰδικῶν χρώματος, ἢ δύπον, κηροῦ (ὅπως κάμινομεν περίπου καὶ σήμερον εἰς τὰ ταχυδρ. δέματα). Ἀλλοτε τὰ γράμματα ἐκυράσσοντο ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἔνδινου ἢ ἐγράφοντο ἐπ' αὐτοῦ διὰ μελάνης. Ἀνάλογα πρὸς τὰς δέλτους ἥσαν καὶ τὰ γράμματεῖα, πίνακες ἐπικεχρισμένοι διὰ γύψου καὶ διὰ τοῦτο καλούμενοι λευκώματα ἢ λελευκωμένα γραμματεῖα, ἐφ' ὃν ἔγραφον διὰ μέλανος ἢ ἐρυθροῦ χρώματος.—**Χαρακτηρισμός** Ἀγαμέμνονος καὶ τοῦ πρεσβύτοντος. Χρόνος ἐνάρξεως ἡς πράξεως. Ιόπος, ὅπου ὑπόκειται ἡ σημήν.

49-110. 49-54 Θεστίας ἡ κόρη τοῦ Θεστίου (ὁ Θέστιος),

βασιλέως τῆς Αἰτωλίας, ξυνάοδος (ξὺν ἀείω (συνείω), *sego*)
 σογιπχ, σύζυγος, δλβιζω (δλβος ὄντικη εὐτυχία) καθιστῶ ἢ θεωρῶ
 τινα δλβιον, εὐτυχῆ, οἱ τὰ πρῶτα' ὠλβισμένοι νεανίαι Ἐλλ. οἱ
 νέοι τῆς Ἐλλάδος οἱ πλέον εὐτυχισμένοι, πλούσιοι, μνηστήρες
 (κτγρ.) ταύτης, ξυνιστημι μελετῶ, μαγειρεύω· ἐκ τούτου κατὰ
 ζεῦγμα νοητέον εἰς τὸ ἀπειλαὶ τὸ ἥσαν ἢ ἔγιγνοντο, (ὑπ' ἐκείνων)
 δστις περιλ. δσοι τυχὸν δέν, ἀναφ. ὑποθ.—55·65 τὸ πρᾶγμα
 ἐπειγούμενον διὰ τοῦ δοῦναι· μὴ δοῦναι, τὲ τὲ εἴτε· εἴτε, ἀπόρως
 είχε *T.* ἐνθάλλεν εἰς ἀμηχανίαν, ἔφερεν εἰς ἀδιέξοδον τὸν *T.*,
 ἀπιοματικῆς τύχης; κειδίζομαι τὴν περίστασιν, βολεύω, οἰκονομῶ,
 δπως πλ. ἐο. ἐκ τοῦ ἀπόρως είχε, εἰσέρχεται μέ (*μοι*) τι ἢ ἐπέρ-
 χεται ἢ παρίσταται ἐπέρχεται εἰς τὸν νοῦν μου μία ἰδέα, σκέψις,
 νιν αἰτ. τῆς τριτορθος. προσωπ. ἀντων. γέν. κ. ἀριθ. κοινοῦ, ποβλ.
 τὸ Ὀμηρ. μίν, συμβάλλομεν δεξιάς συμπλέκομεν, δίδομεν τὰς δ.,
 ὑποκ. τῶν ἀπομφ. μνηστήρας, σπονδάς καθίημι χύνω κάτω σπον-
 δάς, ἔμπυρα (τὰ ἐν πυρὶ) τὰ καιόμενα θύματα, δι' ἔμπυρων διὰ
 μέσου τῶν, ἐπάνω εἰς τὰ ἔ, ἢ, ἐπειδὴ σπονδάς καθίημι σπένδω:
 νὰ συνάφων συμφωνίαν διὰ θυσίας, ἐπαρῷματι ὑπισχνοῦμαι μὲ
 κατάραν (ἐναντίον ἐμοῦ τοῦ ἰδίου), ἐνόρκως, συναμμυνεῖν ὅτι
 πάντες δύο (οἱ μνηστήρες) θὰ βοηθήσουν, τούτῳ δτον ἢ γεν. ἐκ
 τοῦ γυνὴ κτγρ., Ιυνδαοὶς κόρη ὑποκ.. λαβὼν (αὐτὴν) ἀρπάσας,
 ἀπαγαγών, ἀπωθῶ λέχους βιαίως κωρίζω ἀπὸ τὴν σύζυγον, δ
 ἔχων (αὐτὴν) δ σύζυγος, ἐπιστρατεύω τινι ἐκστρατεύω ἐναντίον
 τινός, δπλα ἔνοπλος δύναμις, "Ἐλλην· βάρβαρος ἐπιθ., "Ἐλληνα
 δύοιως βάρβαρον τε ἀδιακρίτως εἴτε ἐλληνικήν εἴτε βαρβαρικήν.
 —66·71 πιστῶ τινα (δρκω) δένω τινὰ δι' δρκουν, ποιητ. αἰτ.
 δπ' ἀλλήλω", ὑπέροχομαι τινα φέρομαι πρός τινα δολίως, βάλλω·
 τοικλοποδιάν, ἔκαπατῶ, συκνή φρήν γνωστικά, τετραπέρατα μυαλά,
 εῦ πως (λιτ.) πολὺ τεχνικά, ἀριστοτεχνικά, ἢ πρότ. παρενθ., δι-
 δωμι δίδω τὴν ἀδειαν, ἐπιτρέπω, θυγατρὶ ἀντκμ., δτον γεν.
 ἀντκμ. εἰς τὸ πνοαι: εἰς δποιον θὰ τὴν ἔφερε τὸ ἔρωτικὸν φύσημα
 τῆς Ἀφροδίτης, τὸ αἰσθημα τῆς καρδίας, Μενέλαιον δς, μὴ ὡρελε
 λαβεῖν εὐχὴν ἀπραγμ., σφε νίν.—71·9 ἐλύθων δδε ἐδῶ, εἰς τὴν
 Ἐλλάδα, ἢ: πολυθρύλητος, ποβλ. τὴν ἔκεινος (Θεμιστοκλῆς ἔκεινος),
 δ κρίνων τὰς θεάς αὐτὸς δ κύριος, ποὺ ἔχει τὸ προνόμιον νὰ δι-
 κάζῃ τὰς θεάς, ἔχει ἀμτβ., ποβλ. εῦ ἔχω, οὕτως ἔχω....,: δπως λέ-
 γουν οἱ Ἀογ., ἢ πρότ. εἰς τὸ δ τὰς θεάς κρίνων, Δακεδαίμονα
 ἀπλῇ αἰτ. τὴν εἰς τόπον κίνησιν εἰς τὸ ἐλθών, ἀνθηρὸς δ ἔχων

τὸ (λαμπρὸν καὶ ζωηρὸν) χρῶμα τοῦ ἄνθους, στολὴ (ώς παρ' ἡμῖν) ἡ περιβολή, εἶμα (ἔννυμι) ἔνδυμα, ὑποκορ. ἴματιον, στολὴ εἰμάτων περίφο., : σὰν ὀραῖον ποικιλόχρωμον ἄνθος μὲ τὴν στολὴν του, λαμπρὸς χρυσᾶς λαμποκοπῶν ἀπὸ χρυσᾶς κοσμήματα, πρβλ. μὲν-τὲ ἀντὶ μὲν-δέ, χλίδημα χλιδῆ, πολυτέλεια, παράθ. τοῦ χρυσᾶς, ἐξαναρπάζω ἀρπάζω εἰς τὸν ἀέρα, ἐρῶν ἐρῶσαν ἐπειδὴ τὴν ἥγάπα καὶ ἀντηγαπᾶτο, ἐπειδὴ τὸ αἴσθημα ἦτο ἀμοιβαῖον, βούσταθμον βούστασιν, λαμβάνω ἐπιτυγχάνω, εὐρίσκω, ἐκδημος δ ἀπουσιάζων ἐκ τῆς κώρας, πτυχ. εἰς τὸ Μενέλαιον, δ δὲ δ Μ., οἰστράω-έω (οἰστρος ἡ βούδομυιγα) τρελλαίνω, ἐνταῦθα ἀμτβ. : τρελλαθείς, οἰστρήσας δρόμῳ σὰν τρελλὸς τρέχων ἀνὰ τὴν, μαρτύρομαι ἐπικαλοῦμαι (μάρτυρας), ως εἰδ., ἡδικημένοις δ πληθ. γενικεύει.—**80.** Β τούτην τὸ ἐντεῦθεν συνεπείᾳ τούτου, ἄσσω 8 δορὶ κινητοποιῶ γοργὰ τὰς δυνάμεις μου, τεύχη οὐ. ὅπλα, βάθρον δ ὅρμος, ώς δίδων ἀσφαλῆ βάσιν εἰς τὰ πλοῖα, στεγνόπορος δ ἔχων στενὸν στόμιον, τὸ ἐπίθ. εὐαρμοστεῖ μᾶλλον εἰς τὸν Εὐβοϊκὸν κόλπον, ἡ ἀπλῆ αἰτ. τὴν εἰς τόπον κίνησιν, πρβλ. Λακεδαιμονία 73, ἀσκέω-ῶ φιλοτεχνῶ, στολίζω, ἐφοδιάζω, ἵπποις - ἄρμασιν ἐν διὰ δυοῖν, στερετηγῶ; σύγγονος συγγενῆς, ἀδελφός, σύγγονόν γε (δύτα) ἐπειδὴ μάλιστα ἐτύγχανον ἀδελφός του.—**87-93** ξυνέστηκα εἰμαι συντεταγμένος, ἡμαι κάθημαι ἀδρανῆς, μὲ ἐσταυρωμένας τὰς κεῖρας, ἥμεσθα τίνος κρόνον; χρῶμαι ἀπλοίᾳ εὐρίσκομαι εἰς ἀδυναμίαν νὰ ἀποκλεύσω, πρβλ. καὶ ἀποστέλλομαι 89 ἀπόρως ἔχω, εὐρίσκομαι εἰς ἀμηχανίαν, ἀναιρῶ χρημαδοτῶ, ἀνεῖλεν (ἡμῖν), σπειρῶ εἰμαι δ πατήσῃ, γεννῶ, οἰκῶ τόδε πέδον ἔχω τὴν ἔδραν μου ἔδω, ἐστι πλοῦς εἰναι δυνατὸς δ ἀπόπλους, Φρυγῶν τῆς πόλεως τῶν Τρώων 71, θύσασι τίς μτῷ.; οὐκ εἰναι τάδε διτε δὲν εἰναι δυνατὰ αὐτὰ ἔδω: ἐκ τῶν τριῶν ἀπόμφ. τῶν ἐξαρτωμένων ἐκ τοῦ ἀνεῖλε τὸ πρῶτον θύσαι εἰναι τελ., τὰ ἄλλα δύο εἰδικά, διότι τὸ ἀνεῖλεν ἐπὶ τούτων λαμβάνεται ως λεκτικόν.—**94-107** εἶπον ἐκέλευσα, ἔδωκα ἐντολήν, ἀλλὰ δὲν λέγει πρὸς τίνα ἔδωκε τὴν ἐντολήν, ἀφίημι ἀφήνω τινὰ ἐλεύθερον (νὰ ἀπέλθῃ), ὑποκ. τοῦ ἀπόμφ. Ταλθύβιον, σρθμιος μεγαλόφρωνος, πρβλ. πιάγιος ἥχος, ἡ δοτ. κηρούγματι δργ. εἰς τὸ ἀφίεναι, τλῆναι; ως οὐκ διν τὰς διότι δὲν θὰ είνην τὸ ψυχικὸν σθένος, οῦ δους, ἀλλ' ἐνταῦθα χρονικῶς: ἀλλὰ τότε, δὴ ἀκοιβῶς, προσφέρω πάντα λόγον μεταχειρίζομαι κάθε δυνατὸν ἐπιχείρημα, πᾶν μέσον, κινῶ πάντα λίθον, τλῆναι δεινὰ νὰ τολμήσω τὴν τρομερὰν πρᾶξιν, κάν καὶ ἐν, πτυχαὶ δέλ-

τούς τὰ φύλλα τῆς ἐπιστολῆς, ἵδ. 35, δάμαρ-ρτος θ. (ἢ ἀραιό-
σκονοσα τὸν δόμον) ἡ σύζυγος, γαμοῦματιν λαμβάνω τινὰ ὡς
ἄνδρα, ὃς γαμουμένη μὲ τὸ πρόσχημα διτι θὰ ὑπανδρευθῇ τόν, ἐκ-
γαυροῦματι (γαυρός, γαυριῶ) ἐγκωμιάζω μὲ ὑπερηφάνειαν, ἀξιωμα
ὑπόδηψις, κοινωνικὴ περιωπή, ἐγκαυρούμενος-λέγων τε, οὕνεκα
διτι, εἰδ., ψέλοι ὑποκ. Ἀχιλλεύς, λέχος ἡ νύμφη, παρ' ἡμῶν ἐμοῦ
καὶ τῆς Κλ.: ἐὰν δὲν στείλωμεν ἔγω καὶ ἡ Κλ. τὴν νύμφην εἰς
τὴν Φθίαν, πειθὼ εἰχον τήνδε αὐτὴν ἐδῶ τὴν πρόφασιν εἰχον,
διὰ νὰ πείσω τὴν σύζυγόν μου, συνάπτω ψευδῆ γάμουν κλείω
ἀγύπαρκτον συνοικέσιον, ἀμφὶ παρθένου περὶ π., διὰ τὴν κόρην
μου, ἵσμεν (ἔγώ,) Κάλκας..., ὃς ἔχει τάδε πῶς ἔχει αὐτὴν ἐδῶ
ἡ ὑπόθεσις.—107-10 ἀ οὐ καλῶς ἔγνων τότε τὴν ἀτυχῆ τότε
σκέψιν μου, αὖθις μεταγράφω καλῶς πάλιν ξαναγράφω καὶ τὴν
διορθώνω τῷρα, λύω ἀποσφραγίζω, ἀνοίγω, ξυνδέω-ω σφρα-
γίζω, κλείω, εὐφρόνη ἡ (εὐφραίνουσα) νῦξ, κατὰ νυκτὸς εὐφρόνην
μέσα εἰς τὰ σκότη τῆς νυκτός.

49 Δήδα σύζυγος τοῦ Τυνδάρεω, βασιλέως ἐν Λακεδαίμονι,
μήτηρ καὶ τῶν Διοσκούρων, Κάστορος καὶ Πολυδεύκους. **58** Κατὰ
τοὺς δροκούς ἔγινθοντο καὶ κειραψίαι, ὃν τὴν σημασίαν ἵδ. ἐν Ὁμ.
Δ 159 ἡμετ. ἐκδ. Παροιμιώδεις εἰχον ἀποβῆσι οἱ Τυνδάρεω δροκοι.
65 Κατὰ τὸν Ἡρόδοτον I 1 καὶ βάρβαροι καὶ Ἐλληνες ἥρπαζον
ἐκ τῶν χωρῶν ἀλλήλων γυναικας. **68** Συνήθως τὸν γαμβρὸν ἔξελε-
γεν δι πατήρ τῆς κόρης. **71** Εἰς τοὺς γάμους τοῦ Πηλέως, βασι-
λέως τῆς Φθίας καὶ πατρὸς τοῦ Ἀχιλλέως, μετὰ τῆς Νηοϊδος
Θέτιδος εἰχον κληθῆ πάντες οἱ θεοί καὶ αἱ θεαὶ πλὴν τῆς Ἔριδος,
ἥτις χολωθεῖσα διὰ τοῦτο ἔρριψε πρὸς ἐκδίκησιν κατὰ τὸ γαμήλιον
συμπόσιον ἐπὶ τῆς τραπέζης δραιάτατον μῆλον φέρον τὴν ἐπιγρα-
φὴν τῇ καλλίστῃ. Τρεῖς θεαὶ συγχρόνως ἥρπασαν τὸ μῆλον διεκδι-
κοῦσσαι ἐκάστη ὑπὲρ ἔαυτῆς τὰ καλλιστεῖα. Καθ' ὑπόδειξιν τοῦ
Διὸς ὁρίσθη διαιτητὴς πρὸς λύσιν τῆς διαφορᾶς τῶν τριῶν θεαῖνῶν
ὅ Πάρις ὁ νιός τοῦ Πριάμου, βασιλέως τῆς Τροίας, βόσκων τότε
ἀγέλας βιῶν τοῦ πατρὸς ἐπὶ τοῦ δροῦς τῆς Ἰδης, δστις προέκρι-
νεν ὃς καλλίστην τὴν Ἀφροδίτην, δελεασθεὶς ἐκ τῆς ὑποσκέσεως
τῆς θεᾶς, ὅτι θὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν σύζυγον τὴν καλλίστην τῶν Ἐλ-
ληνίδων. **71** Οἱ Τρῶες καλοῦνται Φρύγες, διότι ἡ Τροία περιε-
λαμβάνετο εἰς τὴν Μικρὰν Φρυγίαν, πρὸς τὴν διποίαν ἐνίστε καὶ
ταυτίζεται. **74** Οἱ βάρβαροι ἡσαν πολυθρύλητοι διὰ τὸν χλιδὴν
αὐτῶν καὶ τὴν ἐπιδεικτίασιν. Ἐν ἔργοις τέχνης ὁ Πάρις παρίστα-

ται ὡς ἀντιτρόσωπος τῆς βαρβαρικῆς χλιδῆς. 76 Ὁ Μενέλαος ἀπονοίᾳς τότε εἰς τὴν Κρήτην παρὰ τὸν φίλον βασιλέα Ἰδομενέα. 83 Ιπποις Οἱ ἥρωες ἔχοησιμοποίουν ἐν τοῖς μυκην. χρόνοις ἄρματα, μὴ μαχόμενοι ἔφιπποι· ἐντεῦθεν παρο⁷ Ομήρωφ ἵππης ἀρματηλάται. 84 Ὁ Ἄγ. ἐξελέκθη ἀρχιστράτηγος μᾶλλον ὃς δικασταίστατος τῶν ἡγεμόνων ἢ ὃς ἀδελφὸς τοῦ Μενέλαου^{*} κατὰ δὲ τὸν Θουκ. Ι 9 μᾶλλον ἢ δύναμις τοῦ Ἄγ. ἐπέβαλε τὸν πόλεμον ἢ οἱ δύκοι τοῦ Τυνδάρεω. 88 Δὲν καθορίζεται ἂν ἢ ἀπλοία ὠφείλετο εἰς νηνεμίαν ἢ εἰς ἐναντίους ἀνέμους^{*} ὑπὲρ τῆς νηνεμίας συνηγοροῦσι τὰ ἐν 11-2 κ. 813, ὑπὲρ τῶν ἐναντίων ἀνέμων τὰ 1323. 90 τίς ἢ κυριολεξία τοῦ ἀνετίλει βλέπε ἐν τῷ ἡμετέρῳ *Μαντείῳ* τῶν Δελφῶν ἐν σ. 58. 91 Θῦσαι... Ὁ μῆθος τῆς θυσίας τῆς Ἱφ. εἶναι λείψανον παλαιοτάτου ἁθίμου, καθ⁸ δο οἱ ἀνθρώποι πρὸ στρατείας, πρὸ θαλασσίου πλοῦ κ.ἄ. ἐτέλουν ἀνθρωποθυσίας πρὸς ἵλασμὸν τοῦ θείου, καθ⁹ ἀς ὑφίσταντο βαρυτάτην θυσίαν, προσφέροντες εἰς τὸ θεῖον τὸ βαρυτιμότατον πάντων, ἐξ ὅσων ἔχει νὰ προσφέρῃ εἰς αὐτὸν ὁ ἀνθρωπος. Τίς ἡτο δικαστής παρωρισμένος θεός, ὅστις ἔχρηζεν ἵλασμοῦ, καὶ διὰ τί, τοῦτο ἀπεκάλυπτεν δικάντις, ὅστις ἔγινωσκε τὰς βουλὰς τῶν θεῶν. Ἡ Ἀρτεμίς εἶχεν ἐν Αὐλίδι ἱερὸν καὶ ἐτιμᾶτο τὰ μέγιστα ἔκει. 95 Ταλθύβιος κήρυξ τοῦ Ἄγ. 107 Ὁ Κάλχας ἔγινωσκε τὸ μυστικὸν ὃς ἐνδιαφερόμενος ὑπὲρ τῆς πληρώσεως τῆς μαντείας, δο¹⁰ οδ. δικαστής τῆς δολερᾶς προφάσεως τῶν γάμων, δο¹¹ Μεν. ὃς δικαίως ἐνδιαφερόμενος ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τῆς στρατείας.—Τίς ἡ σημασία τοῦ τιμ. 49—110 διὰ τὴν ἱραγωδίαν;

111-63. 111-4 εἴτα παρακελ. ἐμπρός, χώρει πρὸς "Αργος κατὰ τὸ Ἀργος, λόγῳ προφορικῶς, κεύθω κρύπτω, δόμοις οἰκογένεια.—115-23 σημαίνω ἀνακοινῶ, σύντονος σύμφωνος, γλωσσηγ λόγῳ 113, πέμπτω 99, ἔρνος οὐ. βλαστάρι, τρυφερὰ κόρη, πρὸς ταῖς πρόσθεν δέλτοις μετὰ τὴν προηγουμένην μου ἐπιστολῆν, ἔνις-νιν ἀ. θ. νίος, θυγάτηρ, πτέρυξ προεξοχή, κολπώδης πολύκολπος, Αδλιν ἐπεξ., τὸ μέρος παρὰ τὸ ὅλον πτέρυγα, ἀκλυστος 2 κ. 3 (κλύζω κατακλύζω. σκεπάζω μὲ τὰ κύματα) ἀκύμαντος, γαλήνιος, δαίνυμι παρέχω συμπόσιον (δαίς, δαιτυμών), ὑμέναιος ἀ. γαμήλιον ἄσμα, γάμος, δαίνυμι ὑμεράτος τελῶ τοὺς γάμους, παιδὸς θ., εἰς ἀλλας δρας εἰς ἀλλην ἐποχήν.—124-32 Ἀχιλεὺς διὰ τὸ μέτρον, ἀμπλακίσκω, ἀδρ. ἡμπλακον, ἀμαρτάνω, στεροῦμαι, ἀπλακῶν χάριν τοῦ μέτρου, ἐπαίρω θυμὸν δίδω φωτιὰν εἰς τὸν θυμόν, ἀνάπτω ἀπὸ θυμόν, μέγα φυσῶ φυσικῶν πολύ, καὶ

127 πράγματι ὅντως: ἐδῶ πράγματι εἶναι δὲ φόβος, δὲ τι φῆσ πλ. ἐρ.: λέγε τι ἔχεις νὰ εἴτης, παρέχων ὄνομα, σύνε ἔργον δίδων εἰς τὴν Ἰστορίαν, σκηνοθεσίαν αὐτὴν μόνον τὸ ὄνομά του, οὐχὶ τὴν ἐνεργὸν συμμετοχήν του, οὐκ οἶδε γάμους δὲν ἔχει ἵδεαν γάμου, δὲ τι πράσσομεν τί μαγειρεύμεν, ἐπιφημίζω καὶ φατίζω 135 ὑπισχνοῦμαι, ἐκβίδωμε λέντροις δίδω εἰς γάμον, νυμφεῖος νυμφικός, ἄγκων ἀγκάλη, εἰς νυμφείους εὐνὰς ἀγκώνων διὰ συζυγικὰς περιπτύξεις ἐπὶ τῆς γαμηλίου κλίνης.—133-7 γὲ ναί, δὲ αἵτ., φατίζω ἐπιφημίζω 130, ή μτχ. ἐνδ., τῷ τῆς θεᾶς (Θέτιδος) (γόνω), ἀλοχον κτγρ., ἥγεις δὲ ποκτ. τὸ ἐπιχειρούμενον: ἐσκεδίαζες νὰ τὴν φέρῃς, σφάγιον θῦμα κτγρ., Δαναοῖς καρ., ἐξίσταμαι γνώμης ξεμιαλίζομαι, κάνω τὸ λογικόν μου, αἰαῖ σκετλ. ἐπιφ. τρομάρα μου, ἀτη τύφλωσις τοῦ νοῦ, ἀμάρτημα, (ἐνταῦθα) τιμωρία: καὶ διὰ τοῦτο τιμωροῦμαι τώρα.—138-52 ἐρέσσσω (κωπηλατῶ) πόδα κινῶ δυνατὰ τοὺς πόδας, πιάρνω δυνατὸν δρόμον, ὑπείκω γῆρας ὑποκύπτω εἰς τὸ γῆρας: κωρίς ποσῶς νὰ σὲ βάλῃ κάτω τὸ γῆρας, νὺν (ν) λοιπόν, ίζομαι κρήνας σύστ. ἀντὶ ίζομαι ἐδρας κρηνῶν κάθημαι εἰς κρήνας, ἀλσώδης σκιερός, θέλγομαι ύπνῳ τὸν παίρνω γλυκά, παραδίδομαι εἰς τὴν γλύκαν τοῦ ὑπνου, θροέω-ἄλεγω, εὔφημος δὲ λέγων καλοὺς καὶ εὐοιώνους λόγους καὶ ἀπέχων δυσοιώνων λέξεων, δὲ τηρῶν ἄρα σιγήν, εὔφημα εὐοίωνοι λέξεις, σιγή, εὔφημα θρόει σιώπα, θεδες φυλάξοι! δὲν εἶναι δυνατὸν ἔγω νὰ ὑποκέσω εἰς τοιούτον σφάλμα, μή με προσιβάλλῃς, πάντη παντοῦ, ἀμείβω περνῶ, ή μτχ. κρον., σχιστὸς πόρος διασταύρωσις ὄδῶν, σταυροδόρομι, λεύσσω (λευκός) βλέπω, φυλάσσω προσέχω, κοιτάζω προσεκτικά, ἀπήνη τετράτροχος ἄμαξα συρομένη ὑπὸ ζεύγους ἵππων ή ημιόνων: ἀπήνη κομίζουσα παῖδα ἐνθάδε πόδες ναῦς Δαναῶν, παραμείθομαι προσπερνῶ, ή μτχ. ἐκ τοῦ λάθη, δχος ἄ. (veho) δχημα, τροχαλδες ταχύς, ἐξόρμα πέρονα ἔξω καὶ δίνε τον, δὲ λοιπόν, κλῆθρα θύρα, σὺν ἀντήσης τμῆσις, πομπὴ ή ἀποστολή, ή συνοδεία, διληθ. διότι τὴν συνοδείαν θάπετέλουν πολλὰ πρόσωπα, ἐξορμῶ πάλιν γυρίζω αὐτὴν βιαστικὰ δπίσω, σείω χαλινούς δουλεύω σύντονα τοὺς χαλινούς, ίημι κατευθύνω τὴν συνοδείαν, τὴν ἄμαξάν της, θυμέλη (θύρα) βαμός, θυμέλαις Κ. τὰ ίερὰ τὰ περιβαλλόμενα ὑπὸ τῶν Κιυκλωπείων τειχῶν, ή ἀκρόπολις τῶν Μυκηνῶν ή περιβαλλομένη ὑπὸ τοιούτων.—153-63 φράσσας τάδε μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν αὐτῶν ἐδῶ, πιστὸς πιστευτός: πῶς ἔσομαι πιστὸς παιδὶ σέθεν..., φύλασσε σφραγῖδα

πρόσεκε μήπως χαλάσῃς τήν, λάμπουσα Ἡδός τὰ φωτήματα τῆς Αὐγῆς, πῦρ τε τεθρίππων καὶ τὸ πύρινον τέθριππον, λευκαίνει ἥδη τόδε φῶς ἀπλώνουν τώρα τὸ λευκόν των φῶς, συλλαμβάνω μόχθων δίδω καὶ ἐγὼ χεῖρα βοηθείας εἰς τὰ βάσανα, δλβιος δι εὐτυχίης (ἀπὸ ὄλικῆς ἀπόψεως), εἰς τέλος μέχρι τέλους τῆς ζωῆς του, εὐδαίμων ὁ μὴ δο κιμάζων δυστυχίαν μέχρι τοῦ θανάτου: οὐδεὶς θρητῶν (ἐστιν) δλβιος εἰς τέλος.

112 *"Αργος* ή ἐπικράτεια τοῦ Ἀγ. πρὸς *"Αργος*, οὐκὶ εἰς *"Αργος*, διότι ἡτο πιθανὸν πρὶν φθάσῃ εἰς *"Αργος* νὰ συναντήσῃ τὴν Κλ. καθ' ὅδὸν ἔχομενην εἰς τὸ στρατόπεδον καιόπιν τῆς πρώτης ἐπιστολῆς. 120 Διὰ τὸν προσπλέοντα ἀπὸ Ν ἡ Εὔβοια προεξέζει ὡς πτέρυν καὶ καθ' ὅδουν ἡ Εὔβοια πρόσκειται εἰς τὴν Σιεδεάν *"Ελλάδα* ὡς πτέρυν. Οἱ δόμοι τῆς Αὐλίδος εἶναι ἀκλυστοι καὶ ἐκ τῆς παλιοροίας καὶ ἐκ τῆς τρικυμίας. 143 εὔφημα ἐν ἴερο-πραξίαις ἐπερπετε πάντες οἱ παριστάμενοι νὰ λέγωσι λέξεις εὐδοιωνίστοις, εὐφημίους, εὐφημεῖν, εὐφημα φωνεῖν ἀλλ' ἐπειδὴ ἡτο δυνατὸν ἀκουσίως νὰ ἐκφύγῃ ἐκ τοῦ στόματος κακὴ λέξις, προτιμότερον ἡτο οἱ παριστάμενοι νὰ σιωπῶσιν ὅθεν εὐφήμει εἴτε, fave-ete ore, lingua σιωπᾶτε, καὶ εὐφημία ιερὰ σιγῇ ἐνταῦθα εὐφημα θρόει σιώπα· τί είναι αὐτὰ ποὺ λέγεις; είναι δυνατὸν ἐγὼ νὰ ὑποπέσω εἰς τοιοῦτον ἀμάρτημα; — 152 *Κυκλωπες* νοοῦνται ἐνταῦθα μυθικὸς λαὸς τεκτόνων, ἐκ Λυκίας κατὰ τοὺς ἀρχαίους προερχομένων, ἔχόντων γιγαντῶδες σῶμα, οἵτινες δῆθεν ἔκτισαν ἐν *"Ελλάδι* τὰ προϊστορικὰ τείχη τῶν Μυκηνῶν, Τίονυθος κλπ. ἐκ πελωρίων ἀκανονίστων λίθων, τὰ κληθέντα διὰ τοῦτο κυκλώπεια. Ἐπειδὴ τὰ ιερὰ τῶν πόλεων εὑρίσκοντο συνήθως ἐν τῇ ἀκοπόλει ἐκάστης, διὰ τοῦτο θυμέλαι *Κυκλώπων* είναι ἡ ἀκρόπολις τῶν Μυκηνῶν. — Συμπληρωτικὸς χαρακτηρισμὸς *"Αγαμέμνονος* καὶ προσβύτου. Τίνα διαφέροντα πράγματα ἐμάδθομεν ἐκ τοῦ ὅδου τμ. 1-163; περὶ τίνα πρᾶξιν θὰ πλεχθῇ ἡ τραγῳδία; ποῖον τὸ ἐλατήριον τῆς πράξεως; τίνα τὰ κατέχοντα ἡμᾶς συναισθήματα; πῶς θὰ ὀρομασθῇ τὸ τμῆμα ὡς τὸ πρῶτον μέρος τῆς τραγῳδίας; πῶς τί μέρος σημερινῆς τραγῳδίας ἀντιστοιχεῖ; ὑποδιαιρεῖται εἰς σκηνάς; γλῶσσα, μέτρον.

164-302. 164-84 βλάση, ἔμολον (μολὼν λαβέ, αὐτόμολος), ἔρχομαι, ὁ ἐν. διότι ἐκάστη γυνὴ τοῦ Χο. διμιεῖ πεψὶ ἔαυτης, ψάμαθος θ. ἡ ἀμμος τῆς θαλάσσης, ἡ ἀμμουδιά, ἀμφὶ παραπτίλαν ψ. γύρω ἀπὸ τὴν ἀμμουδιὰν τῶν ἀκτῶν, ἐνάλιος (ἐν-

ἀλλ) παράλιος, κέλλω ἀμτβτ. προσθομίζομαι, καταπλέω, χεῦμα
ὅεντα, στενόπορθμος ὁ τοῦ στενοῦ πορθμοῦ, : διὰ μέσου τῶν στε-
νῶν ὄεντα, τοῦ Εὑρίπου, πόλις πατρίς, τροφὸς ἡ τροφοδο-
τοῦσα, ἀγχίαλος (ἄγχι ἀλὸς) παραθαλάσσιος, Ἀρέθονσα πηγή, :
τροφὸν ὄεντα, Ἀρεθούσας, εἰσορῶμαι παρατηρῶ μετὰ προσοχῆς,
ώς έσ. τελ., πλάτη (διὰ τὸ πλατὺ κάτω ἀκρον) κάπη, ναυσιπό-
ρος ὁ κάμνων τὰ πλοῖα νὰ πορεύωνται, πλάτη ναυσιπόρος ἀντὶ
ναῦς καπήλατος, ἥτεος ἄγαμος νέος, παλληκάρι, θ. παρθένος, ἀ-
γανὸς (ἀ (ἐπιτ.)-γάιω, γαῦρος) εὐγενής, ὑπερήφανος, πόσις-ιος
ἄ. σύζυγος, ἐν (ν)έπω λέγω, στέλλω ἔτοιμάζω, ἄγω, κινητοποιῶ,
ὑποκ. τοῦ ἀτρυφ. Μενέλαόν τε Ἀγαμέμνονά τε, εὐπατορίδης ὁ ἔξ
εὐγενῶν πατέρων, εὐγενής, οὓς ἀντκμ. τοῦ σιέλλειν, ἐλάτη συνεκδ.
τὸ ἔξ ἐλάτης πλοῖον, χιλιόνας κιλίων νεῦν, ἐλάται χιλιόναες κί-
λαι νῆες ἐλάτης (ιναι), ἐπὶ ταν Ἐλέναν πόδες ἀνάκτησιν τῆς Ἐ-
λένης, ἀν (ῆν) ἐλαβε Πάρις ἀπ' Εὐρώτα, δονακοτρόφος (δόναξ
(δονεῖν) κάλαμος), δῶρον Ἀφροδίτας γεν. ὑποκ., Κύπρις-ιδος ἡ
Ἀφροδίτη (ώς λατρευομένη ἐν Κύπρῳ), ἔχω ἔριν μορφῆς διαγω-
νίζομαι εἰς ἀγῶνα καλλονῆς, εἰς καλλιστεῖα, κρηναῖαι δρόσοι δρο-
σεραὶ κρῆναι, πηγαί, δτ* ἔσχεν ἔ. μετὰ τὰ καλλιστεῖα.—185-
205 δρομένα μ. ἀρ. τοῦ δρυνθαί ἐγείρεσθαι: πεταχθεῖσα βια-
στική, πεταχτά, ἀλσος τόπος κατάφυτος ἀφιερωμένος εἰς θεόν, πο-
λύθυτος ὃν προσφέρονται, δὲν λείπουν πόλλαι θυσίαι, δι* ἀλ-
σος ἀντὶ δι* ἀλσος, φοινίσσω κοκκινίζω μτβτ., παρηις-ής, -ῆδος
παρειά, αισχύνη αἰδώς, αἰδημοσύνη, νεοθαλής νεανικός, : μὲ τὸ
ἔρυθημα τῆς αἰδοῦς εἰς τὴν νεανικὴν παρειάν, θέλονσα λέσθαι,
ἔρυμα (ἔρυω σύρω, ἔρύομαι προφυλάττω) προφυλακτήριον, ἀμυν-
τήριον, ἀσπὶς περιλ. ἀσπιδοφόροι δπλῖται, ἔρυμα ἀσπίδος οἱ δπλῖται
τὸ προπύργιον τῆς πατρίδος, αἱ μάχιμοι δυνάμεις τῶν δπλιτῶν, κλισία
σκηνή, δπλοφόρος ὁ φέρων δπλῖτας, κλισίαι δπλοφόροι Δ. σκηναὶ τῶν
δπλιτῶν Δ., δχλος ἵππων τὸ πλῆθος τῶν ἀρμάτων, σύνεδρος συγκα-
θήμενος, ἀχώριστος, σιέφανος ἡ δόξα, τὸ ἀστρον, θάκος κ. θάκος ἄ.
(θαάσσω κάθημαι) ἔδρα, ἐπὶ θάκοις εἰς τὸ συνέδρω, δπερ νοητέον
καὶ περὶ τοῦ Πρωτεσιλάου καὶ περὶ τοῦ Παλαιμήδους, ὡς δεικνύει
ἡ μτκ. ἡδομένους, πεσσοὶ εἶδος παιδιᾶς, ἀναλόγου πρόδες τὸ ζατρί-
κιον, ἡδομένους... διασκεδάζοντας μὲ τοὺς πολυπλόκους συνδυα-
σμοὺς τῶν, Ποσειδᾶν δωρ. (καὶ Ποτ(ε)ιδᾶν) Ποσειδῶν, παῖς δ Π.
δ Ναύπλιος, κεχαρημένος (χαίρειν) διασκεδάζων, παρὰ ἐπιρ. πλη-
σίον, δζος ἄ. βλαστός, φυντάνι, θαῦμα βροτοῖσι προκαλοῦντα

τὸν γενικὸν θαυμασμόν, τόκος ἀ. τέκνον, υἱός, Δαέρτα δωρ. ἀντὶ¹ Λαέρτου, νησαῖα δῷη δρεινὴ νῆσος, πρβλ. κοηναῖαι δρόσου 182, Νιρεύς, -ρέα-η. — 206-30 εἰδον Ἀχιλῆα, λαιψηρὸς ταχύς, λαιψηροδόρομος ποδώκης, ισάνεμος τρέχων ὡς ἄνεμος, ἐπιθ. διορ. τοῦ λαιψηροδόρομον Ἀχιλῆα, ποδοῖν δοτ. τῆς ἀναφ., ἐκπονῶ μορφώνω τελείως, ἐκπαιδεύω, δρόμον ἔχω σὺν σπλοις τρέχω ἐνοπλος, αλγιαλὸς ἀκρογιαλιά, αλγιαλοῖσι τοπ., κροκάλαι τὰ καλίκια τῆς θαλάσσης (κατ' ἄλλους: παρ' αλγιαλοῖσι κροκάλαις τε ἐν διὰ δυοῖν), ἄμιλλαν πονῶ ποδοῖν (δῷγ.) ἀμιλλῶμαι, διαγωνίζομαι πεζός, τέτρωρος (τετράρος, ἀείρω, εἴρω, συνείρω, σερο) τέθριππος, πρβλ. ξυνωρίς, ἐλίσσω ἀμτβτ. ἐλίσσομαι, στρεφογυρίζω ἐπάνω κάτω (περὶ τὰ τέρματα), περὶ νίκας (-ης), Φερητιάδης δὲ γγονος τοῦ Φέρητος, βοῶμαι βοῶ, φωνάζων ἐρεθίζω (τοὺς ἵππους), φ δοτ. τῆς κτήσεως ἢ ποιητ. αἵτ. εἰς τὸ θεικομένους, πῶλος ἵππος, κρυσσοδαίδαλος κρυσσοποίκιλτος, κρυσσοστόλιστος, στόμιον καλινός: τοὺς στολισμένους διὰ κρυσσῶν καλινῶν, θείνομαι πλήττομαι, ἢ μεχ. κτγρ. εἰς τὸ εἶδον, κέντρον ὁάβδος μὲ δξεῖαν αἰχμῆν, δι' ἣς κεντοῦν τοὺς ἵππους, θείνομαι κέντρῳ μαστιγοῦμαι, ζύγιοι ἵπποι οἱ ὑπὸ τὸν ζυγὸν ἐν μέσῳ ἐζευγμένοι ἐκατέρωθεν τοῦ ὁμοοῦ (τημονιοῦ), βαλίδες παρδαλός, κτγρ.: παρδαλοὺς ἀπὸ λευκὰ στίγματα τοῦ τριχώματος, σειροφόροι κ. σειραφόροι κ. σειραῖοι οἱ δύο ἄκροι ἵπποι τοῦ τεθρίππου, οἱ διὰ σειρῶν (σχοινίων) προσδεδεμένοι εἰς τὸ ἄρμα, τὰ γεντέκια, ἀντήρεις ἀντίθετοι, ἀναπτύσσοντες δὲ καθεὶς ταχύτητα ἐκ διαιμέτρου ἀντίθετον πρὸς τὸν ἄλλον, ἴδ. Πραγμ., καμπαῖσι τοπ. κατὰ τὰς στροφὰς (περὶ τὸ τέρμα καὶ τὴν ἀφετηρίαν τοῦ ἵπποδρόμου), πυρσοσθρεῖξ ξανθότοιχος, κοκκινοτρίχης, ποικιλοδέρμων παρδαλός, τὰ δύο ἐπίθ. κτγρ., σφυρὶδα οἱ ἀστράγαλοι, μονόχα(η)λος (χηλαι τὰ νύκια) μόνοπλος, οἰς μὲ αὐτοὺς λοιπόν, παραπάλλομαι παρατρέχω πάλλων τὰ ὅπλα, ἀντενῆ θ. τὸ μέτωπον τοῦ δίφρου τοῦ ἄρματος, συριγξ θ. τὸ κωνί τοῦ τροχοῦ, δόπου εἰσέρχεται τὸ ἄκρον τοῦ ἄξονος. — 231-41 ἔρχομαι εἰς ἀριθμὸν ναῶν μετρῶ τὰ πλοῖα, ἀθέσφατος (ἀ(στ.) - θέσφατος, θεδε-φημι) ἀπερίγραπτος, ἀπῆλαυσα θέαμα ἀπερίγραπτον, ὡς τελ., πίμπλημι ἵκανοποιῶ, δψις ὅρασις, δ. γυναικεῖος δυμάτων γυναικεία φιλοπεριέργεια, ἥδονή ἀπόλαυσις, παράθ., μείλινος (μέλι) γλυκὺς ὡς μέλι, Μυρμιδῶν Ἀρης Φθιώτας (-ης) αἱ μάχιμοι δυνάμεις τῶν Μυρμιδόνων τῆς Φθίας, ἤντες περίφρ. εἶχε, πλάτας (-ης), πλάτη 172, ἐνταῦθα περιληπτ.:

δ στόλος, θοῦρος·ιος (θρώσκω) δρμητικός, πολεμικός, *Νηρῆδες* Νηρηίδες, κατ' ἄκρα εἰς τὰ προεξέχοντα ἄκρα τῆς πρύμνης, εἰκόσι τροπ. μὲ τὸ ἀγάλματά των, σῆμα ως σῆμα, ως διακριτικὸν γνώρισμα τοῦ, πρύμνας τοπ.—242-52 πέλας πλησίον, πρβλ. πελάζω, ἐκ τούτου ταῖς τοῦ Ἀχιλλέως, νᾶες Ἀργείων, λισήροτμος ὁ ἔχων ἵσα ἐρετμά (ἐρέσσω) κώπας, λισήροτμοι (ἄλλήλαις), κατ' ἄλλους: ἴσαριθμοι νῆες κωπήσεις, ὅν στρατηλάτας (ης) ἦν δ παῖς Μηκιστέως, ὁ Ευρύαλος, δν Μηκιστέα, τρέφει ίστορ. ἀνέθρεψεν, παῖς Θησέως ὁ Δημοσφῶν, ναυλοχέω·σ (ναύλοχος δ τὰς ναῦς λέχων κοιμίζων, ἀναπαύων) ἔχω ἀγκυροβολήσει, ἔξῆς (ἔχομαι) κατὰ σειράν, συγκρατητὰ (πρὸς τὰς ναῦς τῶν Ἀργείων), Ἀτθίδος (γῆς) ἀφαιρ. ἐκ τῆς Ἀττικῆς, μάρνυχος, δμηρ. μάρνυξ, μόνονπλος, πρὸς τὸ ἄρμα ἀντὶ πρὸς τοὺς ἵππους τοῦ ἄρματος, Παλλάδα ἐν... τὴν Παλλάδα ἐπιβαίνουσαν ἄρματος μονόπλων πτερωτῶν ἵππων, φάσμα σῆμα 241, κτγρ., θετὸς τοποθετημένος, στημένος, εὔσημος εὐδιάλκιτος, θετὸν εὔσημόν τε.—253-64 πάντιος ὑπερπόντιος, δ διὰ τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν προσωρισμένος, πρβλ. σήμερον τὰ ὑπερωκεάνια, σημεῖα σήματα, δπλισμα αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις, Κάδμος ὑποκ., ἦν (σῆμα κτγρ.), μόρυμβος ἡ., πλ.-οι κ.-α., τὸ προεξέχον καμπύλον ἄκρον τῆς πρύμνης, νάιος (νήιος) στρατὸς δ στόλος· οἱ ἐκπεσόντες μετὰ τὸν 261 δύο στίχοι περιέγραφον τὰς δυνάμεις τῶν Φωκέων καὶ τοὺς ἀρχηγούς· ὉΙλεὺς κ. Ολλεύς, τόκος Ὁ. Αἴας ὁ Λοκρός, ἦν ἄγων, πρβλ. ἦν ἔχων 235, ἵσας τοῖσδε βραχυλ. ἀντὶ ἵσας ταῖς τῶνδε (Φωκέων), Θρονίας πόλις τὸ Θρόνιον.—265-76 πέμπτω στέλλω 178, ναυβάτης δ ἐπιβαίνων τῆς νεώς, ἐπιβάτης, ἀθροῖξω ἀθροῖξω, Μυκήνη·αι, Μυκήνας ἀφαιρ., πρβλ. Ἀτθίδος 247, Κυκλώπεια ἡ ἔχουσα τὰ Κυκλώπεια τείχη, σὺν ἐπιφ. συγχρόνως, ταγὸς (τάτιω) ἀρχηγός, σὺν ταγὸς... συστράτηγος μὲ αὐτόν, ως λάβοι Ἐλλὰς τελ., πράξις (πράττομαι εἰσπράττω τὸ δρφειλόμενον) ἐκδίκησις, τὰς φυγούσας τῆς φυγούσης, αἴτ., μέλαθρον-θρασαί οίκος, βάρθρασοι γάμοι μετὰ βαρθάρων, δ πληθ. γενικεύει, Γερήνιος δ ἐκ τῆς πόλεως Γεοηνίας, σῆμα πρύμνας (ης), ταυρόπονν οὖ. ἐπίθ. διορ. τοῦ σῆμα, δρᾶν τὸ κατά τι εἰς τὸ ταυρόπονν κατὰ τὴν μορφήν, Ἀλφε(ι)ός, πάροικος γείτων.—277-87 δωδεκάστολοι νᾶες στόλοις δώδεκα νεῶν, δυνάστωρ δ κυρίαρχος, κατακτητής, πέλας δὲ τῶνδε ἥσαν δυνάστορες "Ηλιδος, πᾶς λεως δλος δ κόσμος, λευκήρωτμος" Αρης ναυτικαὶ δυνάμεις ἀπὸ λευκὰ πλοῖα, Τάφιος δ ἐκ

τῆς νήσου Τάφου, λόχευμα (λοχεύω γεννῶ, λεχώ) τέκνον, ἀπρόσ-
φορος ἀπροσπέλαστος, ἐπικίνδυνος.—289-302 ἔντροφος Σ. ὁ
γεννηθεὶς καὶ τραφεὶς ἐντὸς τῆς Σ., τὸ γέννημα καὶ θρέμμα τῆς,
ξυνάγω συνδέω, λαιδός 3 (laenus) ἀριστερός, τῶν ὅν ἀναφέρ. εἰς
τὸ δεξιὸν κέρας, δὲ πληθ. διότι τὸ κέρας περιληπτ., ἡ γεν. ἐκ τοῦ
ἄσσον πλησίον (ἄγκι-ἄγκιστα), δρεμέω· ἔχω ἀγκυροβολήσει, συμ-
πλέκω συνδέω, πλάτη 172, : σχηματίζων τὸν σύνδεσμον τοῦτον
ταῦ ἀριστεροῦ του κέρατος πρὸς τὰ τελευταῖα τοῦ δεξιοῦ διὰ δώ-
δεκα εὐστροφωτάτων πλοίων του, (ἐκθέτω τὰ πράγματα) ὡς δπως,
ἀλλα ἀκούω, πρβλ. 301, : σύμφωνα μὲ τὰς πληροφορίας μου καὶ
τὴν προσωπικὴν μου ἀντίληψιν, ἡ ὅλη πρότασις παράθεσις εἰς
τὴν προηγηθεῖσαν περιγραφήν, φερεῖται τὸν ναυβάτην λεών, πρὸς
τοῦτον λοιπόν, προσαρμόττω φέρω εἰς ἐπαφήν, προκαλῶ σύγ-
κρουσιν, βᾶρις-ιδος θ. αἴγυπτ. λ. βαρβαρικὸν πλοῖον, ἀποφέ-
ρομαι νόστον κερδίζω τὸν νόστον, κατερρεύσων νὰ γυρίσω
δπίσω, οἶον ἐπιφ. δτι τοῖον, νάιον πάρενμα στόλος, : ὅπως
εἰδον ἐδῶ τὸν στόλον, μὲ τὰς ναυτικὰς δυνάμεις ποὺ εἶδον ἐδῶ,
τὰ δὲ ἀφ' ἑτέρου δέ, καλύνοντα παρὰ τῶν συζύγων 176, εἰς τοῦτο
κατ' οἶκους μέσα εἰς τὰς κατοικίας μας, μνήμην σώζομαι δια-
τηρῶ ἐν τῇ μνήμῃ μου, σύγκλητος δ πανταχόθεν προσκληθεὶς εἰς
τὸ αὐτὸ μέρος, συγκεντρωμένος,: κατὰ τὴν προσωπικὴν μου ἀντί-
ληψιν ἐδῶ ἐκ τοῦ στόλου καὶ κατὰ τὰς πληροφορίας, τὰς δποίας
ἔχω λάβει κατ' οἶκον καὶ τὰς δποίας ἐνθυμοῦμαι πολὺ καλά περὶ
τοῦ συγκεντρωμένου στρατοῦ, δὲν θὰ κατερρεύσῃ νὰ σωθῇ ὅστις
μὲ τὸν βαρβαρικὸν στόλον συγκρουσθῇ πρὸς τὸν Ἑλλην. στόλον.

167 κέλσασσα διὰ λέμβων. 170 Ἀρεθούσας Τὸ ὄνομα
τοῦτο ἔφερον πολλαὶ πηγαὶ ἐν Ἑλλάδι, ὃν ὀνομαστοτάτη ἦτο ἡ ἐν
τῇ νήσῳ τῶν Συρακουσῶν Ὁρτυγία. Ἡ τῆς Χαλκίδος εἶναι ἵσως
ἡ αὐτὴ πρὸς τὴν παρὰ τὸν Ἀγιον Στέφανον 20' μακρὰν τῆς Χαλ-
κίδος παρὰ τὴν ὁδὸν Χαλκίδος-Ἐρετοίας. 174 χιλιόναυσιν διὰ
τὸ στρογγύλον τοῦ ἀριθμοῦ, δπως καὶ δ Θουκυδίδης I 10, 4 ἀνα-
βιβάζει τὰς ναῦς εἰς 1200, ἐν φ κατὰ τὸν ἐν Ὁμ. Β Κατάλογον
τῶν νεῶν αὗται ἦσαν 1186. 182 ἐπὶ ἡρηγαλαιοι δρόσοις ἐπὶ
τοῦ ὕδους τῆς Ἰδης, δπου εἶχε τὰ βουστάσια ὁ Πάρις καὶ δπου
ἐλεύσθησαν αἱ τρεῖς θεαί, καλλύνασαι τὰ σώματά των πρὸ τῆς
κρίσεως. 184 Κύπρις Ἐκαλεῖτο καὶ Παφία ἐκ τῆς πόλεως τῆς
Κύπρου Πάφου, δπου ἐλατρεύετο. 191 ἐππων ὅχλον οἱ ἥρωες
τῆς μυκην. περιόδου ἔχρησιμοισιν ἄρματα, οὐχὶ ἱππικόν. 192

Ἐκ τούτων ὁ Αἴας ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Σαλαμῖνος Τελαμῶνος ἔκαλετο μέγας, ὁ μείζων, Τελαμώνος,·ιάδης, ὁ Σαλαμῖνος, ὁ ἀνδρειότατος τῶν Ἐλλήνων μετὰ τὸν Ἀχιλλέα, ἕρκος Ἀχαιῶν, ὁ ἔτερος ἡτο υἱὸς τοῦ Ὀιλέως, βασιλεὺς τῶν Λευκῶν, ὁ μείων κατ' ἀντίθετον πρὸς τὸν πρῶτον. **195 Πρωτεούσιας** υἱὸς τοῦ Ἰφίκλου ἐκ Φυλάκης τῆς Θεσσαλίας, ὁ πρῶτος πεσὼν τῷ Ἐλλήνῳ κατὰ τὴν εἰς τὴν Τροίαν ἀπόβασιν αὐτῶν. **196 πεσσῶν** περὶ τῆς πεσσείας καὶ τῶν εἰδῶν αὐτῆς ἵδ. Ὁμ. α 107 ἡμετ. ἐκδ. Τὴν παιδιάν λέγεται ὅτι εὗρε κατὰ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς αὐτοῦ ἐν Αὐλίδι ὁ Παλαμήδης, υἱὸς τοῦ Ναυπλίου, εἰς τὸν δποῖον ἀπεδίδοντο καὶ πολλαὶ ἄλλαι ἐφευρέσεις. Περὶ τοῦ βιαίου αὐτοῦ θανάτου ἵδ. Πλάτ. Ἀπόλ. Σ. 32... Τὸ δόνομα τούτου φέρει τὸ ὡχυρωμένον βουνόν τοῦ Ναυπλίου Παλαμήδ(ε)ιον. **199 Διομήδης**, υἱὸς τοῦ Τυδέως, βασιλεὺς τοῦ Ἀργούς. **201 Μηριάνης** θεράπων τοῦ βασιλέως τῆς Κορήτης Ἰδομενέως. Οἱ τέσσαρες ἥρωες ἀπὸ τοῦ Διομήδους βάλλουσι τὸν δίσκον. **203 Ἡ Ιθάκη** εἶναι πετρώδης καὶ δρεινή, ἔχουσα τὸ ὄρος Νήριτον. Ταύτης ἔβασίλευεν ὁ Λασοτιάδης Ὀδυσσεύς. **205 Νιρεὺς** ἐκ Σύμης τῶν Δωδεκανήσων, ὁ κάλλιστος μετὰ τὸν Ἀχιλλέα, ἀλλ᾽ ἄγων μόνον τρεῖς ναῦς. **209 Χίδων** ὁ δικαιότατος τῶν Κενταύρων, εὑρετὴς πολλῶν τεχνῶν, τῆς Ιατρικῆς, Ἱππικῆς κ. ἄ., περιώνυμος παιδαγωγὸς μεγάλων ἥρωών, ὡς τοῦ Ἀχιλλέως καὶ Ἰάσονος. **217 Εὔμηλος**, υἱὸς τοῦ Ἀδμήτου καὶ τῆς Ἀλκηστιδος, ἔγγονος τοῦ Φέοντος, είχε τοὺς ἀρίστους ἵππους ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῶν Ἐλλήνων Ὁμ. Β 763. **224 Ὁ χῶρος** τῶν ἵπποδρομιῶν (ἵπποδρομος), διμαλὸς καὶ ἀναπεπταμένος, είχε δύο σταθερὰ τέρματα, τὴν ἀφετηρίαν, ἀφεσινήν ἵππαφεσιν, καὶ τὴν νύσσαν ἡ καμπτῆρα, περὶ τὴν διοίαν τὰ ἄρματα ἔκαμνον στροφὴν πρὸς τὰ ἀριστερά, ἵνα ἐπανέλθουν εἰς τὴν ἀφετηρίαν. Κατὰ τὴν στροφὴν ὁ μὲν ἄκρος ἀριστερὸς ἵππος τοῦ τεθρίππου διέγραψε βραχὺν τέξον, ὁ δὲ ἄκρος δεξιὸς ὥφειλεν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ νὰ διαγράψῃ μέγιστον τόξον, καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἡνίοχοι τὸν μὲν ἀριστερὸν σειραῖον συνεκράτουν διὰ τῶν ἡνίων, ἀφηνον δὲ ἐλεύθερον νὰ τρέχῃ καὶ ἐκέντουν τὸν δεξιὸν σειραῖον, οὕτως ὥστε οἱ δύο σειραῖοι ἔξεπορσώπουν τὰς δύο ἄκρας ἀντιθέσεις ἐν τῇ ταχύτητι, ἵσαν ἀντήρεις κατὰ τὴν στροφὴν. Λεπτομερεῖας περὶ τῶν ἵπποδρομικῶν ἀγώνων ἵδ. Σοφ. Ἡλ. 701. **238 θουριάτις** Ὁ Εὑρ. ἀναχρονιστικῶς καλεῖ τὰς ναῦς ταχύπλους, διπλῶς ἵσαν κατὰ τοὺς χρόνους του αἱ πολεμικαὶ νῆες καὶ τριήρεις, αἵτινες

χάριν μείζονος ταχύτητος κατεσκευάζοντο στεναὶ καὶ μακραῖ, ἐν φὶ τὰ ἐμπορικὰ εἶχον μέγιστα κοίλωμα, καλούμενα διὰ τοῦτο τῆς κοῖλαι· κατὰ τοὺς μυκηναϊκοὺς χρόνους τὰ πλοῖα ἡσαν μόνον μεταφορικά, οὐχὶ πολεμικά. 239 *κατ'. Τὰ προεξέχοντα ἄκρα τῆς πρύμνης, ὡς καὶ τὰ ἐπ' αὐτῶν κοσμήματα, ἐκαλοῦντο ἀφλαστον-α, τὰ δὲ ἀντίστοιχα τῆς πρώθυς ὡς καὶ τὰ κοσμήματα ἀκροστόλια. *Νηρογήιδες* αἱ πεντήκοντα θυγατέρες τοῦ Θαλασσίου θεοῦ Νηρέως, ὧν μία ἦτο καὶ ἡ Θέτις. 243 *Ισήγετεμοι* Αἱ νῆες τῶν μυκην. χρόνων φαίνεται ὅτι ἡσαν πεντηκόντοροι, ἀλλ᾽ αἱ τῶν Βοιωτῶν ἐν Ὁμ. B 509-10 εἶχον ἑκάστη ἑκατὸν εἴκοσιν ἄνδρας. 244 *Μηκιστεὺς* υἱὸς τοῦ Ταλαοῦ, ἀδελφὸς τοῦ βασικέως τοῦ Ἀργούς Ἀδράστου, πατὴρ τοῦ Εὐρυάλου, ἔταιρος τοῦ Διομήδους. 246 *Καπανεὺς* Ἀργείος ἥρως, εἷς τῶν ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας. *Σθένελος* θεράπων τοῦ Διομήδους. Κατὰ τὸν "Ομηρον βασιλεὺς τοῦ Ἀργούς είναι ὁ Διομήδης. Παρὰ τραγικοῖς συνήθως τὸ Ἀργος ταυτίζεται πρὸς τὰς Μυκήνας. 248 δ *Θησέως πατές* δ Δημοφῶν. Καθ' "Ομηρον B 552 τῶν Ἀθηναίων ἥγεται ὁ Μενεσθεὺς ἄγων 50 ναῖς" δ Εὑρ. κολακεύων τοὺς Ἀθηναίους αὐξάνει αὐτὰς εἰς 60. 256 *Κάδμος*, υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Φοινίκης Ἀγύνορος, κτίσας τὴν Καδμείαν, ἀκρόπολιν τῶν ἔπειτα κτισθεισῶν Θηβῶν, ἐν ᾧ ενδρόθησαν τὰ ἔχνη τῶν ἀνακτόρων του· οὗτος εἶχε φονεύσει δράκοντα ἐν Θήβαις, τοῦ ὅποίου τοὺς δδόντας ἔσπειρε καὶ ἐξ αὐτῶν ἀνεδόθησαν ἐκ τῆς γῆς ἄνδρες ἔνοπλοι, ἐξ ὧν ἐπέζησαν πέντε, γενάρχαι τῶν ἀριστοκρατικῶν οἰκιῶν τῶν Θηβῶν, ὧν τὰ μέλη ἐκαλοῦντο διὰ τοῦτο δρακοντογενεῖς ἢ *Σπαρτοί* τοιοῦτος (γηγενῆς) ἦτο καὶ δ βασιλεὺς αὐτῶν Λήτος. 264 *Θρονιάδα*. Θρόνιον ἡ πρωτεύουσα τῶν Ἐπικνημιδίων Λοχρῶν παρὰ τὸν Μαλιακὸν κόλπον. 274 *Γερήνιος* ὁ Νέστωρ ὡς γεννηθεὶς καὶ ἀνατραφεὶς ἐν τῇ Μεσσην. πόλει Γερηνίᾳ. 275 *ταυρόσποντα* Οἱ ποταμοὶ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων παρίσταντο ταυρόμορφοι καὶ διὰ τοὺς ἔλιγμοὺς αὐτῶν, οἵτινες ἐκαλοῦντο κέρατα, καὶ διὰ τοὺς μυκηθμούς. Οἱ Ἀλφειός ἀπετέλει τὰ βόρεια ὅρια τοῦ κράτους τῆς Πύλου. 277 *Αινιᾶνες* ἀρχαίοτατον Ἑλληνικὸν φῦλον, κατοικοῦν κατὰ τὸν "Ομηρον τὴν περὶ τὴν Δωνώνην χώραν, ἀλλὰ κατόπιν ἐγκατεστάθησαν ἐν τοῖς νοτίοις τῆς Θεσσαλίας, διόπθεν ἐξεδιώχθησαν ὑπὸ τῶν Λαπιθῶν. 280 *Ηλις* ἡ χώρα, διότι ἡ ὁμώνυμος πόλις συνωφρίσθη μετὰ τὰ Μηδικά. 284 *Ἡ Τάφος* ἡτο ἡ μεγίστη τῶν Ἐγινάδων νήσων τῶν κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἀχελώου, καὶ μία τῶν Ταφίων νήσων τῶν μεταξὺ Λευκάδος καὶ Ἀκαρνα-
Δ. Ν. Γουδῆ.—Εύριπίδου 'Ιφιγένεια ἐν Αὐλίδι. "Ἐκδ. A." 2*

νίας· οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἦσαν περιβόητοι πειραταί. **296** Ἀναχρονισμός, διότι ναυμαχίαι ἔν τοῖς μυκην. χρόνοις δὲν ἔγινοντο.—
Ἐκ πόσων καὶ τίνων ἀποτελεῖται δὲ Χορός; πῶς συντεταγμένος καὶ διὰ τίνος παρόδου παρέρχεται; μαντεύετε εἰς τί θὰ ἔχοησιμενσαν οἱ ἀνάπαιστοι... 155-63; διὰ τί παρέρχεται δὲ Χορός; τὰ χορικὰ συνήθως τι ἐκφράζουσι; τι παράδοξον παρατηροῦμεν ἐνταῦθα; τίνα θὰ ἔμαρτην ἐν τούτῳ ὁ Εὐρ.; διὰ τί ἐνδιατρίβει περισσότερον περὶ τὸν Ἀχ.; πῶς θὰ κληθῇ τὸ χορικὸν ὡς ἀδόμενον ὅπερ τοῦ Χο. κατὰ τὴν πάροδόν του; τίς ἡ γλώσσα καὶ διὰ τί; τίνα τὰ ἀσθενῆ σημεῖα τοῦ χορικοῦ καὶ τίς ἡ γενικὴ ἐντύπωσις;

303-73. **303-16** χρεῶν (ἥν) χρῆν, ἀπελθε φύγε ἀπ' ἔδω, κοημάνισου, χάσου, ἔξονειδίζω ἐκστομίζω ὑβριν, καλὸν κτγρ., κλαῖοις ἀν πιθανὸν νὰ χύσῃς μαῦρα δάκρυα, λύσω δέλτων παραβιάζω τὴν σφραγῖδα, ἀνοίγω τὴν ἐπιστολήν, οὐδέτε γε... ναί, ἀλλὰ καὶ σὺ δὲν ἔπρεπε, ἀμιλλῶμαι ἄλλοις ταῦτα εἰς αὐτὰ τὰ λογοπαίγνια τὰ παραδείχνω μὲ ἄλλους (Ἀγ.), ἀμιλλῶ β' ἐν. πρστκ., μεθίεμαι τινος ἀποσύρομαι, ἀφήνω, ἀρα χάριν τοῦ μέτρου ἀντὶ ἀρα τότε λοιπόν, τάχα ταχέως, ἀμέσως, τοὺς ὅπως εἶναι πασίγνωστον, δεσποτῶν ὑπερ, μέθες (τὴν δέλτων), ἀδικούμεσθα ἔγὼ καὶ σύ, οὐδὲν τῇ δίκη χερσθαι θέλει δὲν θέλει ποσῶς νὰ ἀκούῃ τὴν φωνὴν τοῦ δικαίου.—**317-34** ἔπιφ. καταπλήξεως: μπᾶ, ποτὲ (ἐν ἐρωτ. προτ.) τάχα, τέλος πάντων, ἐν πύλαισιν ἔξω εἰς τὴν εἴσοδον, οὐδέδε μῆδος (ἔστι) **κυριώτερος** λέγειν ἔγὼ εἴμαι δὲ ἀρμοδιώτερος (δὲ μᾶλλον δικαιούμενος) νὰ διμιλῶ, τῷδε τῷ πρεσβύτῃ, ἀγεις (αὐτὸν) σύρεις, ταύτας καθ' ἔλξιν πρὸς τὸ κτγρ. ἀρχὰς ἀντὶ τοῦτο, τὸ ζήτημα τῆς δέλτου, : διὰ νὰ ἀρχίσω τὸν λόγον μου ἀπὸ τὸ σημεῖον αὐτό, μᾶν (μὴ οὖν) μήπως, ἐν ἐρωτ., ἢς πρεσδοκᾶται ἀποφατικὴ ἀπόκρισις, **ἀνακαλύπτω** βλέφαρον ἀνοίγω τοὺς ὄφθαλμούς, τρέω τρομάζω ἐκ φόβου, πρβλ. τοὺς τρέσαντας, γεγώς ἐνδ.: μήπως θὰ κλείσω τοὺς ὄφθαλμούς ἐκ φόβου, ἐν ὅ είμαι..., ὑπηρότεις **κακίστων** γραμμάτων ἔξυπηρετοῦσα, δργανον κακοηθεστάτου περιεχομένου, ἢ γάρ ἀλήθεια λοιπόν, καιρὸς (ἔστι) εἶναι ὡρα, ἐπίκαιρον, συμφέρει, πρέπει, **ἀνίημι** σήμαντρα χαλαρώνω, λύω, καταστρέφω τὴν σφραγῖδα, γέ ναί, **ἀνοίξας** (αὐτὴν οἶδα) τὰ κακά, ἢ σὺ ἥργάσω λάθος, ὥστε σ' ἀλγῦναι ὥστε μὲ τοῦτο (τὸ ἀνοιγμα) νὰ σὲ φραμακώσω, πρὸς δυστυχίαν σου, δι' ἵδικά σου φραμάκια, εἰς τὸ ἀνοίξας, ποῦ πῶς, κάλλαβες καὶ ἔλαβες, **νίν** τὴν δέλτον, **σῆς** ἀ. φρενὸς αἴτ. εἰς τὴν ἀναφώνησιν ὡς θεοὶ ὡς εἰ ἀντὶ τούτου

ἔκειτο φεῦ, οἶμοι κλπ.: μὲ τὴν ἀναισχυντίαν σου, σὴν παῖδα πόδι.
 ἀντὶ: εἰ ἀφίξεται σὴ παῖς, στράτευμα πόβλ. Δακεδαιμονα 73, βάθρα 81, φυλάσσω παραφύλαττω, τάμα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας
 μου, τόδε σύν (ἔστιν) ἀναισχύντου αὐτὴ ἐδῶ η πρᾶξις δὲν εἶναι
 γαρακτηριστικὸν γνώρισμα ἀναισχύντου ἀνθρώπου, τὸ βούλεσθαι
 η βούλησις, κνίζω γαργαλίζω, ἐμβάλλω εἰς πειρασμόν: διότι μὲ
 ἔγαργάλιζεν εἰς τοῦτο μία προσωπικὴ μου ἐπιθυμία, αὐτὸ ηθελα
 καὶ αὐτὸ μὲ ἔγαργάλιζε, οὐχὶ δεινὰ (ἔστι τάδε), έάσομαι παθ. θὰ
 ἀφεθῶ ἐλεύθερος, οἰκὼ οἰκον διευθύνω οἰκογένειαν, (οὕτινες) φρονεῖς
 γάρ, πλάγιος δόλιος, ἀντίθ. τοῦ εὐθύνε, φρονῶ πλάγια πονηρεύο-
 μαι, τὰ μὲν-τὰ δὲ-τὰ δὲ ἀναφ. ώς πρὸς ἄλλα μὲν..., τὰ δὲ αὐτίκα
 ἄλλα καὶ εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν η ὅλη φράσις: παντοῦ καὶ
 πάντοτε, κομψεύομαι διμῆλο κομψά, χαριτωμένα, σοφὴ γλῶσσα
 πονηρῶν (ἔστιν) ἐπίφθονον η σπουδασμένη γλῶσσα τῶν πονηρῶν
 προκαλεῖ τὴν ζηλοτυπίαν τῶν ἄλλων, εἰδων.: τὴν σιχαίνεται δ
 κόσμος, νοῦς δ μὴ βέβαιος νοῦς, δ ὅποιος δὲν ἔμμενει εἰς τὰς
 σκέψεις του, δ παλίμβουλος, δ ἀνεμόμυλος, (ἔστιν) ἀδικον κεῆμα
 προκαλεῖ ἀδικίας, ζημίας, γὲ ναί, ἔξαῖρον τὴν ἀντίθεσιν τοῦ δέ,
 σαφῆς ἀξιόπιστος.—335-42 ἐξελέγχω ἀποκαλύπτω, ξεσκεπάζω,
 ἀποτρέπομαι τάληθὲς ἀποστρέφομαι τὴν ἀλήθειαν, κλείω τὰ αὐ-
 τιά μου πρός, δργῆς ύπο ἀπὸ θυμόν, κατατείνω λιαν τεντών
 πολὺ τὸ σχοινί, γίνομαι πολὺ ἐπιθετικός, οἰσθα ώς ταπεινὸς ἡσθα
 πᾶσι... πόσον ἐταπεινοῦσσο ἐνώπιον δλων, σπουδάζω ἀρχειν σπου-
 δαρχῶ, ψηφοθηρῶ, ἐπιδιώκω μὲ δλα μου τὰ σοβαρὰ τὴν ἀρχιστρα-
 τηγίαν, Δαναΐδαι Δαναοί, η δοτ. τοπ. κατὰ τὰ δμηρ. ἀνάσσειν
 Δαναοῖς, η ρρον. πρότ. εἰς τὸ ώς ταπεινὸς ἡσθα, τῷ δοκεῖν οὐ
 κερδέων κατὰ τὸ φαινόμενον μὴ ἐπιδιώκων, τῷ βούλεσθαι θέλων
 κατὰ βάθος θέλων, αἱ μτχ. τροπ., προσθιγγάνω δεξιᾶς (χειρὸς)
 χαιρετίζω διὰ χειραψίας, θύρας τῆς οἰκίας σου, ἀκληστος ἀνοι-
 κτὸς ήμέραν καὶ νύκτα, κτγρ., τῷ θέλοντι νὰ σὲ ἵδῃ, δημόσιαι
 πολῖται, διδωμι πρόσθησιν πᾶσι προσαγορεύω, χαιρετίζω δλους
 (η: προκαλῶ τὰ φιλοφρονήματα δλων), ἐξῆς κατὰ σειράν, τὸν ἔνα
 μετὰ τὸν ἄλλον, ὀνοῦμαι τὸ φιλότιμον ἐκ μέσου ἀγοράζω τὸ
 ἀντικείμενον τῆς φιλοδοξίας μου, τὸ δοποῖον ητο ἐκτεθειμένον εἰς
 μέσον (εἰς τὴν ἀγοράν) καὶ προσιτὸν εἰς δλους τοὺς ὑποψήφιους,
 τοῖς τρόποις διὰ τῶν τοιούτων τρόπων, πολιτικῆς, δημοκοπίας.
 —343-8 κάτα καὶ είτα, κατέχω ἀρχάς λαμβάνω εἰς χειράς μου
 τὸ ἀξιωμα, κερδίζω τὴν ἐκλογήν, μεταβάλλω [ἄλλους τρόπους]

πρόλ. μεταβάλλω τοὺς τρόπους μου καὶ δέχομαι ἄλλους, ἀλλάσσω τακτικήν, οὐκ ἡσθα φίλος τοῖς πολὺ φίλοισι (τοιοῦτος) ὡς πρόσθεν, (ἀποβάς) δυσπρόσιτος ἀπροσπέλαστος, ἔσω κατήθεων σπάνιος σπανίως δεχόμενος ἐντὸς τῆς οἰκίας σου, ἀγαθὸς εὐγενῆς, πράσσω μεγάλα ἔχω μεγάλας βλέψεις, ἀποβλέπω εἰς τὴν πολιτικήν, ἦ: κατέχω μεγάλην θέσιν, μεθίστημι μεταβάλλω, βέβαιος σταθερός, καὶ μάλιστα βέβαιον, τότε ηνίκα δτε, εὐτυχῶν ὃς εὑρισκόμενος εἰς τὴν ἔξουσίαν (εἰς τὰ πράγματα), ὡς ισχύων.—~~349-57~~ ἐπέρχομαι τίνα προβάλλω, θίγω τινά, ἵνα τοπ. ἀναφ. δπου, ἀναφέρ. εἰς ταῦτα πρῶτα, κακὸς ἀξιόμεμπτος, αὖθις ἔπειτα, μετὰ τὸ πρῶτα μέν, καὶ δ, καὶ Π. στρατὸς μετὰ τοῦ δλου στρατοῦ τῶν Ἑλλήνων, οὐδὲν ἡσθα ἐφάνης ἐν μηδενικόν, ἐκπλήσσομαι τὰ χάρα, τῇ τύχῃ τῇ τῶν θεῶν ἀπό ἐν δλως τυχαῖον γεγονός, σπανίζω ἔχω σπάνιν, ἔλλειψιν, πομπὴ ἀποστολῆ, συνοδεία, : διότι ἐστερεῖσο τῆς συνοδείας οὐρίων ἀνέμων, Δαναΐδαι οἱ ἡγεμόνες τῶν Δαναῶν, διαγγέλλω δίδω διαταγῆς (διὰ διαγγελέων), ἀφίημι ναῦς 9δ, μάτην πονῶ ματαιοπονῶ, δῆμα πρόσωπον, ἀνολβος δυστυχῆς, ἀξιοθρήνητος, : πόσον ἀξιοθρήνητον ἦτο τὸ πρόσωπόν σου καὶ πῶς τὰ εἰκες χάσει, ἐμπλημπληματικοὶ δορὸς καταπλημμυρῶ, πνίγω μὲ τὰς μαχίμους δυνάμεις, ἀρχῶν ἐνδ., : διότι δὲν θὰ ἔπινιγες τὴν..., παρακαλῶ ἐπικαλοῦμαι τὴν συνδρομῆν τινος, δράσω ὑπτκτ. ἀπορ., πόρος διέξοδος, : τίνα πόρον εὔω ἀποδῶν, ὥστε μὴ ἀπολέσαι, στέρομαι στεροῦμαι, στερεῖς στεροθεῖς, στερεόντας (ἥμᾶς).—~~358-65~~ ἐν λεροῖς ἐν λεροσκοπίᾳ, παρατηρῶν τὰ λερά, τὰ θύματα, εἶπε πρόδη τελ. καὶ εἰδ. ἀπομφ. συγκρόνως, ὑφίσταμαι ὑπισχνοῦμαι, πέμπεις (γράμματα), μὴ τοῦτο λέξης μὴ τολμήσῃς νὰ εἴπης αὐτὸ (ὅτι διὰ τῆς βίας...), πρόφασιν προεξαγγ. παράθ. μὲ τὸ πρόσκημα, δῆθεν, τάχα, γαμοῦμαι 100, ὑποστρέψω ἀνακρούν πούμναν, παλινφδῷ, ἀναθεωρῶ τὴν πρώτην ἀπόφασιν, λέληψαι εἴληψαι, ἔχεις συλληφθῆ ἐπαύτοφώρῳ, μεταβάλλω ἄλλας γραφὰς 343 γράφω ἄλλα γράμματα, ὅτι δηλ..., μάλιστα γε ναὶ μάλιστα, οὗτος αἰθήρ, δσις ἥκουσε σέθεν τάδε, ἔστιν δ αὐτὸς ἐδῶ εἶναι μάρτυς δ αἰθήρ, κωρὶς νὰ ἀλλάξῃ, δ ὅποιος..., τάδε τὰς ὑποσχέσεις σου.→~~366-9~~ τὰ πράγματα ἡ πολιτική; : ἀμέτρητοι δὲ ἔχουν πάθει αὐτὸ (τὸ ὅποιον ἔχεις πάθει καὶ σύ,) μὲ τὴν πολιτικήν, ἐκπονοῦσιν ὑποβάλλονται εἰς πολλοὺς κόπους (διὰ τὰς ὑποθέσεις τῶν ἐκλογέων καὶ τῆς πολιτείας), ἐκχωρῶ ἀποχωρῶ, ἀποσύρομαι (τῆς πολιτικῆς), δ ἀδρ-

γνωμ., κακῶς κακῶς ἔχοντες, ἀσύνετος γνώμη ἄδικος κρίσις, ὅπο γν. ἀ. ἀναγκ. αἴτ., ἐνδίκεις δικαίως, ἀπὸ δικαίαν κρίσιν, ἀδύνατοι γεγωτες ἐπειδὴ ἔχουν δειχθῆ ἀνίκανοι, διαφυλάττομαι πόλειν προστατεύω τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος μου, αὐτοὶ διὰ τῆς προσωπικῆς των ἀξίας, ἐξ ἑίδας ὑπαιτιότητος.—**370-2** στέγω κλαίω, Ἐλλάδος αἴτ. διὰ τὴν τύχην τῆς Ἐλλάδος, ἢ αἴτ., θέλουσα ἐνδ., κεδνὸς σοβαρός, ἐξανίημι καταγελῶντας (αὐτῆς) (κτυγ. μτχ.) ἀφήνω νὰ περιγελῶσιν, ἀνέχομαι τοὺς ἐμπαιγμούς των, οἱ οὐδένες οἱ οὐτιδανοί.—**373-5** τίθεμαι προστάτην χθο-νὸς ἔκλεγω ἀρχοντα τῆς πατρίδος μου, ἀρχων δπλων στρατηγός, ζηνατι+γεν. ἔνεκαι, γένος ἡ εὐγενῆς καταγωγή, ὡς διότι, πᾶς ἀνήρ (εἰη ἄν) ἀρχων πόλεως, ἢν... ἐὰν μόνον, ἀρκεῖ μόνον νὰ ἔχῃ γοῦν.

309 ἀλλοις ἀμιλλω Ὁ Εὔρ. ὑπαινίσσεται ἀναχρονιστικῶς τὴν ἔριστικὴν τῶν σοφιστῶν, ἥ; δείγματα ἥσαν αἱ σοφιστικαὶ διαλέξεις, ἀντιλογίαι, ἀγῶν ἢ ἀμιλλα λόγων, ὁητορικοὶ διαξιφισμοί, διεξαγόμενοι ἐν γλώσσῃ ἐξενητημένῃ, ἥτις βρύθει σοφισμάτων καὶ εὐ-φυολογιῶν, ὡς βλέπει μεν ἐν τῷ ἀγῶνι τοῦ Δικαίου καὶ Ἀδίκου Λό-γου ἐν ταῖς Νεφέλαις τοῦ Ἀριστοφάνους καὶ ἐν πολλαῖς τραγῳδίαις τοῦ Εὑριπίδου καὶ δὴ καὶ ἐν τῇ προκειμένῃ ὁητορικῇ μονομαχίᾳ Μενελάου καὶ Ἀγαμέμνονος. **311** Τὸ σκῆπτρον ἐκρησιμοποιούντων οἱ βασιλεῖς καὶ ὡς βακτηρίαν, πλήσσοντες δι' αὐτοῦ τοὺς ἀκοσμοῦντας. **333** εῦ πενόμψευσαι ίδ. 309. **337** Διὰ τί δ Ἀγ. ἐξελέχθη ἀρχιστράτηγος ἵδε ἐν στ. 84. Ὁ Εὔρ. παρέχει ἀναχρονιστικῶς εἰκόνα τοῦ συγχρόνου ἐν Ἀθήναις πελιτικοῦ βίου, πῶς ἐψηφοθή-ρουν οἱ ὑποψήφιοι ἀρχοντες. **339...** Οἱ Ἀρωματῖοι ὑποψήφιοι ἐν ταῖς ἔκλογικαις περιοδείαις συνωδεύοντο ὑπὸ δούλων ισχυρᾶς μνή-μης καὶ γνωριζόντων τὸν ἴδιωτικὸν βίον τῶν ἔκλογέων, οἱ δποῖοι καθ' ἣν στιγμὴν ὑποψήφιος ἔμελλε νὰ συναντήσῃ ἔκλογέα παρεῖ-χον εἰς αὐτὸν χωρὶς νὰ φαίνωνται τὸ δόνομα τοῦ ἔκλογέως καὶ ἄλλας λεπτομερείας τοῦ βίου του, ὥστε δ κύριος νὰ ἐμφανίζεται γινώ-σκων τὰ πάντα καὶ ἐνδιαφερόμενος περὶ πάντων. Οἱ τοιοῦτοι δοῦ-λοι ἔκαλοῦντο πομενclatores, δονομακλήτορες. **348** Τὰς αὐτὰς ἀοχὰς εἶχε καὶ δ Θεμιστοκλῆς λέγων Πλουτ. Ἀριστ. 2 Μηδέποτε ἔγω εἰς τοῦτον καθίσαιμι τὸν θρόνον, ἐν ᾧ πλέον οὐδὲν ἔξουσιν οἱ φίλοι παρ' ἐμοὶ τῶν ἀλλοτρίων.—Χαρακτηρισμὸς Μενελάου καὶ πρεσβύτερου. Διὰ τίνος παρόδου παρέχονται καὶ πῶς; Πῶς λέγεται ἐν τῇ τραγῳδίᾳ διάλογος δύο προσώπων, τὰ δποῖα διαλέγονται

ἐκάστοτε δι' ἐνὸς στίχου: Πότε γίνεται χρῆσις τοῦ εἰδούς τούτου τοῦ διαλόγου; Ἀπὸ τοῦ στ. 317 τένος μέτρου γίνεται χρῆσις καὶ διὰ τί; Διὰ τοῦ δὲ Ἀγ. δὲν προσέβλεπε κατὰ πρόσωπον τὸν Μεν. 320; Τίς ἄλλος ἀνὴρ ἐφρόνει τὰ αὐτὰ πρὸς τὸν Εὑρ. περὶ τοῦ ἀγαθοῦ ἀρχοντος 374·;

376-414. 376·7 λόγοι μάχαι τε λογομαχίαι, ἐν διάδυοιν.—378-80 λέγω κακῶς λέγω κακὰ λόγια, εὐ ἔξ ἀγαθῆς ὅμως προαιρέσεως, διὰ τὸ καλόν σου, ἄγω λίαν ἀνω τὰ βλέφαρα ἔχω λίαν ἐπηρμένας τὰς ὄφρους, εἰς τάντιδες μέχρι βαθμοῦ ὥστε νὰ ἀποβάλω πᾶσαν ἐντροπήν, σωφρονεστέρως μὲν ὀλίγον μετριοπαθῆ τρόπον, μὲν ὀλίγην μετριοπάθειαν, ὡς ἀδελφὸν δύντα ἔχων ὑπ' ὅψιν μου διὰ εἰσαι ἀδελφός, χρηστὸς εὐσυνείδητος, φιλῶ + ἀπομφ. συνηθίζω.—381·7 φυσῶ δεινὰ ρουθουνίζω τρομερά, πνέω μένεα, αἰματηρὸν δύμα κατακόκκινοι, ἀναμένοι ὁφθαλμοῖ, κέχρημαι χρέιζω,: τί σοῦ λείπει; χρηστὰ λέκτρα τιμία σύζυγος, ἥρχες κακῶς ἐκείνων, ἀ ἐκτήσω ἐδείχθης ἀσχημος κύριος πρὸς ἐκείνην, τὴν δποιαν εἶχες, δικην δίδωμι τιμωροῦμαι, σὰ κακὰ τὰ ἴδια σου ἐλαττώματα, οφάλματα, ἢ γεν. αἴτ., σφάλλομαι (κλονίζομαι νὰ πέσω) πταίω, τὸ φιλότιμον ἡ φιλοδοξία, δάκνω πειράζω, χρήζεις ἔχειν ἐν ἀγκάλαις, εὐπρεπῆς εὐειδής, παρίσημο δὲν λαμβάνω ὑπ' ὅψιν μου, παραβλέπω, τὸ λελογισμένον ἡ φρόνησις, τὸ καλὸν τὰ ἡθικὰ κάλλη, τὰ ἡθικὰ στολίσματα τῆς ψυχῆς, ἡθικαὶ ἀρεταὶ, κακὸς αἰσχρός, πονηρὸς φαῦλος, ποταπός, ἢ γεν. κτγρ.—388·95 γιγνώσκω οὐκεν εὐ λαμβάνω μίαν κακὴν ἀπόφασιν, μετατίθεμαι τι μεταβάλλω, διορθώνω, σὺ (μαίνη), μᾶλλον τούναντίον, δστις αἴτ., λέχος ἡ σύντροφος, ἡ σύζυγος, δίδωσι σοι τὴν τύχην εὐ σοῦ τὰ φέρει δόλα εὐνοϊκά, ἢ μτκ. αἴτιοι., κακόφρων μαρός, φιλόγαμος διψασμένος διὰ γάμουν, ἢ ἐλπὶς ἦν εἰχεν ἔκαστος τῶν μνηστήρων διὰ προτιμηθῆ αὐτός, οἷμαι μὲν κατὰ τὴν ἴδικήν μου τούλαχιστον γνώμην, θεός (ἔστι), ἐκπράττω πραγματοποιῶ, αὐτὸδ τὸ δμόσαι τὸν δρκον, ἢ ἐλπὶς μᾶλλον ἢ σὺ.., τὸ σὸν σθένος τὰ ἴδια σου μέσα, οὓς τούτους λοιπὸν (τοὺς μνηστῆρες), ἔχεις συνιέναι εἶναι εἰς θέσιν νὰ κρίνῃ ἐὰν δύνανται νὰ ἔχουν κῦρος δρκοι..., πήγρυνμι δρκους συνομολογῶ δρκους, καταναγκάζω ἐπιβάλλω διὰ τῆς βίας τὸ γάρ αἴτιολ. τὸ μωρόι φρενῶν.—396·401 τὸ σὸν εὐ ἔσται αἱ ἴδια σου ὑποθέσεις θὰ τακτοποιηθοῦν, παρὰ δίκην παρὰ τὸ δίκαιον, τιμωρίᾳ δργ., εὐνιες-ιδος θ. σύνεννος, ἐμὲ συντήξουσι νύκτες δακρύσοις ἔγῳ συντήξομαι δακρύσοις

νύκτας..., ή ἄρν. οὐ εἰς ἀμφοτέρας τὰς προτάσεις τὰς διὰ τοῦ μὲν-
δὲ: δὲν θὰ ἐπιτρέψω, δὲν ἔννοω σὺ μὲν νὰ τακτοποιήσῃς..., ἐγὼ
δὲ νὰ..., **ἀνομα** δρῶ κοὐ δίκαια μεταχειρίζομαι μὲ τρύπον παρά-
νομον καὶ ἄδικον, ἔγεινάμην ἔγέννησα, παῖδας δὲ πληθ. διὰ τὴν
γενίκευσιν, σοὶ ἀντκαμ. τοῦ λέλεκται, ϕάδιος εὐνόητος, ἀπλοῦς, εὐ-
φρονῶ σκέπτομαι λογικά, τίθημι καλῶς διευθετῶ, τακτοποιῶ,
τάμα τὰς προσωπικάς μου ὑποθέσεις.—**402-3** οἶδ' αὖ (μῆθοι)
(εἰσι) διάφοροι τῶν λελεγμένων πάρος τὰ δσα πάλιν ἐλέκθησαν
τώρα εἰναι ἀντίθετα ἀπὸ τὰ προηγουμένως λεχθέντα, καλῶς δὲ
ἔχουσι... εἰναι δὲ ὡραῖον αὐτό, ποὺ ὑποστηρίζουν, νὰ πονῇ κανεὶς
διὰ τὰ τέκνα του.—**404-14** ἀρα+πρτκ. δριστ. σημαίνει δτι δ
λέγων τώρα μανθάνει ἀλήθειαν, τὴν δποίαν τέως ἥγνόει, (κέπτησαι
φίλους,) εἰ μὴ θέλεις ἀπολλύναι, τοὺς φίλους τοὺς ὑπάρχοντας,
ὅσους τώρα ἔχεις, ποῦ δὲ δεῖξεις μοι γεγάδες ἐκ ταύτοῦ πατρὸς
εἰς ποίαν δὲ ἄλλην εὐκαιρίαν, ἀν μὴ εἰς τὴν προκειμένην, θὰ ξείξῃς
δτι εἰσαι ἀδελφός μου, συνσωφρονῶ σοὶ συμμερίζομαι τὴν φρό-
νησίν σου, συννοοσῶ σοὶ συμμερίζομαι τὴν νόσον σου (τὰς μωρίας
σου), ἐς κοινὸν τοῖς φίλοισιν ἀλγῶ συναλγῶ τοῖς φίλοις, συμμε-
ρίζομαι τὸν πόνον τῶν, παρακαλῶ 356, εὐδρῶν... δταν πρόκει-
ται νὰ μοῦ κάμηνται καλὸν καὶ δχι δταν πρόκειται νὰ μὲ πικραίνῃς,
οὐ δοκεῖ σοὶ πονεῖν τάδε δὲν εἰσαι διατεθειμένος νὰ ὑποστῆς
αὐτὴν ἐδῶ τὴν θυσίαν, σὺν Ἐλλάδι μὲ τὰς θυσίας, ποὺ ὑφίστα-
ται ὀλόκληρος ή Ἐλλάς, νοσεῖ σὺν σοὶ ἀνοηταίνει δπως καὶ σύ,
κατὰ θεόν τινα κατὰ τὴν θέλησιν κάπιουν θεοῦ, ἀπὸ δργῆν κά-
πιουν θεοῦ, δὲ 411: εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν θὰ τὸ ἔκαμνα
αὐτό, ἀλλ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ή Ἐλλὰς..., αὐχέωδε κανγῶμαι,:
κάθισε τώρα καὶ καμάρωνε τὴν ἀρχιστρατηγίαν σου μετὰ τὴν
προδοσίαν (ἀπιστίαν) τοῦ ἴδιοῦ σου ἀδελφοῦ, εἴμι ἐπ' ἄλλας
μηχανάς τινας... θὰ καταφύγω εἰς τίποτε ἄλλα μέσα καὶ θὰ ἀνα-
ζητήσω ἄλλους φίλους. Τις δὲ Τυνδάρειος δρκος;—Τις δὲ σιάσις τοῦ
Χοροῦ; Ὁλος δὲ Χορὸς διμιεῖ; Ποιας φύσεως εἰναι τὰ ἐπιχειρή-
ματα ἀμφοτέρων τῶν ἀδελφῶν; Πῶς χαρακτηρίζουσιν ἄλλήλους
οἱ ἀδελφοί; Τι γινώσκομεν περὶ ἀμφοτέρων ἐκ τῶν δμηθ. ἐπῶν;
Πῶς ἐμφανίζει τοὺς ἥρωας δ Εύρ.; Ποία ἡ ἐκ τούτου ἐντύπωσίς σας;

414-68. 414-9 δμαρτέω· (δμαρτῆ (δμοῦ-ἀραρίσκω)
συγχρόνως) συνοδεύω, δέμας οὐ. σῶμα, Κλ. δέμας περίφρο. Κλυ-
ταιμήστρα, τερφθρείης (ἄν), ἔκδημος δ ἔξω, δ ἀπουσιάζων τῆς
χώρας, δ ἀποδημῶν, ὅν τίς μτκ.;—**420-3** δις ἐπειδή, τείνω μα-

χρὸν (όδὸν) διατρέχω βιαστικὰ μακρὸν δρόμον, **ἀναψύχω** δροσίζω, βάσις πόδες, **θηλύποιος** θῆλυς, : τοὺς γυναικείους πόδας των, ἔαυτας, **εὔρυτος** καλλίρροους, **πῶλος** 220, **καθίημι** καταβιβάζω, ἀπολύτω κάτω, **χλόη** λειμώνων χλοεροὶ λειμῶνες, **αὐτὰς** τὰς πώλους, **βορά** (βιθρώσκω) τροφή.—**424-34 πρόδρομος** πρωτοπόρος, κτγρ., πρωτοπορεία, **σῆς παρασκευῆς** χάριν διὰ νὰ λάβῃς καιρὸν νὰ ἔτοιμάςῃς ὑποδοχῆν, **πέλνυται**; **διάτοσος** (ἀίσσω) 8 διέρχομαι πτερωτός, ταχύς, ἡ πρότ. **ταχεῖα·φήμη** παρενθ., **δυμιλος** τὰ πλήθη τοῦ στρατοῦ, πρβλ. δυμιλος-ΐδωσι, δρόμῳ τροχάδην, δρός **ΐδωσιν** ἐπεξ. τοῦ εἰς θέαν, οἱ εὐδαιμονες οἱ εὐτυχισμένοι, οἱ μεγάλοι μεγάλοι, (εἰσὶ) κλεινοὶ καὶ περίβλεπτοι, ἐν πᾶσι βροτοῖς εἰς τὰ βλέμματα ὅλου τοῦ κόσμου. κατὰ τὴν κρίσιν..., λέγουσιν διαρατός κατὰ σύνεσιν, ὑμέναιος 123, τὸ πράσσεται τί ψήνεται, μαγειρεύεται, συμβαίνει, τῶν δὲ (ώς εἰ προηγήθη τῶν μὲν) ἀπὸ ἄλλους δὲ θὰ ἥκουες τὰ ἔξης, **προτελίξω** τὴν **νεάνιδα** Ἀρτέμιδι πρὸ τοῦ γάμου φέρω τὴν μνηστὴν ἐνώπιον τοῦ βωμοῦ τῆς Ἀ., ἀφιερώνω τὴν κόρην εἰς τὴν Ἀ., ἰδ. Πραγμ., **ἄνασσα** θεά, πολιοῦχος, **ἄργομαι** δόδηγῷ τὴν νύμφην εἰς τὸν οἰκόν μου, λαμβάνω σύζυγον, ποτέ;—**435-9 εἴλα** 111, **ἔξαρχομαι** κανᾶ ἔτοιμάξω τὴν γαμήλιον τελετὴν ἀρχίζων ἀπὸ τὰ κάνιστρα, κάμνω ἀρχὴν τῆς τελετῆς ἀπὸ τὰ κάνιστρα, ταπὶ τοιειδε (τοῖσδε) τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν τελετὴν αὐτὴν ἐδῶ, **στεφανοῦσθε** πρὸς τὸν Ἀγ. καὶ Μεν., **κεράτα** τὸ ἡ κεφαλή, **εὐτρεπίξω** ὑμέναιον μεοιμνῷ διὰ τὴν τελετὴν τοῦ γάμου (ώς παράνυμφος ἡ πάροχος) ἦ: μεοιμνῷ διὰ τὴν γαμήλιον διασκέδασιν, **λωτὸς** αὐλὸς (ἐκ λωτοῦ, Ὄμ. i 93 ἡμετ. ἐξ.), **βοάσθω** ἀς βουνύζη, ἀς τὸ λέγη, τόδε φῶς ἡ σημερινὴ ἡμέος, **μακάριοις** ἥκει ἔχει φέρει τὴν γαράν (τῆς γαρές).—**440-5 ἐπαινῶ** ἐπιδοκιμάξω, : καλὰ καλὰ (σὲ ἥκουσσα), περὶ τοῦ ἀορ. ἰδ. Μηδ. 223, **ἔσται καλῶς** θὰ τελειώσουν καλά, **ἰούσης τῆς τύχης** ὅπως πηγαίνει ἡ τύχη, μὲ τὸν δρόμον πὸν ἔχει πάρει ἡ τύχη, **ἀρξομαι** ἀντὶ ὑπτικτ. ἀπορ., **ζεῦγμα** ζυγός, παγὶς, **ἀνάγκη** ἡ σιδηρᾶ, ἡ ἀκαμπτος μοῖρα, **δαίμων** κακός τις δαίμων, **ὑπέρχομαι** 67 ὑπονομεύω, στήνω παγίδα, **ώστε...** (ἀφ' οὐ ἀνεμείχθη δαίμων,) φυσικὴ συνέπεια τούτου εἶναι νά, : φυσικὰ πονηρότερος ἀπὸ τὰ ἴδια μου τεχνάσματα.—**446-53** ἡ δυσγένεια ἡ ἀσημος, ἡ ταπεινὴ καταγωγή, ὡς ἔχει τι **χρήσιμον** πόσον πολὺ χρήσιμος, πολύτιμος εἶναι, **ἔρδιως** ἔχει εἶναι εὔκολον, **αὐτοῖς** τοῖς δυσγενέσι, **ἀπαντα** ὅ, τι θέλουν, **ἀνολβος** ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν εὐτυχίαν, πρὸς τὸ μεγα-

λεῖον, πρὸς τὴν κοινωνικήν του θέσιν, πρβλ. οἱ εὐδαιμονες 428, γενναῖος εὐγενῆς, φύσις ἡ καταγωγή, δρκος τὸ ὄψις τῆς θέσεώς μας, ἔχομεν προστάτην τοῦ βίου προβάλλομεν ἐμπρὸς εἰς τὴν ζωήν μας, κυριαρχεῖ τῶν σκέψεων τῆς ζωῆς μας, ἡ σχέσις τῶν δύο προτ. ἀντιθετική, γὰρ π. χ.—454-9 εἰεν ἔστω, ἢς δεχθῶμεν διτι ἀνοίγω τὸ στόμα μου, πρβλ. 442, συμβάλλω δύμα (τῷ δάμαρτος δύματι) ἀτενίζω, ἐπὶ κακοῖς, ἢ μοι πάρα (πάρεστι) ἐκτὸς τῶν ἄλλων βασάνων, τὰ δποῖα ἔχω, ὡς νὰ μὴ ἥρκουν τὰ ἄλλα κακά, τὰ δποῖα μὲ εὑρον, εἰκόστας μὲ δλον τὸ δίκαιον, καλὰ ἔκαμε καί, υμφεύσουσα (αὐτῆν), δώσουσα ('Ἀχιλλεῖ), δπως καὶ παρ' ἡμῖν τὸ δίκιο περὶ συνοικείου, τὰ φίλιατα τὴν φιλτάτην κόρην, ἵνα ὅπου, ἡμᾶς ὁ πληθ. τῆς μεγαλειότητος.—460-4 τι (λέγω) παρθένον τί παρθενολογῶ, υμφεύω νυμφεύομαι, τάχα ταχέως, αἱ δύο προτ. τί παρθένον-τάχα κείνται παρενθ., οἰκτίζω αἰσθάνομαι συμπάθειαν, δ ἀρ. 440, ἀντκμ. τὴν παρθένον, νὺν ὑποκ., (μὲ) ἀντκμ., γήμειας κατάραν, αὐτὸς χωστις... σὺ καὶ οἱ φίλοι σου.

—465-8 παρὼν ἔγγυς πλεον., εὐσύνετα εὐληπτα εἰς τὴν ψυχήν μου, τῶν δποίων τὸ νόημα ἡ καρδία μου ἀντιλαμβάνεται καλά, ἀσυνέτως ἀσυνειδήτως, κωρὶς νὴ ἐννοοῦ δ, τι λέγει, εἰς τοῦτο τὸ γάρ, ὡς μ' ἀπώλεσε Πάρις δ Πρ. γήμας τὸν Ἐλένης γάμον, δε εἰργασται τάδε, ἐπιφ.

433 Τὰ προτέλεια, τελούμενα τὴν προτεραιάν τοῦ γάμου, καλουμένην προαύλια, δπως ἐπαύλια ἐκαλεῖτο ἡ ὑστεραία τοῦ γάμου, ἡσαν ἕօρτάσιμοι τελεταὶ καὶ θυσίαι, καθ' ἓς δ πατήθι τῆς νύμφης ἀφιέρωντε τὴν κόρην αὐτοῦ εἰς τὴν "Ἡραν Τελείαν ἢ" Ἀρτεμιν Τελείαν, ἡ δὲ παρθένος ἀποκόπτουσα τρίχας τῆς κόμης ἢ βοστρύχους καθωσίου αὐτὰ εἰς τὴν θεάν, ὡς καὶ τὰ παιδικὰ αὐτῆς ἀθύρματα καὶ ἄλλα πράγματα, τύμπανα, σφαίρας, κόρας (πλαγγόνας), τὰ ἐνδύματα αὐτῶν, τὸν κεκρύφαλον, πρὸς δὲ τὰ κανᾶ, ἐν οἷς ἡσαν τὰ πρὸς θυσίαν καὶ δι' ὧν ἄλλοτε ὡς παρθένος κανηφόρος εἴκε προσφέρει εἰς τὴν θεάν κατ' ἐπισήμους ἕοστὰς διαφόρους πρωσφοράς, διότι μετὰ τὸν γάμον δὲν ἔδικαιοῦτο πλέον νὰ είναι κανηφόρος. Τὰ προτέλεια περιελάμβανον καὶ τὸ γαμήλιον τοῦ μνηστήρος καὶ μάλιστα τῆς μνηστῆς λουτρόν, οὗ τὸ ὄδωρ λαμβανόμενον τὴν ἐσπέραν ἔξ ὠρισμένης Ἱερᾶς πηγῆς τοῦ τόπου, ὡς ἐν Ἀθήναις ἐκ τῆς Ἐννεακρούνου Θουκ. II 15, δ, ἐκομίζετο διὰ τῆς λουτροφόρου, ὑπὸ παιδὸς ἀμφιθαλοῦς, ἡ τὸ λουτρόν ἐτελεῖτο ἐν τῷ ὄδατι ποταμοῦ, ὡς αἱ Τρῳάδες παρθένοι ἐλούνοντο ἐν τῷ Σκαμάνδρῳ, αἱ τῆς

Μαγνησίας ἐν τῷ Μαιάνδρῳ, αἱ τῶν Θηβῶν ἐν τῷ Ἰσμηνῷ καὶ ἄλλων ἀλλαχοῦ. **Τέλος·η** ἐκαλεῖτο ὁ γάμος ὃς τελείωσις καὶ συμπλήρωσις τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, **τέλειοι** οἱ ἔγγαμοι, ἀτελεῖς οἱ ἄγαμοι, ἡμιτελῆς οἶκος οὐ ἀπέθανεν ὁ ἔτερος τῶν συζύγων. **438 λατός Δίβυς 1036.** **457 εἰκότως** Ἡτο προσφιλεστάτη καὶ ἱερωτάτη ὑποχρέωσις τῆς μητρὸς νὰ παρασκευάζῃ τὸ γαμήλιον λουτρὸν διὰ τὴν κόρην, νὰ κοσμῇ τὴν νύμφην μετ' ἄλλων γυναικῶν καὶ νὰ συνοδεύῃ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ φέροντα γαμήλιον δᾶδα.—Διὰ τίνος παρόδου παρέρχεται ὁ Ἀγγελος; Τί νομίζει ὅτι θὰ προκαλέσῃ διὰ τῆς ἀγγελίας καὶ τὸ πράγματι προκαλεῖ; πῶς λέγεται τὸ τοιοῦτον; Τίς η σχέσις τοῦ λόγου αὐτοῦ πρὸς τὴν πραγματικότητα; πῶς παλεῖται τὸ τοιοῦτον ἐν τῇ τραγῳδίᾳ; Σαρακηγούμενός τοῦ Ἀγ.

469-542. **469-70** **καγὼ** ὡς ὁ Ἀγ., **κατοικτίω** αἰσθάνομαι βαθεῖαν συμπάθειαν, ὡς ἐφ' ὅσον, **καταστένω** κύνω πικρὰ δάκρυα, **ὑπὲρ συμφορᾶς** αἴτ., **τύραννοι** τὰ μέλη τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, ἡ βασιλ. οἰκογένεια.—**471-6** **σὸν τὸ κεράτος** σὺ εἶσαι ο νικητής, σὺ ἐκέρδισες, γίνεται ή ἰδική σου γνώμη, **ἄθλιος** δυστυχῆς, **κατόμνυμι Π.** δρκίζομαι εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Π., **Πέλοπα-** **Αἰρέα τε,** **ἐκλήθη** ὑπῆρξε καὶ ὡς τοιοῦτος ἔλαβε καὶ τὸ ὄνομα, ἡ μῆν (διτι) ὄντως, **τἀπὸ καρδίας** διὰ τοῦ ἔχει μέσα της ἡ καρδία μου, **σαφῶς** εἰλικρινῶς, **καὶ μὴ** (ἔρειν) **μηδέν,** **μηδὲν ἐπειτηδεῖς** τίποτε ἐπίπλαστον, **δσον φρονῶ** δσα ἔχω μέσα εἰς τὴν ψυχὴν μου.—**477-84** **δσσοι·ων** ἀ., **Ομ.** δσσε (oculus) ὀφθαλμοί, **ἀνταφίημι** (δάκρυ) κύνω καὶ ἔγῳ δάκρυα, **σοὶ** χαρ. συμπονῶν διὰ διὰ σέ, **ἔξαφίσταμαι** παλαιῶν λόγων παραιτοῦμαι, ἀνακαλῶ τὰ παλαιά μου λόγια, **οὐκ εἰς σὲ δεινὸς** χωρὶς νὰ ἔχω πάθος μαζί σου, **εἴμι οὖπερ** εἰ σὺ **νῦν** ἔρχομαι ἀκριβῶς εἰς τὴν θέσιν τὴν ἰδικήν σου, συμφωνῶ τώρα ἀπολύτως μαζί σου, **ἀνθελέσθαι τούμδον** νὰ προτιμήσῃς τὸ ἰδικόν μου συμφέρον ἀντὶ τοῦ ἰδικοῦ σου, **ἔνδικος δίκαιος,** **τὰμὰ ἥδεως** **ἔχειν** ἐμὲ ἥδεσθαι, **χαίρειν,** **δρῶ φάσ** ζῶ.—**485-94** **τὶ βούλομαι** τί θὰ κερδίσω, **γάμοι** σύζυγος, **ἴμείρομαι** ποθῶ, διψῶ, **ἔχειν** (ἀπολέσαι), **ἥμιστα** οὐδαμῶς, **τὸ κακὸν** ἀντὶ ἀγαθοῦ τὸ δηλητήριον ἀντὶ τοῦ μέλιτος, **ἢ πρκτ.** προσ. τοῦ εἰραι, νέος νέος ἀπειρος, **πρὸν** **ἔστεδον** τὰ πράγματα **σκοπῶν** ἔγγυθεν ἔως ὅτου ἥνοιξα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ ἀντελήφθην ἐκ τοῦ σύνεγγυς, **οἰον ἦν...** τί **ἔσήμαινε** τό· διὰ τί ὁ πρκτ. ἦν; **ἄλλως** τε ἀλλὰ πρὸ πάντων, **ἔλεος** εἰσέρχεται με κατα-

λαμβάνει συμπάθεια, κόρος γεν. ἀντκι. εἰς τὸ ἔλεος, ἐννοοῦματ-
ἔχω ἐν νῷ, ὅπερ δύψει μου, οὐδοτ. ἀντὶ αὐτ. πρὸ τὸ μέ, διότι λέγεται
καὶ εἰσέρχεται μοι ἔλεος, οὐδὲτ., ἐκαπι, μέτα μέτεστι, ποβλ. πάρα
πάρεισι 456: τί σχέσιν ἔχει η ἴδική σου κόρη μὲ τὴν Ἐλένην;
—495-9 στρατεῖα στρατιά, ἵτω διαλυθεῖσα ἢ διαλυθῆ καὶ ἢ
ὑπάγῃ κατὰ διαβόλου, τέγγω βρέχω, παρακαλῶ εἰς προκαλῶ,
παρασύρω εἰς, θέσφατον (θεὸς φησί) μαντεία, μέτεστι σοι θεσφά-
των, κόρος γεν. ἀντκι. εἰς τὸ θεσφάτων: ἀν δικαιοῦμαι νὰ ἔχῃς
γνώμην ἐπὶ τῆς μαντείας τῆς κόρος σου, ἐγὼ ἢς μὴ δικαιοῦμαι· τὰ
ἴδικά μου δικαιώματα ἐκχωρῶ εἰς σέ.—500-3 ἄλλα (ἐνστασις)
ἄλλα θὰ μοῦ εἰπετε, ἀπὸ δεινῶν λόγων ἀπὸ τὰς ἀστραπὰς καὶ
βροντάς ποὺ ἔκαμα εἰς τὴν ἀρχήν, ἀπὸ τὰ φοβερά καὶ τρομερά,
ποὺ εἶπα εἰς τὴν ἀρχήν, εἰς μεταβολὰς ἥλθον μετεβλήθην, ἥλλαξε
τακτικὴν τώρα, εἰκὸς πέπονθα τὸ πάθημά μου εἶναι φυ-
σικόν, μεταπτίτω παθ. τοῦ μεταβάλλειν, στέργω ἀγαπῶ, δμόδεν
ἐκ τῶν αὐτῶν γονέων, τίς μτῇ. τὸ στέργων; τρέποι τοιούτε τοι-
αύτη τακτική, ὅπως αὐτή, τὴν δποίαν ἀκολουθῶ τώρα, χρῆσθαι
ἐπεξ., τοῖς βελτίστοις οὖ., τὰ βέλυστα η φρονιμωτάτη σκέψις,
ἀεὶ ἑκάστοτε, οὐ κακοῦ ἀνδρὸς (ἐστι) δὲν εἶναι χαφακτηριστικὸν
ἀνοίτου ἀνθρώπου.—504-5 γενναῖος εὐγενής, ἵπποτικός.—506-
12 αἰνῶ ἐπαινῶ, εὐχαριστῶ, εὐγε, ὑποτίθημι τοὺς λόγους δρθῶς
στηρίζω τοὺς λόγους μου εἰς δρθὴν βάσιν, εἰς δρθὰς ἀρχάς, παρὰ
γνώμην ἐμὴν παρὰ τὰς προσδοκίας μου, σοῦ ἀξίως ἀνταξίως
σοῦ, ταραχὴ ἀδελφῶν γίγνεται αἱ ἀδελφικαὶ σχέσεις διαταράσ-
σονται, δι' ἐρωτα δι' ἐρωτικὸν λόγους, διὰ πλεονεξίαν δωμάτων
διότι θέλει ἔκαστος νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἴδικήν του γνώμην εἰς τὴν οἰ-
κογένειαν, ἀπὸ φιλοπρωτίαν ἐν τῇ οἰκογενείᾳ, οὐ: ἀπὸ τὸν πειρα-
σμὸν νὰ πάρουν ἔκαστος τὰ περισσότερα ἀπὸ τὴν πατοικὴν περιου-
σίαν, ἀπὸ πλεονεξίαν κληρονομικήν, τε-τε εἰτε·εἴτε, ἀποπτύω σι-
γαίνομαι, δ ἀρ. 440, ἄλλ (αἱ ἀγαθαὶ προθέσεις σου εἰς οὐδὲν ὡφελοῦν)
ηκομεν γάρ, ἀναγκαῖαι τύχαι η σιδηρᾶ ἀνάγκη, ἐκπράττω φέρω
εἰς πέρας, ἐπιτελῶ.—513-21 τὴν σὴν ἐπὶ τῆς δποίας σὺ μόνος
ἔχεις δικαιώματα, σύλλογος τὸ σύνολον, νὺν τὴν κόρην σου, πάλιν
δπίσω, λάθοιμ² ἀν τοῦτο εἰς τοῦτο πιθανὸν νὰ μὴ μὲ ἀντιλη-
φθοῦν, ἐκεῖνο ἐπεξ. ἐν 518, ταρβῶ φοβοῦμαι, τρέμω, θάνη (παθ.)
δι Κάλχας, εὔμαρης εὔκολος, τὸ μαντικὸν σπέρμα η σπόρα, τὸ
στοιχεῖον τῶν μάντεων, κακὸν πληγή, κτγρ., φιλότιμος 385, (τὸ
σπέρμα οὐ ποθ.) παρδον (ὑποθ.) ἐστὶν οὐδὲν ἄχοηστον οὐδὲ χρήσι-

μον ἡ παρουσία των δὲν εἶναι οὕτε ἄχοηστος οὕτε χρήσιμος.—
522-35 οὕμ ὁ ἐμέ, εἰσέρχομαι δι, πᾶς δὲν ὑπολάβοιμι ἔπος
 δ σὺ μὴ φράξεις πῶς νὰ φαντασθῶ, νὰ μαντεύσω τὸ πρᾶγμα, ἐὰν
 σὺ δὲν τὸ λέγεις, τὸ Σισύφειον σπέρμα τοῦ Σισύφου ἡ σπόρα,
 ὁ Σισυφόσπορος, οὐκ ἔστι (τι) δ, τι εἰς οὐδέν, πημαίνω (πῆμα,
 πάσχω) βλάπτω, πέφυνε ποικίλος εἶναι φύσις ἀλλοπόροσαλλος,
 Πρωτεύς, τοῦ τὸ δχλον μέτα (ἔστι) καὶ πάντοτε πηγαίνει μὲ τὸν
 λαόν, εἶναι δημαρχός, μὲν μήν, ἀλήθεια, πάντως, ἐνέχομαι φιλο-
 τιμέα εἶμαι ἔνοχος φιλοτιμίας, ἔχω τὸ ἐλάττωμα τῆς, δόκει φαν-
 τάσου, ἵσταμαι ἐν λαμβάνω τὸν λόγον ἐν μέσω, ἀ Κ. Θέσφατ^τ
 ἐξηγήσατο τὴν μαντείαν, τὴν δοίαν ἔδωκεν ὁ Κ. ἐξηγῶν τὴν
 θέλησιν τῶν θεῶν, καὶ ἐμέ, πρόλ., ὑφίσταμαι ὑποχνοῦμαι,
 ἐκ τούτου τὸ θύσειν, εἰς ὃ τὸ θύμα, ὡς εἰδ. ἐκ τοῦ λέξειν: καὶ
 ὡς διέστηη ἐγὼ θύσειν θύμα Ἀρτέμιδι κάτα ψεύδομαι· ἡ σύντ.
 κανονικώτερον ἔδει νὰ ἔχῃ: καὶ ὡς ἐγὼ ὑποστὰς θύσειν Ἀ. θύμα
 δμως ψεύδομαι, δε αὐτὸς λοιπόν, ξυναρπάξω διὰ τῆς ὁρτοφικῆς
 γοητείας, διὰ τῶν τερατολογιῶν παίρνω μαζί μου, τὸ δ. ἐν χρήσει
 καὶ παρ' ἡμῖν, κελεύσει Ἀργείους, ἀποκιείναντας σὲ καὶ ἐμέ, σφάξαι
 κόρην, συναρπάσουσί (με) αὐτοῖς τελχεσι θὰ μὲ περιαρπάξουν
 εἰς τὸν ἀέρα μὲ αὐτὰ..., κατασκάπτω γῆν δὲν ἀφήνω λίθον ἐπὶ
 λίθου.—**536-42** ὡς ἥπιόρημαι πρὸς θεῶν τὰ νῦν τάδε εἰς ποίαν
 ἀμηχανίαν μὲ ἔχουν φέρει σήμερον οἱ θεοὶ μὲ αὐτὰ ἔδω, φυλάττω
 145, μοὶ καρ., ἀνὰ στρατὸν ἔρχομαι περιέρχομαι τὸ στρατόπεδον,
 διπλας δὲν... πλ. ἐρ. ἐπεξ. τοῦ ἐν, προστίθημι παραδίδω, πρὸν (ἀν)
 προσθῶ, ὡς τελ., κακῶς πράσσω; ἐπ^τ ἐλαχίστοις δακρύοις μὲ
 ἐλάχιστα δάκρυα, ύμετς τοῦτο λέγει πρὸς τὰς γυναῖκας τοῦ χοροῦ,
 φυλάσσω σιγήν τηρῶ σιγήν.

473 Πέλοψ υἱὸς τοῦ Ταντάλου, βασιλέως τῆς Φρυγίας, δοτὶς
 γενόμενος τὸ πρῶτον βασιλεὺς τῆς Πισάτιδος ἐν Ἡλιδι κατέκτησε
 κατὰ μικρὸν δλην τὴν χερσόνησον, κληθεῖσαν ἐξ αὐτοῦ Πελοπόν-
 νησον. Τούτου υἱὸς ὑπῆρξεν ὁ Ἀτρεὺς καὶ τούτου υἱὸι οἱ Ἀτρεῖ-
 δαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος. **524 Σισύφειον σπέρμα** Κατὰ
 νεώτερον μῆθον δ Ὁδυσσεὺς δὲν ἤτο υἱὸς τοῦ Λαέρτου, ἀλλὰ τοῦ
 πανουργοτάτου βασιλέως τῆς Κορίνθου Σισύφου, περὶ οὖ ίδ. Λυρ.
 Ἀνθ. 39,4 ἴμετ. ἐκδ. **533 Ἀργος** αἱ Μυκῆναι, ἐκτὸς ἐὰν δ Ἀγ.
 ἐννοεῖ τὴν δλην ἐπικράτειάν του.—**Χαρακτηρισμὸς τοῦ Χοροῦ** καὶ
 τῶν δύο ἀδελφῶν. **Τί σπουδαῖον παρατηροῦμεν εἰς τοὺς χαρακτῆρας**
 ἀμφοτέρων; τὸ τμ. 303-542 ὡς διαδραματιζόμενον ενθὺς μετά τὴν

πάροδον (εἰσοδον) τοῦ Χο. πῶς δύναται γὰρ ὀνομασθῆναι καὶ πόδες τοῖς σημερινῆς τραγῳδίας ἀνιστοιχεῖ κατὰ τὴν σειράν του; "Ἐκ πόσων καὶ τίνων συηγῶν ἀποτελεῖται; Πῶς ἐξελίσσεται ἡδη ἡ πρᾶξις ἐν αὐτῷ; τίς ἡ κρατοῦσσα διάθεσις ἡμῶν;

543-606. 543-57 μάκαρες (εἰσὶν) οἱ μετέσχον (γνωμ.) ὑποκ., θεοῦ τῆς Ἀφροδίτης, μετερίας κτγρ.: ἐν μέτρῳ, λέκτρᾳ Ἀφροδίτας τὰ θέλγητρα τῆς κλίνης, σωφροσύνη περίσκεψις, ἔγκράτεια, μετὰ σωφροσύνας τηροῦντες φρόνιμον μέτρον· ἡ πρότ. μετέσχον τε λέκτρων Ἀφροδίτας μετὰ σωφροσύνας διασφεῖ τὴν πρώτην μετέσχον μετερίας θεοῦ, γαλήνεια θ. γαλήνη, χρῶματι γ. τηρῶ γαλήνην, εἶμαι ἀπαθής, ἀδιατάραχτος, οἰστρος ἀ. (βοϊδόμυιγα) τὸ ἔρωτ. πάθος, ἡ γεν. ἀντικρ.εἰς τὸ γαλανεία, μανιάς-ἀδος 1 μανιώδης, μανιόμενος, παράφροος, ὅδις δῆτε ἀκριβῶς, καθ' ἦν ἀκριβῶς στιγμήν, διότι εἰς τὰ ζητήματα αὐτὰ ἀκριβῶς, ἐντελνομαι ἐντείνω κατὰ βούλησιν, κατὰ τὴν ἀρέσκειάν μου, δίδυμα τόξα χαρίτων δύο εἴδη ἔρωτικῶν βελῶν, στότμος ἀ. (πίπτω) ἡ μοῖρα, ποβλ. casus, εὐαίων εὐτυχῆς,: τὸ ἐν διὰ βίον εὐτυχῆ, βιοτὴ βίος, ἐπὶ συγχύσει β. πόδες τρικυμίαν τῆς ζωῆς, διὰ νὰ κάμη ἄνω κάτω τὴν συζυγικὴν ζωήν, ἀπενέπειος ἀπαγορεύω, δὲν ἐπιτρέπω τὴν εἴσοδον, νὰν τὸν Ἐρωτα τὸν ἐντείνοντα τὸ δεύτερον τόξον, ἡ: τὰ βέλη τοῦ δευτέρου εἴδους, θάλαμος δ συζυγικὸς θάλαμος, χάρις τὰ θέλγητρα τὰ ἐπισύροντα τὸν ἔρωτα, πόδοις ἔρως, δσιος ἀγνὸς καὶ ἐν τῷ προστήκοντι μέτρῳ, ἀποτίθεμαι τὴν πολλὴν Ἀ. ἀπορρίπτω, ἀποφεύγω τὰς καταχοήσεις τῶν ἀφροδισιών. 558-72 φύσις ἡ φυσικὴ διάπλασις, διάφοροι κτγρ., τρόποι οἱ χαρακτῆρες, τὸ δρθῶς ἐσθλὸν ἡ πραγματικὴ (καθ' ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως) ἀρετή, τὸ χρηστὸν ἥθος, (ἐστι) σαφὲς ἀεὶ προσπίπτει πάντοτε εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν ἀνθρώπων, αἱ παιδευόμεναι τροφαὶ ἡ ἀγωγὴ τῆς ἐκπαίδευσεως, ἡ διὰ τῆς παιδείας, μέγα φέρω συντελῶ μεγάλως, εἶμαι μέγας παράγων, εἰς τὰν ἀρετὰν εἰς τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἀρετῆς, εἰς τὴν δημιουργίαν χρηστοῦ ἥθους, τὸ αἰδεῖσθαι δ ἀμοιβαῖος ἥθικὸς σεβασμός, αἱ ἥθικαι ἔξεις, τὸ ἥθικὸν συναύσθημα, ὑποκ., (ἐστι) σοφία εἰναι σοφία, γνῶσις τοῦ ἀγαθοῦ, καρπὸς τῆς παιδείας, κτγρ., ἔχει παρέχει, ὑποκ. ἡ σοφία ἡ ἀγωγὴ τῆς παιδείας, ἔξαλλάσσοντα χάρις τὸ ἔξαιρετικὸν χάρισμα, ἐσορδᾶν τὸ δέον νὰ διαβλέπωμεν τὸ καθῆκον, ἐπεξ. τοῦ χάριν, ὑπὸ γνώμας (η;) συνεπεία κατανοήσεως ὅτι εἰναι καθῆκον, μετὰ νοήσεως, συνειδητῶς, ἔνθα ὅτε, καὶ τότε, δόξα ἡ κοινὴ γνώμη, φέρει.. προσφέρει,

προσπορίζει εἰς τὴν ζωήν μας, θηρεύω ἀρετὴν ἐπιδιώκω τὸ κρότον ἥθος, τὸ ἴδαινυκὸν τῆς ἀρετῆς. (ἐστι) μέρα τι (λιτ.) ἔχει πολὺ μεγάλην σημασίαν, γυναιξὶ μὲν (γυγνομένην), κατὰ Κύπρου κρυπτὰν εἰς τὴν πιστὴν πλήρωσιν τῶν συζυγικῶν καθηκόντων, εἰς τὴν συζυγικὴν πίστιν ἐν τῷ σκότει τοῦ συζυγικοῦ θαλάμου (χωρὶς μιαρὰ ἐπιθυμία νὰ εἰσόδῃ ἔκει), δ' ἔνδον κόσμος τὰ ἐσωτερικὰ (ψυχικὰ) καρίσματα, ἡ εὐλαβῆς τῇσις τῶν δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων ἡμῶν, ἡ δύστια δημιουργεῖ τὴν ἡμικήν εὐκοσμίαν, διυριστήθης ἐὰν ταῦτα (τὰ καρίσματα) εἶναι ἔμφυτα εἰς τὴν μεγάλην πλειοψηφίαν τῶν ἀνθρώπων, μετέξω κτηγο.. προσλ.: προάγει τὸ μεγαλεῖν τῆς πόλεως· ἡ σύντ. ἐνταῦθα μετεβλήθη, διότι ἀνεμένομεν: ἀνδράσι δ' αὖτις κόσμοις ἔνδον τὸν μυριοπληθῆ, μείζω πόλιν αὔξοντα, παράθεσιν εἰς τὸ ἀρετάρ 568 κατὰ τὸ α' μέλος τῆς ἀντιμέσεως 569-70.—**573-89** ἢ τε ἔκεινην ἡ, ὅπου, γὲ ναι, τρέφομαι μεγαλώνω, ἀναπτύσσομαι, βουκόλος κτηγο., μόσχος Θ. δάμαλις, ἀγελάς, ἀργεννὸς λευκός, Ἰδαῖος δ τῆς Ἰδης, συρίζω βάροβαρα παῖςω μὲ τὴν σύριγγα βαρβαρικὰ κομμάτια, πνείων καλάμοις μαμήματα Φρυγίων αὐλῶν Ὀλύμπου παῖςων μὲ τὰ σουρανία ὅπως δ Ὄλυμπος μὲ τοὺς Φρυγίους αὐλούς, ἀπομιμούμενος τὸ παῖξιμον τοῦ Ὄλυμπου μὲ τοὺς Φρ. αὐλούς, εὐθῆλος (θηλῆ) δ ἔχων ὁραίους μαστούς, τρέφοντο διτὶ ἔκειν ὅπου, θεᾶν γεν. πλ. τοῦ θεά, μαίνω τρελλαίνω,: κοίσις θεᾶν ἔμηνέ σε, δ ἡ, αἴτ., Ἐλλάδα 73 Δακεδαίμονα, 328 σιράτευμα, πάροιδεν δόμων ἔμπροσθεν τῶν ἀναπτόρων (τοῦ Μεν.), ἐλεφαντόδετος ἐλεφαντοκόσμητος, πολυτελῆς, σὲ δε, διδωμι ἔρωτα ἐμπνέω ἔρωτα, ἀντωπὸς δ ἀντιβλέπων, δ ἀτενίζων κατὰ πρόσωπον,: μέσα εἰς τοὺς δόφθαλμοὺς τῆς Ἐλ., ποὺ σὲ ἔκοιταζον κατάματα, πτο(ι)έομαι κ. πτο(ι)άσματα συγκινοῦμαι, αἰσθάνομαι τὴν λαχτάραν (τοῦ ἔρωτος), διδεν συνεπείᾳ τοῦ ἔρωτος τούτου, ἔρις (τῶν θεαινῶν), ἄγει Ἐλλάδα (ἐπιθ.) ἔριν ἐπιφέρει πόλεμον τῆς Ἐλλάδος, Πέργαμος θ.-ον,-α ἡ ἀκρόπολις τῆς Τροίας, εἴτα πᾶσα ἀκρόπολις, φορύοιον.—**590.** 7 ἵω ἵω σχετλ. ἄχ. ἄχ, μεγάλοι οἱ τρανοί, εὐδαιμονίαι μεγάλων (ύποκ.) (εἰσι) μεγάλαι, ἔδετε κοιτάζατε π.χ., ἐφαρμογὴ τῆς γενικῆς παρατηρήσεως εἰς τὴν προκειμένην εἰδικὴν περίπτωσιν, ἡ τοῦ βασιλέως ἀναστα ἡ βασιλόπαι, Τυνδάρεως ἀττ., Τυνδάρεος ιων., αἱ αἴτ. προλ., ὡς ἐν μεγάλων ἔβλαστήμασι πόσον μεγάλων οἰκογενειαν δένδρων βλαστοὶ εἶναι, εὐμήηης εὐμεγέθης, μέγας, ἐπὶ (ώς) εὐμήηεις τύχας ἥκουσιν εἰς πόσυν ὑψηλὰ τῆς μοίρας σκαλο-

πάτια ἔχουν ἀναβῆ, (οἱ) κρείσσον; οἱ λεχθοί, οἱ κατέχοντες τὰς ὑψηλὰς θέσεις, οἱ ἐστεμένοι, ὑποκ., οἱ δλβοφόροι οἱ ὅλβιοι, οἱ πλούσιοι, κρείσσονς οἱ τ' δλβοφόροι, (εἰσὶ) θεοί κτεγο., τοῖς οὐκ εὑδαιμοσιεῖται.) δοτ. κρίσ. εἰς τὰ βλέμματα, κατὰ τὴν κρίσιν τῶν.—598-
606 στῶμεν ἃς σταματήσωμεν, ἃς διακόψωμεν τὸν χορόν, ἔκγονος δὲ γεννηθεὶς ἐκ τινος, ἔκγονα θρέμματα γεννήματα καὶ θρέμματα, βασίλεια θ. βασίλισσα, δχος 146, δεξώμεθα δχων ἀπὸ ἐπὶ γαῖαν ἃς ὑποδεκθῶμεν τὴν βασίλισσαν κατερχομένην ἀπὸ τὸ ἄρμα κάτω εἰς τὴν γῆν, μὴ σφαλερῶς οὔτες ὁστες νὰ μὴ σφαλῇ, νὰ μὴ δλισθήσῃ, ἀγανὸς ἥπιος, μαλακός, γλυκύς, ἀγανᾶς (δεξώμεθα) χεροῖν μαλακὰ ἃς τὴν πάρωμεν εἰς τὰς κεῖοάς μας, μαλακῇ γνώμῃ μὲ τὸν φερόα αἰσθήματα, ταρβῶ 517, παρέχω θρέμβον καὶ ἔκπληξιν ἐνοχλῶ καὶ ταράττω.

548 Ἐρως υἱὸς τῆς Ἀφροδίτης καὶ τοῦ Ἀρεως ἢ Διὸς ἢ Ἔρμοον· κατ' ἀρχὰς παρίστατο ὡς χαριέστατος πρόσηβος νεανίας, είτα ὡς ὁραῖον πονηρὸν καὶ ὑπόπτερον παιδίον, φέρον τόξα καὶ βέλη ἐντὸς φαρέτοις ἢ καὶ δῆδα. Ἡ ψυχὴ, ἡς κρατεῖ δὲ Ἐρως, παρίσταται ὡς ψυχὴ πτερυγίζουσα ὑπὲρ τὴν δῆδα αὐτοῦ, ἀλλούτε δὲ ὡς νέα κόρη ἔχουσα ψυχῆς πτερά. 575 Ἰδαῖας. Ἡ Ἰδη όρος τῆς Τροίας πρὸς ΝΑ τοῦ Ἰλίου. 576 βάρβαρα. Κατὰ τὸν Ὁμηρον δὲ πολιτισμὸς τῶν Τρώων εἶναι δὲ αὐτὸς σκεδὸν πρὸς τὸν τῶν Ἀχαιῶν. Παρατηρεῖται μόνον ὅτι οἱ μὲν Ἀχαιοὶ προσέρχονται εἰς μάχην ἐν σιγῇ, οἱ δὲ Τρώες θορυβοῦντες, καὶ ὅτι παρὰ τοῖς Ἀχαιοῖς ὑφίσταται μονογαμία. Κατὰ τὸν Εὐριπίδην οἱ Τρώες παρίστανται ὡς βάρβαροι κατὰ τὴν ἀρχὴν Πᾶς μὴ Ἑλλην βάρβαρος. 577 Ὄλυμπος ἀρχαῖος περιώνυμος αὐλητῆς καὶ μουσικός, μαθητῆς τοῦ Φρονγὸς αὐλητοῦ Μαρσύου, τοῦ ἐκδαρέντος ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἢ τοῦ Πανός, πλουτίσας τὴν μουσικὴν διὰ πολλῶν ιδίων ἐφευρέσεων καὶ δημιουργήσας οὕτως ίδιαν μουσικὴν παράδοσιν καὶ σχολήν. Τὰ ἀρματα τούτου τὰ τονισμένα εἰς αὐλὸν ἔπαιζεν δὲ Πάροις διὰ τῆς σύριγγος. 582 Ο Εὑρ. ἔχει δὲ ὅψιν τὴν δμηθ. περιγραφὴν τῶν ἀνακτόρων τοῦ Μενελάου δ 72-3 Χαλκοῦ τε στεροπὴν καὶ δώματα ἡχήντα Χρυσοῦ τ' ἡλέκτρου τε καὶ ἀργύρου ἥδος ἐλέφαντος.—Τὸ χορικὸν ἐκφύεται ἐκ τῆς πράξεως; τί σᾶς ἡρεσεν ἐξ αὐτοῦ περισσότερον; τίνα τὰ συναισθήματα τοῦ Χοροῦ; τίνα ἄλλον σκοπὸν πληροῦσι τὰ χορικὰ διὰ τῆς μουσικῆς καὶ τῆς δρκήσεώς των; Πᾶς καλεῖται τὸ α' μετὰ τὴν Πάροδον χορικόν, δπερ δὲ Χορὸς ψάλ-

λει ἔχων καταλάβει θέσιν (στάσιν) ἐν τῇ Ὁφήστρᾳ; Ἐλευθέρος
ἀπόδοσις.

607-54. **607-10** ποιοῦμαι θεωρῶ, ἐκλαμβάνω, διηπήθη
διότι ὅμιλει ἔξι ὀνόματος τῆς εἰκογενείας ἥ καὶ τῆς Ἰφ., τόνδε καθ-
ἔλξιν πρὸς τὸ δρυίθα ἀντὶ τόδε ἀντικρ., δρυίθα αἴσιον κτγρ. ὡς
αἴσιον οἰωνόν, ὡς καλὸν σημεῖον, τὸ σὸν χρηστὸν τὴν φιλόφρονα
καλόκαρδον προϋπάντησίν σου, εὐφημία λόγων εὐφημοι λόγοι, εὖ
οἰωνα λόγια, ἀμφότερα ἐπεξ. τοῦ τόνδε, ἔχω ἐλπίδα εἶμαι αἰσιό-
δοξος, τινὰ λιτ., υμφαγωγδς δ συνοδεύων τὴν νύμφην, ὡς πά-
ρειμι ἐ γάμοις διτὶ δι γάμος, διὰ τὸν δποῖον ἔχω ἔλθει, εἶναι αἴ-
σιος, καλορέζικος.—**610-20** πορεύω ἔξι ἔξιγω, καταβιβάζω
πορεύετε πρὸς τοὺς συνοδεύοντας αὐτὴν δούλους, φερονήνατ δ, τι
φέρει μαζί της κατὰ τὸν γάμον ἥ νύμφη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμ-
βροῦ, ἥ προιὲ, πρβλ. πολύφερος, πέμπω φέρω, μέλαθρον ἥ σκη-
νὴ τοῦ Ἀγ., ἐδλαβοῦμαι πιάνω καλά, προσέχω, λεῖπε δχονς ἀ-
φηνε τὴν ἄμαξαν, κατάβα, πωλικὸς δ συρόμενος ὑπὸ πώλων, ἵππων,
κωλον πούς, πιθημι κωλον πατῶ, ἀβρός λεπτός, ἐλαφρός, καριτω-
μένος, ἀσφαλᾶς πρβλ. μὴ σφαλερῶς 600, πορεύω ἐκ πρβλ. πο-
ρεύω ἔξι 611, ἐνδίδωμι χερδὸς στηρίγματα δίδω τὴν χεῖρα ὡς
στήριγμα, ὡς ἀν ἐκλίπω τελ., θάκος 195, ἀπήνη 147, αἱ δὲ
ἄλλαι δέ, εἰς τὸ πρόσθεν πωλικῶν ζυγῶν ἔμπροσθεν τῆς ἀμά-
ξης, δῆμα πωλικὸν οἱ δρυθαλμοὶ τῶν ἵππων, φοβερὸς παθ. ἔμ-
φοβος, δειλός: τρομάζουν εὔκολα, ἀπαράμυθος δ μὴ ἐπιδεκτικὸς
παραμυθίας, ἀκαταπόλυτος: καὶ διὰ τοῦτο δὲν δύναται κανεὶς
νὰ τοὺς καθησυχάσῃ εὔκολα.—**620-30** λάζομαι-ζυμαι λαμβάνω,
δάμναμαι δχω ζαλίζομαι ἀπὸ τὰς κυνήσεις τῆς ἀμάξης, ἔγειρε
ἀμτβτ. ἔγειρον, ἐφ ὑμέναιον ἀδελφῆς διὰ τὸν γάμον τῆς ἀδελ-
φῆς, εὐτυχῶς τύχη ἀγαθῆ μὲ καλὴν τύχην, καλορέζικος νὰ εἶναι,
κῆδος κηδεστία, συγγένεια ἐκ συμπεθεροῦ, ἀγαθὸς εὐγενῆς: θὰ
κάμης συμπέθερον (γαμβρὸν) ἀνδρα εὐγενῆ, ἐσθλὸς εὐγενῆς, γαλα-
ζοίματος: ὅπως καὶ σὺ εἶσαι τοιοῦτος, γένος γόνος, υῖος, καθίστα-
μαι τομοθετοῦμαι, καθίστω προστκτ. ἀντὶ καθίστασσο, δεῦρο παρακελ.
εἰς τὸ καθίστω, ἔξῆς ποδός μου δίπλα ἀπὸ τὰ πόδια μου, δέπλα
μου, πρὸς μητέρα εἰς τὸ πλευρὸν τῆς μητρός, δός με μακαρίαν
ξέναισι κάμε με εὐτυχισμένην, ζηλευτὴν εἰς τὰ βλέμματα τῶν
ξένων, νὰ μὲ καλοτυχίζουν αἱ, προσαγορεύω καιρετίζω.—**631-**
41 ὑποτρέχω τινὰ προτρέχω, προλαμβάνω τινά, δρυισθῆς δὲ μὴ
παρενθ., προσβάλλω στέρωνα πρὸς στέρωνα ἐναγκαλίζομαι, σέβας

ἔμοι μέγιστον τρισέβαστε, πολυσέβαστε, οὐκ ἀπιστῶ λιτ. προθύμως συμμιօρφοῦμαι, ἐφετμή (ἐφίημι) παραγγελία, ὑποθέω (-τρέχω) τρέχω, σπεύδω, πρεσβάλλω τὰ σὰ στέρνα ὡς 632, διὰ χρόνου ὕστερα ἀπὸ τόσον καιρόν, ποθῶ δῆμα σὸν εἶνα καῦμδον νὰ σὲ ἵδω, χρὴ (προσβαλεῖν), ἔτεκον τῷδε μὲ τὸν πατέρα σου ἕδω, πολλῷ χρόνῳ διὰ χρόνου 636, καὶ πατήρ (ἔσειδε) σε, τόδ' ἵσον ὑπὲρ ἀμφοῖν λέγεις αὐτό, τὸ διοῖν λέγεις, ἴσχυει ἐξ ἵσου καὶ διὰ τοὺς δύο. — 642-55 εὗ ἐποίησας ἀγαγῶν καὶ ἔκαμες καὶ μὲ ἐφερες, οὐκ οἰδ' δύως φῶ τοῦτο καὶ μὴ φῶ δὲν γνωρίζω ἂν ἐπὶ τούτου πρόπει νὰ εἴπω νὰ ἦ ὅχι, ἵσα 317 περίεργον, ἐκηλος ἥσυχος, ὡς οὐ βλέπεις ἔκηλον ἐπιφ. μὲ τὶς ἀνήσυχον βλέμμα μὲ βλέπεις, ἀσμενός μ' ἰδών ἐν φ., δύως εἴπεις (641), μὲ εἰδες μὲ χαράν, γίγνομαι παρά τινι συγκεντρώνω τὴν προσοχήν μουν εἰς τινα, οὐ τρέπομαι ἐπὶ φροντίδας δὲν μὲ ἀπυρροφοῦν αἱ φροντίδες, μεθίημι δφοῦν χαλαρώνω τὰς ὄφρους, παύω νὰ εἴμαι συνωφρυμένος, σκυθρωπός, ἐκτείνω δῆμα ἔξανοίγω τὸ πρόσωπον, γίνομαι εὔθυμος, γηθέω·· (gaudeo) χαίρω: Ἰδοὺ χαίρω, δύως χαίρω, τὴν στιγμήν, ποὺ σὲ κοιτάζω, καὶ ἐπειτα ἐν ἐρωτ. δηλοῖ κατάπληξιν, λείβω χύνω, ἡ ἐπιοῦσα ἀπουσία ὁ χωρισμός μας, ποὺ θὰ ἀκολουθήσῃ κατόπιν, (ἔσται) μακρά, ἡμῖν ἥθ., οὐκ οἰδά θ' δ., τι φῆς καὶ οἶδα καὶ ἐννοῶ καὶ δὲν ἐννοῶ τί θέλεις νὰ εἴπῃς, ἀγω μᾶλλον εἰς οἰκτον συγκινῶ περισσότερον, νῦν χάριν τοῦ μέτρου ἄντι νύν, εἰ σέ γ' εὐφραντ.. ἐὰν πρόκειται μὲ ἀνοησίας νὰ σὲ εὐχαριστήσω, παπαὶ ἐπιφ. σχετλ. φρίκη, φρικτόν, σὲ δ' ἥνεσα δραῖα, συμφωνῶ μαζί σου. — 656-71 ἐπὶ τέκνοις οέθεν πλησίον τῶν τέκνων σου, θέλω γε νοί, τὸ θέλω, οὐκ ἔχων τὸ θέλειν ἐπειδὴ δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ τὸ θέλω, ἐπειδὴ τὸ νὰ τὸ θέλω ἔξαρταται ἀπὸ ἄλλους, ἀλγύνομαι ἀλγῶ, λόγχαι τὰ δπλα, οἱ πόλεμοι, τὰ κακὰ Μενέλεω ἡ ἄνωμαλος κατάστασις, ἦν ἐδημιούργησε τὸ πάθημα τοῦ Μ., διολέσαντ' ἔχει περιφρ. ποκμ. συνήθης παρ' Ἀττικοῖς (Ἀττικὸν σχῆμα) δηλῶν διάρκειαν καταστάσεως ἦ ἐνεργείας ὡς ἐνταῦθα, ποβλ. τὰ λατ. cognitum, dictum, auditum habeo, ἀ ἐμὲ διολέσαντ' ἔχει... δ., τι ἔχει καταστρέψει ἐμὲ θὰ καταστρέψῃ καὶ ἄλλους προηγουμένως, ὡς πολὺν... ἐπιφ., μυκῆς ὁ βαθὺς κόλπος, ἶσχει τὶ με κάτι μὲ κρατεῖ, μὲ ἐμποδίζει, στέλλω στρατὸν 178 κινητοποιῶ, δίδω τὴν διάταγὴν τοῦ ἀπόπλου, οικίζομαι ἔχω κατοικίαν, ἐγκαθίσταμαι, (ἔκει,) οὐ δύου, ἀπαλῷ μακράν (όδὸν) παίρνω μακρινὸν δρόμον, κάμνω μακρινὸν ταξείδιον, Δ. Ν. Γουδῆ.—Εὐριπίδου Ἰφιγένεια ἐν Αὐλίδι, "Εκδ." A' 3

εἰς ταῦτὸν ἥκεις σῷ πατῷ ἔχεις καταλήξει εἰς τὸν αὐτὸν παρονμαστὴν μὲ τὸν πατέρα σου, ἔχεις περιέλθει εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν μὲ... πῶς; εἴδε^{τον} ἦν καλόν μοι σοι τε... εἴθε νὰ ἡτο εὑποεπέξ (νὰ μὴ ἥτο ἄσχημον) καὶ δι’ ἐμὲ καὶ διὰ σὲ νὰ μὲ ἐπαιρόνες μαζὶ σου εἰς τὰ πλοῖα, ἔπεστι καὶ σοι πλοῦς ἐπίκειται καὶ διὰ σέ, ἔχεις καὶ σύ, ποδόκειται καὶ σὺ νὰ ταξιδεύσῃς, Ήνα μνήση πατρὸς ὃπου θὰ ἔχῃς ζωντανὴν τὴν ἀνάμνησιν τοῦ πατρός, μονωθεῖσ^{τον} ἀπὸ πατρὸς πλεον., οἰκεῖώ αποκαθιστῶ: τάχα δὲν μὲ ἀποκαθιστᾶς εἰς ἄλλην οἰκογένειαν; δὲν πιστεύω νὰ μὲ...—672-85 σπεῦδ^{ει}... ἐκ... ἔτι γρήγορα ἀπὸ τὴν Φ., εὖ τιθεμαι διευθετῶ, τακτοποιῶ, σκοτῶ τὸ εὐσεβές ἀποβλέπω εἰς τὴν εὐσεβῆ πλήρωσιν τῶν θρησκευτικῶν τύπων, διατυπώσεων, ξὺν ιεροῖς μαζὶ μὲ τὴν θυσίαν, εἶση (εἰδέναι) σὺ ἔχεις ὑπομονήν, θὰ τὰ ἵδης ὅλα, χέρωντε θ. τὸ ἥγιασμένον ὕδωρ (δι’ οὗ ἔνιπτον τὰς κεῖρας), δ ἀγιασμός, ἐνταῦθα καὶ: δ βωμός, τὸ μηδὲν φρονεῖν ή παντελῆς ἀγνοια, ή τελεία ἀνυποψία, αἴτ.: ζηλεύω σὲ περισσότερον διὰ τὴν παντελῆ ἀγνοιάν σου παρὰ τὸν ἑαυτόν μου, ποὺ τὰ γνωσίων ὅλα, δφθῆναι κέρδαις διὰ σὲ ἴδουν τὰ κορίτσια, διὰ νὰ μὴ σὲ βλέπουν παραμένονταν ἐδῶ ἔξιτον οἱ ἀνδρες, μέλλοντα αἴτ., ἀποικῶ πατρὸς κατοικῶ μακρὰν τοῦ, δαρδὸς κ. δηρδὸς 3 (diu, δὴν) μακρός, παρηγις· ης θ. παρειά, ἀχθός φόρτωμα, βάρος: τί ἐφιάλτης ἐφάνη διὰ σᾶς, νοτίς-ίδος θ. ὑγρασία, νοτίς δημάτων δάκρυα τῶν δφθαλμῶν, διώκει με μὲ βάλλει ἐμπρός: διότι μόλις σὲ ἐθύπευσα, ἀμέσως τὰ δάκρυα μὲ ἐπῆραν ἐμπρός.—685-90 παραιτοῦμαι τινα τάδε παρακαλῶ τινα νὰ μὲ συγχωρήσῃ διὰ τὴν στάσιν μου αὐτὴν ἐδῶ, κατοικιζομαι αἰσθάνομαι βασιεῖαν συμπάθειαν, ή πρότ. αἰτιολ., ἐπεξ. τοῦ τάδε, ἐκδίδωμι ὑπανδρεύω, ἀποστολή ή ἀποκατάστασις κόρης, μακάριαι εὐτυχές γεγονός, εὐτυχεῖς στιγμαὶ τῆς ζωῆς, δάκνω λυπῶ, συγκινῶ, προκαλῶ πόνον, μοχθήσας διὰ τὴν ἀνατροφήν.—691-4 νουθετῶ (συμβουλεύω) κάμινω ὑποδείξεις, παρατηρήσεις, ὥστε μή σε νουθετεῖν τὸ μὴ πλεον. διότι, ἐὰν ή πρότασις ἐτίθετο εὐθὺς μετὰ τὸ οὐχ ὅδ^{ον} ἀσύνετός εἰμι, θὰ εἰχε: ὥστε σὲ νουθετεῖν, δόκει (σαντρό) νόμιζε, πείσεσθαι τοῦ πάσχειν, εἰς τοῦτο ή χρον. πρότ. δταν..., τάδε ὅ, τι πάσχεις καὶ σὺ τώρα δά, δ νόμος ή καθιερωμένη συνήθεια, τῷ χρόνῳ δ νόμος δπως καὶ ή πάροδος τοῦ χρόνου, Ισχναλνω μαραίνω, μετριάζω, ἀφανίζω, αντά τοὺς θρήνους. 610 νυμφαγωγδ^{ος} καλεῖται ή μήτηρ τῆς νύμφης δις συνοδεύ-

ουσα τὴν κόρην αὐτῆς, ἀγομένην ὑπὸ τοῦ γαμβροῦ, καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν ἀπὸ τῆς οἰκίας της μέχοι τῆς οἰκίας τοῦ γαμβροῦ, ἐν τιμητικῇ θέσει καὶ φέρουσα δᾶδα, ὅπως καὶ οἱ μετέχοντες τῆς γαμπρίου ταύτης τελετῆς, τελουμένης τὴν νύκτα. Νυμφαγώδες ἔκαλεῖτο κυρίως ὁ συνοδεύων τὴν νύμφην εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ, ἐὰν οὗτος ἥψετο ἥδη εἰς δεύτερον γάμον. **675 χερνίβων** Πῶς ἡγιάζετο τὸ ὕδωρ καὶ περὶ τοῦ τυπικοῦ τῆς θυσίας ἵδ. Ὁμ. A 449 ἡμετ. ἐκδ.—**Αναπαράστασις τῆς σκηνῆς τῆς παρόδου τῶν ἡγεμονίδων ἐπὶ τὴν δοκήστραν.** Στάσις τοῦ Ἀγ. καὶ τῶν δύο γυναικῶν τίνα παράδοξα παρατηροῦμεν καθ' ὅλην τὴν σκηνήν; τί διαχοίνει τὰς ἀποκοίσεις τοῦ Ἀγ.; ἢτο ἀνάγκη ὁ Ἀγ. νὰ δικαιολογήῃ πρὸς τὴν σύζυγον τὰ δάκρυνά του; πῶς σᾶς φαίνεται ἡ σκηνή; τίνα τὰ συνασθήματα ἡμῶν;

695-730. **695-715 καταινῶ δίδω τὸν λόγον μου,** τὴν συγκατάθεσίν μου, μνηστεύω, παῖδα θ.: οἴδα τούρομα (ἐκείνον,) διτρο παῖδα κατήνεσας, κατ' ἄλλους: τούρομα τὸ κατά τι εἰς τὸ οἴδα, τὸ δὲ διτρ... πλαγ. ἐρ., ἀντκμ. τοῦ οἴδα, χῶπόθεν καὶ διπόθεν (ἐστιν) δ γαμβρός, τις θνητῶν, ζεύγνυμι καὶ συγήθως ζεύγνυμαι λαμβάνω σύζυγον, πρόδμος ἀ. (πόρ, p̄ i m u s) πρῶτος, βασιλεύς, *Oἰνώνη* ἡ νῆσος Αἴγινα, τις δὲ παῖς *Αἰακοῦ*, κατέσχε δώματα ἔμεινε κύριος τοῦ πατρικοῦ οἴκου, δ Αἰακὸς ποῖον ἀφῆκε κληρονόμον τοῦ οἴκου, θεοῦ τοῦ Νηρέως, διδόντος ἐκόντος, βίᾳ θεῶν παρὰ τὴν θέλησιν τῶν, ἐγγυάω·· (περὶ τοῦ πατρὸς ἡ κηδεμόνος) μνηστεύω, κύριος δ ἀρμόδιος (νὰ διαθέσῃ αὐτήν), δ πατήρ, ποῦ γαμεῖτιν ποῦ ἐτέλεσε τοὺς γάμους του μὲ αὐτήν, οἰδμα (οἰδέω·· πρόησκομαι) κῦμα, περιληττ., (ἐκεῖ), ἵνα ὅπου, βάθροα βάσεις, θεμέλια, σεμνὸς λερός, οὖ ἐκεῖ ὅπου, φωίσθαι 662, δαίνυμι γάμους παραθέτω τὸ γαμήλιον συμπόσιον, φεῦθιναμάσια, χῶ καὶ δ, δ διδοὺς (τὸν παῖδα) δ Πηλεύς, τοιόσδε ἀνήρ ἔσται πόσις σῆς παιδός, οὐ μεμπτὸς μὴ ἔχων ἐλάττωμα, λιτ., ἀξιόλογος, ἔξαιρετος, δρός ἀ. δριον, σύνορον, finis, δροι χώρα, fines, ἀπάγω συνοδεύω ἀπὸ τῆς πατρικῆς στέγης, δ κεντημένος δ κύριος.—**716-24 εὐτυχοῖτην** τὴν εὐχήν μου, καλὴν τύχην νὰ ἔχουν, ὑποκ. Ἀχ. x. Ἰφ., γαμεῖτιν μέλλ. Θὰ τελέσῃ τοὺς γάμους του, κύριλος σελήνης ἡ πανούση, εὐτυχῆς φέρων εὐτυχίαν, μὲ τὸ καλόν, προτέλεια (λερὰ) παιδὸς ἡ προκαταρκτικὴ διὰ τὸν γάμον τῆς κόρης θυσία, ἵδ. 433, μέλλω τὸ ἔχω ὑπ' ὅψει μου, εἰς τὸν νοῦν μου, ἐπὶ ταύτη καὶ καθέσταμεν τύχη αὐτὸς ἀκριβῶς τὸ ζῆτημα

μὲ ἀπασχολεῖ τώρα, δαίνυμι γάμους 707, (δαίσω) θύσας γε...
 θοίνη εὐωχία, τίθημι θ. παραθέτω συμπόσιον, ἡμεῖς ἔγὼ καὶ σύ,
 πλάτη 172 ναῦς, καλῶς ἀναγκαίως τε καὶ ὕραῖα καὶ ἀσχημα
 κατ' ἄναγκην, ἀφ' οὐ καλύτερα (διαφορετικά) δὲν εἶναι δυνατὸν
 νὰ γίνῃ, συνενέγκοι δ' ὅμως ἐν τούτοις ἂς τὰ φέρει καὶ δὲθες
 δεξιά.—725-41 οἰσθ' δ δρᾶσον οἰσθα δ βούλομαι δρᾶσαι σε;
 ή σύνταξις αὕτη προστακτικῶς ἐν ἔρωτ. προτ. ἀπαντᾷ παρὰ τραγι-
 κοῖς καὶ Ἀριστοφάνει, χρῆμα πρᾶγμα, πείθομαι τινος κατὰ τὸ
 (ὑπ') ἀκούω τινός, δ νυμφίος δ λόγος διακοπεῖς ὑπὸ τῆς Κλ. συνε-
 χίζεται ἐν 729, χωρὶς μητρός, τι (ἐκείνων) δράσετε δ ἐμὲ...,
 τυγχάνω (ἀν') εἰμαι, εὐδίσκομαι, τηνιαῖτα χρον. ἐπίρ. τότε,
 τημελῶ φροντίζω, περιποιοῦμαι, ποβλ. ἀτημέλητος, (χωρήσομαι)
 λιποῦσα παῖδα, ἀνέχω φλόγα κοτῶ ὑψηλὰ τὴν γαμήλιον λαμ-
 πάδα, δ νόμος 694 ή καθιερωμένη τάξις, τὸ οὖτος καθέλλει. ποδὸ τὸ
 κτυρομ. δ νόμος: οὐ τοῦτο ἐστιν δ νόμος ή τάξις δὲν εἶναι αὐτή,
 φαῦλος ἀσήμαντος, ἔξομιλομαι ἀναστρέφομαι, γυρίζω ἔξω τοῦ-
 οίκου μέσα εἰς τὸν κόσμον, ἐν δχλῷ σιρατοῦ 191, τεκοῦσσαν ἔγώ,
 ή δποία τὰ ἐγέννησα, (καλὸν) καὶ τὰς ἐν οἴκῳ..., φρουροῦσμα
 φυλάττομαι ἀσφαλῶς, παρθενῶντες τὰ διαμερίσματα τῶν παρθέ-
 νων, οἱ θάλαμοι τῶν π., δχνδρὸς ἀσφαλής, (οὐ πείθομαι) μὰ τὴν,
 ἐλθῶν πρᾶσσε... πήγαινε καὶ νὰ ἀπασχολῆσαι μὲ τὰς ἔξω τῆς
 οἰκίας ὑποθέσεις, νὰ κοιτάζῃς τὰ ἔξω, ἔγὼ δὲ θὰ μεριμνήσω διὰ
 τὰς μέσα, παρεῖναι νὰ εἶναι ἔτοιμα, παρθένος νυμφίος ή μελ-
 λόνυμφος.—742-50 ἄσσω 8 σπεύδω: ἀδίκως ἐβιάσθην, ἀπο-
 στέλλω ἔξ δμμάτων ἀπομακρύνω, διὰ νὰ μὴ βλέπω: ἥξα θέλων
 ἀποστεῖλαι, ἀποσφάλλομαι ἐπλιδος διαφεύδονται αἱ ἐπλιδες μου,
 ή πρότ. παρενθ., σοφίζομαι διαρκῶς μηχανεύομαι, πορέζω τέχνας
 ἐφευρίσκω τεχνάσματα, ἐπὶ τοῖς φιλτάτοις διὰ τὸ κακὸν τῶν φ.,
 πανταχῇ νικῶμαι πανταχοῦ ἀποτυγχάνω, τρώγω τὴν χυλόπητ-
 ταν, ἔξιστορῶ ἔξερενων, ἔξετάζω, κοινῆ σὺν Κ., θυηπόλος δ ἀσκο-
 λούμενος περὶ θυσίας, ἵεροσκόπος, μάντις, τὸ τῆς θεοῦ φίλον
 τὴν θέλησιν τῆς θεᾶς, ἐμοὶ οὐκ εὐτυχὲς κακὸν τῆς κεφαλῆς μου,
 μόχθον Ἐλλάδος παράθ. βάσανα τῆς Ἐλλάδος, χάριν τῆς Ἐ.,
 σοφὸς δ ἔξυπνος, τρέφω ἔχω, χρηστὸς (χρησθαι) βολικός, πει-
 θαρικός, ἀγαθὸς περιωρισμένος (διότι ἀρετὴ τῆς γυναικὸς ἐν
 Ἀθήναις ἐθεωρεῖτο δ περιορισμὸς αὐτῆς ἐντὸς τῆς γυναικωνίτιδος),
 ή εἰ δὲ μῆ.

697 Ἀσωπὸς ποτάμιος θεός, υἱὸς τοῦ Ὡκεανοῦ. 699 Οἰ-

νώνη Οὔτεως ἔκαλεῖτο τὸ πάλαι ἡ νῆσος Αἴγινα. **703** ἡγγύησε
 Ἰνα συναφθῇ γάμος, ὕφειλε νὰ προηγηθῇ τούτου ἡ ἐγγύη ἢ ἐγ-
 γύησις, συμβόλαιον τι μεταξὺ τοῦ μνηστῆρος καὶ τοῦ πατρὸς τῆς
 μνηστῆς ἢ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, τοῦ κυρίου, εἰς δὲ
 ἡ κόρη ἣ τοῦ ὑπεξούσιος, συναπτόμενον ἐνώπιον μαρτύρων ὡς ἀρρα-
 βῶν τοῦ γάμου. Ὁ πρῶτος ἐν ταύτῃ ὑποχρεοῦται νὰ λάβῃ τὴν
 κόρην σύζυγον: ἐγγυᾶται τινα κατὰ τὸν νόμον ἔξειν (δάμαστα) γυ-
 ναῖκα ἢ ἀπλῶς: ἐγγυᾶται τινα, ὁ δεύτερος ὑποχρεοῦται νὰ δώσῃ
 αὐτὴν εἰς ἔκεινον ὡς γυναῖκα: ἐγγυᾷ τινί τινα γυναῖκα εἶναι κατὰ
 τὸν νόμον ἢ ἀπλῶς ἐγγυᾷ τινι τὴν θυγατέρα. Ἡ μνηστὴ καλεῖται
 τότε ἐγγυωμένη ἢ ἐγγυητή, μετὰ δὲ τὸν γάμον ἔκαλεῖτο γαμετὴ ἢ
 ἐκδεδομένη. Κατὰ τὴν ἐγγύησιν καθωδίζετο καὶ ἡ προίξ: ὁ δεῖται
 ἐγγυᾷ τὴν θυγατέρα τῷ δεῖται εἰς τετταράκοντα μναῖς. Ὡς τεκμή-
 ριον δὲ τῆς νομιμότητος τῶν τέκνων ἐξητεῖτο εἶναι ἐξ ἀστῆς καὶ
 ἐγγυητῆς γυναικός. Διὰ τί ὁ Ζεὺς ἔδωκε τὴν Θέτιν εἰς τὸν Πηλέα ὡς
 κηδεμών ἰδ. Ὁμ. Α 516 ἡμετ. ἔκδ. **705** Χίλων 209. Πήλιον
 δασῶδες ὄρος κατὰ τὰ ἀνατολικὰ τῆς Θεσσαλίας, Ν τῆς Ὀσσης.
706 Περὶ Κενταύρων ἰδ. Ὁμ. Α 263 8 ἡμετ. ἔκδ. **711** Οἱ γο-
 νεῖς πρὸ τοῦ συνοικεσίου συνήθως ζητοῦν νὰ ἔξαριθβώσουν πᾶν ὅ, τι
 ἀφορᾷ τὸν γαμβρὸν ἢ τὴν νύμφην. **713** Ἀπιδανὸς παραπότα-
 μος τοῦ Θεσσαλικοῦ Πηνειοῦ. **717.** **721.** **722** Οἱ γάμοι ἀπε-
 φεύγοντο κατὰ τὴν φθίνουσαν σελήνην, τελούμενοι δὲ κατὰ τὴν
 πανσέληνον (ἐν Ἀθήναις τοῦ Γαμηλιῶνος (Ἰανουαρ.) μηνὸς) ἐθεω-
 ροῦντο αἰσιοι, ὅπως σήμερον οἱ τελούμενοι κατὰ τὰ δίσεκτα ἔτη
 θεωροῦνται δυσοίωνοι. Τὸ κύριον τῆς ἡμέρας τοῦ γάμου ἀπετέλει
 τὸ γαμήλιον συμπόσιον, καλούμενον γάμος-οι, γαμικὴ θοίνη ἢ γαμο-
 δαίσια, ὅπερ παρετίθετο ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς τῆς νύμφης πρὸς
 τιμὴν τῶν γαμηλίων θεῶν, Διὸς Τελείου, Ἡρας Τελείας ἢ Ἄρτε-
 μιδος Τελείας. Τούτου μετεῖχε καὶ ἡ νύμφη, φέρουσα τὴν γαμή-
 λιον περιβολήν, ἀλλὰ κεκαλυμμένη διὰ τοῦ γαμηλίου πέπλου, καθη-
 μένη ἐν ἴδιᾳ τραπέζῃ, καὶ περὶ αὐτὴν ἡ νυμφεύτραια — ἡ ἐπιφανε-
 στάτη νυμφαγωγὸς — φίλαι καὶ συγγενεῖς αὐτῆς. Κατὰ τὸ τέλος
 τοῦ συμποσίου (ἢ κατὰ τὰ ἐπαύλια) ἡ νύμφη ἀπεκαλύπτετο καὶ
 τότε ὁ γαμβρὸς προσέφερεν εἰς αὐτὴν ἀνακαλυπτήρια δῶρα. Τὸ
 συμπόσιον κατέκλειον σπονδαὶ καὶ εὐχαῖ.—Περὶ τὴν ἐσπέραν ἀργά
 ἦγετο ἡ νύμφη ἐν πομπῇ καὶ ἐν κώμῳ μετὰ δάδων καὶ αὐλῶν εἰς
 τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ ἐπιβαίνουσα μετὰ τοῦ γαμβροῦ ἀμάξης,
 συρριμένης ὑπὸ ἡμιόνων ἢ βιῶν ἢ (ὕστερον) ἵππων, παρὰ δὲ τοὺς

νεονύμφους καὶ δὴ παρὰ τὴν νύμφην (παράνυμφος) ἐκάθητο ὁ παροχός, φίλος ἢ συγγενὴς τοῦ γαμβροῦ. Τῆς γαμηλίου ταύτης πομπῆς μετεῖχεν ἀπάραιτήτως ἡ μῆτη τῆς νύμφης ἀνέχουσα γαμήλιον δᾶδα. Τὰ γαμήλια ἔθιμα παρήλλασσον κατὰ τόπους καὶ χρόνους. 732 τις ἀνασχῆσει φλόγα ίδ. 610. 739 Ἀργείαν θεάν την "Ἡραν, προστάτιν τοῦ Ἀργούς καὶ τοῦ γάμου. 750 Κατὰ τὰ κρατοῦντα ἐν Ἀθήναις ἡ γυνὴ ἔπρεπε νὰ τῇ αὐστηρῶς ἀπομεμονωμένη ἐν τῇ γυναικωνίτιδι, ἀποφεύγοντα τὰ βλέμματα τῶν ἀνδρῶν, ἀσχολουμένη περὶ τὰς οἰκιακὰς ἔργασίας, ἐξεοχομένη μόνον κατὰ τὰς ἕιρτὰς ἐν συνοδείᾳ θεραπαινίδων πρὸς θηγανευτικοὺς σκοπούς, καὶ κατὰ τὸν Πειρικλέα ἐν τῷ Ἐπιταφίῳ II 45, 2 θεωροῦσα ὡς ἀρετήν της νὰ μὴ γίνεται περὶ αὐτῆς ποσῶς λόγος ἐν τῇ ἀγορᾷ μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν εἴτε διὰ καλὸν εἴτε διὰ κακόν.—*Eἰς τὴν σειρὰν τῶν ἔρωτήσεων τῆς Κλυτ.* τι διαβλέπετε; πῶς φαίνεται δ. Ἀγ. ἐκ τῶν ἀποκοινώσεων; διὰ τί ἡ Κλυτ. ἀπορρίπτει καὶ πῶς τὴν ἀξίωσιν τοῦ Ἀγ. γὰρ ἐπανέλθῃ εἰς τὰς Μυκήνας; ἡ Κλυτ. παραμένει μέχοι τέλους τῆς σκηνῆς ἐν τῇ δοχήστρᾳ; πῶς σᾶς φαίνεται ἡ σκηνή; διὰ τί ὁ Εὑρ. μετεχειρίσθη τὴν στιχομυθίαν καὶ εἰς τὰς δύο σκηνάς; Τὸ τι. 607-750 πῶς θὰ κληθῇ καὶ πρὸς τι μέρος σημερινῆς τραγωδίας ἀνιστοιχεῖ; Ἐκ πόσων καὶ τίνων σκηνῶν ἀποτελεῖται; ἡ πρᾶξις τίνα ἔξελιξιν ὑφίσταται ἐν αὐτῷ; τίνα τὰ συναίσθήματα ἡμῶν;

751-800. 751-61 ἀγυρις θ. (ἀγείρω, ἀγορά) συγκέντρωσις, τὸ σύνολον, ἀγυρις στρατιᾶς ὁ συγκεντρωθεὶς στρατός, ἥξει δὴ ἦδη, ἐντὸς δὲ λίγου, Σιμόδεις ποτ. τῆς Τεοίας, δίνη στροβίλος τοῦ ὄντας, Σιμόδεντα καὶ δίνας ἐν διὰ δυοῖν ἀντὶ δινήσεται Σιμόδεντα, ἡ αὖτ. τὴν εἰς τόπον κίνησιν, ἀνὰ τανασσὸν ἐπιβαίνουσα τῶν πλοίων, σπλα αἱ πεζικαὶ διπλιτικαὶ δυνάμεις, ἡ φράσις: στόλος καὶ στρατός, "Ιλιον ἐπεξ. τοῦ Σιμόδεντα..., ἀκριβέστερος διόρισμός, δάπεδον τὸ ἔδαφος, ἡ χώρα, Φοιβήιος Φοίβειος, ὁ διατελῶν ὑπότην προστασίαν τοῦ Φοίβου, ἵνα τοπ., ἀκούω ἀντὶ πρκμ., ἐπιτωτινάσσω γύρῳ, χλωρόδοκομος δὲ καὶ κλωρὸν κόμην, φύλλωμα, δικαταράσινος, δάφνας (-ης) γεν. Ὕλης, μαντιδσυνος μαντικός, μ. ἀνάγκαι θεοῦ ἡ ἀσυγκράτητος μαντικὴ πνοή (ἔμπνευσις) τοῦ θεοῦ, ἡ μαντικὴ διέγερσις, πνέω ἔμπνεω, ἔμβάλλω εἰς ἐνθουσιασμόν.—762-72 ισταμαι λαμβάνω θέσιν, παρατάσσομαι, πέργαμα 589, Ἀρης αἱ πολεμικαὶ δυνάμεις (τῶν Ἑλλ.), πόντιος 253 ὁ ἀπὸ τῆς ἀνοικτῆς θαλάσσης ἔρχομενος, εἰρεστα (ἐρέεταις) κωπηλασία, πλάτη; εὐπρῷροισι πλάταις-εἰρεστα ἔπιμερος. διὰ κωπηλασίας τῶν καλλι-

πρόφορων πλοίων, δχετοί τὰ δεύματα, τὰν (κασιγνήταν) τῶν, ἐν (γᾶς) Πριάμου, δορέπονος (δ πονῶν ἐν δορί, μάχῃ) πολεμικός, θέλων κομίσαι τὰν... ἐκ Προ..—773-83 κυκλώσας (Ἄρης 764), ***Άρει φονέω** διὰ φονικῶν, αἴμοχαρῶν μαχητῶν, πόλις ἀκρόπολις, λάινος (λᾶς ἢ. λίθος) λιθινος, σπῶ ἀποσπῶ, λαμπτομος παθ. δ ἀπὸ τοῦ λαμποῦ ἀποκοπεῖς, πέρδων ἔκπορθῶ, πέρσας χρον. εἰς τὸ σπάσας: μετὰ τὴν ἔκπόρθησιν..., πέλισμα ἡ ἀκρόπολις, ***κατ' ἄρεας ἀπ'** ἀκρου εἰς ἀκρον, πόλιν ἡ λ. μετὰ τὸ πόλισμα εἶναι περιττή· ἐὰν σημαίνει τὴν πόλιν, ἔπειτε νὰ συνδεθῇ πρὸς τὸ πόλισμα διὰ τοῦ καὶ, **τέθημι ποιῶ, κόρας τῆς Τροίας, πολύνιλανστος** ὡς καὶ 782 ἐνεργ. δ χύνων ἀφθονα δάκρυα, κτυρ., ἔσεται δωρ. μέλλ. τοῦ εἶναι, προσλείπω καταλείπω προδοτικῶς, ἀπίστως, ἡ μτχ. αἰτιολ.—783-92 ἐλπὶς φόβος, μὴ ἔλθοι... νὰ μὴ εῦρῃ ποτὲ μήτε..., τέκνοις τέκνων, οἶλαν εἰς τὸ ἐλπὶς ἄδε, οἶλαν στήσουσι ὅπως θὰ κορυφωθῇ, μὲ τὰς διαστάσεις ποὺ θὰ λάβῃ μέσα εἰς τὴν καρδίαν των, **παρ' ἵστος** ὅταν θὰ κάθηνται, θὰ ἔργαζωνται εἰς τοὺς ἀργαλειούς, μυθέω· ομαι λέγω, ἀπολωτεῖς ἀποκόπτω, ἀποσπῶ ἀνθος τοῦ λωτοῦ, εἰς τοῦτο πατρίδος: ποῖος θὰ μὲ ἀποσπάσῃ ἀπὸ τὴν πατρίδα μου σὰν ἀνθος ἀπὸ τὸν βλαστόν, **τανύω τεντώνω**, ἔξαπλώνω κάτω, **ἔσμα** (ἔρω σύρω) σύρσιμον, σύστ. ἀντικμ. τοῦ τανύσας σύρων με ἀπὸ τὰ μαλλιὰ τεντωμένην κάτω κατὰ τρόπον προκαλοῦντα δάκρυα, θέαμα προκαλοῦν..—793-800 διὰ σὲ αὐτοτελῶς ὡς ἀναφώνησις: ὅλα αὐτὰ γίνονται ἔξ αἰτίας σοῦ, ***Ἐλένη, ἡ γόνος** ἡ κόρη (κατ' ἄλλους: τὰν (οὖσαν) γόνον), **δολικαχην** δ ἔχων δολιχόν, μακρὸν λαιμόν, φάνις θ. ἡ φήμη, δ μῆθος, ὑποκ., **ἔσυμος** (εἰλι) ἀληθῆς, κτυρ., δὴ ὅντως, ὡς ἔτεκεν.... εἰδ. πρότ. ἐκ τοῦ φάνις, **δρυιθε** μὲ τὸν κύκνον, **πταμένω** (πέτεσθαι) ὅταν ἐπέταξεν εἰς τοὺς κόλπους της, **Διὸς δέμας** περίφρ. δ Ζεύς, **ἀλλαχθη** μετεμορφώθη (εἰς δρινιν), **εἴτε** μετὰ τὸ εἰ 794 ἀντὶ εἴτε-εἴτε, μῆθοι τὰ μυθολογήματα, τὰ παραμύθια, **ἥνεγκαν** τάδε διέδωκαν αντά, **Πιερίδες** αἱ Μοῦσαι ὡς καταγόμεναι ἐκ Πιερίας, κώδας τῆς Μακεδονίας, ἔνταῦθα ἐπιθ.: ποιητικαί, **Π.** δέλτοι οἱ πάπυροι τῶν ποιητῶν, ἡ ποίησις, **ἐν+δοτ.** δργ., ἀλλως μάτην, ἀερολογήματα, **παρὰ καιρὸν** τὰ ὅποια δὲν ἔχουν θέσιν εἰς τὴν λογικήν.

761 Σιμόεις παταμὸς τῆς Τροίας μικρός, πηγάζων ἐκ τῆς ***Ιδης** καὶ ἐκβάλλων Β τοῦ Ἰλίου εἰς τὸν Σκάμανδρον. **756 Φορβήιον** δ Φοῖβος ἥτο πολιοῦχος τοῦ Ἰλίου, ἔχων ναὸν ἐν τῇ ἀκρόπολει, κτίσας μετὰ τοῦ Ποσειδῶνος τὰ τείχη τῆς πόλεως. **757**

σίου.—**843-54** τι δῆτ’ ἀν εἴη τότε λοιπὸν τί εἶναι δυνατὸν νὰ συμβαίνῃ ἐδῶ, ἔμοι διαύματ’ ἔστι τάπο σοῦ (λεγόμενα) τὰ λόγια τὰ ἴδια σου ἀφήνουν καὶ ἐμὲ μὲ ἀνοικτὸν τὸ στόμα, εἰκαζε κάμνε εἰκασίας πρὸς λύσιν τοῦ μυστηρίου, φύσοντισε νὰ τὸ λύσῃς μὲ διαφόρους εἰκασίας, κοινόν ἔστιν εἰκάζειν τάδε καὶ οἱ δύο ἔχομεν τὸ ἔνδιαιφέρον νὰ λύσωμεν αὐτὸν ἐδῶ τὸ αἰνιγμα, νὰ διαφωτίσωμεν τὴν παρεξήγησιν, ἀμφω οὐ ψευδόμεθα τοῖς λόγοις λύσως καὶ οὐ δύο ἐξ λύσου λέγομεν τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ’ ἡ πέπονθα δεινὰ ἀλλὰ τάχα είμαι θῦμα τρομερᾶς ἀπάτης, μηνηστεύω γάμους οὐκ δηντας ἀρραβωνίζω μὲ ἀνύπαρκτον γαμβρόν, εἰξασιν ἀττ. ἀντὶ δοκιμασι, : δπως φαίνεται, τάδε διὰ τὸ πάθημά μου αὐτό, κερτομέω-ῶ (κέρτομος ὁ ἔχων κείρον στόμα, δηκτικός) πειράζω, : ἥθέλησε νὰ πειράξῃ, ἀμελίᾳ διδωμί τι ἀδιαφροδῶ διὰ τι, φαύλως φέρω τὸ παίργω ἐλαφρά, οὐκ δρθοῖς δύμασιν εἰνορῶ ἀτενίζω μὲ χαμηλωμένους διφθαλιμοὺς (ἐξ αἰσχύνης), ψευδής γενομένη..μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἀπάτης μου καὶ μετὰ τὸ ἀναξιοπρεπὲς πάθημά μου, τόδε τὸ χοῖρος, : καὶ σὺ χαῖρε (κατ’ ἄλλους: τὸ ἕδιον ἔχω πάθει καὶ ἔγω ἀπέναντί σου, δὲν δύναμαι νὰ οὲ ἀτενίζω), μα(σ)τεύω ζητῶ.

804.. Κατὰ τὸν Ἀχ. ἐκ τῶν πολεμιστῶν οἱ μὲν εἶναι ἔγγαμοι, περὶ τοῦ οἴκου τῶν δποίων μεριμνῶσι τὰ ἀπομείναντα μέλη τῆς οἰκογενείας, οἱ δὲ ἄγαμοι, ὃν ὁ οἴκος ἔχει ἀφεθῆ εἰς ἔνεας κειράς. **809** οὐκ ἀνευ διεῶν Τοῦτο ὑπομιμήσκει τὸ σχέδιον τοῦ Διός, δστις κατὰ τὰ Κύπρια ἔπη τοῦ Στασίνου, ἔπος τοῦ ἐπικοῦ κύκλου, βλέπων τὴν γῆν στενάζουσαν ὑπὸ τὸ ἄκρος τοῦ ὑπεροπληθωρισμοῦ τῶν κατοίκων αὐτῆς ἐπήγαγε τὸν μαρόδον καὶ δλέθριον Τρωικὸν πόλεμον, ἵνα διὰ τῆς μεγάλης ἀνθρώποσφαγῆς ἀνακονφίσῃ αὐτήν. **813** Τοῦτο ἀντίκειται πρὸς 1323. **815** Καὶ ἐν Ὁμ. II 200 οἱ Μυρμιδόνες παρίστανται γογγύζοντες κοτὲ τοῦ Ἀχιλλέως διὰ τὴν ἀδράνειαν αὐτῶν ἐν τῷ Τρωικῷ πεδίῳ μετὰ τὴν ἀποκήν ἔκεινουν διὰ τὴν μῆνιν.—Διὰ τίνος παρόδου παρέρχεται δ’ Ἀχ. ; ἀνεμένετο ἡ πάροδός του; τίνα στάσιν τηρεῖ ἀπέναντι τῆς Κλυτ.; τὰ φαιδρὰ τῆς συναντήσεως· πῶς φαίνεται ἐν τέλει ἡ Κλ.

855-916. 855-64 γένεθλοι ἔγγονος, παρολγω-γνυμι ήμιανούγω, ταρβέω ɔ 517, δοῦλος ἀπόκρισις εἰς τὸ τίς, ἀβρύνομαι ὑπερηφανεύομαι, καμαρώνω, τρέψει τῷ δοῦλος εἶναι, διὰ τὸν τίτλον μου αὐτὸν ἐδῶ, τίνος (δοῦλος), μέν, ἀνευ δέ, τοὐλάχιστον, χωρὶς τάμα... Ἐν είσαι τοῦ Ἀγ. δοῦλος, δὲν ἔχεις καμμίαν σχέσιν μὲ ἐμέ, διότι τὰ πρόγματά μας τὰ ἔχομεν δὲ καθεῖς κωριστά, τῆσδε ἀπό-

χριστιανούς είτε τὸ τίνος (δοῦλος), τῆς (Ισταμένης), πάροιθεν οἶκων πρὸ τῆς βασιλικῆς σκηνῆς, εἰ χοήσεις τι (ἐκείνων) δν ἔνεκα, ἐπέχω σταματῶ μτβτ., ἐφίσταμαι ίσταμαι πλησίον, λέγοις δν ἀττ. λεπτότης ἀντὶ προτκτ., (νῶν δοτ. δν̄. τῆς προσωπ. ἀντων. α'. προσ., πρβ. λατ. πο·ς,) : ναί, εἴμεθα μόνοι ὑμεῖς οἱ δύο καὶ δύνασαι ἐλεύθερα νά, ἡμὴ ἡ ἐμή.—865-72 ἀναφέρω ἀναφέρομαι, σκυνος ἀνησυχία, : τὰ λόγια σου ἀναφέρονται εἰς τὸ μέλλον* ἀλλ' ὅμως προκαλοῦν κάποιαν ἀνησυχίαν, δεξιαῖς ἐκαὶ ἔνεκα τῆς δεξιᾶς, ὅσον ἀφορῇ τὴν, ἐάν θέλεις ὡς ἐγγύησον τῆς ἀσφαλείας σου τὴν δεξιάν μου, νά (καὶ προτείνει εἰς αὐτὸν τὴν δεξιάν της), μέλλω δισταζω, φοβούμαι, δν κτγρ. μτχ. εἰς τὸ ἔψυν πλεονάζουσα: γνωρίζεις τί πρᾶγμα είμαι καὶ πόσον εὑνοῦκάς διαθέσεις τρέφω πρός, λάτρις·ιος γ. κοιν. ὑπηρέτης, δοῦλος, χῶτι καὶ ὅτι, ἐκ τοῦ οἰσθα. ἐν ταῖς σαῖσι φερναῖς...μέσα εἰς τὴν προκάστην ἔλαβε καὶ ἐμὲ δ Ἀγ., ἐμδες πιστός μου, ἐκκαλύπτω ἀποκαλύπτω, στέγω λόγους κρύπτω μυστικά.—873-85 μέλλω σκεδιάζω, σκέπτομαι, (κτείνω) αὐτόχειρ διὰ τῆς ἰδίας χειρός, ἀποπνύω, : φτοῦ, φτοῦ (δι' αὐτά, ποὺ εἰπες· κλούβια καὶ ἀπιαστα δσα εἰπες), εὐ φρονῶ ἔχω σώας τὰς φρένας, είμαι εἰς τὰ καλά μου, (μέλλει κτενεῖν) φονεύων, δέρη δ λαιμός, πρβλ. περιδέραιον, φάσγανον (σφάττω) ξίφος, ἀρτιφρων (εστὶ) ἔχει ἀρτίας (πρβλ. ἀρτιμελής), σώας τὰς φρένας, πλὴν εἰς σὲ εἰς δλα τὰ δλλα πλὴν εἰς τὰς σχέσεις του μὲ σὲ, τοῦτο οὐ φρονεῖ εἰς τὸ σημείον τοῦτο δὲν ἔχει σώας τὰς φρένας του, ἐκ τίνος λόγου (μέλλει κτενεῖν) διὰ ποῖον λόγον, ἀλάστωρ ὁρός δ κακὸς δαίμων, δ δαίμων τῆς τυφλώσεως, (εστὶν) δ ἐπάγων δ ἔξωθῶν αὐτὸν εἰς τοῦτο, (ἐπάγει αὐτὸν) Θέσφατα 879 ἡ θέλησις τῶν θεῶν, ἵνα πορεύηται διὰ νά κατορθώσῃ νά κινηθῇ δ στρατός, ἀπόκροισις εἰς ἐκ τίνος λόγου, ποτ διὰ ποῦ, δώματα ἡ καθέδρα, ἡ αὐλή, νόστος Ἐλένης ἡ στρατεία, δ πλοῦς διὰ τὴν Ἐλένην (διότι νέομαι σημ. καὶ ὑπάγω, ἔρχομαι), ἥν πεπρωμένος ἥτο πεπρωμένον νά γίνῃ, εἰς Ἰφ. διὰ τὸ κακὸν τῆς Ἰφ., ἔχω γνωρίζω, παρεῖχε πρόφασιν τοῦ παρεγκε τὴν ποθητὴν ἀφορμήν, τοῦ ἔχοησίμευεν ὡς πρόφασις.—886-95 ἐπ* διέθρω διὰ τὸν θάνατόν σου, δεινὰ ἔτλη ἔτολμησε τρομερὸν πραξικόπημα, οὐχομαι είμαι καμένη, στέγω συγκρατῶ, νάμα δειθρον, ἥ περ δπως πράγματι, φῆς ειδέναι τάδε πεπνυμένος (αἴτ.) πόθεν, πρὸς τὰ πρὸν γεγραμμένα 115 ἀνιδέτον πρὸς τὴν προηγούμενην ἐπιστολήν, οὐκ ἔσω θέλων νά μὲ ἐμποδίσῃς, ξυγκελεύων θέλων νά μὲ παρακινήσῃς, ἐνθαρρύνῃς μάζει του, μὴ μὲν οὖν ἄγειν τὸ

Κασσάνδρα ώραιοτάτη θυγάτηρ τοῦ Πριάμου, ήτις ἔλαβε παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ δῶρον τῆς μαντικῆς, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἀνταπέκριθη εἰς τὸν ἔρωτα αὐτοῦ καθ' ἥν εἶχε δώσει ὑπόσχεσιν, ὁ θεὸς κατηράσθη αὐτὴν νὰ μαντεύῃ μὲν ἀληθῆ, ἀλλὰ νὰ μὴ πιστεύεται. Ὁ κρόδος φαντάζεται αὐτὴν ἐνταῦθα ἐν μαντικῇ ἐκστάσει. Περὶ τῶν ἐκστάσεων τῆς Κασσάνδρας ἰδὲ τὸ ἡμέτ. **Μαντεῖον τῶν Δελφῶν σ.** 20. 759 Ἡ δάφνη ἣ τοῦ Ιερὰ τοῦ Ἀπόλλωνος. 768-9 τῶν ἐν αἰθέρᾳ δισσῶν Διοσκούρων ἐννοεῖται ὁ ἀστερισμὸς τῶν Διδύμων, ὃστις ἐπιφαινόμενος ὑπεράνω πλοίουν ἐν τρικυμίᾳ ἐθεωρεῖτο ὡς αἴσιος οἰωνός. Διόσκουροι ἐκαλοῦντο καὶ δύο φωτεινὰ σημεῖα προκαλούμενα ἐξ ἡλεκτρικῶν ἐκκενώσεων μετὰ θύελλαν, τὰ διοῖα ἐμφανίζονται εἰς τὴν κορυφὴν τῶν ἴστων τῶν πλοίων, θεωρούμενα ὡς αἴσιος οἰωνὸς (σήμερον: τελώνια). 786 πολύχρυσοι Περὶ τῆς βαρβαρικῆς χριδῆς ἱδ. 74. Ἡ Λυδία ἣ τοῦ ὄντως πολύχρυσος διὰ τὸν χρυσοφρόδαν Πακτωλὸν καὶ οἱ Λυδοὶ ἢσαν διαβόητοι ὡς τρυφηλοὶ καὶ ἡδυπαθεῖς. 795 **Δῆδα** 49 ἐκ τοῦ Διὸς μεταμορφωθέντος εἰς κύκνον ἐγέννησε δύο φᾶν καὶ ἐκ τοῦ ἐνὸς μὲν ἐξεκολάφθη ἡ Ἐλένη, ἐκ τοῦ ἐτέρου δὲ ὁ Κάστωρ καὶ ὁ Πολυδεύκης, οἱ Διόσκουροι. 798 **Πιεροῖσιν** ὁ Πίερος εἶναι ὅρος τῆς Μακεδονίας ποὺς Β τοῦ Ὀλύμπου, ἐξ οὗ ἡ περὶ αὐτὸν χώρα ἐκλήθη Πιερία καὶ Πιερίδες αἱ Μοῦσαι ὡς λατρευόμεναι ἐκεῖ.—Τὸ χορικὸν ἐκφύεται ἐκ τῆς πράξεως; ποῖον τὸ συναίσθημα τοῦ χοροῦ; τί σᾶς ἀρέσκει περισσότερον ἐκ τοῦ χοροῦ; πῶς θὰ δρομασθῇ κατὰ τὴν σειράν του; διὰ τῆς μουσικῆς καὶ τῆς δραχήσεως του τί ἄλλο ἐπεδίωκον οἱ ποιηταί; ἐλευθέρα ἀπόδοσις. Ὁ Εὔρ. διαρκῶς ἐπιρρίπτων τὴν εὐθύνην τῶν κακῶν εἰς τὴν Ἐλένην τι ἐπιδιώκει; διὰ τί ἀμφιβάλλει περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ μύθου, καθ' ὃν ἡ Ἐλένη ἣ τοῦ κόρη τοῦ Διός; πῶς δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ διὰ τοῦτο;

801-34. 801-9 δ στρατηλάτης τῶν Ἀχαιῶν, ποὺ-ἐνθάδε διὰ τοῦ ἐνθάδε δηλοῦται ὅτι ὁ Ἀγ. εὑρίσκεται ἐδῶ, ἐν Αὐλίδι, διὰ δὲ τοῦ ποὺ ζητεῖται νὰ καθορισθῇ εἰς ποῖον ὠρισμένως μέρος ἐδῶ εὑρίσκεται, πρόσπολος θεράπων, τίς προσπόλων, τίς φράσειεν ἀν ἐρώτησις ἐκφράζουσα ἐν ἀττικῇ ἀβρότητι εὐχήν: ποῖος θὰ εὐαρεστηθῇ, θὰ λάβῃ τὴν καλωσύνην νὰ ἀναγγείλῃ, ζητοῦντα κτγ. μτχ. ἐκ τοῦ φράσειεν ἄγ, Ἀχιλλέα τὸν Πηλέως παῖδα, ὑποκ., υἱν Ἀγαμέμνονα, ἀντκμ., ἐν πύλαις ἔξω εἰς τὴν εἰσοδον τῆς σκηνῆς του, ποβλ. θυραῖος δὲν τῇ θύρᾳ ἦ ἔξω τῆς θύρας, διπλῶν ἐκ τῆς οἰκίας, (εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸν ἔιδω) οὐδ γάρ, μένομεν

πάντες ήμεις οι στρατεύοντες, ἐξ ὑσου ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας, πέλας Εὐρίπου, ἀξυγες γάμων οἱ τραγικοὶ ἀντὶ τῆς προθ. ἄνευ μεταχειρίζονται λέξιν σύνθετον μετὰ τοῦ στερ. ἀ-, ἡς τὸ β' συνθ. εἶναι συνώνυμον πρὸς τὴν γεν., ἡτις θὰ ἔξηρατο ἐκ τοῦ ἄνευ: ἄνευ γάμων, ἄγαμοι, θ(α)άσσω κάθημαι, πρβλ. ὁ θάνος 195, εδ-νις-ιδος 397, δεινὸς ἔρως ὑπερβολικὸς ἐνθουσιασμός, ἐκ τούτου στρατείας, ἐμπέπτωκεν Ἑλλάδα ἀντὶ Ἑλλάδι, οὐκ ἄνευ θεῶν ὅκι χωρὶς τὴν θέλησιν τῶν θεῶν, ὅχι χωρὶς θεῶν δάκτυλον.—810.8 τούμδον δίκαιον τὰς ίδικάς μου δραῦς ἀπόψεις, ὁ χρήζων ὅποιος θέλει, αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην, αὐτὸς μόνος του, ὑπὲρ αὐτοῦ φράσει θὰ ἔκθεσῃ τὰς προσωπικάς του ἀπόψεις, γάρ; Φάρσαλος θ., ἐπὶ λεπταῖς ταισίδες (ταῖσδε) πνοαῖς μὲ τὸ ἀσθενὲς αὐτὸ φύ-σημα ποὺ φυσῷ, ἐδῶ δπου μόλις φυσοῦν αἱ ἀσθενεῖς αὐταὶ ἐδῶ αὖραι, ἵσχω συγκρατῶ, πρόσμειμαι πιέζω, στενοχωρῶ (μὲ παρα-κλήσεις ἢ πικρὰς διγληρὰς πιέσεις), πόσον χρόνον χρὴ ἐκμετρήσαις ἔτι πόσον καιρὸν ἀκόμη πρέπει νάφήσωμεν νὰ περάσῃ, πρὸς στό-λον Ἰ. μέχρι τοῦ ἀπόπλου διὰ τὸ Ἰλιον, ἥ γεν. ἀντκμ., δρᾶ εἴ τι δράσεις κάμνε δ, τι ἔχεις νὰ κάμης, ἢ εἰ δὲ μή, ἄλλως, μένω ἀναμένω, μέλλημα ἀργοπορία, ἀναβολή.—819-30 πότινα αι-δῶς ἄγια, ιερὰ αἰδημοσύνη, τήνδε ἀντκμ., τίνα κτγρ.: οὐς ἔστιν ἥδε, ἥν, ποτὲ τάχα, προσήκω τινὶ συγγενεύω πρός τινα, πάρος πρότε-ρον, αἰνῶ ἐπαινῶ, εῦγε, τὸ σωφρονεῖν ἥ σωφροσύνη, ἥ αἰδῶς, σύλλογος τὸ συγκεντρωμένον στρατόπεδον, μούστιν μοί ἔστιν, τὰ καιρία τὰ ἀπαραίτητα συστατικά, συμβάλλω λόγους γυναιξὶ ἀνοίγω διμιλίαν μὲ γ., αισχρόν μοι ἐντρέπομαι.—831-42 συνά-πτω δεξιάν χειρὶ κάμνω χειραψίαν, διδομεν τὰς δεξιάς, ἀρχὴ προοίμιον, ἀρραβών, νυμφεύματα πανδρολογήματα, ἀποκατάστα-σις, γάμιος, ἔγω σοι (συντρόψω), θέμις (ἔστι) ἔξεστι, ὅγη μοι θέμις (ψαύειν), θέμις μάλιστα καὶ πολὺ μάλιστα ἐπιτετραμμένον, γαμεῖς μέλλ., ἀφασία μ' ἔχει δὲν ἥξενύρω τι νὰ εἴπω, εἰ μὴ ἐκτὺς ἔαν, καινουσοργῶ λόγον τερατολογῶ, λέγω ἀκατανόητα πράγματα, παρανοῶ παραφρονῶ; ἀπὸ κάποιαν διανοητικὴν παράκρουσιν, πᾶσι τόδῳ ἐμπέφυκε αὐτὸς ἐδῶ ἥ φύσις τὸ ἔχει δώσει εἰς ὅλους, φυσικὰ δλοι οἱ ἀνθρωποι παθάνονται αὐτὸς ἐδῶ, αἰδεῖσθαι ἐπεξ. τοῦ τόδε, μέμνημαι γάμους κάμνω μνείαν τοῦ γάμου, πιάνω εἰς τὸ στόμα μου, διμιλῶ διὰ τὴν ὑπανδρείαν, δρῶσι (δοτ.)-μεμνημένους φυ-σικὴ δημοτικὴ σύνταξις ἀντί; φίλοι συγγενεῖς, μνηστεύω μνη-στεύομαι, ἥλθε μοι λόγος γάμων μοῦ ἔγινε πρότασις συνοικε-

σίου.—**843-54** τι δῆτ' αν εἴη τότε λοιπὸν τί εἰναι δυνατὸν νὺν συμβαίνῃ ἔδω, ἐμοὶ θαύματ' ἔστι τάπεδ σοῦ (λεγόμενα) τὰ λόγια τὰ ἴδικά σου ἀφήνουν καὶ ἐμὲ μὲν ἀνοικτὸν τὸ στόμα, εἴκασε κάμνει εἰκασίας πρὸς λύσιν τοῦ μυστηγοῦ, φρόντισε νὰ τὸ λύσης μὲ διαφόρους εἰκασίας, κοινὸν ἔστιν εἰκάσειν τάδε καὶ οἱ δύο ἔχομεν τὸ ἔνδιαιφέρον νὰ λύσωμεν αὐτὸν ἔδω τὸ αἰνιγμα, νὰ διαφωτίσωμεν τὴν παρεξήγησιν, ἀμφω οὐ ψευδόμεθα τοῖς λόγοις ἵσως καὶ οἱ δύο ἔξι ἵσου λέγομεν τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ἡ πέπονθα δεινὰ ἀλλὰ τάχα είμαι θῆμα τρομερᾶς ἀπάτης, μνηστεύω γάμους οὐκ δύτας ἀρραβωνίζω μὲ ἀνύπαρκτον γαμβούν, εἰξασιν ἄττ. ἀντὶ ἔσικασι, δῶρος φαινεται, τάδε διὰ τὸ πάθημά μου αὐτό, κερτομέω-ῶ (κέρτομος δὲ ἔχων κεῖρον στόμα, δηκτικὸς) πειράζω, : ἡθέλησε νὰ πειράξῃ, ἀμελλά διεδωμέ τι ἀδιαφορῶ διά τι, φαύλως φέρω τὸ παίρνω ἐλαφρά, οὐκ δρθοῖς δύμασιν εἰσορῶ ἀτενίζω μὲ χαμηλωμένους δύφθαλμούς (ἔξι αἰσχύνης), ψευδής γεννομένη...μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἀπάτης μου καὶ μετὰ τὸ ἀναξιοποετὲς πάθημά μου, τόδε τὸ χαῖρε, : καὶ σὺ χαῖρε (κατ' ἀλλους: τὸ ἔδιον ἔχω πάθει καὶ ἐγὼ ἀπέναντί σου, δὲν δύναμαι νὰ σὲ ἀτενίζω), μα(σ)τεύω ζητῶ.

804... Κατὰ τὸν Ἀχ. ἐκ τῶν πολεμιστῶν οἱ μὲν εἰναι ἔγγαμοι, περὶ τοῦ οἶκου τῶν δόποιών μεριμνῶσι τὰ ἀπομείναντα μέλη τῆς οἰκογενείας, οἱ δὲ ἄγαμοι, δῶν δὲ οἶκος ἔχει ἀφεθῆ εἰς ἔνεας κείρας. **809** οὐκ ἄνευ θεῶν Τοῦτο ὑπομιμνήσκει τὸ σχέδιον τοῦ Διός, δστις κατὰ τὰ Κύπρια ἔπη τοῦ Στασίνου, ἔπος τοῦ ἐπικοῦ κύκλου, βλέπων τὴν γῆν στενάζουσαν ὑπὸ τὸ ἄχθος τοῦ ὑπερπληθωρισμοῦ τῶν κατοίκων αὐτῆς ἐπήγαγε τὸν μακρὸν καὶ δλέθριον Τρωικὸν πόλεμον, ἵνα διὰ τῆς μεγάλης ἀνθρωποσφαγῆς ἀνακουφίσῃ αὐτήν. **813** Τοῦτο ἀντίκειται πρὸς 1323. **815** Καὶ ἐν Ὁμ. Π 200 οἱ Μυριαδόνες παρίστανται γοργύζοντες κοτά τοῦ Ἀχιλλέως διὰ τὴν ἀδράνειαν αὐτῶν ἐν τῷ Τρωικῷ πεδίῳ μετὰ τὴν ἀποκήν ἔκεινον διὰ τὴν μῆνιν.—Διὰ τίνος παρόδου παρέρχεται δὲ Ἀχ. ; ἀνεμένετο ἡ πάροδός του; τίνα στάσιν τηρεῖ ἀπέναντι τῆς Κλυτ.; τὰ φαιδρὰ τῆς συναντήσεως· πῶς φαίνεται ἐν τέλει ἡ Κλ.

855-916. **855-64** γένεθλον ἔγγονος, παρολγω-γνυμι ήμιανοίγω, ταρβέω ὁ 517, δοῦλος ἀπόκρισις εἰς τὸ τίς, ἀβρύνομαι ὑπερηφανεύομαι, καμαρώνω, τῷδε τῷ δοῦλος είναι, διὰ τὸν τίτλον μου αὐτὸν ἔδω, τίνος (δοῦλος), μέν, ἄνευ δέ, τοὐλάχιστον, χωρὶς τάμα... Ἐν εἰσαι τοῦ Ἀγ. δοῦλος, δὲν ἔχεις καμίαν σχέσιν μὲ ἐμέ, διότι τὰ πράγματά μας τὰ ἔχομεν δὲ καθεῖς κωριστά, τῆσδε ἀπό-

χριστιανούς είς τὸ τένος (δοῦλος), τῆς (Ιατρικής), πάροιδεν οἰκαν πρὸ τῆς βασιλικῆς σκηνῆς, εἰ κοήσεις τι (ἐκείνων) ὡν ἐνεκα, ἐπέχω σταματῶ μιθτί, ἐφίσταμαι ἵσταμαι πλησίον, λέγοις ἀν ἄττ. λεπτότης ἀντὶ προστκτ., (νῶν δοτ. δυϊκ. τῆς προσωπ. ἀντων. α'. προσ., πρβ. λατ. πο··s.): ναί, εἰμεθα μόνοι ήμεται οἱ δύο καὶ δύνασαι ἐλεύθερα νά, ημή ἢ ἐμή.—865-72 ἀναφέρω ἀναφέρομαι, σκνος ἀνησυχία, : τὰ λόγια σου ἀναφέρονται εἰς τὸ μέλλον* ἀλλ' ὅμως προκαλοῦν κάποιαν ἀνησυχίαν, δεξιας σκαπι ἐνεκα τῆς δεξιας, σσον ἀφορῷ τῆν, ἐὰν θέλεις ὁς ἑγγύθοιν τῆς ἀσφαλείας σου τὴν δεξιάν μόν, νά (καὶ προτείνει εἰς αὐτὸν τὴν δεξιάν της), μέλλω δισταζω, φοβοῦμαι, ὥν κτγο. μτκ. εἰς τὸ ἔφυν πλεονάζοντα: γνωρίζεις τὸ πρᾶγμα είμαι καὶ πόσον εύνοικας διαθέσεις τρέφω πρός, λάτρις·ιος γ. κοιν. ὑπηρέτης, δοῦλος, χωτι καὶ ὅτι, ἐκ τοῦ οἰσθα, ἐν ταῖς σαῖς φερνατε...μέσα εἰς τὴν προσκά σου ἔλαβε καὶ ἐμὲ δ Ἀγ., ἐμδες πιστός μου, ἐκκαλύπτω ἀποκαλύπτω, στέργω λόγους κρύπτω μυστικά.—873-85 μέλλω σκεδιάζω, σκέπτομαι, (πτείνω) αὐτόχειρ διὰ τῆς ιδίας χειρός, ἀποπτύω, : φτοῦ, φτοῦ (δι' αὐτά, ποὺ εἰπες· κλούβια καὶ ἀπιαστα ὅσα εἶπες), εῦ φρονῶ ἔχω σώας τὰς φρένας, είμαι εἰς τὰ καλά μου, (μέλλει κτετεῖν) φονεύων, δέρη δ λαιμός, πρβλ. περιδέραιον, φάσμανον (σφάττω) ξίφος, ἀρτιφρων (ξετι) ἔχει ἀρτίας (πρβλ. ἀρτιμελής), σώας τὰς φρένας, πλὴν εἰς εἰς δῆλα τὰ δῆλα πλὴν εἰς τὰς σκέσεις του μὲ σέ, τοῦτο οὐ φρονεῖ εἰς τὸ σημείον τοῦτο δὲν ἔχει σώας τὰς φρένας του, ἐκ τίνος λόγου (μέλλει κτενεῖν) διὰ ποῖον λόγον, ἀλάστιωρ·ορος δ κακός δαίμων, δ δαίμων τῆς τυφλώσεως, (ξετιν) δ ἐπάγων δ ἔξωθῶν αὐτὸν εἰς τοῦτο, (ἐπάγει αὐτὸν) Θέσφατα 879 ἡ θέλησις τῶν θεῶν, ἵνα πορεύηται διὰ νά κατορθώσῃ νά κινηθῇ ὁ στρατός, ἀπόκρισις εἰς ἕκ τίνος λόγου, ποτ διὰ ποῦ, δώματα ἡ καθέδρα, ἡ αὐλή, νόστος Ἐλένης ἡ στρατεία, δ πλοῦς διὰ τὴν Ἐλένην (διότι νέομαι σημ. καὶ ὑπάγω, ἔρχομαι), ἦν πεπρωμένος ἡτο πεπρωμένον νά γίνῃ, εἰς Ἰφ. διὰ τὸ κακὸν τῆς Ἰφ., ἔχω γνωρίζω, παρεῖχε πρόφασιν τοῦ παρεῆς τὴν ποθητὴν ἀφορμήν, τοῦ ἔχοησίμευεν ὡς πρόφασις.—886-95 ἐπ* διέθρω διὰ τὸν θάνατόν σου, δεινὰ ἐτλη ἐτόλμησε τρομεόδην πραξικόπημα, οὐχομαι είμαι καμένη, στέργω συγκρατῶ, νᾶμα δεῖθρον, ἥπερ ὅπως πράγματι, φῆς ειδέναι τάδε πεπυσμένος (αἴτ.) πόθεν, πρὸς τὰ πρὶν γεγραμένα 115 ἀνιθετον πρὸς τὴν προηγουμένην ἐπιστολήν, οὐκ ἐων θέλων νά μὲ ἐμποδίσῃς, ξυγκελεύων θέλων νά μὲ παρακινήσῃς, ἐνθαρρύνῃς μαζί του, μὴ μὲν οὖν ἀγειν τὸ

μὲν οὖν ἐνισχύει τὴν ἀρνησιν: ὅχι, ὅχι διὰ νὰ φέρῃς, τότε ὅτε ἔγραψε τὴν δευτέραν ἐπιστολήν, εῦ φρονῶ; φέρων ἐνδ.—896-916
 ἔκλυσον δ ποτε. ἀφ' ἣς στιγμῆς ἡρχισαν αἱ ἀποκαλύψεις τοῦ γέροντος, ἄθλιος 472, οὐ φαύλως φέρω τὸ ἐμδὺ φέρω βαρέως τὴν προσωπικήν μου προσβολήν, δολώ··· ἔξαπατῷ, παγιδεύω, οὐχ ἀπλῶς οὕτω φέρω δὲν τὸ παίρνω ἐλαφρά ἀνεν περαιτέρω συνεπειῶν, ἐπαιδοῦμαι; θνητὸς θ., γεγάτα κατὰ σύνεσιν πρὸς τὸ σὸν γόνυ σέ, σεμνύνομαι ἀβρύνομαι 858,: πρὸς τί νὰ ὑπεροφανεύωμαι; σπουδάζω ἐνδιαφέρομαι σοβαρῶς, τῇ ἐμῇ δυσπραξίᾳ ἐμοὶ κακῶς πραττούσῃ, τῇ λεχθείσῃ δάμαστι σῆ ἡ ὅποια μόνον τὸν τίτλον τῆς ἴδικῆς σου συζύγουν ἔλαβε, ψιλῷ δνόματι ὀνομάσθη, μάτην ψευδῶς, ἀλλ' σμως (λεχθείσῃ), καταστέφω ἐπιθέτω τὸν γυμφικὸν στέφανον, μὲ τὸν γυμφικὸν στέφανον εἰς τὴν κεφαλήν, γαμουμένην (μέλλ.) σοί, νῦν δὲ εἰσάγει τὴν πραγματικότητα ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ μὴ πραγματοποιηθέν, στις αἴτ., εἰ μὴ εἰ καὶ μή, γοῦν τούλαχιστον, πρὸς γενειάδος (ἰκετεύω) ἐν δνόματι τῆς γ., ἀμυναθεῖν ποιητ. ἀδρ. τοῦ ἀμύνειν, τὸ δποῖον ὀφείλεις νὰ ἵκανοποιήσῃς, τὰ Ἀγ. ἡ στάσις τοῦ Ἀγ., πάνεολμος θρασύτατος, ἀναυδέστατος, γυνὴ μία γυναίκα, ναυτικὸν σταάτευμα τὴν εἰς τόπον λίν.: εἰς ναυτικὸν στρατόπεδον, ἄναρχος ἀπειθάρχητος, θρασὺς ἐπὶ τοῖς κακοῖς ἀναιδές εἰς τὴν δυστυχίαν τοῦ ἀλλοῦ, χεήσιμος εὔχοηστος, πειθαρχικός, 750, θέλωσι κατὰ σύνεσιν, ὑπεροτείνω τινὸς τὴν χεῖρα κρατῶ τὴν χεῖρά μου ἀπ' ἐπάνω ἐνός, προστατεύω.

860 Τυνδάρεω δάντος 46 κε. 878 ἀλάστωρε κακὸς δαίμων προκαλῶν τὴν τύφλωσιν τοῦ ἀνθρώπου (ἄτην), τὸ ἀμάρτημα καὶ τέλος τὸν ὅλεθρον αὐτοῦ. 881 Δάρδανος υἱὸς τοῦ Διός, πατήρ τοῦ "Ιλίου τοῦ οἰκιστοῦ τοῦ Ἰλίου, ἰδρυτὴς τῆς πόλεως Δαρδανίας ἐπὶ τῆς Ἰδης, γενάρχης τῶν Δαρδάνων, συγγενῶν τῶν Τρώων. Δώματα Δαρδάνου είναι ἡ Τροία ἢ τὸ Ἰλιον. 900 Τὸ λαμβάνεσθαι τῶν γονάτων (γονοῦσθαι καὶ γοναάσθαι), τοῦ γενείου καὶ τῆς δεξιᾶς ἥτο σημείον ἵκεσίας. 914 Ο Εὑριπίδης είχεν τσιτος ὑπὸ δψει του σύγχρονα σχετικὰ γεγονότα ἐκ τῆς πατρίδος του.—"Ἄσ δαναπαραστήσωμεν ἐν τῇ δοχήστρῳ τὸν Πρεσβύτην· διὰ τί αἱ πολλαὶ προφυλάξεις του; διὰ τί ἀναβάλλει ἐπὶ πολὺ τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ μυστικοῦ; πῶς φαίνεται δι χαρακτήρος του; χαρακτηρισμὸς τῆς Κλυτ. πῶς ἐμφαγίζεται ἥδη αὔτη;

917-74. 917-8 τὸ τίκτειν ἡ μητρότης, (ἐστι) δεινὸν ὑπερφυές, μυστηριῶδες, φέρει φίλτρον μέγα... γεννᾷ μέσα εἰς τὰς

καρδίας τὸν μητέρων, δλων ἀνεξαιρέτως, ἵσχυρὸν φίλτρον, ὥστε νὰ ὑποφέρουν ὑπερβολικὰ κάριν τῶν τέκνων των.—919-25 θυμὸς ἡ ψυχή, ὑψηλόφρων κτγρ. προλ. ὥστε νὰ ἔχῃ ὑψηλὰ αἰσθήματα, πρόσω πέραν τῶν ἐσκαμμένων, εἰς ἀνωτέρας σφαίρας, δριζοντας, ἀσχαλάω-ῶ κ. ἀσχάλλω λυποῦμαι, στενοχωροῦμαι, τὰ κακὰ ἡ δυστυχία, τὰ ἔξωγκωμένα ἡ μεγάλη εὐτυχία, μετρίως ἐν μέτρῳ, εἰς ἀμφότερα τὰ ἀπόμφ., λελογισμένοι εἰσὶν δρθῶς ἔχουν κάμει τὴν δρθὴν σκέψιν, διατὰ τὸν βίον μετὰ γνώμης περνῶ τὴν ζωῆν μου μὲ φρόνησιν, κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς λογικῆς, ἔστιν οὐα ἔστιν δπου, ἐνιαχοῦ, ἐνίστε, λιαν φρονῶ εἴμαι ὑπερβολικὰ σοφός, γνώμην ἔχειν ἡ φρόνησις, ἡ δρθὴ κοίσις.—926-31 ἐν (τόποις, κερσί, δώματι) Χίρωνος, ἡροῦμαι καλῶς ἀσκῶ καλῶς τὰ ἡγεμονικά μου δικαιώματα, παρέχω ἐλευθέρων φύσιν παρουσιάζω ἀνέξαρτησίαν γνώμης, τηρῶ τὴν αὐτοτέλειάν μου, ἐνθάδε εν Τροίᾳ τε, κοσμῶ τιμῶ.—932-42 καταστέλλω τινὰ καταπρανῶ, καθησυχάζω, περιβάλλω οἴκιτον περιβάλλω μὲ συμπάθειαν, τοσοῦτον δὲ δὴ κατ' ἀνδρα...ἀφ' οὐ σὲ περιέβαλον μὲ τόσην συμπάθειαν, δσην ἥδυνατο νὰ παράσῃ εἰς νέος, πρὸς δσην μόνον εἰς νέος εἶναι ίκανὸς..., ὃ σχέτλια παθοῦσα πρὸς τῶν φ. ἐσύ, πρὸς τὴν δποίαν ἐφέρθησαν σκληρὰ οἱ φίλτατοι (δ σύζυγος), φατίζω τινὶ 135 μνηστεύομαι τινα, παρέχω ἐπιτρέπω, ἐμὸν δέμας ἐμέ, ἐμπλέκω πλοκὰς τυλίγω εἰς πλεκτάνας, μηχανορραφίας, αλεγομαι σιδηρον ἀνασύρω τὸ ξίφος, ἡ δεινὰ τλᾶσα κούκη ἀνεκτὰ τὸ θῦμα τρομεροῦ καὶ ἀφορήτου κακουργήματος.—943-7 ἀτιμάζομαι ἀνάξια ὑφίσταμαι προσβολήν, τῆς δποίας δὲν εἴμαι ἄξιος, ἀναξιοπρεπή, θαυμαστὰ ὡς ἀντὶ θαυμαστῶς ἢ θαυμασίως ὡς κατὰ τρόπον ἐξαιρετικὰ καταπληκτικόν, ἐπίτ. τοῦ ἀνάξια, ἦν ἄρα 404, κάνιστος προστυχώτατος, τὸ μηδὲν τὸ μηδενικόν, (ἀνήρ) ἐν ἀνδράσιν, ὡς γεγώς οὐχὶ Π. ὡς νὰ μὴ ἡμην υῖδος τοῦ Π., ἀλάστωρ 878, φονεύει σῷ πόσει εἶναι μάχαιρα, δήμιος εἰς τὰς κεῖρας τοῦ συζύγου σου.—948-58 τέθραμμαι διὰ κυμάτων ἔχω μεγαλώσει μέσα εἰς τὰ κύματα, φυτουργὸς πατήρ, οὐδὲ εἰς ἄκραν χεῖρα οὐδὲ τὸ ἀκρον τοῦ δακτύλου του, προσβάλλω (χεῖρα) πέπλοις πλησιάζω, ἔγγιζω τούς, ἢ εἰ δὲ μή, ἀλλως, Σίπουλος ἔσται πόλις ἡ Σίπουλος θὰ φερῃ τὸ ὄνομα πόλεως, δρισμα περιφρέσια, χώρα, δθεν πεφύκασι γένος ἐκ τῆς δποίας ἐλκουσι τὴν καταγγήν των οἱ, κεκλήσεται θὰ ἀκούεται, θὰ μνημονεύεται, ἐνάρχομαι κ. κατάρχομαι κ. ἐξάρχομαι 435, προχύται οὐλοχύται, κοι-

θάλευσθον, χέρωνιψ 670, : μὲ μαῦρα κριθάλευρα καὶ ἀγιασμοὺς θὰ
ἀφίσῃ τὰ προκαταρκτικὰ τῆς θυσίας, μάντις ὑποκ., τέσ ανήρ κτγρ.
τί εἴδους ἄνθρωπος εἶναι, δει αἰτ., τυχῶν εἰς τὴν τύχην, εἰς τὸ
δλλγ' ἀληθῆ λέγει, τύχη ἐπιτύχη, διοιχομαι γίνομαι ἄφαντος διο-
λισθαίνων.—959-67 ἔκατι 373, θηρῶσι λέκτερον τούμδον ἐπι-
διώκουν τὸν γάμον μου, ἡ πορτ. παρενθ., ὑβρίζω προσβάλλω, ἔξευ-
τελίζω, τούμδον δύνομα τὴν ἀδειαν νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ ἴδικόν μου
δύνομα, θήραμα δόλωμα, παράθ., ἐμοὶ μάλιστ' ἐπεισθη ἀπὸ τὸ
ἴδικόν μου δύνομα πρωτίστως παρεπειθῇ, τὸ ἴδικόν μου δύνομα ὡς
συζύγου τῆς θυγατρός της τὴν ἐπλάνευσε, ἐκδοῦγαι ἐμοὶ (πόσει
κτγρ.), κ. ἐπεισθη ἐμοὶ..., ἔδωκα ἀν (τὴν ἀδειαν), τὰν τοὶ ἀν,
Ἐλλησι χαρ., υόστος πρὸς Ἰλιον κάμνει ἐν τῷδε ἡ στρατεία
πρὸς τὸ Ἰλιον προσκρούει εἰς τοῦτο τὸ σημεῖον, αὔξω τὸ κοινὸν
(ἐκείνων), μεθ' ὀν προσάγω, ἔξιπηρετω τὸ κοινὸν συμφέρον ἔκείνων,
μὲ τοὺς δόποιους.—968-74 οὐδέν εἰμι παρά γε τοῖς σ. οὐδεμίαν
σημασίαν ἔχω εἰς τὴν συνείδησιν τῶν στρατηλατῶν τούλακτον,
εὑμαρῆς εὐκολος, ἐν εὑμαρεῖ (ἔσοι) εἶναι εὐκολον διὰ τοὺς στρ.,
δρᾶν καὶ μὴ δρᾶν καλῶς νὰ μὲ μεταχειρίζωνται καὶ καλὰ καὶ
ἄσχημα, τάχ' εἰσεται (εἰδέναι) σιδηρος τοῦτο (ἐὰν ἔχουν τοιοῦτον
δικαίωμα) ταχέως θὰ ἔξαριθώσῃ τὸ ξίφος μου, κραίνω μολύνω,
κηλίσιν αἷματος φόνου, πρὶν ἐλθεῖν (με), ἔξαιροῦμαι ἀποσπῶ,
μέγιστος πανίσχυρος, οὐκ ἀν ἐνδ.

927 Σιρων 209. 952 Σίπυλος θ. πόλις τῆς Φρυγίας, ἡς
ἔβασιλευεν δι Τάνταλος δι γενάρχης τῶν Πελοπιδῶν. Σίπυλος ἀ. x.
Σίπυλον δόρος ἐν τοῖς δρίσις Φρυγίας καὶ Λυδίας. 956 Παρὰ τρα-
γικοῖς ἀπαντῶσι πολὺ πικραὶ κρίσεις περὶ τῶν μάντεων, οἱ δόποιοι
πολὺ ἐδυσφημήθησαν μετὰ τὴν ἀτυχῆ μάλιστα στρατείαν τῶν Ἀθη-
ναίων ἐπὶ τὴν Σικελίαν Θουκ. VIII 1, 1. Πλειόνα περὶ τούτων
ἰδ. ἐν τῷ ἡμετ. Μαντείω τῶν Δελφῶν σ. 26-7 μετὰ τῶν σημ.
"Ας χαρακτηρίσωμεν τὸν Ἀχ. δπως αὐτὸς χαρακτηρίζει ἑαυτόν·
ποῖα τὰ διαφέροντα σημεῖα τοῦ χαρακτηρισμοῦ καὶ πῶς δ. Εὔρ. χα-
ρακτηρίζει αὐτόν; δμοιάζει δ. Εὔρ. Ἀχιλλεὺς πρὸς τὸν Ὄμηρον";

973-1035. 975-6 σεμνὸς 705. — 977-82 φεῦ εύγε,
ἐπαινῶ λιαν λόγοις ἐ. μὲ ὑπερβολικὰ λόγια, πῶς ἀν... 802, μηδὲ
καὶ μῆ, ἀπόλλημε τὴν χάριν κάνων τὴν δύναμιν νὰ εὐχαριστήσω,
δὲν κατορθώνω νὰ εὐχαριστήσω, ἐνδεῶς τοῦδε (τοῦ ἐπαινεῖν) μὲ
ἀνεπαρκῆ πρὸς τοῦτο λόγια, μὲ πολὺ περιωρισμένους ἐπαίνους,
ἀγαθοὶ οἱ ἀγαθοί, αἰνῶ ἐπαινῶ, αἰνῶ ἄγαν εἶμαι ὑπερβολικὸς

εἰς τοὺς ἑπαίνους, παραφέρω προβάλλω (εἰς τὸ μέσον) ὡς ἐπιχείρημα, τρέω, οἰκειόδες δὲ προκαλῶν οἴκτον, *ἰδίᾳ νοσῷ πάσχω προσωπικῶς*, ή μτχ. αἰτιολ., *ἄνοσος κακῶν ἀπηλλαγμένος συμφορῶν*. — **983-91** ἀλλ' οὖν ἀλλ' ὅμως, ἔχει τοι σχῆμα κάμνει ἀσφαλῶς καὶ λὴν ἐντύπωσιν δὲ χρηστός, καὶ ἀπωθεν ἥ (τῶν κακῶν) καὶ ἀν εἶναι μακρὰν τοῦ κακοῦ, καὶ ἀν εἶναι ξένος πρὸς τὸ κακόν μὴ θιγόμενος ὑπ' αὐτοῦ, ἥ αἰτ., *οἰηθεῖσα ἐνδ., κατέχω κενὴν ἐλπίδα βλέπω τὰς ἐλπίδας μου ματαιουμένας, θαυμάσα ὑποθ., τάχα ἵσως, δρόνις κακὸς οἰωνός, κτεγ., τοῖς μέλλουσι γάμοις διὰ τὸν μέλλοντα γάμον σου, ενδέχας εἰπας... ὁραῖα ήρχισες καὶ ὁραῖα ἐτελείωσες.* — **992-7** νὺν τὴν θυγατέρα μου, ὑποκ. τοῦ περιπτύξαι, ἀπαρθένευτος ἀπερπήτης εἰς παρθένον, ἔχω δι' αἰδοῦς ὅμμι^ν ἐλεύθερον ἔχω τὴν αἰδημοσύνην εἰς τὸ βλέμμα ὡς ἐλεύθερος, ὡς ἀριόζει εἰς τὸν ἔχοντα ἐλευθεροποετῆ ἀνατροφήν, ταῦτα τεντομαι θὰ ἐπιτύχω τὸ αὐτὸν πρᾶγμα, τὸν οἴκτον σου, οὐ παρούσης καὶ μὲ τὴν ἀπούσιαν της, σεμνὰ σεμνύνεται ή σεμνότης εἶναι σεμνότης, ἔχει πάντοτε τὴν ἀξίαν της, δσον γε δυνατὸν... ἀλλ' ὅμως μία γυναῖκα πρόπει νὰ κάμνῃ χρῆσιν τῆς αἰδημοσύνης ἵντὸς τῶν ὁρίων τοῦ δυνατοῦ, ἐφ' ὅσον αἱ περιστάσεις τὸ ἐπιτρέπουν, καὶ ή αἰδημοσύνη πρόπει νὰ ἔχῃ τὰ δρα της. — **998-1007** ἐξάγω εἰς ὅψιν παρουσιάζω ἔξω ἐνώπιον, *ἔρχομαι εἰς δινειδος πίπτω, ἐκτίθεμαι εἰς τὴν κακογλωσσιὰν τῶν ἀνθρώπων, ἀμαθῆς παθ. ἀποβίλεπτος, ἀνυπολόγιστος, τοῦ διποίου τὰς διαστάσεις δὲν δυνάμεθα νὰ ὑπολογίσωμεν (ἥ ἐνεργ.: κακογλωσσιὰν ἀγνοοῦσαν τὰ πράγματα, τὸ σκάνδαλον, εἰς τὸ διποίον ἔχομεν τυλιχθῆ), ἀργὸς τῶν οἴκοθεν ὡς ἀπηλλαγμένος οἰκιακῶν ἀπασχολήσεων, λέσχη (λέγω) φλυαρία,: τὰ πονηρὰ σχόλια καὶ τὴν κακογλωσσιάν, *ἴκετεύοντες (τροπ.) εἰτ' ἀικετεύτως εἴτε μὲ ίκεσίας εἴτε χωρὶς ίκεσίας, ήξετε εἰς ίσον θὰ καταλήξετε εἰς τὸ αὐτὸν ἀποτέλεσμα, εἰς ἐμοὶ ἐστι^ν ἀγὸν μέγιστος δι' ἓνα πρᾶγμα σοβαρώτατα θὰ ἀγωνισθῶ, ἐξαπαλλάξαι ἐπεξ., ὡς αἰτιολ. συνδέον ἐνταῦθα ἀσθενῶς καὶ δυνάμενον νὰ παραλειφθῇ, ἐν ἀκούσασα *ἴσθι* ἐν μόνον πρᾶγμα ἄκουε καὶ μάθε, μὴ ψευδῶς μ^ν ἐρεῖν ὅτι θὰ τηρήσω τὸν λόγον μου, δὲν θὰ σᾶς ἀπατήσω, ἐπεξ. τοῦ ἐν, *ἐγκεροτομῶ κεροτομῶ* 849, περιγελῶ, αἱ μτχ. ὑποθ., μάτην μὲ λόγια τοῦ ἀέρος. — **1008-23** δνίναμαι ὠφελοῦμαι, ἀδρ. ἀνήμην, εὔκτ. δναίμην, δναιο - εἴθε νὰ καοῆς ὅ,τι ἀγαπᾶς, συνεχῶς ὠφελῶν οὐχὶ παροδικῶς, *ἴνα τὸ πρᾶγμ^ν ἔχῃ καλῶς διὰ νὰ πάρῃ ἐνα καλὸν δρόμον ή ὑπόθεσις, τί τοῦτο***

ἔλεξας τὶ ἔστι τοῦτο, δὲ ἔλεξας τὶ θέλεις νὰ εἴπης μὲ αὐτό, τὸ δποῖον εἶπες, ως αἰτ., πείθωμεν δὲ ἔνεστ. τὸ ἐπιχειρούμενον, βέλτιον φρονῶ σκέπτομαι καλύτερον, κακός τις κατὰ λιτ. ἐπιτείνει τὸ κακός δειλός, καταπαλαίω καταβάλλω, βάλλω κάτω, Ἐλπὶς ψυχρὰ δὲ ἐλπὶς μου αὐτὴ εἶναι παγωμένη, ἀντιβαίνω ἀντιλέγω, ἐπίθετο μ. ἀσο. τοῦ πείθεσθαι: ἐάν τις δειλες πεισθῇ εἰς δ., τι τοῦ ἔζητεῖτε, εἰς τὸ αἰτημά σας (καὶ ἄλλους: ἐπίθετε σὺ καὶ ἡ κόρη σου), οὐ τούμδον χρεῶν (ἥν) χωρεῖν δὲν θὰ παρίστατο ἀνάγκη τῆς ἰδικῆς μου ἐπεμβάσεως, τοῦτο τὸ πιθέσθαι, ἔχει παρέχει: ἡ συγκατάθεσίς του ἔξασφαλίζει τὴν σωτηρίαν, ἀμείνων εὐγενέστερος (ἢ ἔάν ἐπενέβαινον), πράσσω τὰ πράγματα διεξάγω τὰς ὑποθέσεις μου, λελογισμένως μὲ περισκεψιν, σθένει διὰ τῆς πυγμῆς, κραίνω κ. κραίανω ἐκτελῶ; ὅταν τὰ πράγματα λάβουν καλὸν τέλος ἡ μτχ. ἔδει νὰ εἶναι κατ' ὄνομ. συμφωνοῦσα πρὸς τὸ ὑποκ. τάδε, ἀλλ' ἐτέθη κατὰ γεν. ἀπόλ. κάριν ἐμφάσεως· τάδε γένοιτο· ἀν πρὸς ἡδονὴν φίλοις (Ἄγ.) σοὶ τε τὸ καλὸν τέλος αὐτοῦ ἐδῶ τοῦ ζητήματος εἶναι δυνατὸν νὰ καροποιήσῃ..., τὸ ἀν δίς, καὶ χωρὶς ἔμοῦ καὶ χωρὶς τὴν ἰδικήν μου ἐπέμβασιν—**1024-32 δραστέον** (ιοι), ποτὲ ἐλθοῦσαν, ἡμεῖς... (δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔλθῃς πρὸς ἀναζήτησίν μου) ἐγὼ θὰ παρακολουθῶ ὅπου πρέπει τὴν ὑπόθεσίν σου καὶ ἐν δυομενεῖ τροπῇ της θὰ είμαι εἰς τὴν διάθεσίν σου, χωρὶς νὰ μὲ ζητήσῃς, δὲ πληθ. τῆς μεγαλειότητος, μή τις ἵνα μή τις, στείχουσαν δι' ὅχλουν, Δαναῶν καὶ ἐκ τοῦ τις καὶ ἐκ τοῦ ὅχλουν, ἐπτομένην τροπ. εἰς τὸ στείχουσαν, αἰσχύνω προσβάλλω, μηδὲ αἰσχυνε παράταξ. ἀντὶ μηδὲ αἰσχύνης... καὶ οὕτω προσβάλλῃς τὴν τιμὴν καὶ τὴν ὑπόληψιν τῆς πατρικῆς οἰκογενείας σου, κακῶς ἀκούω; μέγας (ἥν) εἶχε μεγάλην ὑπόληψιν.—**1033-5 δρχω προηγοῦμαι**, ὑποδεικνύω τὸ πρακτέον, ὃν αἰτ., κυρῶ τυγχάνω, κυρῶ ἐσθλῶν (οὐ). ἀμείβομαι, τί δεῖ πονεῖν τίς ἡ ἀνάγκη νὰ ἴδωνη τις κάριν τοῦ δικαίου;—Συμπληρωτικὸς κραστικὸς προσβάλλω, μηδὲ αἰσχυνε παράταξ. Πᾶς θὰ κληθῇ τὸ τμῆμα τῆς τραγῳδίας 801-1035 ὡς πρὸς τὴν θέσιν του; πρὸς τὸ σημερινῆς τραγῳδίας ἀντιστοιχεῖ; ἐκ πόσων καὶ τίνων σηηῶν ἀποτελεῖται; τὸ πάσχει ἡ πρᾶξις ἐν αὐτῷ; τίνα τὰ συνοισθήματα ἡμῶν; ἀπὸ 855... ποτῶν εἶναι τὸ μέτρον καὶ διὰ τί ἡ μεταβολή; δμοιάζει δὲ Εὐριπ.

***Αχιλλεὺς πρὸς τὸν Ομηρικόν;**

1036-97. 1036-57 ὑμέναιος 123, Ιστημι *Ιαχῆν* στήνω, ἀφήνω, ἐκβάλλω βοήν, ἀντηχῶ, λωτὸς 438, διὰ λωτοῦ ὑπὸ τοὺς ἱκους λωτοῦ, *Διβυς* Λιβυκός, δὲ Λιβύης, *φιλόχοος*

κιθάρα ή φιλενάδα τοῦ χοροῦ, ή εἰδικὴ διὰ χορού, σῦριγξ 576, ὑπὸ συρίγγων ή πρόθ. τὴν συνοδείαν, καλαμόεις ὁ καλάμινος, ἀπὸ καλάμια, : σὰν τί τάχα νὰ ἥτο τὸ γαμήλιον ἄσμα, τὸ διοῖον ἀντήχησεν ἐν συναυλίᾳ μέ, αἱ Πιερίδεις αἱ Μοῦσαι, δαις θ. συμπόσιον, πρβλ. δαιτυμών, : ἐπάνω εἰς τὸ γαμήλιον συμπόσιον τῶν θεῶν, ἔχνος ή πατοῦσα τοῦ ποδός, ὁ πούς, κλέω κλεῖω, ἐγκωμιάζω, ὑμνῶ, Αλακίδης ὁ υἱὸς τοῦ Αλακοῦ, ὁ Πηλεύς, Θέτιν Αλακίδαν τε, ἄχημα ἥχημα, ἄσμα, μελῳδὸς μελῳδικός, ὥλη τὸ δάσος, Πηλιάς ή τοῦ Πηλίου, κάτω εἰς τὸ δάσος τοῦ Πηλίου, ἐπεξ. τοῦ ἀν^τ ὕρος Κενταύρων, Δαρδανίδας ὁ υἱὸς ἡ ἀπόγονος τοῦ Δαρδάνου, ὁ Γανυμήδης, τρύφημα (τρυφᾶν) ή γλύκα, ή γλυκεῖα ἀγάπη, ἀφύσσω ἀντλῶ, λοιβὴ σπονδή, νέκταρ, γύαλον κοιλότης, ἐν γ. κρατήρων μέσα ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῶν κρατήρων, χρυσέοισι καθ^τ ὑπαλλαγὴν πρὸς τὸ γυάλοις ἀντὶ πρὸς τὸ κρατήρων, εἰλισσομαι ἐλίσσομαι, εἰ. κύκλα στρεφογυρίζω εἰς κύκλον, λευκοφαῆς ὁ φέγγων ἐκ λευκότητος, κροεύω γάμους πανηγυρίζω, ἐορτάζω τοὺς γάμους διὰ χορῶν.—1058-79 θίασος ὁ δύμιλος, ή συνοδεία, ἐπιποβάτας ὁ ἵπποπόδαρος, καθ^τ ὑπαλλαγὴν πρὸς τὸ δύμιλος ἀντὶ πρὸς τὸ Κενταύρων, ἀναβλώσικα ἔρχομαι ἐπάνω, ἐπὶ κρατῆρα Βάκχου εἰς τοὺς κρατῆρας τοὺς γεμάτους ἀπὸ οἶνον, ἡμεῖς: εἰς τὰ βαρέλια τοῦ Βάκχου, ἐλάται κλάδοι ἐλάτης, στεφανώδης χλόη στέφανος ἐκ πρασινάδας, αἱ δοτ. τροπ. μὲ ἐλατόκλαρα (ῶς λόγχας) καὶ μὲ.. (κατ^τ ἄλλους ἀν^τ ἐλάταισι... ἀνεστεμμένοι μὲ στεφάνους ἐξ ἐλάτης καὶ..., ἢ: στηριζόμενοι ἐπάνω εἰς ἐλατόκλαρα), ἀνακλάζω, ἀόρ. ἀνεκλαγον κ. ἀνεκλαγῆα, φωνάζω δυνατά, μέγα μεγαλοφώνως, φοιβᾶς μοῦσα ή θεόπνευστος γλῶσσα, ή μαντικὴ τέχνη, : Χίρων μάντις ὁ εἰδὼς φοιβάδα μοῦσαν, ἔξονομάζω ὁητῶς λέγω, ἀποκαλύπτω, ἐκ τούτου γεννάσειν ἀντὶ τέξεσθαι, ὑποκ. σέ, ἀντκι. παῖδα, φῶς σωτηρία, χαρά, δόξα, αἴγλη, παράθ. τοῦ παιδα, Θεσσαλίᾳ χαρ. ἀσπιστής ἀσπιδοφόρος, δηλίτης, λογχήρης (λ.-ἀραιόσικα) ἐφωδιασμένος διὰ λόγκης, λογχοφόρος, δορατομάχος, ἐκπυρρόσ-ω-πυρτολῶ, ἔξαφανίζω, : ἦσει κλεινὰν χθόνα Πριάμοιο σὸν λογχήρεσσιν ἀσπισταῖς Μυρμιδόνων ἐπυρρώσων (μιν), κορύσσομαι (φορῶ τὴν κόρυν) δηλίζομαι, πρβλ. καὶ θωρήσσομαι, ἐνδυτὸν κυρ. ἐπίθ. (ἐσθημα) ἐνδυμα, ἐνδυτὰ σπλαντιν φορετὰ ὅπλα, Ἡφαιστόπονος Ἡφαιστότευκτος, ἔργον τοῦ Ἡφ., δαιμονες οἱ θεοί, τιθημι κάμνω, καθιστῶ, μακάριοιν κτγρ., εὐπατρις ή ἔχουσα εὐγενεῖς πατέρας, γονεῖς, σερώτη ή ἐπιφανεστάτη, ή πρεσβυτάτη.—1080-Δ. Ν. Γουδῆ.—Εύοιπίδου Ἰφιγένεια ἐν Αὐλίδι, "Εκδ. Α'" 4

97 σὲ δὲ ἀντιθέτως, τοῦναντίον σέ, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὴν Θέτιν, ἐπιστέφω στεφανῷ, καλλικόμης πλόκαμος πλόκαμοι τῆς δραίας κόμης· ἐὰν δεχθῶμεν τμῆσιν ἐπὶ στέψονσι, τότε ἔχομεν διπλοῦν ἐπιμερισμόν: καλλικόμαν πλόκαμον κάρα σὲ ἀντὶ καλλικόμαν πλόκαμον κρατὸς σοῦ· ἄλλως θὰ συντάξωμεν: στέψονσι καλλικόμαν πλόκαμον σὲ (σοῦ) ἐπὶ κάρα, ὥστε μόσχον (θ.) ωδὴν δάμαλιν, πρὸς τὸ στέψονσι σέ, ἄλλὰ καὶ πρὸς τὸ αἰμάσσοντες λαιμὸν σὲ (σοῦ) ὥστε μόσχον (ώστε λαιμὸν μόσχον), βαλίδος 222, δρειος δρεισθίος, ἀκήρατος ἄγνος, ἀμόλυντος (ἐκ ταύρου), πετραῖος (πέτρα βράχος) βράχωδης, ἀπόκρημνος, αἴμασσων κυλίω εἰς τὸ αἷμα, σφάζω, βρότειος ἀνθρώπινος, τραφεῖσαν (σὲ) ἐνδ. ἐν φ δὲν ἐμεγάλωσες μέσα εἰς τὴν μουσικὴν τῶν σουφαλιῶν, φοιβδήσις (φοιβδέω συρίζω, δοῦσος) σύριγμα, παρὰ δὲ ματέρι ἄλλὰ πλησίον, εἰς τοὺς κόλπους τῆς μητρός σου, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ οὖ σύριγγι τραφεῖσαν..., γάμον παράθ. εἰς τὸ σέ, νύμφην, σύγνον, νυμφόκομος (κομέω· περιποιοῦμαι, πρβλ. νοσοκόμος, ἵπποκόμος, νυμφοκόμος ή στολίζουσα τὴν νύμφην) παθ. νυμφοστολισμένη, **"Ιναχίδαι** οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἱνάχου, παλαιοῦ βασιλέως τοῦ Ἀργούς; στολισμένῃ ὡς νύμφῃ διὰ γάμον μὲ ἔνα ἐκ τῶν ἀπογόνων τοῦ Ἱνάχου, μὲ ἔνα τῶν ἐπιφανῶν Ἀργείων, τὸ πρόσωπον τᾶς αἰδοῦς..., ἔχει σθένειν τι ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ, νὰ ἀσκήσῃ τὴν σημαντικὴν του δύναμιν, δόπτε καθ' ἣν στιγμὴν, εἰς πονηρὰς ἡμέρας καθ' αἵ, ἀσεπτον ἡ ἀσέβεια, ἔχει δύνασιν ἰσχύει, ἀμελεῖται θνατοῖς κατόπισθεν περιφρονεῖται ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, οἱ δόποιοι στρέφονται πρὸς αὐτὴν τὰ νῶτά των, κρατεῖ κρείσσων ἐστί, ἔχει μεγαλυτέραν ἰσχύν, καὶ (δόποι) μή, μὴ κοινὸς ἀγὸν βροτοῖς (ἐστι) οἱ ἀνθρωποι δὲν καταβάλλουν κοινὰς προσπαθείας πρὸς ἡθικὴν ἐξυγίανσιν, φθόνος φεῶν ή δργὴ τῶν θεῶν, πρὸς ἀποτροπὴν τῆς δργῆς τῶν θεῶν.

1041 Πιερίδες 798. 1053 Γανυμήδης Τεῶς ἔφηβος, υἱὸς τοῦ Δαρδάνου ἢ Ἰλού ἢ Τρωὸς ἢ Λαιομέδοντος, ἀριστεῖς διὰ τὴν ἔξαιρετικὴν καλλονὴν του ὑπὸ τοῦ Διὸς εἰς τὸν οὐρανόν, ἵνα ἔκει διὰ τοῦ κάλλους του θέλγη τοὺς θεοὺς καὶ οἰνοχοῇ εἰς τὴν τράπεζαν αὐτῶν. **1059 ἵπποβάτας** διότι οἱ Κένταυροι κατὰ τὸ κάτω ἥμισυ ἥσαν ἵπποι. **1071 Ὁ χορὸς ἐννοεῖ τὰ ὅπλα τοῦ Ἀχιλλέως**, τὰ ὅποια δὲ Ἡφαιστος κατεσκεύασε κατὰ παράκλησιν τῆς Θέτιδος ἐκ τεσσάρων μετάλλων, χρυσοῦ, ἀργύρου, κασσιτέρου καὶ χαλκοῦ· δὲ Ὁμηρος ἐν Σ 468 κέ. περιγράφει διὰ μακρῶν τὴν κατασκευὴν καὶ διακόσμησιν αὐτῶν. **1088 Ἰναχος** δὲ ποτάμιος

Θεός, ἀπαλλάξας διὰ τοῦ διμωνύμου ποταμοῦ τὴν πεδιάδα τοῦ Ἀργούντος ἀπὸ τῶν ὑδάτων τοῦ Δευκαλιωνείου κατακλυσμοῦ, συνώκεσε τὴν πόλιν Ἀργος, ἡς ὑπῆρχεν δι πρῶτος βασιλεύς. Ἐντεῦθεν οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ καὶ συλλήβδην οἱ Ἀργεῖοι καλοῦνται Ἰναχίδαι. Ἄλλος δὲ Ἀγ. δὲν ἦτο Ἰναχίδης, ἀλλὰ Πελοπίδης.—Τὸ χοροκόφεντες εἰς τῆς πρᾶξεως; πῶς θὰ δνομασθῇ ὡς πρὸς τὴν σειράν του; τίνα τὰ συναισθήματα τοῦ χοροῦ; τίνες αἱ ἀρεταὶ τοῦ χοροκοφέντες; πῶς φαίνεται ἐξ αὐτοῦ ἡ ἡδικὴ προσωπικότης τοῦ ποιητοῦ καὶ ἡ θρησκευτική; ἔλευθρος ἀπόδοσις.

1098-208. 1098-105 προσκοποῦματι πόσιν κοιτάζω ἀναμένονσα τὴν προσεχῆ ἄφιξιν τοῦ συζύγου, χρόνιος δὲ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου, ἀπὸ πολλῆς ὥρας, ἐν δακρύσισιν (ἐστι), ἵημι μεταβολὰς δδυρμάτων δδύρουμαι κατὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους τρόπους, μεταβάλλω πολλάκις τὸν τόνον τῶν θρήνων, ἀκούσασα τίς μικρ.; δ' ἄρα... ἀλλὸν ἰδοὺ περίεργος σύμπτωσις· δὲ Ἀγ., τὸν δποῖον είχον εἰς τὸν νοῦν μου, ἰδοὺ ἔρχεται ἐδῶ πλησίον, ενδρίσκομαι ἀποκαλύπτομαι.—1106-14 γένενθλον γόνος, κόρη, ἐν καλῷ εἰς κατάλληλον στιγμήν, παρεθέντος χωρὶς χωριστὰ ἀπὸ τὴν κόρην, ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τῆς κόρης, αἱ γαμούμεναι αἱ μελλόνυμφοι, ἀντιλάξο(ν)ματι ἀντιλαμβάνομαι: ἀλλὰ τί συμβαίνει, τοῦ δποίου ἡ εὐκαιρία σὲ κρατεῖ κολλημένον εἰς αὐτὸ—τί πρᾶγμα προκαλεῖ τὴν προσοχήν σου, τοῦ δποίου τὴν εὐκαιρίαν δὲν θέλεις νὰ χάσῃς, ἐκπέμπω μετακαλῶ ἔξω: φώναζε τὴν κόρην ἔξω καὶ ἀφησέ την νὰ πηγαίνῃ μαζὶ μὲ τὸν πατέρα (εἰς τὸν βωμόν· αὐτὸν ἐννοεῖ δὲ Ἀγ.), πάρεισιν εἶναι εἰς τὴν διάθεσίν μας, εντρεπτέζω ἐτοιμάζω, προχύνει 95, βάλλειν... διὰ νὰ δαντίζωμεν διὰ τῶν χειρῶν μας ἐπάνω εἰς τὸ πῦρ, καθάρσιος καθαρικός, πρὸς καθαρισμόν, ἀγιασμόν, θεᾶς χαρ., φυσήματα... φυσῶντες μαῦρον αἴμα ἐκ τοῦ λαιμοῦ των κατὰ τὴν σφαγήν, παραθ. εἰς ἀς πεσεῖν χρεών.—1115-21 δνόματα λέξεις, δπως πλ. ἔρ., εἰς τὸ δνομάσσασαν, εν λέγω κάρακτηρίζω ἐπιτυχῶς: ἀλλὰ τὰς πρᾶξεις σου δὲν γνωρίζω πῶς νὰ τὰς δνομάσω, διὰ νὰ εἴνω τὴν κυριολεξίαν, αἱ μέλλει (δρᾶν) τὰ βουλεύματα, εἰς τοῦτο ἡ γεν. πατρός, ύπὸ τοῖς πέπλοις σκεπασμένον μὲ τὸν πέπλον σου, ύπὸ τὴν προστασίαν τοῦ, τὰ ἄλλα ὡς πρὸς τὴν ἄλλην ἀποψιν τοῦ ζητήματος, περὸ τῆσδε υπὲρ τῆσδε, ἦ: ὡς ἀντιπρόσωπος τῆσδε.—1122-6 ἡδέως δρῶ τὸ βλέμμα μου εἶναι καρωπόν, ἐρείδω στηρίζω, καρφώνω, πρόσσθε (δηματος) ἔχεις πέπλους, φεῦ αἰσχος, τίγα ἀντκμ. καθ' ἔλξιν πρὸς τὸ κτύρο. ἀρχὴν

ἀντὶ τί : ἀπὸ ποῦ νὰ ἀρχίσω τὴν ἴστορίαν τῶν συμφορῶν μου, πάρα πάρεστιν, εἶναι δυνατόν, ἀπασιν ἀντκα, πρώτοισι κτγρ., κάν και ἐν, κάν υστάτουσι... καὶ ἀν αὕτη εἶναι εἴτε μεταξὺ τῶν τελευταίων εἴτε μεταξὺ τῶν μέσων, διουδήποτε καὶ ἀν εἶναι.—

1227-45 ὡς ἐπιφ., εἰς ἐν ἥσκετε εἰσθε σύμφωνοι, ἔχετε συνεννοηθῆ, σύγχυσιν ἔχοντες καὶ ταραγμὸν δμμάτων παρουσιάζοντες (-ουσαι) μίαν σύγχυσιν καὶ ταραχὴν τοῦ βλέμματος, εἰφ' εἰπέ, γενναίως εἰλικρινῶς, ἀν ἀ ἄν, μ' μέ, ἀντὶ μοί, ἕσα οὔφ, ἐπιφ. σχετλ., τλήμονα τολμηρά, τραγικά, ύπονοιῶ βάλλω μὲ τὸν νοῦν μου, ύποψιάζομαι, ἔχ' ἥσυχος μένε ἥσυχος, μὴ ταράττεσαι, ἀπόκρινας πάλιν... φρόντισε νὰ δώσῃς ἀλλην ἀπόκρισιν (δχι ύπεκφυγῆς) εἰς τὴν πρώτην μου ἐκείνην ἐρώτησιν 1131, εἰκότα λογικά, οὐκ διλ· ἐρωτῶ δὲν διατυπώνω ἀλλην ἐρώτησιν καὶ σὺ εἰς αὐτὴν μόνον νὰς ἀπαντήσῃς, μὴ λέγων ἀλλα ἀντ' ἀλλων, πότνια θεία, δαίμων ἐμδεδο κακός μου δαίμων, δυσδαιμων δύσμοιρος, πενθομαι πυνθάνομαι, νοῦς ὅδε τυγχάνει οὐκ ἔχων αὐτὸς νοῦν τὸ νόημα αὐτῶν ἐδῶ τῶν λόγων σου αὐτὸ τὸ ՚διον δὲν ἔχει κανένα νόημα, ή ἔξυπνάδα αὐτὴ τῆς ἐρωτήσεως σου (ἄν μοῦ ἔχεις κάμει κανὲν κακόν) δυνατὸν νὰ ἔχῃ κάθε ἀλλο χάρισμα, ἀλλὰ νοῦν δὲν ἔχει, εἶναι μωρά, τὰ κωρυκὰ τὰ μυστικά, τὸ σιγᾶν (σε) καὶ τὸ στενάζειν (σε) πολλά, ἐστὶν δμολογοῦντος σου εἶναι δμολογία τῆς ἐνοχῆς σου, μὴ κάμης λέγων λέγε χωρὶς νὰ κουρασθῆς, εἰρων.: δσα καὶ ἀν εἰπῆς δὲν σὲ ὡρελοῦν, μὴ ύποβληθῆς εἰς τὸν κόπον νὰ διμιλῆς, μὴ χάνης τὰ λόγια σου, προσσλαμβάνω τῇ συμφορᾷ τὸ ἀνατσχυντον προσαποκτῶ ἐκτὸς τῆς συμφορᾶς (ώς νὰ μή μου ἥρκει ἡ συμφορὰ) καὶ τὸν τίτλον τοῦ ἀναισχύντου.—1146-52 ἀνακαλύπτω λόγιος διμιλῶ ἀνοικτά, καθαρὰ καὶ ξάστερα, ἀνευ περιστροφῶν, αἴνιγμα ύπαινυγμός, παρωδὸς δ παρὰ τὸ ἄσμα ἄδων σκωπτικῶς, εἰρωνικός, ἀκροβολιστικός, προσσουδίξω δίπτω πρὸς οὐδας, κατὰ γῆς, πέδῳ πλεον.—1153-6 τῷ Διὸς παῖδε οἱ δύο Διόσκουροι, σύγγονος ἀδελφός, μαρμαλῶ ἀπαστράπτω, μαρμαλοντε ՚πποισιν ἐπιβαίνοντες καταλεύκων ՚ππων, ἐπιστρατεύω τινὰ (ἢ τινι) ἐκστρατεύω ἐναντίον τινός, ϕύομαι σφῖς (ἀλλὰ δῦσαι ἦμᾶς), ἔσχες αὖ τάμα λέχη μὲ ἔλαβες ἐκ νέου σύζυγον.—1157-65 οὐ 97 τότε, συμμαρτυρῶ μαρτυρῶ καὶ ἐγώ, καταλάσσομαι διαλλάττομαι, ἢ (ά προσ. πρτκ.) γυνὴ ἀμεμπτος περὶ σέ, σωφρονῶ εἰς Ἀφροδίτην είμαι πιστὴ σύζυγος, αὕτω μέλαθρον πολλαπλασιάζω τὴν περιουσίαν τῆς οἰκογενείας, θύραζε ἔξω, : ὥστε σε

χαίρειν τε εἰσιόντα εὐδαιμογεῖν τε ἐξιόντα θύραῖς, θήρευμα ἀπόκτημα, εὔψημα, σπάνις-εως θ. ἔλλειψις, φλαῦρος, θ. φλαύρα, εὐτελής, ἐλεεινός, ἐπὶ τρισὶ κατόπιν τῶν τριῶν, ἐκτὸς τῶν, τόνδε τὸν παρόντα Ὀφέστην, ὃν διαιτ. εἰς τὸ μᾶς, τλημόνως μὲν σκληράν καρδίαν.—**1166-70** τὰ σὰ τὴν ἴδικήν σου ἀπολογίαν, τὰς ἴδικάς σου δικαιολογίας, ἀποτίνω, τείσω, πληρώνω, μισθὸς ἀντίποινα, ἐκ τούτου κακῆς γυναικὸς τῆς αἰσχρᾶς διαγωγῆς ἀνηθίκου γυναικός, καλόν γέ τοι ναί, εἶναι ὡραῖον ἀλήθεια, εἰρων., ὄνομαθα ὁ ἐνεστ. τὸ ἐπιχειρούμενον: ζητοῦμεν νὰ ἀγοράσωμεν, τὰ ἔχθιστα τὰ μισητότατα, τὰ πλέον σικαμερὰ ('Ελ.), τοῖς φιλιτάτοις ('Ιφ.) δῷ.—**1171-82** στρατεύσῃ β' προσ., γίγνομαι διὰ μακρᾶς ἀπονοσίας ἀπονοσίᾳ ἐπὶ μακρόν, ἔκει ἐν Τροίᾳ, θρόνοις τῆσδε τὰ καθίσματα αὐτῆς ἐδῶ, παρθενῶν 738, ἐπὶ δακρύνοις δακρύουσα, ἀλλῃ ἔνην· ὁ στ. 1179 εἶναι ἀκατανόητος: ἵσως εὐθὺς πρὸ αὐτοῦ ἦ μετ' αὐτὸν ἐξέπεσε στίχος τις βραχείας προφάσεως ἔδει ἐγχειρίζομενα μικράν ἀφορμήν, ἐφ' ᾧ διὰ τὴν ὅποιαν, δέχομαι δέξιν παρασκευάζω ὑποδοχήν, ἢν σε δέξασθαι χρεών ἡ ὅποια σοῦ ἐχοειάζετο, σαρκαστ.—**1183-4** κακὴ ὡς παρ' ἡμῖν, μήτ' αὐτὸς γένη (κακὸς περὶ ἐμέ).—**1185-90** εἰεν ἀλλ' ἔστω, πολὺ καλά: ἂς δεκθῶμεν ὅτι θὰ θυσιάσῃς τὴν κόρην σου· διὰ τούτου ὁ λέγων δηλοῦ συγκατάθεσιν εἰς τὰ εἰρημένα, ἵνα μεταβῇ εἰς τὰ ἐφεξῆς ἔνθα τότε, κατὰ τὴν θυσίαν, κατεύχομαι εὔχομαι, σοὶ ἀντίσαντο: ποίας καλὰς εὐχὰς θὰ κάμης διὰ τὸν ἑαυτόν σου, νόστος πονηρὸς πολὺ βασανισμένη, περιπετειώδης ἐπάνοδος, αἰσχρῶς λέων... καθ' ἣν στιγμὴν ἡ ἀναχώρησίς σου ἀπὸ τὴν πατρίδα εἶναι ἐπαίσχυντος, δίκαιον (ἔστιν) εὐχεσθαι ἐμὲ ἀγαθόν τί σοι δικαιοῦμαι ἐγὼ νὰ..., ἢ τοι ἄρα τότε λοιπὸν κωρίς ἀλλο, ἵημι εὐφρονία (ἐπη) ἐκστομίζω εὐνόηκὸς εὐχάς, αὐθέντης κ. αὐτοέντης ὁ αὐτουργὸς τοῦ φόρου.—**1191-3** προσπειπτω τέκνοις πίπτω εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν, ἐναγκαλίζομαι τά, προσβλέπω ἀτενίζω, προσίεμαι τινα σύρω τινά, δέχομαι εἰς τοὺς κόλπους μου, αὐτῶν εἰς τὸ τυγά: διὰ νὰ φονεύσῃς κανὲν ἔξ αὐτῶν μετὰ τὸν ἐναγκαλισμόν.—**1194-201** ἔρχομαι τι διὰ λόγων διαλογίζομαι, βασανίζω τι, διαφέρω σ. κινῶ τὸ σκ. δεξιὰ καὶ ἀριστερά (διὰ νὰ δείξω διτι εἴμαι ἀρχιστούτηγος), δεῖ διαφέρειν ἐνδιαφέρεσαι νά, δν ἀλλὰ τοῦτο, ἀντὶ ὅ, καθ' ἔλειν πρὸς τὸ δίκαιον λόγον, : ἀλλὰ τοῦτο ὥφειλες νὰ εἰπῃς..., τὸ δοποῖον θὰ ἥτο μία πρότασις δικαία, τίθεμαι κλῆρον βάλλω κλῆρον, δτον παῖδα... τίνος ή κόρη πρέπει νὰ θυσιασθῇ, τόδε ἦν ἕσω ἵσον,

δίκαιοιν, τόδε δὲ ποότασις αὐτὴν ἔδω, τόδε δὲ λλὰ μὴ παρασχεῖν σε-
σφάγιον κτγρ., ἔξαιρετον ἐπίλεκτον, κατ' ἔκλογήν, Δαναΐδαισι γαρ.,
πρὸς μητρὸς ἀντὶ τῆς μητρός, διὰ τὸ ἀμάρτημα τῆς μητρός, οὐ περ
τὸ πρᾶγμα ἦν τὸν ὄποιον ἐνδιέφερε τὸ ζῆτημα.—1202-5 σφές ω
λέκτηρον φυλάττω ἄγνην τὴν κλίνην, τηῷδε εὐλαβῶς τὴν συζυγικὴν
τιμὴν, η ἔξαμαρτοῦσσα (εἰς τὸ λέκτηρον) η ἀμαρτωλή, η μοιχαλίς,
κομιζώ περιποιοῦμαι, τρέφω, ζήλω, πρβλ. καὶ κομέω 1087, νυμφό-
κομον, ὑπόρσοφος ὁ ὅπο τὴν ὄροφήν, ἐν τῷ οἴκῳ, εὐτυχῆς γενή-
σεται θὰ ἔχῃ τὴν καλὴν τύχην νά μὴ τὴν χάσῃ.—1206-8 ἀμει-
βομαι ἀποκρίνομαι, εἰ τι τούτων.

1113 Πρβλ. 433 κ. 718. 1118 πέπλος ἐνδυμα τῶν γυναικῶν,
πλατὺ καὶ μακόν, περιβαλλόμενον περὶ τὸ σῶμα, πορφούμενον
ἐπὶ τῶν ὕμιν καὶ ζωνήνυμενον, ἔγχωμον. 1150 Τάνταλος ὁ υἱὸς
τοῦ Θυέστου, ἀδελφοῦ τοῦ Ἀτρέως. Ἀδηλον ἀν δ Εὑρ. ἐπενόησε
τὸν πρῶτον γάμον τῆς Κλ. μετὰ τοῦ Ταντάλου ἐκ ποιητικῆς ἀνάγ-
κης η ἀν εὔρεν ἥδη ὑπάρχοντα. 1154 Οἱ Διόσκουροι παρίσταντο
συνήθως ἔφιπποι η Ἰστάμενοι παρὰ τοὺς ἵππους αὐτῶν. 1164 Ο
“Ομηρος μνημονεύει τρεῖς θυγατέρας, τὴν Χρυσόθεμιν, Λαοδίκην
καὶ Ἰφιάνασσαν, οἱ κατόπιν τὴν Ἰφιγένειαν, Ἡλέκτραν καὶ Χρυ-
σόθεμιν. 1182 Ὅπαινισσεται τὴν δολοφονίαν τοῦ συζύγου κατὰ
τὴν ἐπάνοδον αὐτοῦ εἰς τὰ ἀνάκτορα. 1201 Ἐρμιόνη θυγάτηρ
τοῦ Μενελάου καὶ τῆς Ἐλένης.—Διὰ τι η Κλ. ἀναμένει τὸν Ἀγ.
ἔξω τῆς οικηῆς; τίνα στάσιν μετέρχεται πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀγ.; πῶς
ἀπαντᾷ η Κλ.; ἐκ τοῦ λόγου αὐτῆς ἀς ἔξαχθῇ δ χαρακτηρισμὸς
Ἀγ. καὶ Κλ.: εἰς τίνας βάσεις στηρίζονται τὰ ἐπιχειρήματά της; τί
σκοπίμως ἀποσιωπᾶ;

1209-15. 1209-10 συνσφές καταβάλλω ἀπὸ κοινοῦ
ἐνεργείας πρὸς σωτηρίαν.—1211-15 λόγος η γλῶσσα, τὸ χάρι-
σμα τῆς φωνῆς; ἐπάδω ἄδω, δμαρτῶ ἀκολουθῶ, κηρῶ θέλγω,
γοητεύω, μαγεύω, πείθειν-κηλεῖν ἐπεξ. τοῦ τὸν Ο. λόγον, ἐνταῦθα
ἔρχομαι τοῦτο τὸ μέσον χρησιμοποιῶ, παρέχω χρησιμοποιῶ,
τάπτεμοῦ σοφά τὸ μόνον μέσον ποὺ γνωρίζω, τὴν μόνην τέχνην
ποὺ ἔχω.—1216-9 ἔξαπτω ἔξαρτῶ, κορεμῶ, ἐκ τούτου τὸ σέθεν,
ἰκετηρία (ἔλατα) κλάδος ἔλαίας περιτετλυγμένος διὰ λευκῶν ἔριων,
σύμβολον τῶν ἰκετῶν, ἰκετήριος κλάδος, κτγρ., γόνατιν γαρ. διὰ
τὴν ζωήν σου, ὅλη η πρότ. παρενθ. ώς τὸ ἰκετεύω, ἀωδος νέος,
τὰ ὅπο γῆς ὁ ἄδης.—1220-32 καὶ σὺ (πρώτην ἐμὲ) παῖδα,
δοῦσσα σῶμα ἔμδν παραδοθεῖσα, καθίσασα, χάριτες θωπεῖαι, δν δ-

μοισιν ἀνδρὸς συζύγου, θάλλω εἶμαι εὐτυχῆς, οὐμὸς λόγος δὲ λόγος ἐμοῦ, ἔξαρτωμένης κρεμαμένης, ἀντιλάξυμαι 1109 πιάνομαι ἀπό, τὴν (δψομαι) σὲ πῶς θὰ σὲ ἵδω, υποδοχαὶ δεξιώσεις: μὲ καλὰ δεξιάτα, δόμων γεν. ὑποκ. εἰς τὸ ὑποδοχαῖς, τροφαὶ πόνων ἐπίπονος ἀνατροφῆ, τιθηδ (θάω θηλάζω, θηλή, τιθήη τροφὸς) δὲ τρέφων: ἀνταποδίδουσα εἰς σὲ τὰς κουραστικὰς μερίμνας σου διὰ τὴν ἀνατροφήν μου.—1233 40 μὴ (ἀποκτείνῃς), πρός σε Π. πρὸς Π. (ἰκετεύω, γοννοῦμαι) σε, ὁδίνω ἔχω ὁδῖνας (πόνους τοῦ τοκετοῦ), κοιλοπονῶ, μὲ πόνους γεννῶ, ὁδῖς-τνος θ. (ἐνταῦθα) ἀλγος, δύνη, τί μέτεστι μοι τί σχέσιν ἔχω μέ, τί πταιώ, πόθεν (πῶς συνέβη νὰ ἔλθῃ), διὰ τί, ἥλθε (Πάρις), δύμα βλέμμα, ματιά, ζυγα (εἰ μή τι ἄλλο) ἀλλὰ τοῦτο ἵνα τοῦτο τούλαχιστον, μνημεῖον ἀνάμνησις.—1241-5 σὺ (εἰ) μικρὸς κτγρ., ἐπίκουρος φίλοις διὰ νὰ βοηθῇς, φανῆς χοήσιμος εἰς φιλικὰ πρόσωπα (τὴν ἀδελφήν σου), ἰκετεύω πατρὸς κατὰ τὸ δέομαι ἡ χοής τινός, καὶ νηπίου... καὶ τὰ νήπια ναι (γὲ) συναισθάνονται ἀσφαλῶς τὰ κακά, λισσομαι (λιτή, λιτανεύω-νεία) παρακαλῶ.—1246-52 αἰδεσσαὶ με σεβάσου τὴν δυστυχίαν μου, λάβε ἐνδιαφέρον δι' ἐμέ, κατοικέρω βίον φείδομαι τῆς ζωῆς ἐκ βαθείας συμπαθείας, ἀντομαι παρακαλῶ, ἰκετεύω, νεοσσός τὸ νεογνὸν τῶν πτηνῶν, τὸ μικρὸ πουλλάκι, τρυφερὸν βλαστάρι, ηὐξημένη ἀνεπιγμένη, συντεμνω συντομεύω, πάντα λόγον πᾶν δ, τι είχον νὰ εἴπω, έν εἰς ἕνα λόγον, εἰς ἓν σημεῖον, νικήσω θὰ κερδίσω, θὰ σὲ πείσω, τὰ νέρθε (ἔνερθε) τὰ κάτω, τὰ ἐν "Αιδου, οὐδὲν (ἐστι) δὲν ἀξίζουν τίποτε.—1253-4 τλήμων (ἡθ.) ἀθλιος, ἐλεεινός, μέγας ἀγῶν ἥκει σοβαρὸς διαπληκτισμὸς ἔχει ἐνσκήψει, ἀνάψει.—1255-8 συνετός είμι συνίημι, ἀντιλαμβάνομαι, συναισθάνομαι, είμαι εὐαίσθητος εἰς, τὰ οἰκεῖα τὰ προκαλοῦντα συμπάθειαν, τὰ ἄξια συμπαθείας, μανινοίμην ἀν (εἰ μὴ φιλοίην), δεινῶς ἔχει μοι ἡ θέσις μου εἶναι φοβερὰ δύσκολος, ταῦτα τὴν θυσίαν, ἐπίσης τοῦτο 1258.—1259-68 σσον (ἐστι), ναύφρεακτος δὲ διὰ νεῶν πεφραγμένος, ὀπλισμένος, ἐφωδιασμένος, ναυτικός, ν. στράτευμα ναυτικὸν στρατόπεδον, ὑποκ., δσοι τ' (εἰσι), ἀναξ κύριος, ἀνακτεις χ. ὅπλων ὅπλιται, ὑποκ., σύντις οὔστος Ἰ. εἶναι ἀδύνατος δὲ πλοῦς εἰς τὸ Ἰ., πύργοι τὰ πυργωτὰ τείχη, ἔξαιρω κυριεύω, βάθρον καθέδρα, ποωτεύοντα, ἀφροδίτη (φιλοπόλεμος) ἔρως, ἐνθουσιασμός, τις λιτ. ἐπιτ., στρατῷ τοπ., παύω θέτω τέρμα, ἀρ παγαὶ ἐλληνικαὶ λέκτρων ἀρπαγαὶ ἐλληνικῶν λέκτρων, ἐλληνίδων συζύγων, οἱ αὐτοὶ λοιπὸν (οἱ Ἐλ-

ληνες), μετὰ τὸ περιληπτ. στρατῷ, λύω θέσφατα (κατὰ τὸ λύειν νόμον) ἀθετῶ, δὲν ἐκπληρῶ τὴν ψέλησιν.—**1269-75** καταδεδούλωται με μὲν ἔχει μεταβάλει εἰς τυφλὸν δργανόν του, τὸ βουλδεμενον ἡ βούλησις: οὐδὲ ἔχω ὑποκύψει εἰς τὰς δρεξεις ἔκεινον, οὐ **Μενέλεως ἀλλ'** Ἐλλάς, ἢ καο., καθέσταμεν ἡσσονες ἔχομεν ὑποκύψει εἰς, τούτου τῆς σκληρᾶς ταύτης ἀνάγκης, νὺν τὴν Ἐλλάδα, δσον ἐν σοὶ κάμοι ὅσον ἔξαρταται ἐκ σοῦ..., συλλασκευέω, ἀπογυμνώνω (πρβλ. ἰερόσυλος), ουλῶμαι λέκτιρα ἀπογυμνοῦμαι ἀπὸ τὴν σύζυγον, μοῦ ἀφάζουν τῆν.

1211 Ὁφενός υἱὸς τῆς Μούσης Καλλιόπης, μυθικὸς ἥρως, ἦτο πολυθρύλητος ποιητής καὶ μουσικός, διὰ τῆς λύρας καὶ τοῦ ἄσματος συγκινῶν καὶ μαλάσσων τὰ ἄγρια θηρία, κινῶν δένδρα καὶ λίθους καὶ ἀναστέλλων τὸν δοῦν ποταμῶν, μαλάξας καὶ αὐτὸν τὸν ἀμελίκιτον Πλούτωνα. **1216** Τὴν ίκετησίαν ἡ κατέθετον ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ θεοῦ, ὃν ίκέτευον, ἢ ήπιτοντο διὰ ταύτης τῶν γονάτων ἔκεινον, τὸν ὅπιον ίκέτευον.—Διὰ τί ἡ Ἱφ. κλαεῖ πρὸ τοῦ θανάτου; τίνα τὰ ἐπιχειρήματά της καὶ ποῖον τὸ ίσχυρότερον; δυνάμεθα νὰ τὴν παραβάλωμεν πρὸς τὴν Σοφ. Ἀντιγόνη; τίνα τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ Ἀγ.; τίς ἡ ἐντύπωσις ἐκ τῶν λόγων του; τίς ὑπῆρξεν ἡ ψυχολογικὴ ἔξέλιξις τοῦ Ἀγ. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς τραγῳδίας ὡς πρὸς τὴν θυσίαν τῆς κόρης;

1276-335 **1276-8** οὖ (ἐπιφ. σχετλ.) ἔγαδοιμοι, διμε, μέλεος 3 δυστυχῆς, θανάτου αἵτ., παραδούν σε.—**1279-82** ταῦτὸν μέλος τύχης πέπτωκεν εἰς ἀμφο διότι τὸ ἕδιον μοιρολόγι τῆς τύχης ἔχει λάχει καὶ εἰς τὰς δύο (οἱ γάδοι·οἱ γάδω) οὐκέτι μοι (εσοι) φᾶσ.—**1283-99** νάπος οὐ. καὶ νάπη δασώδης κοιλάς, φάραγξ (λαγγαδιά), νιφόβρολος κιονόβλητος, ὅθι ὅπου, βάλλω πετῶ, ἐκθέτω, βρέφος ἀντκμ., ἀπαλὸς τρυφερός, **Πάριν** ἐπεξ., νοσφίζω (γόσφιν μακρὰν) ἀπομακρύνω, ἀποχωρίζω, ἐκ τούτου ματρός, ἀποπρὸδ μακράν, μέρος ἀ. μοῖρα, θανατόεις θανάσιμος, ἐπὶ μόσω φ. μὲ τὸν σκοπὸν νὰ ἀποθάνῃ, ἐν πόλει Φρυγῶν ἐν τῷ Ἰλίῳ, ἀφελε (Ποίαμος), οἰκίζω ἐγκαθιστῶ, τὸν τραφέντα ἀμφὶ βουνοῖ (μέσα εἰς τὰ βόδια), βουκόλον κτγρ., λευκὸς κατακάθαρος, κωρῆναι αἱ πηγαὶ, θάλλων θαλερός, χλωρὸς (χλόη) τρυφερός, δροδόντα ἀνθη ἀνθη ὁδόων, ὁδόα.—**1300-11** ἔνθα ἔκει, ἐπὶ πόσθῳ τρυφῶ καμαρώνω διὰ τὴν ἐδωτικήν δύναμιν, διὰ τὰ ἐδωτικὰ φίλτρα, βασιλίσσεις ἐπιθ., εὐγαῖσι β. ὡς βασιλικὴ σύνευνος τοῦ, ἐπὶ κρίσιν-ἔριν-θάνατον τελ. αἵτ., στυγγός φρικτός, ἀπαίσιος, ἐμοὶ ἀντικ. ἢ θτ.:—

διὰ θάνατον δὲ ίδικόν μου, οἱ στ. 1310·1 ἐφθαρμένοι.—**1312·8**
δυσελένη ἡ ἀπαισία Ἐλένη, ἡ βρωμοελένη: ἀφ' οὗ μὲν ἐφαρμά-
κωσεν ἡ.—**1319·29 πρύμναι ναῶν νῆες, χαλκεμβολάδες** ὥπλι-
μέναι διὰ χαλκῶν ἐμβόλων, ἐλάτη ναῦς, στόλος (ἐκ ἔνους ἐλάτης),
πομπαῖς δὲ πέμπων, δὲ συνοδεύων (τοὺς Ἐλληνας), ἐκ τούτου εἰς
Τροίαν, ἐλάταν π. παράθ. εἰς τὸ πρύμνας ναῶν: στόλον, ὅστις θὰ
συνώδευε τοὺς Ἐλληνας εἰς Τροίαν· ἡ σειρὰ τῶν λ.: ἀδει Αὐλίς μὴ
ῶφελε δέξασθαι εἰς τούσδ' ὅρμους πρύμνας ναῶν χ., ἐλάταν πομ-
παῖαν εἰς Τροίαν, πομπὴ συνοδεία, δὲ (συνοδεύων) ἀνεμος, αὔρα,
ἀνταῖος ἐναντίος, **Εὐρίπω τοπ.: μηδ*** (ῶφελε) Ζεὺς πνεῦσαι ἀν-
ταίαν πομπὰν Εὐρίπω, μειλίσσω γλυκαίνω, μειλίσσω αὔραν στέλλω
γλυκεῖαν αὔραν εἰς, ἄλλαν διάφορον, λατωσις οὐ. Ιστίον, εἰς τοῦτο
θνατῶν, **χαίρειν πρό αὐτοῦ κατ'** ἀναλογίαν πρὸς τὸ τοῖσι δὲ πρέ-
πει νὰ νοήσωμεν τὸ τοῖσι μὲν: ὅστε ἄλλα μὲν (πλοῖα) νὰ χαίρουν,
ἀνάγκη ήτις ἀναγκάζει αὐτὰ νὰ ἀποκλείωνται ἐν λιμένι ἢ νὰ ἀπο-
πλανῶνται εἰς ἄλλους τόπους, στέλλω (τὰ ιστία) μαζεύω τὰ πανιά
(ἀδυνατῶν νὰ ἀποπλεύσω), ἀναστέλλω τὸν ἀπόπλουν (ἢ στέλλω
(γαῦν) ἔτοιμάζω τὸ πλοῖον δι' ἀπόπλουν), μέλλω ἀναβάλλω τὸν
ἀπόπλουν· ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ δλου νοήματος, ἡ μτχ. μειλίσσων
εὐαρμοστεῖ μόνον πρὸς τὸ χαίρειν-ἔξοδομάν, ἐν φ διὰ τὰς ἐννοίας:
λύπαν-ἀνάγκαν-στέλλειν-μέλλειν πρέπει νὰ νοηθῇ κατὰ ζεῦγμα ἀντί-
θετος ἐννοιαί ἢ νὰ τεθῇ γενική τις εὐαρμοστοῦσα εἰς πάντα, π. χ.
ἄλλασσων ἄλλαν αὔραν ἄλλοις λαίφεσι θνατῶν, τοῖς μὲν...: ἔξαπο-
στέλλων ἐκάστοτε εἰς τὰ πλοῖα διάφορον αὔραν μὲν διάφορα ἀπο-
τελέσματα, γλυκεῖαν μὲν καὶ εὐπρόσδεκτον δι' ἄλλα ιστιοφόρα ναυ-
τίλων, φαρμακερὰν δὲ δι' ἄλλα, ὅστε ἄλλα νὰ ὑποκύπτουν εἰς τὴν
ἀνωτέραν βίαν, ἄλλα νὰ ἀποπλέουν, ἄλλα νὰ διπλώνουν τὰ πανιά,
ἄλλα νὰ ἀναβάλλουν τὸν ἀπόπλουν.—**1330·2 ἀμέριος** ἐφήμερος,
γένος ἀμερίων οἱ ἐφήμεροι ἀνθρώποι, πολύμοχθος πολυβασανι-
σμένος, **ἄρ.** ἦν 404, τὸ χρεών ἡ μοῖρα, δύσποτμος δυστυχής,
κτγρ., τὶ κατὰ λιτ. ἐπιτ. τὸ δύσποτμον: ἡ μοῖρα δὲ τῶν ἀνθρώπων
εὑρίσκεται πολὺ δυστυχής.—**1333·5 τιθημι προκαλῶ**, ίὼ τι-
θεῖσα ἐπιφ., **πάθεα** συμφοραί, **ἄχεα** φαρμάκια.

1284 κέ. Κατά τινας μύθους ἡ μάντις Κασσάνδρα, κόρη τοῦ
Πριάμου, ἐποφήτευσε κατὰ τὴν γέννησιν τοῦ Πάριδος ὅτι οὗτος
θὰ γίνῃ δὲ δλετήρος τῆς πατοίδος καὶ διὰ τούτο ἐπιμόνως ἥξειν νὰ
φονευθῇ τὸ βρέφος πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ κινδύνου. Κατ' ἄλλους μύ-
θους ἡ Ἐκάβη, φέρουσα ἐν τῇ κοιλίᾳ τὸν Πάριν, εἶδε καθ' ὑπνον

ὅτι ἔγέννησε φλεγόμενον δαυλόν, οἱ δὲ ἔζηγηται τῶν ὀνείρων προβλέποντες ὅτι τὸ γεννηθησόμενον παιδίον θάπεβαινεν ὁ ὀλετήριος τῆς ιατρίδος ἡξίωσαν τὸν φόνον αὐτοῦ.—^οΑτυχῶς ὁ Ποίαμος ἀντὶ νὰ φονεύσῃ ἔξεδηκεν αὐτὸν ἐν χαράδρᾳ τῆς Ἰδης, ὃπου ποιμένες εὐρόντες ἀνέθρεψαν αὐτόν.^ο Υστερον ὁ Ποίαμος ἀναγνωρίσας αὐτὸν ἐδέχθη καὶ πάλιν εἰς τὴν οἰκογένειάν του παρὰ τὰς ἀποτροπὰς τῆς Κασσάνδρας. 1292 ^οΟ Ποίαμος φανταζόμενος αὐτὸν ὡς βουκόλον, οὐχὶ ὡς βασιλόπαιδα, ἔστελλεν αὐτὸν εἰς τὰ λιβάδια τῆς Ἰδης πρὸς βοσκὴν τῶν βοῶν, παραχωρήσας εἰς αὐτὸν πρὸς κατοικίαν θέσιν παρὰ τὰς γνωστὰς κοίνας. 1302 ^οΟ Ζεὺς ὁρίσας ὡς διαιτητὴν τῆς διαιφορᾶς τῶν τριῶν θεαινῶν τὸν Πάριν διέταξε τὸν Ἐρμῆν νὰ συνοδεύσῃ αὐτὰς μέχρι τῶν βουστασίων του. 1299 ^οὑάκινθος τὸ ὠραῖον εὐῶδες ἄνθος, ὅπερ κατὰ τὸν μύθους ἀνεβλάστησεν ἐκ τοῦ αἷματος τοῦ περικαλλοῦς νεανίου Υακίνθου, ὅστις παῖςων μετὰ τοῦ φίλου του θεοῦ Ἀπόλλωνος δίσκον ἐβλήθη κατὰ λάθος ὑπὸ τοῦ θεοῦ καὶ ἐφονεύθη. Ἐπὶ τοῦ ἀνθους αὐτοῦ διακρίνονται τὰ ἀρχικὰ γράμματα τοῦ ὀνόματός του V. κ. VA. 1319 ^οχαλκευ-βολάδων ἀναχρονισμός. 1324 ^ομειλισσων Τοῦτο ὑπενθυμίζει τὸν μειλίχιον Δία. 1324 ^οΟ νεφεληγερέτα καὶ ἀστεροπητής Ζεύς, ὁ αλγίοχος, ὁ ὅμβριος καὶ ὑέτιος, ὁ εὐάγρεμος, ὁ ταμίας τῶν ἀνέμων, εἶναι γενικῶς ὁ θεὸς τῶν μετεωρολογικῶν φαινομένων.—Τί παρατηρεῖτε εἰς τὸν θρῆνον τῆς Ἰφ.; ὁ θρῆνος εἶναι ἐπικὸν ἢ λυρικὸν στοιχεῖον; πῶς λοιπὸν ὡς ἔξετελέσθη τὸ τμ. 1283-335; πῶς θὰ δυομασθῇ διὰ τοῦτο; τίτος θέσιν ἐπέχει ἐν τῇ τραγῳδίᾳ;

1336-68. 1336-7 οἰκτίρω σε τυχοῦσαν συμφορᾶς ηαῆς.—1338-44 ^οχλος ἀνδρῶν πλήθη στρατοῦ, τόν τε τῆς θεᾶς παῖδα (εἰσօρῶ), ὁ καρ., διαχαλῶ (χαλαρώνω τὸν μοχλοὺς τῆς θύρας), ἀνοίγω, ὡς τί δὴ διὰ τί τάχα, τὸ δυστυχὲς τῶν γάμων ὁ ἀτυχῆς, ὁ ματαιωθεὶς γάμος, οὐκ ἐν ἀβρότητι κεῖσαι πρὸς... μὲ τὸ κατάντημά σου τὸ σημερινὸν δὲν σοῦ ἐπιτρέπεται νὰ δεικνύῃς λεπτότητα τρόπων, ἀν(α)δύομαι ἀποσύρομαι, δεικνύω αἰδημοσύνην, οὖν σεμνότητος ἔργον ἐκεῖ ὅπου ἡ σεμνότης (αἰδημοσύνη) ἔχει τὴν θέσιν της.—1345-68 ^οροῶ λέγω, δεινὰ βοᾶται ἐν φθερῷ βοὴ ἀκούεται μέσα εἰς, τίνα βοήν ὡς εἰ προηγεῖτο Ἀργεῖοι βοῶσι δεινά, σημαίνω λέγω, δίδω ἔζηγησεις, ἀμφὶ παιδὸς περὶ τῆς, διὰ τὴν κόρην σου, σπουδός κακός: αὐτό, τὸ δόποιον εἴπεις, εἶναι κακὸν σημεῖον διὰ τὴν εἰδῆσιν, τὴν δόποιαν φέρεις, (βοᾶται) ὡς κρεάν..., ἥλυθον εἰς θόρυβον ἔξετέθην εἰς θορυβώδεις

ἀποδοκιμασίας, προεκάλεσα..., λεύω (λᾶς ἄ. λίθος, λατόμος) λεύθοιλῶ, τὸ ἀπόμφ. ἐκ τοῦ ἥλυθον εἰς θόρυβον, διότι δὲ ὁ ὅχλος διὰ τῶν ἀποδοκιμασιῶν ἡξίου τὸν λιθοβολισμὸν μου, πέτρος ἄ. λίθος, πέτρα; μᾶν 321, σώζων τὸ ἐπιχειρούμενον, δι' δλώλαμεν τιμῆσις, ἥσσων τῶν γάμων δοῦλος, ὅργανον τῆς μνηστῆς, ὑποκρίνομαι ἀποκρίνομαι, εὐνὴ ἡ σύζυγος, φημιτζῷ κ. φατίζῳ 130, 135, πατήρ ὁ Ἀγ., πέμπομαι μεταπέμπομαι, κάρογθεν καὶ Ἀργάθεν, νικῶμαι τυνος καὶ τὸ ἡττῶμαι τυνος, κενραγμὸς κραυγαί, τὸ πολὺ δὲ ὁ ὅχλος, ἀρήγω βοηθῶ, μαχῇ β' προσ. μέλλ., ὅναι 1008 τῶν φρενῶν νὰ χαρῆς τὰ εὐγενῆ σου αἰσθήματα, δυησδύμεσθα; γὲ 1362 ναί, δστις ἀψειται ἀναφ. τελ., γόνος υἱός, ἵδια πράσσων.. ἐνεργῶν ἔξ ἀτομικῆς του πρωτοβουλίας ἢ κατ' ἐντολὴν τοῦ στρατοῦ, αἰρεθεὶς ἐκὼν κατόπιν ἐκλογῆς, ἀλλὰ τῇ ὑποδείξει του, πονηρέαν γ' αἰρεσιν (αἴρεθεις) ναί, κάτι πονηράν ὑστεροβουλίαν είχεν ἡ ἐκλογὴ του, μιαιφονῶ διαπράττω μιαρὸν φόνον, σκήσω θὰ ἐμποδίσω, ἀγω ἀπάγω, δῆλα δὴ προφανῶς, ἔθειρα-ραι τοίκες, κόμη (ἀροπάσας) ἔ. ἔθειρας πρὸς γεν. ὡς ἀφῆς, ἀντέχομαι πιάνομαι, κρατοῦμαι ἀπό, ὡς αἴτ. (ἢ: ὑπάρχει βεβαιότης τότε δτι δεν θά...), τοῦδ' είνεκα ὅσον δι' αὐτό, ὅσον ἔξαρτᾶται ἔξ αὐτοῦ (έὰν τὴν πιάσω σφιγκτά), εἰς τοῦτο γ' ἥξει τὸ πρᾶγμα θὰ καταλήξῃ εἰς τοῦτο, εἰς τὴν σφαγήν, (ἢ: ἀλλ' ὅμως ὁ Ὁδ. θὰ ἔλθῃ πρὸς τοῦτον τὸν σκοπόν, νὰ σφάξῃ).

1350 λευσθῆναι πέτροισι παλαιότατον εἶδος θανατικῆς ποινῆς, ἦν ὑπέστη ὑστερον ὁ Παλαμήδης συκοφαντηθεὶς ὑπὸ τοῦ Ὁδυσσέως. Τὴν ποινὴν ταύτην είχεν δρίσει καὶ ὁ Κρέων, ὁ βασιλεὺς τῶν Θηβῶν, διὰ τάντα, δστις θὰ ἐτόλμα νὰ θάψῃ τὸν νεκρὸν τοῦ Πολυνείκους. 1362 ὁ Σισύφου γόνος 524.—Τίνα τεκμήρια τοῦ τόνου, καθ' ὅν διεξάγεται διάλογος, ἔχομεν; τί τὸ κρίσιμον ἀγγέλλει ὁ Ἀχιλλεύς;

1368-401. 1368-73 εἰσακούσατε σὺ καὶ ὁ Ἀχιλλεύς, μάτην ἀδίκως, ἀνωφελῶς, εἰς τὸ θυμούμενην, καρτερῶ τὰ ἀδύνατα ἐπιμένω εἰς τά, προθυμίας γεν. διὰ τὰς καλάς του διαθέσεις, διαβάλλομαι εἰς τινα, τινὶ γίνομαι μισητὸς εἰς τινα, προκαλῶ τὸ μῖσος, πλέον πράττω κατορθώνω. — 1374-84 οἴα εἰσῆλθέν μ' ἐννοούμενην ποῖαι σκέψεις μοῦ ἐπῆλθον καθ' ὃν χρόνον ἔβασανιζα τὸ πρᾶγμα, καὶ θανεῖν δέδοκται δ στρατὸς ἔχει λάβει τὴν ἀπόφασιν τῆς θανατώσεώς μου, μοὶ ἀντικαρ., παρέημι τὸ δυσγενὲς παραμερίζω κάθε ταπεινὸν συναίσθημα, σκέψιν, ἐκποδῶν ἐκ τοῦ

μέσου, ὡς καλῶς...εἰδ., ἡ μεγίστη ἡ κραταιοτάτη (ἢ ἡ ἀπέραντος), καν καὶ ἐν, ἐν ἐμοὶ (ἐστὶ) πορθμὸς ἐξ ἐμοῦ ἐξαρτᾶται ἡ διαπεραιώσις, πορθμὸς-κατασκαφαλ-μὴ ἔστι, τὰς μελλούσας γυναῖκας τὰς γυναῖκας τοῦ μέλλοντος, ἢν τι δρῶσιν ἐν τούτῳ ἀπεπειρῶνται κανὲν πραξικόπημα, ἐκ τῆς ὀλβίας Ἑλλάδος, τὸν 1169 τιμωρῶ, δῆλην διεθρος πεοίφρο. ἡ χαμένη Ἑλένη, μετὰ τὴν παραδειγματικὴν τιμωρίαν, φύουμαι σφῖσι, κερδίζω, ταῦτα πάντα 1379..., μακάριος ἀθάνατος.—**1385-91** καὶ γάρ οὐδὲ καὶ ποὺς τούτοις ἔχω καὶ ἔνα ἄλλον λόγον νὰ μὴ..., φιλοψυχῶ ἀγαπῶ τὴν ζωὴν μου, κοινὸν κοινὸν ἀγαθόν, κτγρ., Ἑλλησι καρ., πεφραγμένοι ποβλ. ταύφρακτος 1259, ἐρετμὸν (ἐρέσσω) κώπη, ἐρετμὰ ἔχοντες κωπηλάται, ψυχὴ ἡ ζωὴ, ποβλ. φιλοψυχεῖν, μια οὖσα. ἔγω δὲ μὲ μίαν ζωὴν, ποὺ ἔχω, θά, τι τὸ δίκαιον... ποίαν ἄρα γε εὐλογον ἀντίοργησιν δυνάμεθα νὰ ἀντιτάξωμεν εἰς ταῦτα;—**1392-401** καὶ ἐπ' ἐκεῖνο καὶ εἰς ἐν ἄλλο, τὸ ἔπης, διὰ μάχης βλάσκειν (λέναι) μάχεσθαι, δρῶ φάος ζῶ, κρείσσων (ἐστὶ) σύντ. προσωπ.: κρείσσον (ἐστιν) ἔγα ἄνδρα δρᾶν φάος ἡ μυρίας γυναῖκας, γλγνομαι ἐμποδῶν ἐμποδίζω, ἀμήχανος ἀδύνατος, ταῦτα ἡ θυσία μου καὶ τὰ βαρυσήμαντα ἀποτελέσματά της, μνημεῖα ὡς παρ' ἡμῖν: τὸ μνημεῖον τοῦ ἀγνώστον στρατιώτου, τοῦ ἀφανοῦς ταύτου, κτγρ., διὰ μακροῦ ἐπὶ μακρὸν κρόνον, εἰς αἰώνα τὸν ἄπαντα, οὗτοι καθ' ἔλξ. ποὺς τὸ παιδεῖς ἀντὶ ταῦτα ἐπαναλαμβάνον τὸ ταῦτα 1398, : αὐτὰ θὰ εἶναι τὰ παιδιά μου..., τὸ μὲν τὸ βαρβαρικόν.

1400. Οἱ Ἑλληνες ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ πολὺ ὑπερτέρου πολιτισμοῦ των κατεφρόνουν ὡς βαρβάρους πάντας τοὺς μὴ Ἑλληνας κοὶ ἡξίουν νὰ ἀρχωσιν ἐκείνων ταυτίζοντες βαρβάρους καὶ δούλους. Ποβλ. τὸ ἡμέτ. *Μαγτεῖον* τῶν Δελφῶν ἐν σ. 142-3. | Τὶ παρατηροῦμεν εἰς τὸν καρακῆρα τῆς Ἱφ. ; τίνες λόγοι συνετέλεσαν εἰς τοῦτο; τίνα ἄξια λόγου ἔχει ἡ δημιùα αὐτῆς; τί συναίσθημα προκαλεῖ ἐν ἡμῖν;

1402-32. **1402-3** τὸ σὸν ἡ ἴδική σου στάσις, ἔχει γενναῖως εἶναι εὐγενής, τὸ τῆς τύχης... ἡ θέλησις τῆς τύχης..., νοοεῖ δὲν εἶναι δοθῆ, δικαία.—**1404-15** τέθημι καθιστῶ, σοῦ-Ἑλλάδος αἴτ., ἀπολεῖπω ἀφήνω κατὰ μέρος, τὸ θεομαχεῖν ἡ θεομαχία, ἡ ἀντίδρασις κατὰ τῶν θεῶν (θεᾶς), δῆ σου ἐκράτει ἡ δύοια ἐπλήρου τὴν ψυχήν σου, ὑπὸ τὸ κράτος τῆς δύοις διετέλεις, ἐκλογίζομαι τὰ χρηστὰ... σκέπτομαι κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς λογικῆς κοὶ τῆς ἀνάγκης, μᾶλλον εἰσέρχεται με πόθος σῶν λέ-

κτιριών ὁ πόθος μου νὰ σὲ ἀποκτήσω φυσιγγον ἀποβαίνει ἵσχυρότερος, ἐπιτείνεται, βλέπω εἰς τὴν φύσιν ἀποβλέπω εἰς τὸν καρακτῆρα, γενναῖος 1402, δρα δὲ κοίταξε δὲ αὐτά, ποὺ θὰ σου εἴπω, ἀχθομαὶ αἰσθάνομαι βάρος, φέρω βαρέως, ἵστω (εἰδέναι) ἔστω μάρτυς, ἔφερομαι διὰ μάχης τινὶ ἔφερομαι εἰς κεῖσας, μάχομαι, ἀθρέω-ῶ κοιτάζω μετὰ προσοχῆς, προσέχω, κακὸν οὖσ., δεινὸν ἐπιθ.—

1416-20 οὐδὲν οὐδέν^η εὐλαβουμένη κωρίς νὰ συστέλλωμαι ποσῶς πρὸ οὐδενός, η Τυνδαρὶς παῖς η κόρη τοῦ Τ., η Ἐλένη, ἀρκετή τιθεῖσα η σύντ. προσωπ. ἀντὶ ἀπροσ. ἀρκεῖ τιθέναι ἀρκεῖ

ὅτι η Τ. διὰ τὸ κάλλος τοῦ σώματος προκαλεῖ..., ην δυνάμεθα διπληθ. διότι καὶ δ Ἀχ. θὰ συντελέσῃ εἰς τοῦτο συμβάλλων εἰς τὴν θυσίαν τῆς Ἰφ.—

1421-32 λῆμα (λάω θέλω, αἱ δὲ λῆς) θέλησις, διάθεσις, αἰτίθημα, ψυχή, καρδία, ἀριστος εὐγενέστατος, οὐκ ἔχω πρὸς τοῦτο λέγειν δὲν δύναμαι νὰ ἀντιλέγω εἰς τοῦτο, γενναῖα φρονῶ ἔχω εὐγενῆ αἰτίθηματα, τι γὰρ τάληθες οὐκ εἴποι τις ἀν διότι διὰ τί νὰ μὴ διμολογῇ κανεὶς τὴν ἀλήθειαν, μεταγιγνώσκω τάδε μεταβάλλω τὰς παρούσας σκέψεις, ὡς οὖν ἀν εἰδῆς.. διὰ γὰ κατανοήσῃς λοιπὸν τὴν εἰλικρίνειαν τῶν λόγων μου, ὡς οὐκ ἔάσω σε μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴ σὲ ἀφήσω, κρῶμαι τοῖς λόγοις τινὸς συμμορφοῦμαι μὲ τὰς συστάσεις, ὑποδείξεις τινός, δέρη 875, ἀφροσύνη ἄγνοια, ἀπειρία (τῆς φρίκης τοῦ θανάτου), καραδοκέω-ῶ ἀγαμένω.—Πᾶς καρακτηρίζει δ Ἀχ. τὴν κόρην; τις η πρὸς αὐτὴν στάσις του; ἐγεννήθη ἐν τῇ ψυχῇ του ἔρως πρὸς τὴν κόρην;

1433-74. **1433-46** τέγγων 496, πρόφασις ἀφορμή, κακίζω τινὰ κάμνω τινὰ δειλόν, ἀποθαρρύνω, ἐκ τούτου τὸ μέ, παῦσαι κάκιζέ με παῦσαι κακίζουσά με, μή με κακίζε, η Κλ. ἐκλαμβάνει τὸ κακίζειν δινειδίζειν, ἐντεῦθεν ἀδικήσῃ β' προσ. ἐν παθ. σημ., ἀδικοῦμαι πάσχω κακόν, πλόκαμος τριχὸς ὥλης, ἀμπέχομαι, ἀόρ. ἡμιτεσχόβην, περιβάλλομαι, προβλ. ἀμπέχονον, τι τόδε εἶπας τι ἔστι τόδε, δ εἶπας, ἀπολέσασά σε δ λόγος διακοπεὶς ὑπὸ τῆς Ἰφ. 1441 συνεχίζεται ἐν 1442 μεταβληθείσης τῆς συντάξεως ἀντὶ: ἀπολέσασά σε πενθήσω, οὐ σύ γε (ἀπώλεσας), κατ' ἐμὲ ἔξ αἰτίας ἐμοῦ, ψυχὴ 1385, 1390, ἡμιστα (δεῖ πενθεῖν) ἐλάχιστα, οὐδαμῶς, κώνυμυ τύμφον ἐγείρω τάφον, νομίζεται συνηθίζεται, συνήθως ἐγείρεται, βωμὸς θεᾶς τῆς Διὸς κόρης (εἴσαι) μοι μῆμα, γε ναί, (λέγω εῦ) ως εὐτυχοῦσσα... διότι η τύχη μου εἶναι λαμπρὰ καὶ εἰμια...—

1447-57 σοῦ περὶ σοῦ, η ἐκ τοῦ κασιγνήταισι, ἔξαπτω περιάπτω, περιβάλλω, καίρειν γε ναί, μάλιστα, καιρετισμούς,

ἄνδρα κτιρίο. ποδόλ. ὥστε νὰ γίνῃ ἀνήρ, προσέλκουμαι περιπτύσσομαι, δύσον εἰχες δυσον ἥδυνασο, ἔστι (τι) δ, τι δρῶσα (ὑποθ.) κατ· "Ἄργος, φέρω σοι χάριν σὲ εὐχαριστῶ, στυγῶ μισῶ, ἀμδὸς ἐμβός, ἀμὸς ἡμέτερος, θέω ἀγῶνας ὑφίσταμαι ἀγῶνας, "Ελλάδος ἐπιθ., δόλω δὲ ἀλλὰ δολίως, ἀγεννῶς κατὰ τρόπον πρόστυχον.—1458-66 εἰσιν ἄξων με θά ἔλθη νὰ μὲ διηγήσῃ, ποὺν σπαραγάσσεσθαι κόμης 1366 ποὺν μὲ πιάσουν ἀπὸ τὰ μαλλιὰ καὶ μοῦ τὰ μαδῆσουν σύροντες, μὴ σύ γ' (ἴθι), ἔχομαι τινος κρατοῦμαι ἀπὸ τινθς, (εἶμι) δχομένγ·..., πέμπω συνοδεύω, δπον σφαγήσομαι ἀναφ. τελ., οὐ μὴ+ἀο. ὑπτικ. ή δρ. μέλλ. σημαίνει ἔντονον ἀρνησιν, οὐδὲ μὴ μόλις πάλιν δοιστικῶς δὲν θὰ γυρίσω δόπισω, (λείπω σε) οὐκ ἄξιως ἐν φ' δὲν ήσο αὔτης τῆς τύχης τῆς κόρης σου, ἔχω μένω, σταματῶ, προλειπειν κατὰ τὸ προσδιδόναι.—1467-74 ἐπευφημῶ παιᾶνα παιανίζω, ὑμνῶ μὲ παιᾶνα, τὴμῆ συμφορᾶς αἰτ., εὐφημία ιερὰ οιγή, ἵτω ἂς διαχυθῇ, ἂς ἐπακολουθήσῃ, ἐνάρχομαι κανᾶ 433 κάμων ἀρχὴν τῆς ιερᾶς τελετῆς ἀπὸ τὰ κάνιστρα, αἰθομαι καίομαι : ἂς ἀναρριπίζεται τὸ πῦρ, προχύνταις καθαροσοῖσι 1112 δργ., ἐνδεξιοῦμαι βωμὸν περιέρχομαι διλόγυρα τὸν βωμὸν βαδίζων (τρέχων) δεξιά.

1438 Οἱ ἀρχαῖοι ἐν πένθει ἔκειόντο τὴν κόμην καὶ περιεβάλλοντο μέλαν ἱμάτιον. **1443** Περὶ τύμβων ἵδ. Ὁμ. Z 418 ἡμετ. ἑκδ. **1464** Ἡ Ἀοτεμις ὡς θεὰ τῆς φύσεως ἐλατρεύετο ἐπὶ τῶν ὁρέων, ἐντὸς λειμώνων, ἀλσῶν, παρὰ πηγὰς κλπ. **1469** παιᾶν ἄσμα πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος (συνήθως), ἐνταῦθα τῆς Ἀοτέ μιδος, πρὸς ἀποτροπὴν κακοῦ (τῆς νηνεμίας ἐν τῷ Εὐρίπῳ). — **1470** εὐφημία 143. — **1473** Ὁ θύων περιήρχετο τὸν βωμὸν δαινῶν αὐτὸν δι' οὐλοχυτῶν καὶ ἀγιασμοῦ, βαίνων γοργῶς ἢ τρέχων πρὸς τὰ δεξιά. — Διὰ τί ἡ μῆτη καὶ οἱ οἰκεῖοι δὲν πρέπει νὰ πενθήσωσι; τις ἡ σιάσις τῆς Κλ. καὶ τί ποοαγγέλλει;

1475-509. **1475-86** ἐλέπιοις Φρυγῶν ἡ κυριεύουσα τὴν πόλειν ἢ τὰς πόλεις τῶν Φρυγῶν, Ἰλίου καὶ Φρυγῶν (ἴσως) ἐν διὰ δυοῖν: τοῦ Φρυγικοῦ Ἰλίου, στέφος οὐ. στέφανος, περιβόλος (παθ.) ὁ περιβαλλόμενος, ὁ περιστέφων (τὴν κεφαλήν), δίδοιε (μοι), πλόνημος ὅδε (πάρεστι).. Ἰδοὺ εἰναι ἔτοιμοι οἱ πλόκαμοι μου (ἢ κόμη μου) διὰ τὴν στέψιν μου, ἢ πρότ. κεῖται διὰ μέσου, χερνίβων πηγαὶ χέρνιψ, ἀγιασμὸς ἀπὸ ὕδωρ πηγῆς, ἐλίσσω Ἀρτεμίν.. τιμᾶ τὴν Ἀρτ. διὰ κυκλίου χοροῦ περὶ τὸν ναόν, μάκιρα θ. τοῦ μάκαρ, ἐξαλείφω θέσφατα ἔξοφλῷ τὸν κοησμὸν

σβήνων διὰ τοῦ αἰματός μου τὴν ὀφειλήν, πληρῶ, αἷμασι·θύμασι ἐν διὰ δυοῖν: διὰ τῆς αἵματηρᾶς θυσίας μου.—**1487-99 διδωμι** δάκρυα προσφέρω δ., οὐ πρέπει (δακρύειν), λῶ λῶ ἐμπόδις ἐμ-πρός, συνεπαεῖδω ψάλλω ὅμοιū, ἀντίποδος **X.** ἡ τιμωμένη πέραν τοῦ πόρου τῆς Χαλκίδος (ἐν Αὐλίδι), ἵνα τε ἵνα, ὅπου (ἐν Αὐλίδι), δόρατα ἔντα (προβλ. δούρειος ἵππος), πλοῖα (προβλ. ἔρρει τὰ κάλα), δάιος δήιος, πολεμικός, μέμονα (μέρω) παραμένω ἐν ἀδρανείᾳ, στενόποδος 81 ὁ ἔχων στενὸν στόμιον, δι^ι ἐμδὸν ὄνομα περίφρ. δι^ι ἐμὲ (ἄλλοι: διὰ νὰ τιμηθῇ τὸ ὄνομά μου), γῆ Πελασγία τὸ Ἄργος, μήτηρ πατρὸς, θεοπάνη ἐκ τοῦ θεοπάναια, κατοικία, ἔδρα. —**1500-9 καλῶ** ἐπικαλοῦμαι, πελτισμα πόλις, π. Περσέως αἱ Μυκῆναι, πόνος ἔογον, τρέφω ἀναπτύσσω, μεγαλώνω, ὑποκ. σὺ (πόλισμα **II.**), φάσις καρά, σωτηρία 1063, κτγρ. πρὸς εὐτυχίαν τῆς Ἐλλάδος, ἀναίνομαι ἀρνοῦμαι, ἀναίνομαι θαυμόσα κτγρ. μτχ. κατὰ τὰ ψυχ. πάθους σημ. ὁ. ἀχθεσθαι, ἀγανακτεῖν: δὲν μοῦ κακοφαίνεται δι θάνατος, οὐδὲ μὴ λίπη 1465, λαμπαδοῦχος ἡ ἔχουσα τὴν λαμπάδα τοῦ ἡλίου, ἥλιοφωτος, ἥλιολουστος, οἰκῶ αἰδνα καὶ μοτ-ραν περνῶ ζωὴν καὶ τύχην.

1477 Τὰ θύματα πρὸ τῆς θυσίας ἐστέφοντο. **1490** Μόνον εἰς τὸν Ἀιδην προσῆκον θῷηνοι καὶ δάκρυα, οἱ Ὀλύμπιοι θεοὶ εἶναι πάντοτε φαιδροὶ καὶ ἱλαροί. **1498** Οἱ πρῶται κάτοικοι τοῦ Ἄργους ἐλέγοντο δι τὴν Πελασγοί, ὡς μαρτυροῦσι καὶ αἱ λ. Ἀργος κ. Λάρισα, ἀμφότεραι Πελασγικαί. **1500** Αἱ Μυκῆναι ὥκισθησαν κατὰ τοὺς μύθους ὑπὸ τοῦ Περσέως, ὅστις ἤγειρε καὶ τὰ τείχη αὐτῶν διὰ τῶν Κυκλώπων τῶν τειχισάντων καὶ τὴν Τί-ουνθα. Ἐφαντάζοντο αὐτοὺς ὡς ἄνδρας γιγαντώδους ὁώμης, δια-κρινομένους διὰ τὴν τεχνικὴν αὐτῶν δεξιότητα περὶ τὴν ἔγερσιν τειχῶν διὰ πελωρίων λίθων. **1'δ.** καὶ 265.

1510-31. **1510-20 στείχουσαν** κτγρ. μτχ., βαλομέναν χρον. ἀφ' οὐ ἔβαλε, διαιμος κ. διαιμων αἵματηρδος, αἵματοβαρῆς, δανίσιν αἵμορρύτοις μέσα εἰς δαντίσματα αἵμάτων, σφαγεῖσαν ὑποκ. Ἰφ., δέρην δηλοῖ τὸ μέρος μετὰ τὸ ὅλον, εὐφυὴς ὥραιος, : ἰδεσθε στείχουσαν βωμὸν διαιμονος θεᾶς·θαυμόσαν·σφαγεῖσαν, παγαὶ κέρνιβές τε ἐν διὰ δυοῖν, : εὐδροσοι πατρῷσι πηγαὶ κέρνι-βές τε μένουσι σε σὲ ἀναμένει δι πατήρ σου μὲ ἀγιασμὸν ἀπὸ δρο-σερὰ νερὰ πηγῆς.—**1521-31** κλητέω·κλήζω κλεῖσω, ἀνυμνῶ, ὡς ἐπ' εὐτυχεῖ πότερα μὲ τὴν προϋπόθεσιν, τὴν πεποίθησιν δι τὰ ἔδω θὰ ἔχουν εὐτυχῆ ἔκβασιν, βροτήσιος βρότειος, ἀνθρώ-

πινος, χαρεῖσα θύμασι βροτησίοις ήτις εὔρες εὐχαρίστησιν εἰς τὰς ἀνθρωποθυσίας, έδος ἔδρα, δολέντα ὑπαλλ. πρὸς τὸ ἔδη ἄντι πρὸς τὸ Τροίας Γοών, ἀμφιτίθημι περιβάλλω, Ἐλλάσι ἐπιθ., : δὸς Ἀγαμέμνονα ἀμφιθεῖται κλεινότατον στέφανον Ἐλλάσι λόγχας κλέος τε δειμνηστον ἔδν κάρα δὸς δ Ἀγ. τὰ περιβάλῃ καὶ τὰς λόγχας τῶν Ἐλλήνων μὲν ἐνδιξότατον στέφανον καὶ τὴν κεφαλήν του μὲ δόξαν αἰείμνηστον.

1527 δολέντα ἵσως διὰ τοὺς δόλους, οὓς μετήρχοντο οἱ βάρεβαροι πρὸς ὄφαγήν Ἐλληνίδων.—Τὸ ἄσμα 1510 31 ἄντι τίνος κεῖται ἐν τῇ τραγῳδίᾳ; μήπως ἔχει σχέσιν, καὶ τίνα, πρὸς προηγούμενον τμῆμα; Ποῦτα τὰ συναισθήματα τῆς Ἰφ.; πῶς λοιπὸν ὅτα ἔξετελέσθη τὸ τμ. 1475-509; σφόδρα τί σημερινῆς τραγῳδίας ἀντιστοιχεῖ; ποῦ εὐρίσκεται ἡ πρᾶξις ἐν αὐτῷ; τίνα τὰ συναισθήματα ἡμῶν; ἐκ πόσων καὶ τίνων σκηνῶν ἀποτελεῖται;

1532-629. 1532-9 φθογγή φωνή, παρθέω φιβοῦμαι, τρέμω, ἐκπλήσσομαι τρομάζω, σημαίνω ἀναγγέλλω, δεινὰ παράδοξα, καταπληκτικά, μὲν οὖν ἐπανορθ. ὅχι συμφοράν, ἀλλ᾽ ἄντιθέτως..., μέλλω 1329, βραδύνω—1540 50 σαφῶς λεπτομερῶς, σφάλλεται γνώμη σφάλλει τὸ λογικόν, ἥ μνήμη, ταραττώ γλῶσσαν μπερδεύω, συγχύω τὴν ἔκθεσιν, λεπταῖς θ. λειμών, ἵνα τοι., σύλλογος ὁ ὕδρισμένος τόπος πρὸς συγκέντρωσιν τῶν Ἀχαιῶν, ἥ διμηρ. ἀγορή, ἐμπαλιν πρὸς τὰ δύσις, προάγω ἀπολύτω—1551-62 πάρειμι σοι εἴμαι εἰς τὴν διάθεσίν σου, θῦσαι (ὑμᾶς) ἄγοντας πρὸς βωμόν, ἐστὶν θέσσαφατον εἶναι θεόθεν γραμμένον, ἥ θέλησις τῆς θεᾶς, τὸ ἐπ' ἔμε δόσον ἔξαρταται ἔξι ἐμοῦ, τυγχάνω δορδὸς νικηφόρου διεξάγω νικηφόρον πόλεμον, πατερίδα ἐπιθ., πρὸς ταῦτα ἀπέναντι, συνεπείᾳ τῆς ἀποφάσεώς μου αὐτῆς, ὅθεν, σιγῇ ἀδιαμαρτυρητα, εὐκαρδίως μὲ γενναίαν καρδίαν, ἀρετῇ εὐγένεια.—1563-7 φ τόδος ἥν μέλον (ἔμελε) ὅστις εἴχε τὸ καθῆκον αὐτὸν ἔδω, ἀναγορεύω εὐφημίαν κηρύττω νὰ τηρήσουν ίεράν σιγήν, σπῶ ἀνασπῶ, ἀνασύρω, κολεὸς ἥ. ἥ θήκη τοῦ ξίφους, χειρὶ εἰς τὸ σπάσας, χευσήλατος ὃ ἐκ χρυσοῦ σφυροηλάτου.—1568-76 λαβῶν κανοῦν χέρνιβάς τε, ἔθρεξεν ἀόρ. τοῦ τρέχειν, είλισσω περιφέρω, φάσις (τῆς σελήνης), εὐφρόνη ἥ (εὐφραίνουσα) νῦξ, ἀχραντος (χραίνω μολύνω), δέρη καλλιπάρθενος δέρη ὡραίας παρθένου, ἀπήμων (πῆμα, πάσχω) ἀβλαβής, ἄνευ ζημιῶν, πέρογαμα; —1577-89 βλέπων εἰς γῆν, ίερεὺς διάφορος τοῦ Κάλχαντος, ἐπεύχομαι ἀναπέμπω εὐχήν, ἐπισκοποῦμαι παρατηρῶ μετὰ προσ-

οχηῆς, ἵνα πλήξειεν ἀν εἰς πότιον μέρος θὰ ἡτο δυνατὸν νὰ κτυπήσῃ, ἀλγος εἰσήγει φρενὶ ἡ καρδία ἡσθάνετο πόνον, ἔμοι-φρενὶ ἐπιμερ., κάστην καὶ ἔστην, νεύω κλίνω τὴν κεφαλὴν πρὸς τὴν γῆν, δὲ 1583 ἀλλά, τὴν παραθένον πρόλ., οὐδὲ γῆς εἰσέδυν εἰς πότιον μέρος τῆς γῆς κατεκωνιάσθη, ἐπηχῶ ἐπαναλαμβάνω τὴν βοήν, στρατίδες εἰσιδόντες, φάσμα φαινόμενον, θαῦμα, δελπτος ἀπροσδόκητος, ἀφάνταστος, ἀπίστευτος, οὐδὲ... τὸ ὄποιον μάλιστα, καὶ ἀν τὸ ἔβλεπε κανεῖς, ἡτο ἀδύνατον νὰ τὸ πιστεύσῃ, μεγίστη ἰδεῖν εἰς τὴν θέαν, διαπρεπῆς τὴν θέαν ὑπέροχος, μεγαλειώδης (μεγαλεῖον) εἰς τὴν θεωρίαν, ἡς αἴματι, βωμὸς θεοῦ, ἀρδην δλόκληρος, καθ' δλοκληρίαν (ἢ αἴματι ἀρδην ἐκ τοῦ αἵματος ἔξακοντιζομένου ὑψηλά).—1590-601 ἐν τῷδε ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς αὐτῆς καταπλήξεώς, πᾶς δοκεῖς τί φαντάζεσαι, παρενθ., κοίρανος στρατηγός, θυσία θῦμα, προτίθημι δίπτω ἐμπόρος, βώμιος ἐπὶ τοῦ βωμοῦ, ὀρειδόρμος ὀρεσίβιος, ἀσπάζεται μάλιστα τῆς κόρης σύμπτυχες δύο συντάξεων, ἀσπάζεται μάλιστα καὶ ἀσπάζεται μᾶλλον τῆς κόρης προτιμῆ κατ' ἔξοχήν, περισπότερον ἀπὸ τὴν κόρην, εὐγενῆς φόνος φόνος εὐγενοῦς θύματος, τοῦτο τὸ θῦμα, ἐπιδρομαὶ Ἰλίου ἐκστρατεία ἐναντίον τοῦ Ἰ. πρὸς ταῦτα 1559, αἴρων θάρσος παίρων θάρσος, ἀναθαρρώ, οἶδμα 68, 704, Αἴγαιος δ τοῦ Αἴγαιου.—1601-3 Ἡφαίστος τὸ πῦρ, εὔχομαι τὰ πρόσφορα ἀναπέμπω τὴν ἐπίκαιρον, κατάλληλον εὐχῆν, νόστος 882.—1604-8 ὥστε φράσαι ἐν τελ. σημ., δποιας μοίρας κυριεῖ ἐκ θεῶν ποίας καλῆς μοίρας ἡξιώθη ἀπὸ τοὺς θεούς, ἀφθιτος (φθίνω) αἰώνιος, παρῶν-δρῶν πρτκ., ἀφίπτετο ἀντὶ ἀπέπτε(α)το ἀνελήφθη, σαφῶς ὀλοφάνερα.—1609-12 ἀφαιρῶ λύπης (διαιτ.) κάμινον ἀβαρίαν εἰς τὴν λύπην, παρημι χόλον παραιτῶ τὴν ὅργην, τὰ τῶν θεῶν ἀπροσδόκητα... οἱ θεοὶ δίδουν εἰς τοὺς ἀνθρώπους δι, τι δὲν περιμένουν, βλέπω ζῶ.—1613-4 σὸν τέκνος φράζει (εἰδοποιεῖ) μένειν ζῶν ἐν θεοῖσι.—1615-8 τοῦ (τίνος) θεῶν γέγονας κλέμμα ποῖος θεὸς σὲ ἔχει κλέψει, πᾶς σε προσείπω μὲ τὶ ὄνομα νὰ σὲ ὀνομάσω; ζῶσαν ἦ νεκράν; πᾶς δ' αὐτὸς καὶ πᾶς νὰ μὴ πιστεύσω, διὰ τὶ νὰ μὴ πιστεύσω, παραμυθοῦμαι παρηγορῶ, μάτην ψευδῶς, : διτὶ αὐτὰ ἐδῶ τὰ λόγια εἶναι ψευδολογίαι πρὸς παρηγορίαν, ὁς τελ., λυγρὸς (lugeo) φαρμακεός, σοῦ γεν. ἀντακμ. εἰς τὸ πένθος.—1619-26 καὶ μήν καὶ ἰδού, διὰ τῆς φράσεως προαγγέλλεται ἡ πάροδος προσώπου, ἔχων... διποῖος εἶναι εἰς θέσιν νὰ σὲ πληροφορήσῃ περὶ αὐτῶν ἐδῶ, θυγατρὸς ἔσσον (ἔξαρταται) ἀπὸ τὴν θυγατέρα Δ. Ν. Γευδῆν.—Εύφορίδου Ἰφιγένεια ἐν Αὐλίδι, "Ἐκδ. Α'" 5

μας, ἔχει δικιλίαν διμιλεῖ ἀναστρέφεται, οὗτοί εἰν ἀναστροφῆς, μόσχος
οὐ Οὐρέστης, νεαγενῆς νεογεννής, ἀρτιγέννητος, δρᾶ πρὸς πλοῦν
κοιτάζει τὸν πλοῦν, ἔχει τὴν προσοχὴν τους εἰς, τάμα προσσφέ-
γματα ἔσται σοι χρόνια μετὰ πάροδον μακροῦ χρόνου θὰ σὲ και-
ρετίσω, Τροίηθεν κατὰ τὴν ἐκ Τροίας ἐπάνοδόν μου, γένοιτο σοι
καλῶς ὑγίαινε, οὐ θεὸς δεῖξι, χαίρων μὲ τὸ καλόν, ὑγιῆς, σκηλα
τὰ ὅπλα φονευθέντος πολεμίου.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΑΓΓΑ. "Ε γέροντά μου, πέρηνα ἐδῶ ἐμπρός εἰς τὴν σκηνήν μου.

ΓΕΡ. Περνῶ ἀλλὰ τί νέα σχέδια μαγειρεύεις, βασιλεῦ
Αγαμέμνων;

ΑΓΓ. Θὰ τοέξης;

ΓΕΡ. Τοέχω· τὰ ἴδια μου γηρατεῖα ὑπνον πολὺν δὲν παίρνουν, δλος ὁ κόσμος τὸ ἡξεύρει αὐτό, καὶ τὸ βλέμμα 5 μου κόβει πολὺ.

ΑΓΡ. Τότε λοιπὸν σὰν ποῖον τάχα εἶναι τὸ ἄστρον
αὐτὸ ἐδῶ, τὸ δέ ποιον διατρέχει τὸν οὐρανόν;

ΓΕΡ. Ὁ Σείριος, δόποιος τρέχει πλησίον τῆς ἑπταφώτου Πούλειας, ἀκόμη κατάμεσα εἰς τὸν οὐρανόν.

ΑΓΓΑ. Δι' αὐτὸν λοιπὸν δὲν ἀκούονται οὕτε πετεινῶν λαλήματα οὕτε τῆς θαλάσσης ή βοή, γαλήνη δὲ βασι- 10 λεύει εἰς τὸν Εὔρυπον ἐδῶ.

ΓΕΡ. Ἀλλὰ σύ, βασιλεῦ Ἀγαμέμνων, διὰ τί ἀπὸ τὴν σκηνήν σου ἔξω νευρικὰ στρεφογυρίζεις; καὶ ὅμως τὰ πάντα εἰς τὴν Αὔλιδα ἐδῶ ἡσυχάζουν, ἀκόμη καὶ τοῦ στρατοπέδου οἱ σκοποὶ ἀκίνητοι εἶναι εἰς τὰς 15 θέσεις των χωρὶς ἡ φρουρὰ νάλλάξῃ. Ἄς πηγαίνω-
μεν μέσα.

ΑΓΡ. Σὲ ζηλεύω, γέροντά μου, δπως ζηλεύω καὶ
κάθε ἄλλον ἄνδρα, δστις ἐπέρασεν ὅλην του τὴν ζωήν,
ζωοὶς νὰ τρέμουν τὰ φυλλοκάρδια του, ἀγνωστος,
ἀσημος· ἄλλὰ ποσῶς δὲν ζηλεύω ἐκείνους, ποὺ θέσεις
ἔχουν οψηλάς.

20 **ΓΕΡ.** Καὶ δμως ἐδῶ εἶναι ἡ γλύκα τῆς ζωῆς, μάλιστα.

ΑΓΡ. "Αλλ' ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ γλύκα ἔχει τοὺς κιν.
δύνους· καὶ τὰ μεγαλεῖα μὲ τὰς τιμάς των εἶναι μὲν
γλυκά, ἄλλ' ὅταν τάποκτήσωμεν, φαρμάκια μᾶς ποτί-
ζουν. Διότι ἄλλοτε μὲν ἡ περιφρόνησις πρὸς τοὺς
25 θεοὺς ἀναποδογυροῦζει τὴν ζωήν μας, ἄλλοτε δὲ ἡ κοινὴ
γνώμη, ὅταν εἶναι ἐναντίον μας, κάμνει τρίφαλα τὴν
εὔτυχίαν μας.

30 **ΓΕΡ.** Δὲν μοῦ κάμνουν αὐτὰ τὰ λόγια εὐχαρίστησιν
καμμίαν, ὅταν ἀπὸ τρανὸν τάκούω. "Αγαμέμνων, δὲν σὲ
ἐγέννησεν δ 'Ατρεὺς μὲ τὴν υποχρέωσιν νὰ τὰ εὐρίσκῃς
ὅλα μέλι γάλα εἰς τὴν ζωήν. "Αλλ' ἀντιθέτως ὀφείλεις
χαρὰν καὶ λύπην ἀνάκατα νὰ δοκιμάζῃς· διότι τὸ θνητὸν
σὲ ἐπλασεν ἡ φύσις. Καὶ ἂν σὺ δὲν τὸ θέλῃς, τὸ θέλουν
καὶ θὰ τὸ θέλουν οἱ θεοί. **Α**λλὰ σύ, ἀφ' οὗ ἐσήκωσες
35 πολὺ τὸ φῶς τοῦ λύχνου, καὶ γράφεις τὸ γράμμα σου
αὐτὸ ἐδῶ, τὸ δποῖον ἀκόμη ἐμπρὸς εἰς τὰς χεῖράς σου
κρατεῖς, καὶ ξεγράφεις πάλιν τὸ ἵδιον γράμμα, καὶ τὸ
σφραγίζεις καὶ πάλιν τὸ ἀποσφραγίζεις, καὶ πειῆς τὴν
40 πινακίδα κατὰ γῆς, χύνων δάκρυα χονδρά, καὶ τῆς ἀπελ-
πίσιας ὅλα τὰ συμπτώματα παρουσιάζεις, ὥστε τρελλὸν
νὰ σὲ χαρακτηρίζουν. Τί σὲ πονεῖ; τί σὲ ἀνησυχεῖ, βα-
σιλεῦ; ἔλα ἀνακοίνωσέ μας τοῦ πόνου σου τὸ μυστικόν.
45 Τίμιος καὶ πιστὸς εἶναι δ ἀνθρωπος, εἰς τὸν δποῖον θὰ
τὸ εἴπῃς· διότι τὸν καιρὸν ἐκείνον εἰς τοὺς γάμους σου
δ 'Τυνδάρεως προΐκα μὲ ἔδωκεν εἰς τὴν γυναικά σου
καὶ πιστὸν τῆς νύμφης συνοδόν.

50 **ΑΓΡ.** "Η Λήδα ἡ κόρη τοῦ Θεστίου ἐγέννησε τρεῖς

θυγατέρας, τὴν Φοίβην, τὴν Κλυταιμήστραν τὴν ἴδικήν 50
 μου γυναῖκα καὶ τὴν Ἐλένην· αὐτῆς τῆς τελευταίας τὴν
 χεῖρα δὲ μνηστῆρες ἥλθον νὰ ζητήσουν οἱ πλουσιώτατοι
 νέοι τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλ' ἀναμεταξύ των ἐψιθυρίζοντο
 ἀπειλαὶ φοβεραὶ καὶ ἀλληλοσκοτωμὸς ἐμαγειρεύετ' ἀπ'
 ὅσοι δὲν ἥθελον λάβει τὴν χεῖρα τῆς παρθένου. Φυσικὰ
 ἔκεινοντο, διπατήρι Τυνδάρεως εὑρίσκετο εἰς ἀμηχανίαν μὴ 55
 γνωρίζων τί νὰ κάμῃ, νὰ τὴν δώσῃ ή νὰ μὴ τὴν δώσῃ,
 καὶ πῶς νὰ βολεύσῃ ἀριστα τὴν περίστασιν. Καὶ τότε εἰς
 τὴν ἀμηχανίαν τοῦ ἐπάνω τοῦ ἐπῆλθεν ή ἀκόλουθος
 ἔμπνευσις, οἱ μηνιστῆρες μὲ δρκους ιὰ δεθοῦν δεῖς μὲ
 τὸν ἄλλον καὶ τὸν δεξιάς των πρὸς τοῦτο νὰ δῶσουν καὶ
 νὰ κάμουν σπονδὰς εἰς τὰ θύματα ἐπάνω εἰς τοῦ βωμοῦ 60
 τὰς φλόγας καὶ τὸ ἔξης ἐνόρκως νὰ υποσχεθοῦν, δτι
 δλοι μαζὶ θὰ βοηθήσουν ἔκεινον, εἰς τὸν δποῖον ή
 κόρη τοῦ Τυνδάρεω τὴν χεῖρά της θὰ ἔδιδε, ἐὰν τυχὸν
 καιεῖς τὴν ἡρπακεν ἐκ τῆς συζυγικῆς ἑστίας καὶ ἔφευγε
 καὶ μὲ αὐτὸν τὸν ἄνδρα της ἔχωριζε βιαλως ἀπ' αὐτήν,
 καὶ δτι μ' ἐνόπλους δυνάμεις ἐναντίον του θὰ ἐκστρα-
 τεύσουν καὶ τὴν πατρίδα του θὰ κατασκάψουν ἀδιακρί- 65
 τως εἴτε ἐλληνικὴν εἴτε βαρβαρικήν. Ἀφ' οὗ δὲ μ' αὐ-
 τοὺς ἐδέθησαν τοὺς δρκους, βλέπεις δι γέρων Τυνδά-
 ρεως τεχνικώτατα τοὺς τὴν ἐπαίξε μὲ τὰ τετραπέρατα
 μυαλά του, δίδει εἰς τὴν κόρην του τὴν ἄδειαν ἐκ τῶν
 μηνιστήρων ἔνα νὰ ἐκλέξῃ, εἰς δποῖον θὰ τὴν ἔφερε τὸ
 ἔρωτικὸν τῆς Ἀφροδίτης φύσημα. Ἔκεινη δ' ἔξελεξε
 τὸν Μεγέλαον, δ δποῖος καλύτερα ποτὲ νὰ μὴ τὴν 70
 ἐπαίρεν. Διότι μόλις ἥλθεν ἀπὸ τὴν Φοιγίαν εἰς τὴν
 Λακεδαίμονα αὐτὸς δ κύριος, δ δποῖος ἔχει τὸ προνόμιον
 καὶ θεᾶς νὰ δικάζῃ, δπως οἱ μωρόπιστοι Ἀργεῖοι λέ-
 γουν, οἱ δποῖοι ἀβασανίστως καταπίνουν τοιούτους γε-
 λαίους θρύλους, μὲ καταστόλιστον στολὴν σὰν ὠραῖον
 ποικιλόχρωμον ἄνθος, καὶ λαμπτοκοπῶν ἀπὸ χρυσᾶ στο-

λίδια βαρβαρικῆς πολυτελείας, ἀρπάζει εἰς τὸν ἄέρα τὴν
 75 Ἐλένην, μὲ τὴν δποίαν ἀμοιβαῖον αἴσθημα ἔφωτικὸν
 τὸν συνέδεσε, καὶ φεύγει εἰς τὰ βουστάσια τῆς Ἰδης
 ἐπωφεληθεὶς τὴν ἀπουσίαν τοῦ Μενελάου· αὐτὸς δὲ τρέ-
 χων ἐπάνω κάτω εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ τὸν πόνον του
 τρελλός, ἐπικαλεῖται τοὺς παλαιοὺς δρκους τοῦ Τυνδά-
 ρεω, ὅτι δλοι ἔχουν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ βοηθήσουν τὸν
 80 προσβεβλημένον. Συνεπείᾳ τούτου λοιπὸν οἱ Ἑλληνες
 κινητοποιήσαντες γοργὰ τὰς μαχίμους δυνάμεις των,
 ἀφ' οὐ ἔλαβον τὰ δπλα των, ἔχουσιν ἔλθει ἐδῶ εἰς τοὺς
 δρμους τῆς Αὐλίδος τοὺς στενοστόμους, ἐφωδιασμένοι
 μὲ στόλον καὶ δυνάμεις δπλιτῶν πεζικὰς καὶ μὲ ἄρματα
 πολλά. Καὶ ἐμὲ ἐξέλεξαν ὡς ἀρχιστράτηγον προφανῶς
 85 χάριν τοῦ Μενελάου, ἐφ' δσον μάλιστα ἥμην ἀδελφός του.
 Ἀλλὰ καλύτερα νὰ μοῦ ἔλειπεν αὐτὸ τὸ ἀξίωμα καὶ νὰ
 τὸ ἔλαμβανε κανεὶς ἄλλος. Ἐν ᾧ δὲ δ στρατὸς εἶχε συγ-
 κεντρωθῆ καὶ ἦτο συντεταγμένος, ἐκαθήμεθα εἰς τὴν
 Αὐλίδα μὲ τὰς χεῖρας σταυρωμένας, διότι εὑρισκόμεθα
 εἰς ἀδυναμίαν νάποπλεύσωμεν. Εἰς τὴν ἀμηχανίαν μας
 90 δ' ἐπάνω δ μάντις Κάλχας μᾶς ἔδωκε τὴν μαντείαν νὰ
 θυσιάσωμεν εἰς τὴν Ἀρτεμιν, ἡ δποία ἔχει τὴν ἔδραν
 τῆς ἐδῶ, τὴν Ἰφιγένειαν τὴν Ἰδικήν μου κόρην καί, ἀν
 τὴν θυσιάσωμεν, ὅτι θὰ γίνη δυνατὸν νὰ ἀποπλεύσωμεν
 καὶ νὰ κατασκάψωμεν τὴν πόλιν τῆς Τροίας, ἐὰν δμως
 δὲν τὴν θυσιάσωμεν, εἶναι ἀδύνατον αὐτὰ νὰ γίνουν.
 95 Ἀλλ' ἐγὼ μόλις ἤκουσα τοῦτο, ἔδωκα τὴν ἐντολὴν δ
 Ταλθύβιος μεγαλοφώνως νὰ κηρύξῃ ἀνὰ τὸ στρατόπε-
 δον ὅτι δ στρατὸς δλόκληρος ἔλευθερος εἶναι νὰ φεύγῃ,
 διότι οὐδέποτε θὰ είχα τὸ ψυχικὸν σθένος τὴν Ἰδικήν
 μου θυγατέρα νὰ φονεύσω. Ἀλλὰ τότε ἀκριβῶς δ ἀδει-
 φός μου χρησιμοποιῶν κάθε δυνατὸν ἐπιχείρημα μὲ
 ἐπεισε τὴν τρομερὰν πρᾶξιν νάποτολμήσω. Καὶ γράμμα
 πρὸς τὴν σύζυγόν μου ἔστειλα, ἀφ' οὗ ἐγραψα μέσα εἰς

τὰς σελίδας τῆς πινακίδος τὴν θυγατέρα μας νὰ στείλῃ 100
μὲ τὴν πρόφασιν δτι θὰ ὑπανδρευθῇ τὸν Ἀχιλλέα, ἀπὸ
τὸ ἔνα μέρος μὲ ὑπερηφάνειαν ἐγκωμιάζων τὴν κοινω-
νικὴν τοῦ νέου ὑπόληψιν, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος δηλῶν
ὅτι δὲν ἔχει τὴν διάθεσιν νὰ ἐκστρατεύσῃ μὲ τοὺς
Ἀχαιούς, ἐὰν ἐγὼ καὶ ἡ Κλυταιμήστρα δὲν στείλωμεν
τὴν νύμφην εἰς τὴν Φθίαν· διότι μόνον αὐτὸν ἐδῶ τὸ
μέσον είχα νὰ πείσω τὴν σύζυγόν μου, νὰ κλείσω δηλ.
ἀνύπαρκτον συνοικέσιον διὰ τὴν κόρην μου. Τὸ μυστή- 105
ριον δ' αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως τὸ γνωρίζομεν μόνοι ἔξ
τῶν Ἑλλήνων ἐγώ, ὁ Κάλχας, ὁ Ὁδυσσεὺς καὶ ὁ Μενέ-
λαος. Ἀλλὰ τὴν τότε σκέψιν μου τὴν στραβὴν ἔεγράφω
πάλιν τώρα καὶ τὴν διορθώνω εἰς αὐτὴν ἐδῶ τὴν ἐπι-
στολήν, τὴν δποίαν μὲ εἶδες, γέροντά μου, μέσα εἰς τὰ
σκότη τῆς νυκτὸς νάποσφραγίζω καὶ πάλιν νὰ σφρα- 110
γίζω. Ήμπρὸς λοιπόν, ἀφ' οὗ λάβης αὐτὴν ἐδῶ τὴν ἐπι-
στολήν, βάδιζε κατὰ τὰς Μυκήνας. Θὰ σοῦ ἀγάπαιγώσω
δὲ προφορικῶς δλα τὰ γραμμένα μέσα, τὰ δποῖα κρύ-
πτει ἡ ἐπιστολὴ μέσα εἰς τὰς σελίδας τῆς· διότι είσαι
πιστὸς εἰς τὴν σύζυγόν μου καὶ εἰς τὴν οἰκογένειάν μου
δλην.

ΓΕΡ. Λέγε καὶ διάτασσε, ἵνα καὶ μὲ τὸ στόμα λέγω 115
πράγματα σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιστολήν σου.

ΑΓΑ. Τρυφερὰ κόρη τῆς Λήδας, μετὰ τὴν προηγου-
μένην μου ἐπιστολὴν σοῦ μηνύώ τώρα νὰ μὴ στείλῃς
τὴν κόρην σου εἰς τὴν πόλυκολπον πλευράν, διπλα ἀπὸ 120
τὴν δποίαν ἀπλώνεται σὰν πτερόν πτηνοῦ ἡ Εὔβοια,
εἰς τὴν Αύλιδα τὴν ἀτρικύμισιον· διότι εἰς ἄλλην πλέον
ἐποχὴν θὰ τελέσωμεν τοὺς γάμους τῆς κόρης μας.

ΓΕΡ. Καὶ πῶς ὁ Ἀχιλλεύς, ἂν ὁ γάμος ματαιωθῇ,
δὲν θὰ φουσκώσῃ πολὺ καὶ δὲν θάναψῃ ἀπὸ θυμὸν 125
ἔναντίον σοῦ καὶ ἔναντίον τῆς συζύγου σου; ἐδῶ ἀλήθεια
εἶναι ὁ φόβος. Λέγε τί ἔξηγήσεις ἔχεις ἐπὶ τούτου νὰ δώσῃς.

ΑΓΡ. 'Ο 'Αχιλλεύς, δόστις εἰς τὴν σκηνοθεσίαν αὐτὴν μόνον τὸ ὄνομά του δίδει, οὐχὶ τὴν ἐνεργὸν συμμετοχήν του, δὲν ἔχει ίδεαν γάμου οὕτε τί μαγειρεύομεν οὕτε διτὶ ὑπεσχέθην εἰς αὐτὸν διτὶ θὰ δώσω ως νῦμφην τὴν κόρην μου εἰς τὸ πλευρόν του καὶ εἰς τὴν ἀγκάλην του ἐπὶ τῆς γαμηλίου κλίνης.

ΓΕΡ. Ναί, τὸ τόλμημά σου ἡτο φοβερόν, βασιλεῦ 'Αγαμέμνων, διότι, ἐνῷ ἔταιξες εἰς τὸν υἱὸν τῆς θεᾶς τὴν κόρην σου ως σύζυγον, ἥθελες νὰ τὴν φέρῃς ἐδῶ ως θῦμα χάριν τῶν Δαναῶν.

ΑΓΡ. Συμφορά μου, ἔχασα τὰ μυαλά μου, τρομάρα μου, μ' ἐστράβωσ' δ' θεός. 'Αλλὰ πήγαινε, παῖρον δρόμον δυνατόν, χωρὶς διόλου νὰ σὲ βάλῃ κάτω τὸ γῆρας.
ΓΕΡ. Τρέχω, βασιλεῦ.

ΑΓΡ. Λοιπὸν μήτε εἰς δάσους βρύσεις νὰ καθίσγεις μήτε τοῦ ὑπνου ἡ γλύκα νὰ σὲ δολώσῃ.

ΓΕΡ. Θεὸς φυλάξοι! Τί εἶναι αὐτά, ποὺ λέγεις;
ΑΓΡ. Παντοῦ δέ, δπον περνᾶς σταυροδρόμια, βλέπε, κοίταζε προσεκτικὰ μήπως προσπεράσῃ βιαστικά, χωρὶς νὰ τὴν ἀντιληφθῆῃς, καμμία ἄμαξα φέρουσα τὴν κόρην μου ἐδῶ εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Δαναῶν. Λοιπὸν ἀν συναντήσῃς τὴν συνοδείαν, γύριζέ την δπίσω βιαστικά δούλευε τὰ χαλινάρια γοργό, πρὸς τὴν ἱερὰν τῶν Κυκλώπων ἀκρόπολιν κατευθύνων αὐτήν.

ΓΕΡ. 'Ολα αὐτὰ θὰ γίνουν.
ΑΓΡ. Λοιπὸν πέρνα ἔξω καὶ κάμε πτερά.

ΓΕΡ. 'Αλλ' εἰς τὰ λόγια μου αὐτὰ πῶς θὰ μὲ πιστεύσουν ἡ κόρη σου καὶ ἡ σύζυγός σου; αὐτὸδ λέγε μου.

ΑΓΡ. 'Απὸ τὴν σφραγίδα αὐτὴν ἐδῶ, τὴν δποίαν ἔχει ἐπάνω της ἡ ἐπιστολή, ποὺ φέρεις συντὴν λοιπὸν πρόσεγε νὰ μὴ τὴν χαλάσῃς. Πήγαινε. 'Ηδη τὰ φωτήματα τῆς αὐγῆς καὶ τὸ πύρινον τοῦ Ήλίου τέθριππον 160 ἀπλώνουν ίδοὺ τὸ λευκόν των φῶς· βοήθησέ με εἰς τὰ

βάσανά μου. Διότι κανεὶς ἄνθρωπος δὲν μένει μέχρι τέλους τῆς ζωῆς του οὔτ' εύτυχης οὔτε μακάριος· διότι ή φύσις δὲν ἐγέννησεν ἀκόμη κανένα, ποὺ νὰ μὴ ἐγενήθη φαρμακία.

(Ο Γέρων ἀπέρχεται δ' ἀ τῆς ἀριστερᾶς παρόδου. Ο Αγαμέμνων
εἰσέρχεται εἰς τὴν σκηνήν του. Παρέρχεται ὁ Χορός.)

ΠΑΡΟΔΟΣ

χο. Στρ. α' Ἰδού δὲ γύρῳ ἀπὸ τὴν ἀμμώδη ἀκρο- 165
γιαλιάν τῆς παραθαλασσίας Αὐλίδος, ἀφ' οὗ ἔξεκίνησα
ἀπὸ τὴν πατρίδα μου τὴν Χαλκίδα, η δποία τροφοδοτεῖ
τὰ παραθαλάσσια νερά τῆς πηγῆς Ἀρεθύσης, καὶ κατέ- 170
πλευσα ἐδῶ διὰ μέσου τῶν στενῶν τοῦ Εὔριπου ὁμοίων,
διὰ νὰ ἴδω τὸν στρατὸν τῶν Ἀχαιῶν καὶ τὰ κω-
πήλατα θαλασσοπόρα πλοῖα τῶν ὑπερηφάνων παλλη-
καριῶν, διὰ τὰ δποία οἱ ἄνδρες μας μᾶς λέγουν δτι
μὲ κζλια ἐλάτινα πλοῖα τὰ δδηγοῦν ἐναντίον τῆς Τροίας
καὶ δ ἔανθδες Μενέλαος καὶ δ εύπατροίδης Ἀγαμέμνων, 175
διὰ νὰ λάβουν δπίσω τὴν Ἐλένην, τὴν δποίαν δ Πά-
ρης δ βουκόλος ἀπήγαγεν ἀπὸ τὸν καλαμοτρόφον Εύ- 180
ρώταν ως δῶρον τῆς Ἀφροδίτης, δταν ή Κύπρις παρὰ
τὰ δροσερὰ πηγῶν νερά διεπληκτίσθη διὰ τὰ καλλι-
στεῖα, διεπληκτίσθη μὲ τὴν Ἡραν καὶ τὴν Παλλάδα
Ἀθηνᾶν.

¹Αντ. α' Ἡλίθια δὲ πειαιχτὴ διὰ τοῦ ἄλσους τῆς Αρ- 185
τέμιδος, ὅπου ποτὲ θυσίαι δὲν ἀπολείπουν, μὲ τῆς αἰ-
δοῦς τὸ ἐρύθημα εἰς τὰς νεανικάς μου παρειάς, ἀπὸ τὴν
δίψαν μου νὰ ἴδω τὰς μαχίμους δυνάμεις τῶν ὀπλιτῶν 190
καὶ τὰς σκηνὰς τῶν ἐνόπλων Δαναῶν καὶ τὸ πλῆθος
τῶν ἀριμάτων. ²Αντελήφθην δὲ πολὺ καλὰ τοὺς δύο
Αἴλαντας, τὸν υἱὸν τοῦ Ὁιλέως καὶ τὸν υἱὸν τοῦ Τελα-
μῶνος, τὴν δόξαν τῆς Σαλαμῖνος, καθισμένους μαζί, 195

καθὼς καὶ τὸν Πρωτεσίλαιον καὶ τὸν Παλαμήδην, τὸν δποῖον ἐγέννησεν ὁ υἱός του Ποσειδῶνος, ἐπάνω εἰς καθίσματα νὰ διασκεδάζουν μὲ τοὺς πολυπλόκους τῶν πεσ-
200 σῶν σχηματισμούς, καὶ τὸν Διομήδην χαράν γεμάτον ἀπὸ τοῦ δίσκου τὴν ἀπόλαυσιν, πλησίον του δὲ τὸν Μηριό-
νην, τὸ πρωτοπαλλήκαρον τοῦ Ἀρεως, προκαλοῦντα τὸν γενικὸν θαυμασμόν, καὶ τὸν υἱὸν του Λαέρτου ἀπὸ τὴν
205 δρεινὴν νῆσον, συγχρόνως δὲ τὸν Νιρέα, τὸν ὡραιό-
τατον ἔξ δλων τῶν Ἀχαιῶν.

Ἐπ. Καὶ εἰδ' ἀκόμη τὸν Ἀχιλλέα μὲ τὰ πόδια του τὰ πτερωτά, τὸν τρέχοντα σὰν ἄνεμον, τὸ γέννημα τῆς Θέτιδος, καὶ τρόφιμον τοῦ Χίρωνος, ἔνοπλον εἰς 210 τὴν κροκαλόστρωτον ἀκρογιαλιὰν νὰ τρέχῃ· εἰς ταχύτητα δὲ δρόμου ἥγωνται πεζὸς πρὸς ἄρμα τέθριππον, στρο-
215 βιλιζόμενος ἐπάνω κάτω διὰ τὴν νίκην. Μὲ τὰς φωνάς του δὲ ἡρέθιε τοὺς ἵππους δ ἔγγονος τοῦ Φέορητος, δ ἄρματηλάτης Εὔμηλος, τὸν δποῖον εἶδα μὲ κέντρον νὰ 220 κτυπᾷ ὡραιοτάτους, μὲ χαλινάρια ὀλόχρυσα εἰς τὸ στόμα στολισμένους ἵππους, ἐκ τῶν ὅποιων οἱ μὲν δύο οἱ μεσαῖοι, οἱ ζευγμένοι εἰς τὸ ζυγόν, ἥσαν παρδαλοὶ ἀπὸ στίγματα τοῦ τριχώματος λευκά, οἱ δὲ πρόσθετοι οἱ ἔξωτεροι, τὰ δύο ἄκρα ἀντίθετα τῆς ταχύτητος κατὰ 225 τῶν δρόμων τὰς στροφάς, ἔανθρότριχοι μὲν ἥσαν εἰς τὸ σύνολον, ἄλλα κάτω εἰς τῶν μονόπλων ποδῶν τοὺς ἀστραγάλους ἥσαν παρδαλοὶ· πρὸς αὐτοὺς λοιπὸν ἐπα-
ράτρεχε πάλλων τὰ δπλα του δ Πηλεύδης σύρριζα πρὸς 230 τὸ μέτωπον τοῦ δίφρου καὶ τὰ χωνιὰ τῶν τροχῶν.

Στρ. β' Ἐμέτρησα δὲ τὰ πλοῖα καὶ διὰ νὰ ίνανο-
πιήσω τὴν γυναικείαν φιλοπεριέργειάν μου, ἐδοκίμασα ἀπὸ τὸ ἀπερίγραπτον θέαμα μίαν ἀπόλαυσιν γλυκυ-
235 τάτην. Καὶ τὸ μὲν τὸ δεξιὸν τοῦ στόλου κέρας κατεῖ-
χον μὲ πεντήκοντα ταχύπλοα πλοῖα αἱ μάχμοι τῶν Μυρμιδόνων τῆς Φθίας δυνάμεις, ἐπάνω δὲ εἰς τὰ προεξ-

έχοντα, ἄκρα, τῶν πρυμνῶν των ἵσταντο μὲ τὰ χρυσᾶ 240 ἀγάλματά των αἱ θεαὶ Νηῷδες ὡς διακριτικὸν γνώρισμα τῆς ναυτικῆς τοῦ Ἀχιλλέως μοίρας.

Αντ. β' Πλησίον δὲ αὐτῶν ἐδῶ εἶχον ταχθῆ τὰ πλοῖα τῶν Ἀργείων, ἔχοντα δλα τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν κωφηγατῶν τούτων στρατηγὸς ἦτο τοῦ Μηκιστέως ὁ υἱός τὸν δποῖον ἀνέθρεψεν δ πατήρ του Ταλαός, καὶ 245 ὁ υἱὸς τοῦ Καπανέως Σθένελος συγκρατητὰ δὲ μὲ αὐτὰ εἶχεν ἀγκυροβολήσει ὁ υἱὸς τοῦ Θησέως μὲ ἔξηκοντα πλοῖα ἀπὸ τὴν Ἀττικήν, τὰ δποῖα ἔφερον ὡς διακριτικὸν σῆμα στημένον καὶ ὡς καλὸν σημεῖον διὰ τοὺς ναύτας τὴν θεὰν Παλλάδα, ἐπιβαίνουσαν ἄρματος μονό- 250 πλων πτερωτῶν ἵππων.

Στρ. γ' Εἰδον δὲ κατόπιν τὰς ἐνόπλους δυνάμεις τῶν Βοιωτῶν, πεντήκοντα τῆς ἀνοικτῆς θαλάσσης πλοῖα, στολισμένα διὰ σήματος διακριτικοῦ τοῦτο δὲ ἀπετέλει 255 ἐπάνω εἰς τὸ καμπύλον τῆς πρύμνης ἄκρον τῶν πλοίων ὁ Κάδμος κρατῶν χρυσοῦν δράκοντα· Λήιτος δὲ ὁ γηγενῆς ἐστρατήγει τοῦ στόλου. (Ἐλλείπουσιν ἐκ τοῦ κει- 260 μένου δύο στίχοι.) . . . Ο δὲ υἱὸς τοῦ Οἰλέως, δστις ἔξεκινησεν ἀπὸ τὴν πόλιν τοῦ Θρονίου τὴν ἔξακουστήν, ὀδήγει τὰ πλοῖα τῶν Λοκρῶν, Ισάριθμα πρὸς τὰ πλοῖα τῶν Φωκέων.

Αντ. γ' Ἀπὸ δὲ τὰς Μυκήνας μὲ τὰ Κυκλώπεια 265 μνημεῖά των ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνων εἶχε κινητοποιήσει συγκεντρωμένην τὴν ναυτικὴν δύναμιν ἐκατὸν πλοίων, συστρατηγὸς δὲ αὐτοῦ ἦτο ὁ ἀδελφὸς Μενέλαιος, σὰν δύο ἀγαπημένοι ἀδελφοί, διὰ νὰ λάβῃ ἡ Ἑλλὰς ἐκδίκησιν διὰ τὴν γυναικα, ἡ δποία ἐγκατέλειψε τὴν 270 συζυγικὴν στέγην χάριν γάμου μὲ βάρβαρον. Ἀπὸ τὴν Ηύλου δὲ εἶδον τὰς ναυτικὰς δυνάμεις τοῦ Γερηνίου Νέστορος (Ἐκ τοῦ κειμένου ἔλλείπουσι δύο στίχοι.) . . . , αἱ δποῖαι ἔφερον ἐπὶ τῆς πρύμνης τῶν πλοίων ὡς σῆμα 275

τὸν γείτονά των Ἀλφειόν, ἔχοντα ταύρου πόδας
 Στρ. δ' Οἱ δὲ Αἰνιᾶνες εἶχον στόλον ἐκ δώδεκα
 πλοίων, τῶν ὅποιων ἐστρατήγει ὁ βασιλεὺς Γουνεύς
 280 πλησίον δὲ αὐτῶν πάλιν ἥσαν οἱ κυρίαρχοι τῆς Ἡλι-
 δος, τοὺς ὅποιους δῆλος ὁ στρατὸς Ἐπειοὺς ὀνόμαζεν
 ὁ Εὔρυτος δὲ ἥτο ὁ βασιλεὺς των τὰς ναυτικὰς δὲ δυ-
 νάμεις τῶν Ταφίων μὲ τὰς λευκάς των κώπας διηγήθηνεν
 285 ὁ βασιλεὺς Μέγης, ὁ υἱὸς τοῦ Φυλέως, ἐκκινήσας ἀπὸ
 τὰς Ἐχινάδας νήσους, τὰς ἐπικινδύνους εἰς τοὺς ναύτας.

Αντ. δ' Ὁ Αἴας δέ, τῆς Σαλαμῖνος τὸ γέννημα καὶ
 290 θρέμμα, πόδς τὸ ἀριστερὸν κέρας, τὸ ίδικόν του, συνέ-
 δεε τὰ πλοῖα τοῦ δεξιοῦ κέρατος, πλησίον τῶν ὅποιων
 είχεν ἀγκυροβολήσει, ἀποτελῶν τὸν σύνδεσμον τοῦτον
 πόδς τὰ τελευταῖα τοῦ δεξιοῦ μὲ τὰ δώδεκα εὐστροφώ-
 τατα πλοῖα του· ἡ περιγραφὴ μου αὕτη ἔγινε σύμφωνα
 295 μὲ τὰς πληροφορίας μου καὶ τὴν προσωπικήν μου ἀν-
 τίληψιν ἀπὸ τοῦ στόλου τὴν ἐπίσκεψιν μὲ τὸν στόλον
 λοιπὸν αὐτὸν ἐὰν προκαλέσῃ κανεὶς ἐκ τῶν βαρβάρων
 σύγκρουσιν τῶν βαρβαρικῶν πλοίων, δὲν θὰ κατορ-
 θώσῃ νὰ γυρίσῃ σῶος εἰς τὴν πατρίδα του, δπως δύνα-
 300 μαι νὰ κρίνω ἀπὸ τὸ θέαμα, τὸ δποῖον μᾶς παρουσία-
 σεν ὁ στόλος ἐδῶ, ἀφ' ἐτέρου δὲ ἀπὸ τὰς πληροφορίας
 διὰ τὸν συγκεντρωμένον στόλον, τὰς ὅποιας ἔχω λάβει
 κατ' οἶκον καὶ τὰς ὅποιας ἐνθυμοῦμαι πολὺ καλά.

Α' ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

(Παρέρχεται ὁ Μενέλαος καὶ ὁ Γέρων προσπαθῶν γάποσπάση
 ἀπὸ τὰς χειρὰς τοῦ πρώτου τὴν ἐπιστολὴν.)

ΓΕΡ. Μενέλαε, κάμνεις ἔνα φοβερὸν πραξικόπημα, τὸ
 δποῖον δὲν ἐπρεπε νὰ κάμης.

ΜΕ. Χάσου ἀπ' ἐδῶ· εἰς τοὺς κυρίους σου πολὺ^{τόπος}
 ἀφωσιωμένος εἰσαι.

ΓΕΡ. Ἡ ὑβρίς, τὴν ὅποιαν ἔξεστόμισες εἰς βάρος μου, 305
εἶναι παράσημόν μου.

ΜΕ. Μοῦ φαίνεται πώς μαῦρα θὰ χύσῃς δάκρυα, ἐὰν
κάμης δσα δὲν πρέπει.

ΓΕΡ. Δὲν είχες τὸ δικαίωμα νὰ παραβιάσῃς τὴν ἐπι-
στολήν, τὴν ὅποιαν ἔγῳ ἔφερον.

ΜΕ. Ναι, ἀλλὰ καὶ σὺ δὲν είχες τὸ δικαίωμα τὴν
δυστυχίαν εἰς ὅλους τοὺς Ἑλληνας νὰ φέρῃς.

ΓΕΡ. Εἰς αὐτὰ τὰ λογοπαίγνια μὲ ἄλλους νὰ τὰ πα-
ραδείχης, τοὺς ὑπευθύνους τῆς ἐπιστολῆς· ἀλλὰ κάμε
μου τὴν χάριν καὶ ἀφησέ την αὐτὴν ἐδῶ.

ΜΕ. Ἀδύνατον νὰ τὴν ἀφήσω. 310

ΓΕΡ. Ἀλλὰ καὶ ἔγῳ δὲν θὰ σοῦ τὴν ἀφήσω.

ΜΕ. Τότε λοιπὸν ἀμέσως μὲ τὸ σκῆπτρόν μου θὰ
σοῦ γεμίσω αἷματα τὴν κεφαλήν σου.

ΓΕΡ. Ἀλλὰ τὸ ἡξεύρει ὅλος ὁ κόσμος, εἶναι τιμητι-
κὸν κανεὶς νὰ θυσιάζῃ τὴν ζωὴν χάριν τῶν κυρίων του.

ΜΕ. Ἀφησέ την· δοῦλος καὶ πολυλογία εἶναι ἀσυμ-
βίβαστα.

(Ο 'Αγαμέμνων παρέρχεται ἐκ τῆς σκηνῆς.)

ΓΕΡ. Κύριε, μᾶς κάμνει μεγάλο κακὸν ὁ κύριος ἀπ' 315
ἐδῶ· διότι, ἀφ' οὗ ἥρπασεν ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰς χεῖράς
μου διὰ τῆς βίας τὴν ἴδικήν σου, Ἀγαμέμνων, ἐπιστο-
λήν, δὲν θέλει ποσῶς νάκούῃ τί λέγει τὸ δίκαιον.

ΑΓΑ. Μπα! Τί θόρυβος τέλος πάντων εἶναι αὐτὸς
ἐδῶ ἐμπρὸς εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς μου καὶ ἀπρεπεῖς
φωναῖς;

ΜΕ. Ἐγὼ εἴμαι ὁ ἀρμοδιώτερος νὰ διμιλῶ καὶ ὅχι
αὐτὸς ἀπ' ἐδῶ.

ΑΓΑ. Ἀλλὰ σύ, Μενέλαε, διὰ τὶ διαπληκτίζεσαι μ' αὐ-
τὸν καὶ τὸν σύρεις διὰ τῆς βίας;

ΜΕ. Κοίταζε ἐμέ, διὰ νὰ χρησιμοποιήσω αὐτὸς 320
προοίμιον τῆς διμιλίας μου.

ΑΓΓΑ. Μήπως ἔφαντάσθης δι τὰ κλείσω ἐνώπιόν σου τοὺς ὁφθαλμούς μου ἀπὸ τρόμον, ἐν ᾧ είμαι υῖδς τοῦ ἀτρομήτου Ἀτρέως;

ΜΕ. Βλέπεις αὐτὴν ἐδῶ τὴν ἐπιστολήν, δοχεῖον κακοηθεστάτου περιεχομένου;

ΑΓΓΑ. Τὴν βλέπω καὶ πρωτίστως ἄφησέ την ἐλευθέραν ἀπὸ τὰς χεῖράς σου.

ΜΕ. "Οχι, πρὶν δεῖξω εἰς δλους τοὺς Δαναοὺς τί γράφει ἐδῶ μέσα.

325 **ΑΓΓΑ.** Ἀλήθεια λοιπὸν παρεβίασες τὴν σφραγίδα καὶ γνωρίζεις δ, τι δὲν πρέπει νὰ γνωρίζῃς;

ΜΕ. Ναί, τὴν ἥνοιξα, διὰ νὰ σκάσῃς ἀπὸ τὸ κακόν σου, καὶ ἔμαθα ὅλας τὰς βρωμερὰς μηχανορραφίας σου, δ, τι σὺ μυστικὰ ἔμαγείρευσες.

ΑΓΓΑ. Καὶ πῶς περιῆλθεν εἰς χεῖράς σου; Θεέ μου, πόση εἶναι ἡ ἀναισχυντία σου!

ΜΕ. Τὴν ἐπῆρα τὴν ὕδαν, ποὺ ἀνέμενα ἂν ἡ κόρη σου θὰ ἔλθῃ ἀπὸ τὰς Μυκήνας εἰς τὸ στρατόπεδον.

ΑΓΓΑ. Ἀλλὰ μὲ ποῖον δικαίωμα παραμονεύεις τὰ μέλη τῆς ἴδικῆς μου οἰκογενείας; αὐτὴ ἐδῶ ἡ πρᾶξις δὲν χαρακτηρίζει ἀναισχυντὸν ἄνθρωπον;

330 **ΜΕ.** Διότι αὐτὸς ἥθελα καὶ ἡ ἐπιθυμία μου αὐτὴ μοῦ ἔβαλλε ψύλλοντος εἰς ταύτια ἔπειτα δοῦλός σου δὲν είμαι.

ΑΓΓΑ. Δὲν εἶναι τρομερὸν αὐτὸς ἐδῶ; δὲν θὰ μὲ ἀφῆσουν ἥσυχον νὰ διευθύνω τὴν ἴδικήν μου οἰκογένειαν;

ΜΕ. "Οχι! διότι παντοῦ καὶ πάντοτε καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν δὲν πηγαίνεις μὲ τὸν ἵσιον δρόμον.

ΑΓΓΑ. Ὡραῖα καὶ χαριτωμένα τὰ ἔχεις εἰπεῖς ἡ σπουδασμένη γλῶσσα τῶν πονηρῶν κάμνει τὸν κόσμον νὰ τὴν σιγαίνεται.

ΜΕ. Ναί ἀλλὰ μυαλά, τὰ δποῖα γυρίζουν σὰν ἀνε-

μόμυλος, προκαλοῦν ζημίας καὶ χάνουν τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν φίλων.^γ Άλλὰ θέλω νὰ σὲ ξεσκεπάσω καὶ μήτε 335 σὺ ἀπὸ θυμὸν νὰ κλείσῃς τὰ αὐτιά σου εἰς τὴν ἀλήθειαν οὕτε ἔγῳ θὰ γίνω πολὺ ἐπιθετικός. Γνωρίζεις πόσον ἐταπεινώνεσθαι ἐνώπιον δλων, διε ἑζήτεις τὰς ψῆφους των διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀρχιστρατήγου τῶν Δαναῶν διὰ τὴν ἐκστρατείαν εἰς τὸ Ἰλιον, μὲ τὴν ὑποκρισίαν μὲν δτι τάχα δὲν τὸ ἐγύρευες, ἐν φατὰ βάθος ἔτρεχον δι' αὐτὸν τὰ σάλια σου, χαιρετίζων διαρκῶς διὰ χειραψίας καὶ ἔχων τὰς θύρας σου νύκτα καὶ ήμέραν 340 ἀνοικτὰς διὰ τοὺς θέλοντας ἐκ τῶν πολιτῶν νὰ σὲ ίδουν, καὶ σκορπίζων φιλοφρονήματα ἀνεξαιρέτως εἰς δλους, εἴτε τὰ ἥθελον εἴτε καὶ δὲν τὰ ἥθελον, καὶ μὲ τὴν πολιτικὴν αὐτὴν τῆς δημοκοπίας ἐπιζητῶν νὰ ἔξαγοράσῃς διὰ πλειοδοσίας ὡς ἐν δημοπρασίᾳ τὸ ἀντικείμενον τῆς φιλοδοξίας σου, τὸ μῆλον τῆς ἔριδος δλων τῶν ὑποψηφίων; Καὶ ἔπειτα, μόλις περιῆλθεν εἰς χειράς σου τὸ ἀξιώματα, ἀλλάξας τακτικὴν δὲν ἥσο πλέον εἰς τοὺς πρώην φίλους σου φίλος ὅπως προηγουμένως, διότι ἦτο ἀδύνατον νὰ σὲ πλησιάσῃ κανεὶς καὶ σπανίως ἐδέχεσθαι εἰς τὴν οἰκίαν σου. 'Άλλ' ἔνας εὐγενῆς ἀνὴρ δὲν 345 δικαιοῦται, δταν ἀνέλθῃ εἰς μεγάλα ἀξιώματα, νὰ μεταβάλλῃ τοὺς τρόπους, ἀλλὰ τότε κυρίως νὰ ἔξυπηρετῇ πιστότατα τοὺς φίλους, διότι τότε ὡς ισχύων ἔχει τὰ μέσα νὰ περιποιήται τὰ μέγιστα τοὺς φίλους του^Δ. Πρῶτον λοιπὸν σὲ ἔθιξα εἰς αὐτὰ τὰ σημεῖα, ὅπου πρῶτα εὔρον τὰ τρωτά σου.^γ Επειτα ἄμα ἥλθες εἰς τὴν Αὐλίδα 350 μὲ δλον τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν, ἐφάνης ἔκει ἐν μηδενικὸν καὶ τὰ ἔχανες ἀπὸ ἐν δλως τυχαῖον γεγονός, διότι δὲν εἶχες συνοδοὺς οὐρίους ἀνέμους, οἱ δὲ στρατηγοὶ τῶν Δαναῶν ἔξαπέλυσον δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τὰς διαταγὰς νάφήσουν τὰ πλοια ἐλεύθερα νὰ φεύγουν καὶ νὰ μὴ ματαιοπονοῦν παραμένοντα εἰς τὴν Αὐλίδα, πόσον

δὲ ἀξιοθόηντον ἦτο τὸ πρόσωπόν σου καὶ πῶς τὰ εἰχες
 355 χάσει ἀπὸ φόβου μήπως μὲ δῆλα σου τὰ χίλια πλοῖα δὲν
 κατορθώσῃς νὰ πλημμυρήσῃς τὴν πεδιάδα τοῦ Πριάμου
 μὲ τὸς λόγχας τῶν δοράτων σου. Καὶ ἐπεκαλεῖσο τὴν
 ἴδικήν μου συνδρομὴν λέγων: «Τί νὰ κάμω; ποίαν διέ-
 οδον νὰ εῦρω μέσα εἰς τὸ ἀδιέξοδον, διὰ νὰ μὴ χάσω-
 μεν τὴν ἀρχιστρατηγίαν καὶ λαμπρὰν δόξαν μὲ αὐτήν;
 Καὶ κατόπιν, ὅταν ὁ Κάχλας παρατηρῶν τὰ θύματα
 εἴπε νὰ θυσιάσῃς τὴν ἴδικήν σου κόρην εἰς τὴν Ἀρτε-
 μίν καὶ δι τότε οἱ Δαναοὶ θὰ δυνηθοῦν νάποπλεύσουν,
 360 μὲ μίαν ἐνδόμυχον χαρᾶν ὑπερσχέθης δι τε εὐχαρίστως θὰ
 θυσιάσῃς τὴν κόρην σου καὶ στέλλεις τὴν ἐπιστολὴν
 αὐθόρμητος, ὅχι πιεσθεὶς, μὴ τολμήσῃς νὰ διμιλήσῃς περὶ
 βίας, εἰς τὴν σύζυγόν σου νὰ ἀποστείλῃ τὴν κόρην σου
 ἐδῶ μὲ τὴν πρόφασιν δι τάχα θὰ νυμφευθῇ τὸν Ἀχιλ-
 λέα. Καὶ διμως ἔπειτα ἀναθεωρήσας τὴν πρώτην σου
 σκέψιν ἔχεις συλληφθῆ ἐπ' αὐτοφάρῳ δι τε ἔγραψες ἄλλο
 γράμμα μὲ τὴν δικαιολογίαν τάχα δι τε δὲν ἔννοεις πλέον
 νὰ γίνῃς φονεὺς τῆς θυγατρός σου, ναί, μάλιστα. Ἐδῶ
 365 εἶναι μάρτυς, χωρὶς νὰ ἀλλάξῃ, ὁ οὐρανός, ὁ δρόιος
 ἥκουσεν αὐτὰς ἐδῶ τὰς ὑποσχέσεις σου ἀπὸ τὸ στόμα
 σου. Ἀμέτρητοι δέ, καὶ τοῦτο εἶναι πασίγνωστον, ἔχουν
 πάθει δι τὴν πολιτικήν ἐπιδιώκοντες ἀξιώματα
 ὑποβάλλονται εἰς πολλοὺς κόπους καὶ θυσίας, ἀλλ' εἰς τὸ
 τέλος ἀποσύρονται ἀξιοθόηντοι, ἀφ' ἐνδὸς μὲν ἀπὸ μω-
 ρῶν καὶ ἀδικον κρίσιν τῶν συμπολιτῶν των, ἀφ' ἐτέρου
 δὲ ἀπὸ δικαίαν κατάκρισιν τῶν συμπολιτῶν των ἐξ ἴδιας
 370 ὑπαιτιότητος, ἔπειδὴ ἔχουν δειχθῆ ὅντως ἀνίκανοι νὰ
 προστατεύσουν τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος των. Ἔγὼ
 τούλαχιστον κλαίω πρωτίστως τὴν δυστυχισμένην Ἐλ-
 λάδα, διότι, ἐν ᾧ θέλει νὰ κάμη κάτι σαβαρόν, θὰ ἀνε-
 χθῇ ἐξ αἰτίας σοῦ καὶ τῆς ἴδικῆς σου κόρης νὰ γίνῃ δι-
 περίγελως τῶν βαρβάρων τῶν οὐτιδανῶν. Ὁθεν νὰ μὴ

μὲν ἀξιώση δὲ θεὸς νὰ ἐκλέξει διὰ τῆς ψήφου μου ἔνα ὄρ-
χοντα τῆς πατρόλογος μου ἢ στρατηγόν, διότι εἶναι εὐγε-
νῆς τὴν καταγωγήν· διότι νοῦν πρέπει νὰ ἔχῃ ὁ στρατη-
γός· καθόσον εἶναι δυνατὸν πᾶς τις νὰ γίνῃ ἄρχων πό- 375
λεως, ἀρκεῖ μόνον νὰ ἔχῃ νοῦν.

χο. Εἶναι φοβερὸν πρᾶγμα νὰ λογομαχοῦν ἀδελφοί,
ὅταν καμπίλαν φορῶν ἐπέλθῃ μεταξύ των διάστασις.

ΑΓΡ. Θέλω νὰ σοῦ εἴπω πικρὰ λόγια, ἀλλὰ διὰ τὸ
καλόν σου, σύντομα, ὅχι μὲ πολὺ σηκωμένην τὴν μύτην
μου μέχρι τοῦ βαθμοῦ νὰ χρησιμοποιήσω ἀναιδεῖς λέ-
ξεις, ἀλλὰ μὲ δλεγγην μετριοπάθειαν, ἔχων ὑπ' ὅψει μου
διτὶ εἰσαι ἀδελφός μου· διότι καλοπροσαίρετος ἀνθρωπος 380
συνήθως δὲν εἶναι ἀναιδής. Εἰπέ μου, διὰ τί δουθουνί-
ζεις τρομερὰ μὲ τὰ μάτια κατακόκνινα; ποῖος σοῦ ἔχει
κάμει κακόν; τί σοῦ λείπει; ή καρδία σου ζητεῖ τιμίαν
γυναικα; μοῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ σοῦ τὴν δώσω· διότι
ἔδειχθης ἀνίκανος κύριος ἐκείνης, τὴν δποίαν ἀπέκτησες.
Ἐπειτά διὰ τὰς ἴδιας σου ἀμαρτίας νὰ τιμωρηθῶ ἐγώ,
ό δποιος δὲν ἔπταισα; ή σὲ πειράζει ἡ φιλοδοξία ἢ ἴδική
μου; ή μήπως θέλεις νὰ ἔχῃς εἰς τὴν ἀγκάλην σου ὥραιαν 385
γυναικα ἀδιαφορῶν διὰ τὴν φρόνησίν της καὶ διὰ τὰ
ἡθικὰ στολίσματά της; χυδαῖαι ἡδοναὶ χαρακτηρίζουν
πρόστυχον ἀνδρα. Ἐάν δὲ ἐγώ, λαβὼν προηγούμενως
μίαν ἀνόητον ἀπόφασιν διώρθωσα αὐτὴν μὲ νεωτέραν
δρυὴν σκέψιν, είμαι δι' αὐτὸν τρελλός; ἀντιθέτως σὺ εἴ-
σαι τρελλός, διότι, ἐν ᾧ ἔχασες ἀπίστον σύντροφον, θέ- 390
λεις νὰ τὴν πάρῃς πάλιν, διότι δὲ θεὸς σοῦ τὰ φέρει ὅλα
βιοικά. Οἱ μωροί, οἱ διψασμένοι διὰ γάμου μνηστῆρες
ξδωκαν τὸν Τυνδάρειον δρόκον. Ἡ δὲ προσωπικὴ ἑκάστου
ἔλπις διτὶ αὐτὸς θὰ προτιμήθῃ εἶναι κατὰ τὴν γνώμην μου
τοὐλάχιστον θεά, καὶ αὐτὴ μᾶλλον ἐπραγματοποίησε τὸν
δρόκον παρὰ σὺ καὶ τὰ ἴδικά σου μέσα. Αὐτοὺς λοιπὸν
τώρα παῖρνε καὶ ἐκστράτευε· εἶναι δὲ πρόδυμοι εἰς τοῦτο
Δ. Ν. Γουνᾶ.—Εὐριπίδου Ἰφιγένεια ἐν Αὐλίδι. Ἐκδ. Α' 6

μὲ τὰ μωρὰ μυαλά, ποὺ ἔχουν· διότι βέβαια τὸ θεῖον μὲ τὰ ἐμπόδια, ποὺ φέρει, δὲν εἶναι μωρόν, ἀλλ' εἶναι εἰς
 395 θέσιν νὰ κρίνῃ ἐὰν εἶναι ὑποχρεωτικοὶ δρκοί, οἱ δοποῖοι συνωμολογήθησαν ἀπὸ κακόβουλον ὑστεροβουλίαν καὶ ἐπεβλήθησαν διὰ τῆς βίας. Ἀλλ' ἐγὼ δὲν θὰ φονεύσω τὰ ἰδιαί μου παιδιά· καὶ δὲν ἔννοω σὺ μὲν νὰ τακτοποιήσῃς θαυμάσια τὰ προσωπικά σου ζητήματα παρὰ πᾶσαν φωνὴν τοῦ δικαίου, τιμωρῶν κακοηθεστάτην σύζυγον, ἐγὼ δὲ νὰ λυώνω εἰς τὰ δάκρυα νύκτα καὶ ήμέραν μεταχειριζόμενος τὰ ἰδιαί μου σπλάγχνα μὲ τρόπον κακοῦργον καὶ ἀσεβῆ. Αὐτὰ εἰχον νὰ σοῦ εἴπω, σύντομα καὶ καθαρὰ καὶ ἀπλά· ἐὰν δὲ δὲν θέλεις νὰ λογικεύεσαι, ἐγὼ θὰ τακτοποιήσω εὕμορφα τὰς προσωπικάς μου ὑποθέσεις.

ΧΟ. Αὐτὰ ἐδῶ πάλιν τὰ λόγια εἶναι ἀντίθετα ἀπὸ δοσα προηγουμένως ἐλέχθησαν· ἀλλ' εἶναι ὡραιῶν αὐτό, ποὺ ὑποστηρίζουν, νὰ πογῆ κανεὶς διὰ τὰ τέκνα του.

ΜΕ. Συμφορά μου, δὲν εἶχα λοιπὸν δυστυχής φίλους.
ΑΓΓΑ. "Ἐχεις, ἐὰν δὲν θέλεις νὰ ἀφανίσῃς δοσους ἔχεις.

ΜΕ. Ἀλλ' εἰς ποίαν ἄλλην εὔκαιρίαν θὰ μου δείξῃς δτι είσαι ἀδελφός μου;

ΑΓΓΑ. "Ἐχω τὴν καλὴν διάθεσιν νὰ συμμερίζωμαι τὰς γνωστικάς σου σκέψεις, ἀλλ' ὅχι τὰς μωρίας σου.

ΜΕ. Καθηκον τῶν φίλων εἶναι νὰ συμμερίζωνται τὸν πόνον τῶν φίλων.

ΑΓΓΑ. Νὰ ζητῇς τὴν συνδρομήν μου, δταν πρόκειται νὰ μου κάμνης καλόν, ἀλλ' ὅχι δταν πρόκειται νὰ μὲ πικράνῃς.

ΜΕ. Δὲν είσαι λοιπὸν διατεθειμένος νὰ ὑποστῆς αὐτὴν ἐδῶ τὴν θυσίαν μαζὶ μὲ τὰς θυσίας, ποὺ ὑφίσταται ὀλόκληρος ἡ Ἐλλάς;

ΑΓΓΑ. Ἀλλ' ἡ Ἐλλάς, δπως καὶ σύ, ἀνοηταίνει ἀπὸ κάποιαν θεομηνίαν.

ΜΕ. Λοιπὸν μετὰ τὴν προδοσίαν τοῦ ἀδελφοῦ σου κάθισε τώρα καὶ καμάρωνε τὴν ἀρχιστρατηγίαν σου. Ἐγὼ δῆμος θὰ καταφύγω εἰς τίποτε ἄλλα μέσα καὶ θὰ ἀναζητήσω ἄλλους φίλους.

ΑΓΓ. (Παρέρχεται ἐν σπουδῇ φαιδρὸς διὰ τῆς ἀριστερᾶς παρόδου.) Ἀρχιστράτηγε τῶν Πανελλήνων, Ἀγαμέμνων, ἔχω 415 ἔλθει συνοδεύων ἐδῶ πρὸς χάριν σου τὴν κόρην σου Ἰφιγένειαν, δπως τὴν ώνόμαζες εἰς τὰ ἀνάκτορα. Τὴν συνοδεύει δὲ ἡ μητέρα της, ἡ Κλυταιμήστρα ἡ ἴδική σου, καὶ ὁ υἱός σου Ὁρέστης καὶ φυσικὰ δὲν εἶναι δυνατὸν παρά, ἂμα τὰς ἵδης, νὰ αισθανθῆς μεγάλην χαράν, ἐπειδὴ πολὺν καιρὸν ἀπουσιάζεις ἀπὸ τὰ ἀνάκτορά σου! Ἄλλ' 420 ἐπειδὴ ἐβιάζοντο νὰ διατρέξουν μεγάλον δρόμον, διὸ αὐτὸ τώρα κουρασμέναι δροσίζουν τὰ γυναικεῖα πόδια των πλησίον πηγῆς μὲ κρυστάλλινα νερά, καθὼς καὶ τάλογά των ἀλλ' αὐτὰ ἔπειτα τὰ ἀπελύσαμεν εἰς χλοερὰ λιβάδια, διὰ νὰ φάγουν χλόην. Ἐγὼ δῆμος ἔχω 425 ἔλθει ὡς πρωτοπορία, διὰ νὰ λάβῃς καιρὸν νὰ ἑτοιμάσῃς τὴν ὑποδοχήν· διότι διὰ στρατὸς ἔχει μάθει τὸν ἔρχομόν της κόρης σου, καθόσον ἡ φήμη πτερωτὴ διέσχισε τὰς τάξεις του. Ὅλα δὲ τὰ πλήθη τρέχουν νὰ ἴδουν τὴν κόρην σου· διότι οἱ μεγάλοι μεγάλοι εἰς τὰ μάτια ὅλου τοῦ τοῦ κόσμου ἔχουν αἴγλην καὶ συγκεντρώνουν τὰ βλέμματα δλων ἐπάνω των. Λέγουν δὲ ἀναμεταξύ των: «Κάτι 430 γάμος μυρίζει ἦ τί νὰ συμβαίνῃ; ἢ μήπως ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων πονέσας τὴν θυγατέρα του ἔστειλε καὶ τὴν ἔφερε;» Ἀπὸ ἄλλους δῆμος θὰ ἥκουνες τὰ ἔξῆς: «Ποὶν γίνῃ ὁ γάμος φέρουν τὴν κόρην διὰ τοὺς ἀρραβώνας εἰς τὸ ιερὸν τῆς Ἀρτέμιδος, τῆς θεᾶς τῆς Αὔλιδος. Ποῖος τάχα θὰ εἶναι ὁ γαμβρός?» Ἄλλ' ἐμπρός, ἑτοιμαζε πρῶτα 435 τὰ κάνιστρα τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν τελετὴν τοῦ γάμου, φορέσατε καὶ οἱ δύο στεφάνια εἰς τὴν κεφαλήν, καὶ σύ, βασιλεῦ Μενέλαε, ἑτοιμάζε τὰς ἕορτὰς τοῦ γάμου καὶ

μέσα εἰς τὴν σκηνὴν ἃς λαλήσουν τὰ καλάμια καὶ ἃς
ἀρχίσουν τὰ χοροπηδήματα· διότι ή σημερινὴ ημέρα ἔχει
φέρει τῆς Λαμπρῆς τὸ φῶς εἰς τὴν παρθένον.

- 440   ΑΓΡΑ. Καλά, καλά, σὲ ἡκουσσα, ἀλλὰ πήγαινε μέσα.
 (ὅτι Ἀγγελος εἰσέρχεται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ βασιλέως), τὰ δὲ
 ἄλλα θὰ τελειώσουν καλά μὲ τὸν δρόμον, ποὺ ἔχει πά-
 ρει τὸ διζικόν των. Συμφορά μου, τί νὰ εἴπω διαστύ-
 χῆς, ἀπὸ ποῦ νὰ ἀρχίσω; εἰς τί παγίδας μὲ ἔχει τυλιξει
 445 σκληρὰ μοῖρα! κακὸς δαίμων μοῦ ἔσκαψε λύκον, φυ-
 σικὰ πολὺ πονηρότερος ἀπὸ τὰ ίδια μου τεχνάσματα.
 [Αχ, πόσον πολύτιμον πρᾶγμα εἶναι οὗ τάπεινη κατα-
 γωγή! Διότι οἱ μικροὶ ευκόλοι εἶναι καὶ νὰ κλαύσουν
 καὶ νὰ εἴπουν δλον των τὸν πόνον. Αλλὰ διὰ τὸν εὐ-
 γενῆ εἰς τὴν καταγωγὴν δλα αὐτὰ εἶναι ἀσυμβίβαστα
 450 πρὸς τὴν κοινωνικὴν του θέσιν. Καὶ ἐν φ σημαίαν τῆς
 ζωῆς μας προβάλλομεν τὸ ψυχος τῆς θέσεως μας, ἀφ
 ἐτέρου εἰμεδα δοῦλοι τοῦ πληθους. Π.χ. ἐγὼ ἀπὸ τὸ ἔνα
 μέρος ἐντρέπομαι νὰ χύσω δάκρυ, ἀλλ' ἀπὸ τὸ ἄλλο
 μέρος πάλιν ἐντρέπομαι δυστυχῆς νὰ μη κλαύσω, ἐν
 φ ἔχω καταντῆσει εἰς τὴν μεγίστην δυστυχίαν. Πολὺ¹
 καλέ, ἀνσίγω τὸ στύμα μού· ἀλλὰ τί νὰ εἴπω πρὸς τὴν
 455 γυναικά μου; πῶς νὰ τὴν δεχθῶ; μὲ τί βλέμμα νὰ συν-
 αντήσω τὸ ίδικόν της; διότι ἔκτος τῶν ἄλλων κακῶν,
 ποὺ μὲ εὔρον, μὲ ἀπετελείωσε καὶ μὲ τὸν ἀπόδοσκλητὸν
 ἔρχομόν της. Καὶ εἶναι τελείως δικαιολόγημένη μὲ αὐτό,
 ποὺ ἔκαιμε, νὰ συνοδεύσῃ τὴν θυγατέρα της διὰ νὰ τὴν
 ὑπανδρεύσῃ καὶ νὰ δώσῃ τὴν πολυαγαπημένην της κόρην,
 ἀλλ' εἰς δλα αὐτὰ ἔδω θὰ εὔρῃ δλον μου τὸν κακοήθη
 460 δόλον. Πρὸς δὲ τὴν δυστυχισμένην παρθένον—ἄλλα τί
 παρθενολογῶ; ο "Αιδης, δπως φαίνεται, ταχέως θὰ τὴν
 νυμφευθῇ—πόσον βαθείαν συμπάθειαν ἔσθάνθην! Διότι
 νομίζω δτι θὰ μοῦ ἀπευθύνῃ τὴν ἀκόλουθον ἵκεσιαν:
 «Πατέρα μου, θὰ μὲ φονεύσῃς; τοιούτον γάμον νὰ κάμης

καὶ σὺ καὶ οἱ φίλοι σου». Ὁ δὲ Ὁρέστης παριστάμενος 465 εἰς τὴν σκηνὴν διπλὰ μου θὰ φωνάξῃ δυνατὰ χωρὶς νὰ ἔγγονη τί λέγει, διότι ἀκόμη εἶναι μικρός, τὰ δποῖα ὅμως η συνείδησις μου θὰ ἀγτιλαμβάνεται καλά. Ἀγ συμφορά μου, πῶς μ' ἐσκότωσεν ὁ Πάρις ὁ νίδες τοῦ Πειάδου, ὁ δράστης ὅλης αὐτῆς ἐδῶ τῆς τραγῳδίας, διὰ τοῦ γάμου του μὲ τὴν Ἐλένην!

χο. Καὶ ἐγὼ ἡσθάνθην βαθεῖαν συμπάθειαγ, δπως ἔχουν τὴν ὑποχρέωσιν ἔνειαι γυναικες νὰ χύνουν πικρὰ 470 δάκρυα δι' ἀτύχημα τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας.

ΜΕ. Ἀδελφέ μου, δός μου νὰ πιάσω τὴν δεξιάν σου.

ΑΓΓΑ. Ἰδού, σοῦ τὴν δίδω διότι ή Ιδική σου γνώμη ἔγινεν, ἐν ᾧ ἐγὼ εἶμαι δυστυχής.

ΜΕ. Ὁσκίζομαι εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Πέλοπος, ὁ δποῖος ὑπῆρξεν ὁ πατὴρ τοῦ Ιδικοῦ μου καὶ τοῦ Ιδικοῦ σου πατρός, καὶ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ πατρός μας Ἀτρέως, 475 δτι ἐξ ἀπαντος θὰ σοῦ εἴπω εἰλικρινῶς δ, τι ἔχω μέσα εἰς τὴν καρδίαν μου, καὶ τίποτε τὸ ἐπίπλαστον παρὰ μόνον δσα αισθάνομαι μέσα εἰς τὴν ψυχήν μου. Ἐγώ, μόλις σὲ εἶδα νὰ χύνης δάκρυα ἀπὸ τοὺς δφθαλμούς σου, ἡσθάνθην συμπάθειαν καὶ ἔχυσα καὶ ἐγὼ δάκρυα ἀπὸ τὸν πόνον μου διὰ σὲ καὶ ἀνακαλῶ τὰ παλαιά μου λόγια, χωρὶς νὰ είμαι σκληρός ἀπέιναντί σου συμφωνῶ δὲ 480 τώρα ἀπολύτως μαζί σου. Καὶ σὲ συμβουλεύω μήτε νὰ φονεύσῃς τὸ τέκνον σου μήτε νὰ προτιμήσῃς τὸ Ιδικόν μου συμφέρον ἀντὶ τοῦ Ιδικοῦ σου. Διότι δὲν εἶναι δίκαιον σὺ μὲν νὰ ἔχης θρήνους, ἐγὼ δὲ καράν, καὶ οἱ μὲν Ιδικοὶ σου νὰ ἀποθνήσκουν, οἱ δὲ Ιδικοὶ μου νὰ ζοῦν, Διότι τί θὰ κερδίσω μὲ τοῦτο; διότι, ἂν ἔχω δίψαν διὰ 485 γάμου, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λάβω ἄλλην ἐκλεκτὴν γυναῖκα; Ἄλλὰ θυσιάζων τὸν ἀδελφόν μου, ποὺ δὲν ἔπρεπε ποσῶς νὰ τὸ κάμω, νὰ προτιμήσω τὴν Ἐλένην, ἀντὶ τοῦ μάνγα τὴν χολήν; ἦμην ἀγόητος τότε καὶ ἀπει-

ὅς νέος, ἔως ὅτου ἡνοίξα τοὺς ὄφθαλμούς μου καὶ εἰδε
 490 τὰ πράγματα ἐκ τοῦ σύνεγγυς καὶ τότε ἀντελήφθην τὸ
 σῆμαίνει νὰ σκοτώνῃ κανεὶς τὰ παιδιά του. Ἀλλὰ πρὸ^{τι}
 πάντων, ἔχων ὑπὸψει μου τὴν συγγένειαν, ἡσθάνθην
 συμπάθειαν διὰ τὴν δυστυχισμένην κόρην, διότι πρόκει-
 ται νὰ θυσιασθῇ ἐξ αἰτίας τῶν ιδικῶν μου γάμων. Ἀλλὰ
 495 τί σχέσιν ἔχει ἡ ιδική σου κόρη μὲ τὴν Ἐλένην; Ἄσ
 διαλυθῇ δ στρατὸς ἀπὸ τὴν Αὐλίδα καὶ ἂς ὑπάγῃ εἰς
 τὴν εὐχήν τοῦ θεοῦ. Ἀλλὰ σύ, ἀδελφέ μου, παῦσε νὰ
 κλαίης καὶ νὰ παρασύρῃς καὶ ἔμε εἰς δάκρυα. Ἐὰν δὲ
 δικαιοῦσαι νὰ ἐνδιαφέρεσαι διὰ τὴν μαντείαν τὴν σχετι-
 κήν μὲ τὴν ιδικήν σου κόρην, ἐγὼ ἂς μὴ δικαιοῦμαι· τὰ
 500 ιδικά μου δικαιώματα ἐκχωρῶ εἰς σέ. — Ἀλλά, θὰ μοῦ εἴ-
 πετε, ἐν ᾧ ἥρχισα ἀπὸ πύρινα λόγια, τώρα ἥλλαξα τα-
 κτικήν. Ἀλλὰ τὸ πάθημά μου εἶναι φυσικόν ἥλλαξα
 505 στάσιν ἀπὸ ἀγάπην πρὸς τὸν ἀδελφόν μου. Μία τοιαύτη
 τακτική, δπως αὐτή, τὴν δποίαν τώρα ἀκολουθῶ, νὰ
 χρησιμοποιῇ κανεὶς τὸ φρονιμώτερον κατὰ τὰς περιστά-
 σεις, χαρακτηρίζει ὅχι ἀνόητον ἀνθρωπον.

ΧΟ. Αὐτά, τὰ δποῖα εἴπεις, εἶναι λόγια ίπποτικῆς
 510 ψυχῆς καὶ ἀντάξια τοῦ Ταντάλου τοῦ υἱοῦ τοῦ Διός· δὲν
 ἐντοπιάζεις τοὺς προγόνους σου.

ΑΓΓΑ. Εὔγε, Μενέλαε, διότι παρὰ τὰς προσδοκίας μου
 ἐστήριξες τὰ ἐπιχειρήματά σου εἰς βάσεις λογικᾶς καὶ
 ἀνταξίας σου. Αἴ ἀδελφικὰ σχέσεις διαταράσσονται εἴτε
 δι’ ἐρωτικούς λόγους εἴτε ἀπὸ πλεονεξίαν κατὰ τὴν
 515 διανομὴν οἰκογενειακῆς κληρονομίας. Σιγαίνομαι τοιαύ-
 την συγγένειαν, ή δποια ποτίζει τοὺς ἀδελφούς ἀμοι-
 βαίως φαρμάκια. Ἀλλὰ δυστυχῶς ἔχομεν περιέλθει εἰς
 τὴν σιδηρᾶν ἀνάγκην νὰ δώσωμεν τέλος εἰς τὴν αἵμο-
 τηρὰν σφαγὴν τῆς κόρης μου.

ΜΕ. Πῶς; καὶ ποῖος θὰ σὲ ἀναγκάσῃ νὰ φονεύσῃς
 τὴν κόρην σου, ἐπὶ τῆς δποίας σὺ μόνος ἔχεις δικαιώματα;

ΑΓΡ. Τὸ σύνολον τοῦ στρατοῦ τῶν Ἀχαιῶν.

ΜΕ. Ὁχι, ἀρκεῖ νὰ τὴν ἀποστείλῃς δόπισω εἰς τὰς 515 Μυκῆνας.

ΑΓΡ. Πιθανὸν νὰ μὴ ἀντιληφθοῦν τὴν πρᾶξιν μου αὐτήν· ἀλλὰ θὰ ἀντιληφθοῦν τὸ ἄλλο.

ΜΕ. Ποιὸν; ἀσφαλῶς δὲν πρέπει νὰ φοβήσαι πολὺ τὸν συρρετόν.

ΑΓΡ. Ὁ Κάλχας θάνατοινώσῃ τὴν μαντείαν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν.

ΜΕ. Ὁχι, ἐὰν προηγουμένως φονευθῇ· τοῦτο δὲ εἶναι εὔκολον.

ΑΓΓ. Ὄλη ἡ σπόρα τῶν μάντεων εἶναι μία πληγὴ 520 φιλόδοξος.

ΜΕ. Καὶ ἡ παρουσία τῶν οὕτε ἀχρηστὸς εἶναι, ἀλλ’ οὕτε καὶ χρήσιμος.

ΑΓΡ. Ἀλλὰ δὲν φοβεῖσαι ἔκεινο, τὸ δόποιον τώρα μοῦ ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν;

ΜΕ. Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ μάντεύσω πρᾶγμα, ἐὰν δὲν μοῦ τὸ εἶπης σύ;

ΑΓΡ. Ὁ Σισυφόσπορος γνωρίζει ὅλην αὐτὴν ἑδῶ τὴν ιστορίαν.

ΜΕ. Ἀδύνατον δὲ Ὁδυσσεὺς νὰ βλάψῃ σὲ καὶ ἐμέ. 525

ΑΓΡ. Φορεῖ παντὸς εἴδους προσωπεῖα καὶ πηγαίνει πάντοτε μὲ τὸ μέρος τοῦ λαοῦ.

ΜΕ. Βεβαίως ἔχει τὸ ἐλάττωμα τῆς φιλοδοξίας, ἐνα φοβερὸν ἐλάττωμα.

ΑΓΡ. Φαντάσου λοιπὸν νὰ σηκωθῇ νὰ λάβῃ τὸν λόγον ἐνώπιον τῶν Ἀργείων καὶ νάνακοινώσῃ τὴν μαντείαν, τὴν δοπίαν ἑδωκεν δὲ Κάλχας ὃς ἐξηγήτης τῆς θελήσεως τῶν θεῶν, καὶ δτι ἐγώ, ἐνῷ πρῶτα 530 ἔταξα δτι θὰ δώσω θῦμα εἰς τὴν Ἀρτεμιν, ἔπειτα ἀμετῶ τὸν λόγον μου αὐτὸς λοιπὸν μὲ τὴν συναπαστικὴν ὁρτορικὴν του ἀφ’ οὗ πάρη μαζεῖ του τὸν

σιρατόν, θὰ ἔξεγειρῃ τοὺς Ἀργείους νὰ σφάξουν τὴν
 κόρην μου, ἀφ' οὗ προηγουμένως σκοτώσουν σὲ καὶ
 ἐμέ· καὶ ἀν ἀκόμη κατορθώσω νὰ σωθῶ εἰς τὸ Ἀργος;
 535 ἀφ' οὗ ἔλθουν ἔκει, θὰ μὲ περιαρπάξουν μὲ αὐτὰ τὰ
 Κυκλώπεια τείχη καὶ δὲν θὰ ἀφήσουν λίθον ἐπὶ λίθου.
 Αὐτὰ εἶναι τὰ βάσανα, τὰ δοποῖα μὲ εὔρον· ὅχι καῦμένος
 ἔγω, εἰς ποῖον ἀδιέξοδον μὲ ἔχουν φέρει σύμμερον οἱ θεοί
 μὲ αὐτὰς τὰς ἴστορίας! Ἀλλὰ μίαν χάριν, Μενέλαε, σὲ
 παρακαλῶ νὰ μοῦ κάμης, νὰ προσέξῃς, δταν γυρίσῃς τὸ
 540 στρατόπεδον, πῶς νὰ μὴ μάθῃ ή Κλυταιμήστρα αὐτὰ
 ἔδω, πρὶν ἔγῳ λάβω εἰς χειράς μου τὴν κόρην μου καὶ
 τὴν παραδώσω εἰς τὸν Ἀιδην, διὰ νὰ περνῶ τὴν δυσ-
 τυχίαν μου μὲ ἐλάχιστα δάκρυα. Καὶ σεῖς, ξέναι, προσέ-
 χετε νὰ μὴ εἴπετε τίποτε.

ΑΥΞΤΑΣΙΜΟΝ

Στρ. α'. Εἶναι καλότυχοι ἔκεινοι, οἱ δποῖοι τηροῦν
 τὸ μέτρον εἰς τὰς ἀφροδισίους ἀπολαύσεις των καὶ εἰς
 545 τὰ θέλγητρα τῆς κλίνης ἀκολουθοῦν μίαν μετρημένην
 ἐγκράτειαν, χωρὶς τῆς ψυχῆς των ἡ γαλήνη νὰ ταραχθῇ
 ἀπὸ τὴν τρικυμίαν τῶν παθῶν, διότι ἀκριβῶς εἰς τὸ ζή-
 τημα αὐτὸ ἔδω ὁ χρυσομάλλης Ἐρως τεντώνει κατ' ἀρέ-
 550 σκειάν του δύο εἴδη ἐρωτικῶν βελῶν, τὸ μὲν ἔνα δι'
 εὐτυχισμένην συζυγικὴν ζωήν, τὸ δὲ ἄλλο δι' ἀνεμοζά-
 λην τῆς ζωῆς. Ωραιοτάτη Ἀφροδίτη, ἀπαγορεύω εἰς τὰ
 τελευταῖα ταῦτα τὴν εἴσοδον εἰς τὸν συζυγικὸν μου θά-
 555 λαμον. Εἴμε δὲ ἡ θεὰ νὰ μοῦ δώσῃ μετρημένα θέλγη-
 τρα καὶ οἱ ἐρωτέες μου νὰ εἶναι σύμμετροι καὶ νόμιμοι
 καὶ νὰ ἔχω μὲν τὰς ἀφροδισίους ἀπολαύσεις μου, ἀλλὰ
 μαρρὰν ἀπὸ τὰς καταχρήσεις.

Αγτ. α'. Καὶ εἶναι μὲν διάφοροι αἱ φύσεις τῶν ἀν-
 560 θρώπων καὶ διάφοροι οἱ χαρακτῆρες· ἀλλ' ἡ ἀρετὴ καὶ

τὸ ἥθος τὸ καθ' ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως χρηστὸν είναι ἐν καὶ τὸ αὐτό, λάμπον πάντοτε ὡς ἀδάμας· καὶ εἰς τὴν ἀπόκτησιν τοῦ χρηστοῦ τούτου ἥθους καὶ τῆς ἀρετῆς σύντελει μεγάλως ἡ ἀγωγὴ τῆς ἐκπαιδεύσεως· διότι ἡ μόρφωσις αὕτη καὶ τὸν ἀμαῖβαῖον ἥθυκὸν σεβασμὸν παλλιεργεῖ καὶ μεταδίδει εἰς ἡμᾶς τὸ ἔξαιρετικὸν χάριτον νὰ διακρίνωμεν ἐν συνεδήσει τὸ καυτῆκον, καὶ τότε 565 ἡ ποιηὴ περὶ ἡμῶν γνώμη πρόσποριζει εἰς τὴν ζωήν μας αιώνιαν δόξαν. Ἐχει πολὺ μεγάλην σημασίαν νὰ ἐπιδιώκωμεν τὸ ἴδανικὸν τῆς ἀρετῆς, τὸ δόποιον διὰ μὲν τὰς γυναῖκας σύνισταται εἰς τὴν πιστήν τήρησιν τῶν συζυγικῶν καθηκόγυτων εἰς τὸ σκότος τοῦ συζυγικοῦ θαλάττηος· 570 μου διὰ δὲ τοὺς ἄνδρας εἰς τὸ νὰ ἐπιδιώκουν τὰ ψυχικὰ ἔκεινα χαρίσματα, τὰ δποῖα δημιουργοῦν τὴν ἥθυκην εὔκοσμιαν, διότιαντά, ἐὰν είναι φυτευμέγα μέσα εἰς τὰ στήθη τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τῶν ἀνθρώπων, προάγουν τὸ μεγαλεῖον τῶν πόλεων.

Ἐπ. Μᾶς ἥλθει, Πάρι, ἀπὸ ἔκει, δπου σύ, ναὶ, ἐμεγάλωσες ὡς βουκόλος βόσκων τὰς ἀγελάδας ἐπὶ τῆς Ἱδης 575 παιζων μὲ τὰ σόυραύλια σὸν βαρβαρικὰ κομμάτια, μιμούμενος μὲ τὴν φλογέραν τὸν Ὁλυμπὸν, δ δόποιος ἔπαιξε μὲ τὰ Φρούγικὰ καλάμια τὸν. Αἱ ἀγελάδες δὲ μὲ τοὺς ὥραίους μαστοὺς ἐτρέφοντο ἔκει, δπου ἡ κοίσις τῶν 580 θεαίνων σὲ ἐτρέλλανε, διότι ποῦ ἔδικε τὸ φύσημα διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ σὲ ἔφερεν ἐμπρός ἀπὸ τὰ ἐλεφαντοστοιλισμένα ἀνάκτορα, δπου ἐνέπνευσες τὸν ἔρωτα μέσα εἰς 585 τοὺς ὄφθαλμοὺς τῆς Ἐλέγης τὴν στιγμὴν ποὺ σὲ ἐκοταζε κατάμματα, ἐν ῧ συχγρόνως καὶ σὺ ἐδοκίμασες τὴν λαχτάραν τοῦ ἔρωτος. Συνεπάλι τοῦ ειδυλλίου τούτου ἡ μία ἔρις ἐπιφέρει νέαν ἔριν, τὸν πόλεμον τῆς Ἑλλάδος κατὰ τῆς Τρωικῆς ἀκροπόλεως μὲ πεζιὰς καὶ ναυτικὰς δυνάμεις. (Παρέρχεται ἡ Κλυταιμήστρα μετὰ τῆς Ἰφιγενείας καὶ Ὁρέστου, ἐποχομιένη ἀμάξης καὶ σύνοδευομένη ὑπὸ βασιλ., συνοδείας.)

590 νάς Στρ. β'. Ἰδέ! Ἰδέ! αἱ εὔτυχιαι τῶν τρανῶν εἶναι
 τραναὶ κοιτάξατε τὴν βασιλόπαιδα Ἰφιγένειαν καὶ τὴν κό-
 ρην τοῦ Τυνδάρεω Κλυταιμήστραν πόσον τρανῶν οἴκο-
 595 γενειαῶν δένδρων εἶναι βλαστοὶ καὶ εἰς πόσον ὑψηλὰ τῆς
 μοίρας σκαλοπάτια ἔχουν ἀναβῆ. Διότι οἱ τρανοὶ βέβαια
 καὶ οἱ πλούσιοι εἶναι θεοὶ εἰς τὰ βλέμματα τῶν ἀποκλή-
 θεῶν τῆς μοίρας ὡς οὐδεὶς οὐδὲν τὸν ναυπονιγκοῦ ὃν πορ-

204 Ἀντ. β'. Ἄς λάβωμεν θέσιν, γεννήματα καὶ θρέμματα
 τῆς Χαλκίδος, ἃς ὑποδεχθῶμεν τὴν βασίλισσαν καταβαί-
 600 νουσαν ἀπὸ τὴν ἄμαξαν κάτω εἰς τὴν γῆν, διὰ μὴ παρα-
 πατήσῃ, μαλακὰ δὲ ἃς πάρωμεν εἰς τὰς χειράς μας μὲν
 οὐτας τρυφερὰ αἰσθήματα τὴν ἔξακουστην κόρην τοῦ Ἀγαμέ-
 μνονος, ἡ δοπία μᾶς ἥλθε τώρα μόλις, μήπως τρομάξῃ, καὶ
 ἀς προσέξωμεν νὰ μὴ ἐνοχλήσωμεν καὶ νὰ μὴ ταράξωμεν
 605 τὰς Μυκηναῖς κυρίας, σὰν ξέναι ποὺ εἰμεθα ξένας οὐδὲ
 -νόση, νικῶθενδι γῆτε, πολυτροπούσῃ, επλόγει, εἴτε μήτε
 B' ΕΠΕΙΧΟΔΙΟΝ

-εικλ. Ὄλα σου αὐτὰ ἔδω, καὶ τὴν καλόκαρδον προϋ-
 610 πάντησίν σου καὶ τὰ ὠραῖα σου λόγια, θεωρῶ ὡς καλὸν
 οἰωνόν, εἷμαι δὲ πολὺ αἰσιόδοξος διτὶ διγάμος, διὰ τὸν
 διποτὸν ἔχω ἔλθει δις συνοδὸς τῆς νύμφης, εἶγαι καλορ-
 οίζικος. Ἀλλὰ καταβιβάσατε ἀπὸ τὴν ἄμαξαν τὰ προι-
 615 κιά, τὰ δοπία φέρω διὰ τὴν κόρην μου, καὶ προσεκτικὰ
 φέρετέ τα μέσα εἰς τὴν βασιλικὴν σκηνήν. Σὺ δέ, κόρη
 μου, κατέβα ἀπὸ τὴν ἄμαξαν πατοῦσα κάτω χαριτωμένα
 620 καὶ ἐλαφρά. Σεῖς δέ, νεαραὶ κυρίαι, πάρετέ την ἔπανω
 εἰς τὴν ἀγκάλην σας καὶ καταβιβάσατε την ἔξω ἀπὸ τὴν
 ἄμαξαν. Καὶ μία ἀπὸ σᾶς ἀς μοὶ δώσῃ τὴν χειρά της ὡς
 στήριγμα, διὰ νὰ σηκωθῶ ἀνετα ἀπὸ τὸ κάθισμα τῆς
 ἄμαξης. Μερικαὶ δὲ σταθῆτε ἐμπρόδες ἀπὸ τὴν ἄμαξαν
 625 διότι οἱ διφθαλμοὶ τῶν ἵππων τρομάζουν εὔκολα καὶ
 δύσκολα διὰ τοῦτο δύναται κανεὶς νὰ τοὺς καθησυχάσῃ
 παίρνετε καὶ αὐτὸν ἔδω τὸν υἱὸν τοῦ Ἀγαμέμνονος, τὸν

Ορέστην διότι εἶναι μικρὸς ἀκόμητος. Τέκνον μου, κοιμᾶσαι; ἐξαλίσθης ἀπὸ τὰς κινήσεις τῆς ἀμάξης; ξύπνα διὰ τὸν γάμον τῆς ἀδελφῆς σου, καλορρέεικος νὰ εἶναι· διότι, 625 δπως σὺ εἶσαι γαλαζοαίματος, γαλαζοαίματον γαμβρὸν θὰ ἀποκτήσῃς, τὸν υἱὸν τῆς Νηογίδος, ποὺ εἶναι σὰν θεός. Τέκνον μου, Ἰφιγένεια, λάβε θέσιν δίπλα μου, εἰς τὸ πλευρὸν τῆς μητρός σου, σταθεῖσα δὲ πλησίον μου κάμε με ζηλευτὴν εἰς τὰ βλέμματα τῶν ξένων ἐδῶ κυριῶν, καὶ ἔλα λοιπὸν χαιρέτισε τὸν ἀγαπητόν σου πατέρα. 630

ΙΦ. Μητέρα, πρὸν ἀπὸ σέ, καὶ δι' αὐτὸν νὰ μὴ θυμώσῃς μαζὶ μου, θὰ ἐναγκαλισθῶ στῆθος μὲ στῆθος τὸν πατέρα.

ΚΛ. Πολυσέβαστέ μου βασιλεῦ Ἀγαμέμνων, ίδου ἔχομεν ἔλθει σύμφωνα μὲ τὴν ίδικήν σου παραγγελίαν.
ΙΦ. Ἐγὼ δύως, πατέρα, θέλω πρώτη νὰ σ' ἐναγκα- 635 λισθῶ υστερού ἀπὸ τόσον καιρόν. Διότι εἶχα καιρὸν νὰ σὲ τίσω. Ἀλλὰ νὰ μὴ σοῦ κακοφανῇ αὐτό.

ΚΛ. Ἀλλά, κόρη μου, εἶναι καθῆκόν σου αὐτό· πάντοτε δὲ δεικνύεις στοργὴν πρὸς τὸν πατέρα μεγαλυτέραν ἀπὸ δλα τὰ ἄλλα τέκνα μου, δσα ἐγὼ ἐγέννησα μὲ τὸν πατέρα σου ἀπ' ἐδῶ.

ΙΦ. Πατέρα, τρελλὴ ἀπὸ χαρὰν σὲ ἐπανεῖδα υστερού· 640 ἀπὸ πολὺν καιρόν.

ΑΓΡ. Οπως καὶ δι πατέρας σέ· αὐτό, τὸ δόποιον λέγεις, ισχύει ἔξι ἵσου καὶ διὰ τοὺς δύο.

ΙΦ. Χαῖρε· καὶ καλὰ ἔκαμες ποὺ μ' ἔφερες ἐδῶ, πατέρα.

ΑΓΡ. Δὲν γνωρίζω, κόρη μου, ὃν ἐπὶ τούτου πρέπει νὰ εἴπω ναὶ ἢ δχι.

ΙΦ. Περίεργον! μὲ τί ἀνήσυχον βλέμμα μὲ κοιτάζεις, ἐν ᾧ μὲ εἰδες, δπως λέγεις, μὲ χαράν!

ΑΓ. Ἐνας βασιλεὺς καὶ ἀρχιστράτηγος ἔχει πολλὰς 645 ἀνησυχίας.

ΙΦ. Ἀλλὰ τώρα συγκέντρωσε τὴν προσοχήν σου εἰς ἐμέ, μή σε ἀπορροφοῦν αἱ ἀγησυχίαι.

ΑΓΡ. Ἀλλὰ σὺ ἀπορροφᾶς τώρα δλας μου τὰς σκέτψεις καὶ κανεὶς ἄλλος ἔκτὸς ἀπὸ σέ.

ΙΦ. Τότε λοιπὸν μὴ εἶσαι συνωφρυμένος καὶ ἀνοιξε δὲ λίγον τὸ πρόσωπόν σου.

ΑΓΡ. Ίδον χαίρω δπως χαίρω τὴν στιγμήν, ποὺ σὲ κοιτάζω, κόρη μου.

650 ΙΦ. Καὶ ἔπειτα χύνεις δάκρυα ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς σου;

ΑΓΡ. Ναί, διότι ὁ χωρισμός μας, ποὺ θάκολουθήσῃ κατόπιν, θὰ εἶναι μακρός, μεγάλος καῦμδς δι' ἡμᾶς.

ΙΦ. Καὶ ἐννοῶ καὶ δὲν ἐννοῶ τι θέλεις νὰ εἴπης, πολυαγάπητέ μου πατέρα.

ΑΓΡ. Τὰ λόγια σου τὰ γνωστικὰ μὲ συγκινοῦν περισσότερον.

ΙΦ. Τότε λοιπὸν θὰ λέγω ἀνοησίας, ἢν πρόκειται μὲ αὐτὰς νὰ σ' εὐχαριστήσω.

655 ΑΓΡ. Φοίκη! Δὲν δύναμαι νὰ σιωπῶ· ὥραια, συμφωνῶ μαζί σου.

ΙΦ. Μένε, πατέρα, εἰς τὴν οἰκογενειακὴν ἐστίαγ μας πλησίον τῶν τέκνων σου,

ΑΓΡ. Ναί, τὸ θέλω· ἀλλ' ἔπειδὴ δὲν ἔχω τὸ δικαιώμα νὰ τὸ θέλω, είμαι φαρμακωμένος.

ΙΦ. Νὰ χαθῇ ὁ πόλεμος καὶ δσα κακὰ μᾶς ἐφιλοδώρησεν ὁ Μενέλαος.

ΑΓΡ. Καὶ δμως αὐτά, τὰ δποῖα ἔχουν ἔξοντάσει ἐμέ, θὰ ἔξοντάσουν προηγουμένως καὶ ἄλλους.

660 ΙΦ. Πόσον πολὺν καιρὸν ἀπουσίαζες εἰς τοὺς κόλπους τῆς Αύλμδος!

ΑΓΡ. Ναί, καὶ σήμερον ἀκόμη ίδον κάτι μ' ἐμποδίζει νὰ δώσω τὴν διαταγὴν τοῦ ἀπόπλου.

ΙΦ. Ποῦ λέγουν, πατέρα, δτι ἔχουν τὰς κατοικίας των οἱ Φρύγες;

ΑΓΡ. Ἐκεῖ, δπου νὰ μὴ ἔσωνε ποτὲ νὰ εἶχε τὴν κατοικίαν του δ Πάρις δ υῖδες τοῦ Πριάμου.

ΙΦ. Μακρινὸν δρόμον πάλονεις, πατέρα, καὶ ἀφῆνεις ἐμέ;

ΑΓΡ. Κόρη μου, ως πρὸς αὐτὸν εὔρισκεσαι εἰς τὸν 665 αὐτὸν παρονομαστὴν μὲ τὸν πατέρα σου.

ΙΦ. "Ἄχ! Νὰ μὴ ἡτο ἀσχημὸν καὶ δι ἐμὲ καὶ διὰ σὲ νὰ μὲ ἔπαιρνες εἰς τὰ πλοῖα μαζὶ σου!"

ΑΓΡ. Καὶ σὺ πρόκειται νὰ ταξειδεύσῃς ἐκεῖ, δπου δ πατέρας σου δὲν θὰ φεύγῃ ἀπὸ τὸν νοῦν σου.

ΙΦ. Μαζὶ μὲ τὴν μητέρα μου θὰ κάμω τὸ ταξειδίον ἥ μόνη;

ΑΓΡ. Μόνη, ἀποσπάσθεισα ἀπὸ τὴν ἀγκάλην πατρὸς καὶ μητρός.

ΙΦ. Μήπως τάχα, πατέρα, μελετᾶς νὰ μὲ ἀποκατα- 670 στήσῃς εἰς ἄλλην οἰκογένειαν;

ΑΓΡ. "Αφησέ τα αὐτά. Παρθένοι δὲν πρέπει νὰ γνωρίζουν τοιαῦτα πράγματα.

ΙΦ. Πατέρα, ἔλα, σὲ παρακαλῶ, γρήγορος ἀπὸ τὴν Φρυγίαν, μόλις τακτοποιήσῃς καλὰ τὰ ἐκεῖ.

ΑΓΡ. Πρῶτα πρέπει νὰ κάμω ἕδω κάποιαν θυσίαν.

ΙΦ. "Αλλὰ μαζὶ μὲ τὴν θυσίαν δὲν πρέπει νὰ λησμονῇς καὶ τὰς σχετικὰς μὲ αὐτὴν θρησκευτικὰς διατυπώσεις.

ΑΓΡ. "Εχεις ὑπομονήν θὰ τὰ ἴδης δλα διότι ή θέσις 675 σου θὰ εἶναι πλησίον τοῦ βωμοῦ.

ΙΦ. Λοιπόν, πατέρα, θὰ στήσωμεν χοροὺς γύρῳ ἀπὸ τὸν βωμόν;

ΑΓΡ. Περισσότερον ζηλεύω σὲ διὰ τὴν παντελῆ ἀγνοιάν σου παρὰ τὸν ξαυτόν μου, που τὰ γνωρίζω δλα.

"Αλλὰ τώρα νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὴν βασιλικὴν σκηνήν, διὰ

νὰ σὲ ἵδουν μέσα αἱ φίλαι σου, ἀφ' οὗ μιοῦ δώσῃς προηγουμένως ἔνα φαρμακεόδον φίλημα καὶ τὴν δεξιάν σου, 680 ἐπειδὴ πρόκειται πολὺν καιρὸν νὰ κατοικήσῃ μακράν τοῦ πατρός σου. "Αχ στήθη καὶ παρειαί, ἄχ ἔσανθά μαλλιά, πόσα φαρμάκια, σᾶς ἐφόρτωσεν ἡ πόλις τῆς Τροίας καὶ ἡ Ἐλένη! Διακόπτω τὴν δυμιλίαν, διότι, μόλις σὲ ἐθώπευσα, μὲ ἐπῆραν ἐμπρόδος τὰ δάκρυα τῶν ὁφθαλμῶν μου. 685 Πήγαινε μέσα εἰς τὴν σκηνήν. (Η Ἰφιγένεια εἰσέρχεται.) Σὲ δέ, κόρη τῆς Λήδας, παρακαλῶ γὰ συγχωρήσῃς τὴν στάσιν μου αὐτὴν ἐδῶ, ἐὰν πάρα πολὺ συνεκινήθην, καθ' ἥν στιγμὴν πρόκειται νὰ ὑπανδρεύσω τὴν κόρην μου μὲ τὸν Ἀχιλλέα. Διότι ἡ ἀποκατάστασις μιᾶς κόρης εἶναι μὲν εὐτυχὴς στιγμὴ τῆς ζωῆς, ἀλλ' ὅμως προκαλεῖ πόνον 690 εἰς τοὺς γονεῖς; διαν ὁ πατέρας, ἀφ' οὗ ἐβασανίσθη πολὺ διὰ τὸ μεγάλωμα τῶν τέκνων του, δίδῃ αὐτὰ εἰς ἄλλας οἰκογενείας.

ΚΛ. Δὲν εἶμαι τόσον ἀνόητος, ὥστε νὰ σου κάμνω παρατηρήσεις δι' αὐτό, νὰ μη ἀμφιβάλλῃς δὲ ὅτι καὶ ἐγὼ ἡ ἴδια θὰ πάθω τὸ αὐτό, διαν μὲ τὸν γάμον θὰ δίδω τὴν κόρην μου ἔξω· ἀλλὰ τὸ ἔθιμον, δπως τὸ εὔρομεν ἀπὸ τοὺς πατέρας μας, καὶ ἡ πάροδος τοῦ χρόνου θὰ μετριάσουν τὸν πόνον μας αὐτόν. Τώρα λοιπὸν ὡς διὰ τὸ ὄνομα γνωρίζω μὲ ποῖον ἐμνήστευσες τὴν κόρην μας. "Αλλὰ θέλω γὰ μάθω ἀπὸ ποιάν οἰκογένειαν καὶ ἀπὸ ποῦ εἶναι ὁ γαμβρός.

ΑΓΡ. Ἡ Αἴγινα ἦτο κόρη τοῦ Ἀσωποῦ.

ΚΛ. Καὶ ποῖος θεὸς ἡ ἄνθρωπος συνεζεύχθη αὐτήν;

ΑΓΡ. Ὁ Ζεύς, ὁ δποῖος ἐγέννησε τὸν Αἰακόν, τὸν βασιλέα τῆς νήσου.

700 ΚΛ. Ο δὲ Αἰακὸς ποῖον ἀφῆκε αληρονόμον τοῦ οἴκου καὶ τοῦ κράτους του;

ΑΓΡ. Τὸν Πηλέα, δστις ἐνυμφεύθη τὴν κόρην τοῦ Νηρέως.

ΚΛ. Μὲ τὴν συγκατάθεσίν του τὴν ἔδωκεν διθέος
ἢ τὴν ἐπῆρε διὰ τῆς βίας; οὐδὲ τὸ μόνον τὸν
ΑΓΡΑ. Τοῦ τὴν ἔταξεν οὐδὲ Ζεὺς τὰ τὴν ἔδωκεν οὐδὲ
μόδιος πατήρ,

ΚΛ. Καὶ ποῦ ἐτέλεσε τοὺς γάμους του μὲ αὐτήν; μή-
πως μέσσα εἰς τὰ κύματα τῆς θαλάσσης; οὐρῖτες τούς
ΑΓΡΑ. Ἐκεῖ, όπου ὁ Χίρων κατοικεῖ τὰ ιερὰ διζώ- 705
ματα τοῦ Πηλίου.

ΚΛ. Ἐκεῖ, διόπου λέγουν πῶς νέχει ἐγκατασταθῆ τὸ
ἔθνος τῶν Κενταύρων;

ΑΓΡΑ. Ἐκεῖ οἱ θεοὶ ἐπανηγύρισαν τοὺς γάμους τοῦ
Πηλέως μὲ συμπόσιον γαμήλιον.

ΚΛ. Ἀγέθθεψε δὲ τὸν Ἀχιλλέα ἡ Θέτις ἢ ὁ πατήρ; 805
ΑΓΡΑ. Ο Χίρων, διὰ νὰ μὴ μιμηθῇ τὰ ἥθη ἀνθρώ-
πων κακῶν.

ΚΛ. Θαυμάσια· ὁ παιδαγωγός του ἦτο σοφός, ἀλλὰ 710
σοφώτερος ἦτο ἐκεῖνος, ὁ διποίος τοῦ πὸν ἐνεπιστεύθη
πρὸς τοῦτο.

ΑΓΡΑ. Τοιοῦτος ἀνδρας θὰ εἶναι ὁ σύνυγος τῆς θυ-
γατρός σου.

ΚΛ. Δὲν τοῦ εὑρίσκω ελάττωμα. Κατοικεῖ δὲ εἰς 85
ποίαν πόλιν τῆς Ελλάδος;

ΑΓΡΑ. Εἰς τὴν χώραν τῆς Φθίας γύρῳ ἀπὸ τὸν Ἀπι-
δανὸν ποταμόν.

ΚΛ. Ἐκεὶ θὰ πάρῃ τὴν κόρην μας; οὐκ ἂντες οἰονται.

ΑΓΡΑ. Ἐκεῖνον ἐνδιαφέρει τὸ ζήτημα αὐτό, τὸν κύ- 715
ριόν της.

ΚΛ. Νὰ ἔχουν τὴν εὐχήν μου ἀλλὰ πούαν ἡμέραν
θὰ τελέσῃ τοὺς γάμους του;

ΑΓΡΑ. Ὅταν μὲ τὸ καλὸν ἔλθῃ ἡ πανσέληνος.

ΚΛ. Ἀλλὰ προσέφερες ἥδη εἰς τὴν θεὰν τὴν προκα-
ταρκτικὴν γαμήλιον θυσίαν;

ΑΓΡ. Τὸ ἔχω εἰς τὸ νοῦν μου καύτδ ἀκριβῶς. τὸ ζῆτημα μὲ ἀπασχολεῖ τώρα.

720 -90 **ΚΛ.** Καὶ φυσικῶντά παραθέσῃς τὸ γαμήλιον συμπόσιον κατόπιν;

-91 **ΑΓΡ.** Ναί, ἀφ' οὗ πρόη γούμένως πρόσφερό ως θυσίαν εἰς τοὺς θεούς, τὴν δόπιαν εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ προσφέρω.

907 -92 **ΚΛ.** Εγὼ δὲ ποῦ θὰ παραθέσω τὴν γαμήλιον τράπεζαν διὰ τὰς γυναῖκας;

93 **ΑΓΡ.** Εδῶ πλησίον τῶν καλλιπόνυμῶν πλοιών τῶν Αργείων.

94 **ΚΛ.** Κατ' ἀνάγκην, ἀφ' οὗ καλύτερα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνη ἀς τὰ φέρη ὅδμως καὶ ὁ θεός δεξιά. οὐδέποτε

725 -95 **ΑΓΡ.** Ἡξενόρεις λοιπόν τι θέλω νὰ κάμης, γυναῖκα; ἀλλὰ νὰ μῆτος χαλάσῃς τὴν γνώμην. οὐδέποτε

96 **ΚΛ.** Τί πρᾶγμα; διότι εἶμαι συνηθισμένη νὰ σὲ ἀκούω. φροντίζω στὴν ποτε χρήσην τοῦ θεατρού Θ. ΛΗ

97 **ΑΓΡ.** Εγὼ μὲν ἐδῶ, δπού δείναι διάγαμβρός, θεατρού

98 **ΚΛ.** Τί θὰ κάμης χωρὶς τὴν μητέρα από δύσα ἐγὼ δικαιοῦμαι νὰ κάμω; οὐδὲ νὰ χρήσω τοῦτο

99 **ΑΓΡ.** Θὰ δώσω τὴν κόρην σου μαζὶ μὲ τοὺς Δαναούς.

730 **ΚΛ.** Ἄλλὰ τότε πρῶτη πρέπει νὰ εἶναι ἡ ίδική μου θέσις;

100 **ΑΓΡ.** Νὰ ἀναχωρήσῃς διὰ τὸ Αργός καὶ ἔκει νὰ μεριμνᾶς διὰ τὰς θυγατέρας μας.

101 **ΚΛ.** Καὶ νὰ ἀφήσω μόνην τὴν κόρην μου; ἀλλὰ ποῖος τότε θὰ κρατῇ ὑψηλὰ τὴν λαμπάδα;

102 -98 **ΑΓΡ.** Εγὼ θὰ φέγγω μὲ τὸ φῶς, τὸ δόποιον εἶναι ἀπαραίτητον διὰ τοὺς νεονύμφους.

103 **ΚΛ.** Δὲν εἶναι ἡ τάξις αὐτῆς ἀλλὰ σὺ νομίζεις; αὐτὰ ἐδῶ τὰ ζητήματα δύσημαντα.

104 **ΑΓΡ.** Δὲν εἶναι εὐπρεπές νὰ γυρίζῃς ἔχω ἀπὸ τὴν σκηνὴν μέσα εἰς τοὺς ὄμιλους τῶν στρατιώτῶν.

105 **ΚΛ.** Εὐπρεπές ἀντιθέτως εἶναι νὰ δώσω τὰ πίδικά μου παιδιά ἐγώ, ποὺ τὰ ἐγέννησα.

ΑΓΡΑ. Ναι, ἀλλὰ καλὸν εἶναι καὶ αἱ θυγατέρες μας, ποὺ ἔχουν μείνει ὅπιστο εἰς τὰ ἀνάκτορα, νὰ μὴ εἶναι μόναι.

ΚΛ. Εἶναι φυλαγμέναι καὶ ἀσφαλισμέναι καλὰ εἰς ἀπόρθητον γυναικωνίτην.

ΑΓΡΑ. Κάμε μου τὴν γνώμην.

ΚΛ. Μὰ τὴν Ἀργείαν θεὰν ὅχι, ποτέ. Σὺ πήγαινε νὰ κοιτάζῃς τὰ ἔξω, ἐγὼ δὲ θὰ μεριμνήσω διὰ τὰ μέσα, δσα πρεπει νὰ εἶναι ἔτοιμα διὰ τὸν γάμον τῆς κόρης. (Η Κλυταίμηστρα ἀπέρχεται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ βασιλέως.)

ΑΓΡΑ. Ἀλλοίμονον ἄδικα ἐβιάσθην θέλων νάπομακρύνω μακρὰν τὴν σύζυγόν μου· ἀλλ' ἵδού αἱ ἐλπίδες μου διεψεύσθησαν. Διαρκῶς μηχανεύομαι καὶ ἐφευρίσκω τε- 745 χνάσματα διὰ τὸ κακὸν τῶν φιλτάτων μου· παντοῦ ἐν τούτοις ναυάγιον. Ἀλλ' ὅμως πηγαίνω, διὰ νὰ ἔξετάσω μαζὶ μὲ τὸν μάντιν Κάλχαντα τὸ ζήτημα αὐτό, τὸ δόποῖον εἶναι μὲν θέλημα τῆς θεᾶς, ἀλλὰ κακὸν τῆς κεφαλῆς μου καὶ βάσανα τῆς Ἐλλάδος. Ἀλλὰ τί τὰ θέλεις! ἀνάγκη ἀπόλυτος δ ἔξιπνος ἀνθρώπος νὰ ἔχῃ μέσα εἰς τὸν οἰκόν του γυναῖκα πειθαρχικὴν καὶ περιωρισμένην, ἀλλως νὰ 750 μὴ ὑπανδρεύεται. (Απέρχεται διὰ τῆς ἀριστερᾶς παρόδου.)

B' ΣΤΑΣΙΜΟΝ

ΧΟ. Σερ. Θὰ φθάσῃ ἐντὸς ὀλίγους εἰς τὸν Σιμόεντα μὲ τοὺς ἀργυροχρώμους στροβίλους του συγκεντρωμένους δ στρατὸς τῶν Ἑλλήνων, καὶ ναυτικαὶ καὶ δπλιτικαὶ δυνάμεις, εἰς τὸ Ἰλιον, εἰς τὸ ἔδαφος τῆς Τροίας τὸ 755 θεοφρούριον ὑπὸ τοῦ Φοίβου, δπου ἔχω ἀκούσει δτι ἡ Κασσάνδρα, στολισμένη μὲ καταπράσινον δάφνης στέφανον, σκορπίζει κάτω τοὺς ξανθοὺς πλοκάμους της, δσάκις ἡ ἀσυγκράτητος μαντικὴ τοῦ θεοῦ ἐμπνευσίς ἐνθουσιάζῃ αὐτήν.

Δ. Ν. Γουδῆ.—Ἐνριπίδου Ἰφιγένεια ἐν Αὐλίδι—**Έκδ. Α'**

Αντ. Οἱ δὲ Τρῶες θὰ παραταχθῶσιν ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως τῆς Τροίας καὶ γύρῳ ἀνὰ τὰ τείχη, διαταῖ μάχιμοι τῶν Ἑλλήνων δυνάμεις μὲ τὰς χαλκᾶς ἀσπίδας των θὰ πλησιάζουν ἀπὸ τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν εἰς τὰ 765 δεῖθρα τοῦ Σιμόεντος μὲ τὰ καλλίπορφρά των πλοῖα κωπηλατοῦντα, ἀξιοῦσαι νὰ φέρουν διὰ τῆς βίας τῶν πολεμικῶν ἀσπιδῶν καὶ τῶν λογχῶν τῶν Ἀχαιῶν ἀπὸ τὴν 770 χώραν τοῦ Πριάμου εἰς τὴν γῆν τῆς Ἑλλάδος τὴν Ἐλένην τὴν ἀδελφὴν τῶν δύο Διοσκούρων τῶν καταστερηθέντων ἐν τῷ οὐρανῷ.

Ἐπ. Ἀφ' οὐδὲ περικυκλώσουν τὸ Πέργάμον, τὴν ἀκρόπολιν τῆς Τροίας, γύρῳ ἀπὸ τοὺς λιθοτίστους πύργους δι' αἵμοχαρῶν φαλάγγων, διαταῖ πατόπιν ἐκπορθήσουν ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τὴν ἀκρόπολιν καὶ τὴν πόλιν τῆς Τροίας, τότε θάποκεφαλίσουν τοὺς Τρῶας καὶ θὰ 775 κάμουν τὰς θυγατέρας καὶ τὴν σύζυγον τοῦ Πριάμου νὰ χύνουν κρουνηδὸν τὰ δάκρυα. Ἐπίσης δὲ καὶ ἡ κόρη τοῦ Διός Ἐλένη θὰ κύσῃ μαῦρα δάκρυα διὰ τὴν προδοτικὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ συζύγου της. Νὰ μὴ μὲ ἀξιώσῃ ποτὲ διθέδος νὰ δοκιμάσω μήτε ἐγὼ μήτε τὰ τέκνα τῶν τέκνων 780 μου αὐτὴν ἐδῶ τὴν ἀγωνίαν, δπως θὰ αἰσθανθοῦν αὐτὴν μέσα εἰς τὰ στήθη των αἱ καταστόλιστοι ἀπὸ χρυσᾶ στολίδια γυναῖκες τῆς Λυδίας καὶ αἱ σύζυγοι τῶν Τρῶων ἐπάνω εἰς τοὺς ἀργαλειούς των τὴν στιγμήν, ποὺ 785 θὰ λέγουν αὐτὰ ἐδῶ ἡ μία εἰς τὴν ἄλλην; Ποῖος τάχα θὰ μ' ἀποσπάσῃ ἀπὸ τὰ καπνίζοντα τῆς πατρόλιδος μου ἐρεπια σὰν ἄνθος ἀπὸ τὸν βλαστόν του καὶ τεντωμένην κάτω θὰ μὲ σύρῃ ἀπὸ τοὺς ὠραίους τῶν μαλλιῶν μου πλοκάμους; Ἄχ, Ἐλένη, σὺ εἶσαι ἡ αἰτία ὅλων, ἡ κόρη τοῦ μακρολαίμου κύκνου, ἐὰν δοντως εἶναι ἀληθινὸς διθέδος, διτι τάχα σὲ ἐγένηνησεν ἡ Λήδα μὲ τὸν κύκνον, ποὺ ἐπέταξεν εἰς τοὺς κόλπους της, ὅταν δὲ Ζεὺς μετεμορφώθη εἰς αὐτόν, ἐκτὸς ἐὰν δλα αὐτὰ εἶναι μυθολο-

ματα, τὰ δποῖα διέδωκαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους οἱ ποιηταὶ 800
μὲ τοὺς παπύρους των, λόγια τοῦ ἀέρος, τὰ δποῖα δὲν
ἔχουν καμίαν ίστορικὴν βάσιν.

Γ' ΕΠΕΙΤΟΔΙΟΝ

(Παρέρχεται ὁ Ἀχιλλεὺς διὰ τῆς ἀριστερᾶς παρόδου.)

ΑΧ. Ποῦ εὑρίσκεται ἐδῶ δ ἀρχιστράτηγος τῶν Ἀχαιῶν; ποῖος ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας του θὰ ἔχῃ τὴν καλωσύνην νὰ τὸν εἰδοποιήσῃ δτι ὁ Ἀχιλλεὺς δ υῖδε τοῦ Πηλέως τὸν ζητεῖ ἔξω; Εἶναι ἀνάγκη νὰ τοῦ διαιλήσω διότι παραμένομεν ἐδῶ πλησίον τοῦ Εὐρίπου οὐχὶ ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας δλοι. Διότι ἄλλοι μὲν ἀπὸ ἡμᾶς εἰ- 805 ναι ἄγαμοι καὶ ὡς ἐκ τούτου κάθηνται ἐδῶ πλησίον τῶν ἀκτῶν, ἀφ' οὗ ἀφῆκαν δπίσω ἐρήμους τὰς οἰκίας των, ἄλλοι δὲ ἔγγαμοι καὶ μὲ τέκνα· τόσον ὑπερβολικὸς ἐνθουσιασμὸς ὑπὲρ τῆς ἐκστρατείας αὐτῆς ἐδῶ ἔχει ἐνσκῆψει εἰς τὴν Ἑλλάδα, δχι βέβαια χωρὶς θεῖον δάκτυλον.
Ἐγὼ λοιπὸν ἔχω ὑποχρέωσιν νὰ διατυπώσω τὰς ἰδι- 810 κάς μου δικαίας ἀπόψεις, ἄλλος δέ, δποιος θέλει, θὰ ἐκθέσῃ τὰς ἰδικάς του. Ἰδοὺ αἱ ἰδικαὶ μου: ἀφ' οὗ ἀφῆκα δπίσω τὴν Φάρσαλον καὶ τὸν Πηλέα, παραμένω ἀδρανῆς πλησίον τοῦ Εὐρίπου, δπου μόλις φυσοῦν αἱ ἀδύνατοι αὐταὶ αὖραι, συγκρατῶν εἰς τὴν ἀδράνειαν καὶ τοὺς Μυρμιδόνας· ἄλλ' ἔκεινοι διαρκῶς μὲ πιέζουν λέ- 815 γοντες;· Ἀχιλλεῦ, διὰ τί καθήμευθα; πόσον καιρὸν ἀκόμη πρέπει νάφήσωμεν νὰ περάσῃ ἔως τὸν ἀπόπλουν διὰ τὸ^{τὸ} Ἰλιον; κάμνε λοιπὸν δτι ἔχεις νὰ κάμης, ἄλλως φέρε πάλιν τὸν στρατὸν εἰς τὴν πατρίδα, χωρὶς νὰ περιμένῃς νὰ τελειώσουν τὰ κλωθογυρίσματα τῶν Ἀτρειδῶν.^{τὸ}

ΚΛ. Υἱὲ τῆς θεᾶς Νηρηΐδος, μόλις ἤκουσα ἀπὸ μέσα 820 τὴν δμιλίαν σου, ἔξηλθα ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς.

ΑΧ. Ἄγια ἐντροπή, ποία τάχα νὰ εἶναι αὐτὴ ἐδῶ ἡ

κυρία, τὴν δποίαν ἔχω ἐνώπιόν μου μὲ τόσον ὠραῖον πρόσωπον;

ΚΛ. Δὲν εἶναι περίεργον ὅτι ἀγνοεῖς ἐμέ, μὲ τὴν δποίαν προηγουμένως οὐδεὶς συγγενείας δεσμὸς σὲ συνέδεεν· εἶσαι δμως ἀξιέπαινος διὰ τὸν σεβασμόν σου πρὸς τὴν αἰδημοσύνην.

825 ΑΧ. Ἀλλὰ ποία εἶσαι; διὰ τί ἥλθες εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Δαναῶν, γυναικα πρὸς ἄνδρας ὡπλισμένους μὲ ἀσπίδας;

ΚΛ. Εἴμαι κόρη τῆς Λήδας, ὀνομάζομαι Κλυταιμῆστρα, ἔχω δὲ ἄνδρα τὸν βασιλέα Ἀγαμέμνονα.

ΑΧ. Ωραῖα εἶπες μὲ συντομίαν τὰ σπουδαιότερα συστατικά. Ἀλλὰ ἐντρέπομαι νὰ ἀνοίγω δμιλίαν μὲ γυναικας. (Ο Ἀχιλλεὺς πειρᾶται νὰ φύγῃ.)

ΚΛ. Μείνε· διὰ τί φεύγεις; καὶ ἔλα νὰ δώσωμεν τὰς δεξιάς μας ὡς ἀρραβώνα εὐτυχισμένου συνοικεσίου.

ΑΓ. Τί εἶπες; ἐγὼ νὰ σοῦ δώσω δεξιάν; μὲ τί πρόσωπον θὰ ἔβλεπα τὸν Ἀγαμέμνονα, ἐὰν ἥγγιται δ, τι δὲν μοῦ εἶναι ἐπιτετραμμένον.

835 ΚΛ. Καὶ πολὺ μάλιστα ἐπιτετραμμένον, ἐπειδὴ θὰ κάμης τοὺς γάμους σου μὲ τὴν ίδικήν μου κόρην, υἱε τῆς θαλασσίας θεᾶς Νηρηΐδος.

ΑΧ. Τί γάμους εἶπες; δὲν ἥξενδω τί νὰ εἴπω, Κυρία, ἐκτὸς ἐὰν λέγεις αὐτὰς τὰς τερατολογίας ἀπὸ κάποιαν ίσως διανοητικὴν παράκρουσιν.

ΚΛ. Αὔτὸν ἔδω τὸ παθαίνουν φυσικὰ δλοι οἱ ἀνθρώποι, νὰ συστέλλωνται, δταν βλέπουν νέους συγγενεῖς καὶ θέμα τῆς δμιλίας των εἶναι γάμος.

ΑΧ. Οὐδέποτε μέχρι σήμερον ἔζήτησα τὴν κόρην σου, Κυρία, ἀλλ' οὔτε καὶ ἐκ μέρους τῶν Ἀτρειδῶν μοῦ ἔγινε πρότασις γάμου.

ΚΛ. Τότε λοιπὸν τί εἶναι δυνατὸν νὰ συμβαίνῃ ἔδω; σὺ πάλιν παραξενεύου μὲ τὰ ίδικά μου λό-

για, δπως και ἔγω παραξενεύομαι μὲ τὰ ίδικά σου.

ΑΧ. Κάμνε μόνη σου εἰκασίας νὰ λύσῃς τὸ μυστή- 845
ριον, δπως και ἔγω διότι και οἱ δύο ἔχομεν λόγους νὰ
κάμνωμεν εἰκασίας πρὸ τοῦ αἰνίγματος αὐτοῦ ἐδῶ διότι
εῖναι ἀδύνατον και οἱ δύο ἐπίσης νὰ φευδώμεθα.

ΚΛ. Ἀλλὰ τάχα είμαι θῦμα τρομερᾶς ἀπάτης; δπως
φαίνεται, ἀρραβωνίζω χωρὶς γαμβρόν· ἐντρέπομαι διὰ
τὸ πάθημά μου αὐτό.

ΑΧ. Ἰσως ἡθέλησε κάποιος νὰ πειράξῃ και ἐμὲ και σέ.
Ἀλλὰ μὴ δώσῃς σημασίαν εἰς αὐτὰ και πᾶρε τα ἐλαιφρά. 850

ΚΛ. Χαῖρε· διότι δὲν δύναμαι πλέον νὰ σηκώνω τὰ
μάτια μου μετὰ τὴν φευδῆ βεβαίωσίν μου και τὸ ἀναξιο-
πρεπὲς πάθημά μου. (Ἡ Κλυταιμήστρα ἀπέρχεται.)

ΑΧ. Ἀλλὰ και ἔγω ἔχω πάθει τὸ ἴδιον ἀπέναντί σου·
τώρα δὲ πηγαίνω μέσα ἐδῶ εἰς τὴν σκηνήν, διὰ νὰ ζη-
τήσω τὸν σύζυγόν σου. (Ἐν φατευθύνεται πρὸς τὴν θύραν τῆς
σκηνῆς, ὁ Γέρων ἀνοίγει παράπλευρον θύραν.)

ΓΕΡ. Ἔξενε, ἔγγονε τοῦ Αἰλακοῦ, μεῖνε, ἐ σὲ βέβαια 855
ἔννοιῶ, τὸν υἱὸν τῆς θεᾶς, και σὲ τὴν κόρην τῆς Λήδας.
(Ἄμφοτεροι σταματῶσι.)

ΑΧ. Ποίος μὲ φωνάζει μισοανοίξας τὴν θύραν; πό-
σον τρομαγμένος μὲ φωνάζει!

ΓΕΡ. Ἐνας δοῦλος· δὲν καμαρώνω διὰ τὸν τίτλον μου
αὐτόν· διότι ή τύχη δυστυχῶς δὲν τὸ ἐπιτρέπει.

ΑΧ. Ποίου δοῦλος; ίδικός μου τούλάχιστον ὅχι· ἔγω
και δ Ἀγαμέμνων ἔχομεν χωριστὰ τὰ ύποστατικά μας.

ΓΕΡ. Δοῦλος τῆς Κυρίας ἐδῶ, ποὺ στέκεται ἐμπρὸς 860
εἰς τὴν σκηνήν, εἰς τὴν δόποιαν μὲ ἐδωκεν δ πατέρας τῆς
Τυνδάρεως.

ΑΧ. Ίδού, ἔχω σταματήσει· λέγε ἄν με χρειάζεσαι εἰς
τίποτε, διὰ τὸ δοποῖον μὲ ἐσταμάτησες.

ΓΕΡ. Ἀλήθεια μόνοι λοιπὸν σεῖς οἱ δύο στέκεσθε
πληγίον αὐτῆς ἐδῶ τῆς θύρας;

ΚΛ. Ὡμπορεῖς νὰ μᾶς διμιλήσῃς μὲ τὴν βεβαιότητα
ὅτι εἰμεθα ἡμεῖς οἱ δύο μόνοι· ἀλλὰ ἔλα ἔξω ἀπὸ τὴν
βασιλικὴν σκηνήν.

ΓΕΡ. Ἔχουσῃ τύχη καὶ πρόβλεψις ἴδική μου, σώσατε
αὐτούς, τοὺς δποίους ἐγὼ θέλω.

865 **ΑΧ.** Τὰ λόγια σου ἀναφέρονται εἰς τὸ μέλλον· ἀλλά
διμως προκαλοῦν κάποιον φόβον.

ΚΛ. Εὰν θέλεις ως ἐγγύησιν τὴν δεξιάν μου, νά, λέγε
μὲ θάρρος, ἐὰν θέλεις νὰ μοῦ εἴπης κάτι.

ΓΕΡ. Γνωρίζεις βέβαια τί ἄνθρωπος είμαι καὶ πόσον
καλάς διαθέσεις ἔχω διὰ σὲ καὶ διὰ τὰ παιδιά σου.

ΚΛ. Γνωρίζω ὅτι εἶσαι παλαιὸς δοῦλος τῆς οἰκογε-
νείας μου.

ΓΕΡ. Καὶ δτι μαζὶ μὲ τὰ προικιά σου ἔλαβε καὶ ἐμὲ δ
βασιλεὺς Ἀγαμέμνων.

870 **ΚΛ.** Ἡλθες εἰς τὰς Μυκήνας μαζί μου καὶ ἥσο πάν-
τοτε πιστός μου.

ΓΕΡ. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια. Καὶ διὰ σὲ μὲν ἡ ἀφο-
σίωσίς μου εἶναι μεγάλη, ἀλλὰ μικροτέρα εἰς τὸν σύζυ-
γόν σου.

ΚΛ. Τώρα τέλος πάντων ἔεσκέπαζέ μας δτι μυστικὰ
κρύπτεις.

ΓΕΡ. Τὴν ἴδικήν σου κόρην δ πατέρας, δστις τὴν ἐγέν-
νησε, σκέπτεται νὰ τὴν φονεύσῃ διὰ τῆς ἰδίας του χειρός.

ΚΛ. Πῶς; Φτοῦ! Κλούβια καὶ ἀπιαστα δσα λέγεις,
γέροντά μου· διότι δὲν εἶσαι εἰς τὰ λογικά σου.

875 **ΓΕΡ.** Ἀποκόπτων διὰ ξίφους τὸν λευκὸν λαιμὸν τῆς
δυστυχισμένης.

ΚΛ. Ἄχ συμφορά μου, μήπως ἀρά γε ἔχει τρελλασθῆ
δ σύζυγός μου;

ΓΕΡ. Τὰ ἔχει τετρακόσια, πλὴν εἰς τὰς σχέσεις του μὲ
σὲ καὶ τὴν κόρην σου· ἀλλὰ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ δὲν τὰ
ἔχει σωστά.

ΚΛ. Διὰ ποῖον λόγον; ποῖος κακὸς δαιμών τὸν σπρώχνει ἔως ἐκεῖ;

ΓΕΡ. Θέλημα θεοῦ, δπως βεβαιώνει τούλαχιστον δ Κάλχας, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ κινητοποιηθῇ δ στόλος.

ΚΛ. Διὰ ποῦ; συμφορὰ Ἰδική μου, συμφορὰ εἰς ἐκεῖ- 880 νην, τὴν ὅποιαν μελετᾷ νὰ φονεύσῃ δ πατέρας.

ΓΕΡ. Διὰ τὴν καθέδραν τοῦ Δαρδάνου, διὰ νὰ λάβῃ δ Μενέλαιος τὴν Ἐλένην.

ΚΛ. Διὰ τὴν κακὴν λοιπὸν τύχην τῆς Ἰφιγενείας ἥτο πεπρωμένον νὰ γίνῃ ἡ ἐκστρατεία διὰ τὴν Ἐλένην;

ΓΕΡ. "Ολα τὰ γνωρίζεις· δ πατέρας πρόκειται νὰ θυσιάσῃ τὴν Ἰδικήν σου κόρην εἰς τὴν Ἀρτεμιν.

ΚΛ. Τὸ δὲ συνοικέσιον τοῦ ἐχρησίμευεν ως πρόφασις, ἡ ὅποια μὲ ἔφερεν ἐδῶ ἀπὸ τὴν οἰκογενειακήν μου ἐστίαν;

ΓΕΡ. Διὰ νὰ συνοδεύσῃς ἐδῶ γεμάτη χαρὰν τὴν κόρην 885 σου, διὰ νὰ τὴν ὑπανδρεύσῃς μὲ τὸν Ἀχιλλέα.

ΚΛ. Κόρη μου, ἔχεις ἔλθει διὰ τὰ στέφανα τοῦ θανάτου καὶ σὺ καὶ ἡ μητέρα σου.

ΓΕΡ. Καὶ αἱ δύο εἰσθε ἀξιολύπητοι δι' δ, τι παθαίνετε· δ Ἀγαμέμνων ἀπετόλμησε τραγικὸν πραξικόπημα.

ΚΛ. Εἶμαι χαμένη ἡ δυστυχής· δὲν δύναμαι πλέον νὰ κρατήσω τὰ δάκρυα, ποὺ τρέχουν.

ΓΕΡ. "Οπως πράγματι εἶναι φαρμακερὰ τὰ δάκρυα διὰ τὴν στέρησιν τέκνων.

ΚΛ. Ἄλλὰ σύ, γέροντά μου, ἀπὸ ποῦ λέγεις πῶς 890 ἦντλησες τὰς πληροφορίας σου αὐτάς;

ΓΕΡ. Ἐξεκίνησα νὰ σοῦ φέρω ἐπιστολὴν σχετικὴν μὲ τὴν προηγουμένην.

ΚΛ. Διὰ νὰ μὲ ἐμποδίσῃς ἡ διὰ νὰ μὲ παρακινήσῃς μαζί του νὰ συνοδεύσω τὴν κόρην μου διὰ τὸν θάνατόν της;

ΓΕΡ. "Οχι νὰ τὴν φέρῃς, θεὸς φυλάξοι! διότι τότε δ σύζυγός σου ἔτυχε νὰ εἶναι εἰς τὰ λογικά του.

ΚΛ. Ἀλλὰ τότε, ἐνῷ ἔφερες ἐπιστολὴν δι' ἐμέ, διὰ τὸ
δὲν μοῦ τὴν παρέδωκες εἰς τὰς χεῖράς μου;

895 ΓΕΡ. Μοῦ τὴν ἀφήρεσεν ὁ Μενέλαος, ὁ δοποῖος εἶναι
αἴτιος δλου αὐτοῦ ἐδῶ τοῦ κακοῦ.

ΚΛ. Τέκνον τῆς Νηρηίδος, υἱὲ τοῦ Πηλέως, τὰ
ἀκούεις αὐτὰ ἐδῶ;

ΑΧ. Ἀπὸ τὴν στιγμήν, ποὺ ἥρχισαν αἱ ἀποκαλύψεις,
παρακολουθῶ τὴν δυστυχίαν σου, ἀλλὰ φέρω βαρέως
καὶ τὴν ἴδικήν μου προσβολήν.

ΚΛ. Θὰ φονεύσουν τὴν κόρην μου μεταχειρισθέντες
ώς δόλωμα τοὺς ἴδικούς σου γάμους.

ΑΧ. Καὶ ἐγὼ ἔχω παράπονα κατὰ τοῦ συζύγου σου
καὶ δὲν τὸ παίρνω ἐπιπολαίως τὸ πρᾶγμα ἄνευ περαι-
τέρω συνεπειῶν.

900 ΚΛ. (Πίπτουσα εἰς τοὺς πόδας τοῦ Ἀχιλλέως) Δὲν θὰ τὸ
θεωρήσω ἐντροπὴν νὰ προσπέσω εἰς τὰ γόνατά σου, μία
μνητὴ εἰς υἱὸν θεᾶς· διότι πρὸς τί ἐγὼ νὰ εἰμαι σεμνό-
τυφος; διὰ ποῖον ἄλλο πρᾶγμα πρέπει νὰ δεξιῶ σοβα-
ρώτερον ἐνδιαφέρον παρὰ διὰ τὸ τέκνον μου; ἀλλὰ
προστάτευσε, υἱὲ θεᾶς, καὶ ἐμὲ εἰς τὴν δυστυχίαν μου
905 καὶ ἐκείνην, ἡ δοπία ἔλαβε τὸν τίτλον τῆς συζύγου σου,
ψευδῶς μέν, ἀλλ' ὅμως τὸν ἔλαβε. Ἐγὼ τὴν συνώδευσα
ἐδῶ μὲ τὸν νυμφικὸν στέφανον εἰς τὴν κεφαλήν, διὰ
νὰ ὑπανδρευθῇ σέ, ἀλλὰ πραγματικῶς ὡς πρόβατον ἐπὶ¹
σφαγήν· ἴδική σου προσβολὴ θὰ είναι, διότι δὲν τὴν
ἐπροστάτευσες· διότι, ἀν καὶ δὲν τὴν συνεζεύχθης διὰ
γάμου, ἀλλὰ τούλαχιστον ἔλαβες τὸν τίτλον τοῦ ἀγαπη-
τοῦ συζύγου τῆς δυστυχισμένης κόρης. Σὲ ἔξορκής τοι
910 εἰς τὴν γενειάδα σου, εἰς τὴν δεξιάν σου, εἰς τὸ δνομα
τῆς μητρός σου διότι μὲ κατέστρεψε τοῦ ἴδικοῦ σου
δνόματος ἡ χρῆσις, τὴν τιμὴν τοῦ δοποίου ἔχεις τὴν ὑπο-
χρέωσιν νὰ ὑπερασπίσῃς. Δὲν ἔχω ἄλλον βωμὸν νὰ κατα-
φύγω ὡς ἵκετης παρὰ τὸ ἴδικόν σου γόνυν, οὔτε καὶ ἔνα

φύλον δίπλα μου, ἐνῷ διὰ τὸν Ἀγαμέμνονα ἔχεις ἀκούσει
ὅτι ἡ στάσις του ἀπέναντί μου ὑπῆρξε θηριώδης καὶ
ἀναίσχυντος· ἔχω δὲ ἔλθει, δπως βλέπεις, μία ἀδύνατος
γυναικα εἰς ναυτικὸν στρατόπεδον ἀπειθάρχητον καὶ
ἀναιδῶς χαιρέκακον εἰς τὴν δυστυχίαν τοῦ ἄλλου, πει- 915
θαρχοῦν δέ, δταν εὐαρεστηθῆ εἰς τοῦτο. Ἐὰν δὲ λάβῃς
τὴν σθεναρὰν ἀπόφασιν νὰ μὲ λάβῃς ὑπὸ τὴν προστα-
σίαν σου, εἶμαι ἐκτὸς κινδύνου· εἰ δὲ μή, εἶμαι χαμένη.

χο. Εἶναι ὑπερφυσικὸν πρᾶγμα ἡ μητρότης καὶ
γεννᾷ μέσα εἰς τὰς οαρδίας ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν μη-
τέρων ἰσχυρὸν φίλτρον, ὥστε νὰ ὑποφέρουν χάριν τῶν
τέκνων τὰ μεγαλύτερα βάσανα.

ΡΧ. Ἡ ψυχὴ μου αἰρεται εἰς ὑψηλοτέρους ὁρίζον-
τας, εἰς τὴν σφαιραν τῶν ἴδανικῶν αἰσθημάτων· γνω- 920
ρίζει δὲ καὶ διὰ τὰς δυστυχίας ἐν μέτρῳ νὰ ὑλίζεται καὶ
διὰ τὴν μεγάλην εὐτυχίαν ἐν μέτρῳ νὰ χαίρῃ. Διότι οἱ
τοιοῦτοι δπως ἐγὼ ἀνθρωποι ἔχουν κάμει τὸν ὑπολογι-
σμὸν νὰ διέρχωνται τὴν ζωήν των κατὰ τὰς ὑπαγορεύ-
σεις τῆς ψυχρᾶς λογικῆς. Ὑπάρχουν λοιπὸν περιπτώσεις,
κατὰ τὰς δποίας ωφελεῖ νὰ μὴ εἶναι κανεὶς πολὺ γνω-
στικός, ἀλλ' ὑπάρχουν καὶ περιπτώσεις, δπου χρησιμεύει 925
ἡ δρόμη κοίσιες. Ἔγὼ δὲ ἀνατραφεὶς εἰς τὴν σχολὴν τοῦ
εὔσεβεστάτου Χίρωνος ἐδιδάχθην νὰ ἔχω ἀπλοῦς τοὺς
τρόπους. Καὶ κατὰ ταῦτα εἰς τοὺς Ἀτρείδας, ἐὰν μὲν
ἀσκοῦν καλῶς τὰ ἡγεμονικὰ αὐτῶν δικαιώματα, θὰ πει-
θαρχῶ· ἐὰν δύμως ὅχι, τότε δὲν θὰ ὑπακούω. Ἄλλὰ καὶ 930
ἐδῶ καὶ ἐν Τροίᾳ τηρῶν ἐλευθερίαν κινήσεως θὰ φρον-
τίσω δσον ἔξαρταται ἐξ ἐμοῦ νὰ τιμῷ τὸν θεὸν τοῦ πο-
λέμου διὰ τοῦ δόρατός μου. Ὡς πρὸς σὲ δέ, Κυρία, πρὸς
τὴν δποίαν τόσον σκληρὰ ἐφέρθησαν οἱ φίλτατοι, θὰ
δώσω τὴν ἡρεμίαν εἰς τὰ νεῦρά σου, ἀφ' οὗ σὲ περιέ-
βαλα μὲ τόσην συμπάθειαν, δσην δύναται νὰ δείξῃ μό-
νον ἔνας νέος, καὶ οὐδέποτε ἡ ἴδική σου κόρη, ἀφ' οὗ 935

ἀπαξ ἐμνηστεύθη ἐμέ, θὰ σφαγῇ ἀπὸ τὸν πατέρα τῆς διότι ἔγὼ δὲν θὰ ἐπιτρέψω εἰς τὸν σύζυγόν σου γὰ μὲ τυλίγῃ εἰς τὰς μηχανορραφίας του. Διότι τὸ ἴδικόν μου δνομα, ἀν καὶ δὲν ἀνέσυρε τὸ ξίφος, θὰ φονεύσῃ τὴν ἴδικήν σου κόρην. Ἀλλ᾽ δ πραγματικὸς ὑπεύθυνος τοῦ 940 φόνου εἶναι δ ἴδικός σου σύζυγος: ἐν τούτοις τὸ ἴδικόν μου σῶμα δὲν εἶναι πλέον ἄγνον, ἐὰν ἐξ αἰτίας ἐμοῦ καὶ τοῦ ἴδικοῦ μου συνοικεσίου φονευθῆ ἡ παρθένος, τὸ θῦμα τρομεροῦ καὶ ἀφορήτου κακουργήματος. Ἐγώ δὲ ὑποστῇ εἰς ἀφάνταστον βαθμὸν προσβολῆν, τῆς δποίας δὲν ἥμην ἄξιος. Ἐγὼ λοιπὸν θὰ ἥμην δ προστυχώτατος 945 ἐκ τῶν Ἀργείων, ἔγὼ τὸ μηδενικόν, δ Μενέλαος δὲ θὰ εἴχε μέσιν μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν, ως νὰ μὴ ἥμην υἱὸς τοῦ Πηλέως, ἀλλ᾽ υἱὸς κακοῦ τινος δαίμονος, ἐὰν τὸ ἴδικόν μου δνομα χρησιμεύσῃ ώς μάχαιρα εἰς τὰς κεῖρας τοῦ συζύγου σου. Μὰ τὸν Νηρέα, δστις ἔχει ζῆσει καὶ μεγαλώσει μέσα εἰς τὰ θαλάσσια κύματα, τὸν πατέρα τῆς 950 Θέτιδος, τῆς μητρός μου, δ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων δὲν θὰ ἐγγίσῃ τὴν κόρην σου οὐδὲ μὲ τὸ ἄκρον τῶν δακτύλων του θὰ θίξῃ τὸν πέπλον τῆς ἀλλως ἡ Σίπυλος τότε θὰ φέρῃ τὸ δνομα πόλεως, τὰ βαρβαροχώρια, ἀπὸ τὴν δποίαν ἔλκουσι τὴν καταγωγὴν οἱ στρατηλάται, τὸ δνομα 955 δὲ τῆς Φθίας οὐδαμοῦ θὰ ἀκούεται. Ἀλλὰ μὲ μαῦρα κριθάλευρα καὶ ἀγιασμοὺς θὰ κάμη τὰ προκαταρκτικὰ τῆς θυσίας δ μάντις Καλγάς. Ἀλλὰ τί εἰδόυς μάντις εἶναι δ ἄνθρωπος αὐτός, ἀφ' οὗ σπανίως ἀληθεύει, κατὰ τυχαίαν σύμπτωσιν, πολλάκις δὲ ψεύδεται, δταν δὲ δὲν ἐπιτύχῃ, γίνεται ἀφαντος διολισθαίνων ἀριστοτεχνικά; Ἐγώ εἰπεῖ αὐτὰ ἔδω ὅχι διότι διψῶ ἀπὸ γάμον, ἀμέ- 960 τρητοι κόραι ζητοῦν τὸν γάμον μου ἀλλὰ διότι δ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων μὲ προσέβαλεν εἴχεν ἐν τούτοις τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ζητήσῃ ἀπὸ ἐμὲ τὸν ἴδιον τὴν ἄδειαν νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ ἴδικόν μου δνομα ώς δόλωμα τῆς

κόρης· ή δὲ Κλυταιμήστρα ἀπὸ τὸ ὄνομά μου πρωτίστως ἐπείσθη νὰ δώσῃ τὴν κόρην εἰς ἐμὲ ὡς σύζυγον. Καὶ 965 βεβαιῶ ὅτι θὰ ἔδιδα τὴν ἄδειαν χάριν τῶν Ἑλλήνων, ἐὰν η ἐκστρατεία εἰς τὸ Ἱλιον προσέκρουεν εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο· δὲν θὰ ἥρονούμην νὰ ἔξυπηρετήσω τὸ κοινὸν συμφέρον ἐκείνων, μὲ τοὺς διοίσους συνεξεστράτευα. Ἀλλὰ τώρα, δπως βλέπω ἀπὸ τῶν πραγμάτων τὴν ἔξτηλιξιν, οὐδεμίαν ἀξίαν ἔχω εἰς τὴν συνείδησιν τῶν στρατηλατῶν τούλαχιστον καὶ εἶναι τὸ πλέον εὔχολον δι' αὐτοὺς νὰ μὲ μεταχειρίζωνται δπως θέλουν, καὶ καλὰ καὶ ἀσχημα· Ἐὰν ἔχουν τὸ δικαίωμα αὐτὸν θὰ τὸ ἔξακρι- 970 βώσῃ ταχέως τὸ ξίφος μου, τὸ διοῖσον πρὸν ἔλθω εἰς τὴν Φρογίαν, θὰ βάψω μὲ κηλῆδας αἷματος φονικοῦ, ἐὰν τολμήσῃ κανεὶς νὰ μοῦ ἀποσπάσῃ τὴν ψυγατέρα σου. Ἀλλὰ μὴ ἀνησυχῆς· εἰς τὸ πρόσωπόν μου ἔχεις εῦρει ἔνα πανίσχυρον θεόν, ἐνῷ δὲν εἶμαι ἀλλὰ θὰ μὲ κάμουν τοιοῦτον.

ΧΟ. Υἱὲ τοῦ Πηλέως, τὰ δσα εἴπεις εἶναι ἀντάξια καὶ 975 σοῦ καὶ τῆς θαλασσίας Νηρηίδος, τῆς σεβασμίας θεᾶς.

ΚΛ. Δόξα τῷ θεῷ πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ σ' ἐπαινέσω χωρὶς νὰ φανῶ οὕτε δτι σὲ κολακεύω μὲ τὰς ὑπερβολάς μου οὕτε δτι εἶμαι ἀχάριστος μὲ τὰς πτωχικάς μου εὐχαριστίας; διότι οἱ εὐγενεῖς, ὅταν ἐπαινοῦνται, ἀηδιάζουν, 980 μισοῦν τρόπον τινὰ τοὺς ἐπαινέτας των, ἐὰν εἶναι ὑπερβολικοὶ εἰς τοὺς ἐπαινίους των. Ἐντρέπομαι δέ, διότι ἔξ αιτίας προσωπικοῦ μου παθήματος παρατάσσω λόγια προκαλοῦντα συμπάθειαν, ἐνῷ αἱ ίδιαι μου συμφοραὶ εἶναι ξέναι διὰ σέ. Ἀλλ' ὅμως δεν γενήσεται κάμνει ἀσφαλῶς καλὴν ἐντύπωσιν μὲ τὸ νὰ φαίνεται χρήσιμος εἰς τοὺς δυστυχοῦντας, καὶ ἂν αὐτὸς δὲν θίγεται ὑπὸ τῶν συμφορῶν. Λοιπὸν λυπήσου μας· διότι ἔχομεν πάθει 985 ἀξιολύπητα. Διότι πρῶτον μέν, ἐνῷ ἐπίστευτα δτι σὲ ἔχω γαμβρόν μου, εἶδα τὰς ἐλπίδας μου διαψευσθείσας·

ἔπειτα ὁ θύνατος τῆς Ιδικῆς μου κόρης δυνατὸν ἵσως νὰ γίνῃ κακὸς οἰωνὸς διὰ τὸν μέλλοντα γάμον σου, πρᾶγμα,
990 ἀπὸ τὸ δόποιον πρέπει νὰ φυλαχθῆς. Ἀλλὰ καὶ ὡραῖα
ηρχισες καὶ ὡραῖα ἐτελείωσες τὴν διμιλίαν σου· διότι ἡ
σωτηρία τῆς κόρης μου ἔξαρταται ἀπὸ τὴν Ιδικήν σου
θέλησιν· θέλεις λοιπὸν ὡς ἵκετις νὰ περιπτυχθῇ τὰ γό-
νοτά σου; Βεβαίως αὐτὴ ἐδῶ ἡ πρᾶξις τῆς εἶναι ἀνάρ-
995 μοστος· διὰ μίαν παρθένον· ἀλλ’ ἐὰν τὸ ἐγκρίνεις, θὰ
ἔλθῃ μὲ τὴν αἰδημοσύνην εἰς τὰ εὐγενῆ της βλέμματα·
ἀλλ’ ἐὰν καὶ χωρὶς τὴν παρουσίαν της, δπως τώρα, ἐπι-
τύχω τὸ αὐτὸν ἀπὸ σὲ ἀποτέλεσμα, ἀς μένη μέσα εἰς τὴν
σκηνήν· διότι ἡ αἰδημοσύνη ἔχει πάντοτε τὴν σεμνήν της
ἀξίαν. Ἀλλ’ ὅμως ἡ αἰδημοσύνη μιᾶς γυναικὸς ὀφείλει
καὶ αὐτὴ νὰ ἔχῃ τὰ δυνατά της δρια.

ΑΧ. Σύ, Κυρία, μήτε τὴν κόρην σου νὰ φέρῃς ἐμπρός
μου ἔξω μήτε νὰ ἐκτεθῶμεν εἰς τὴν δυσφήμησιν τῶν
ἀνθρώπων, οἱ δόποιοι δὲν γνωρίζουν τι συμβαίνει μεταξὺ
1000 ἡμῶν τῶν δύο· διότι ἔνας στρατὸς συγκεντρωμένος, ὡς
ἔλευθερος ἀπὸ οἰκογενειακὰς ἀπασχολήσεις, ἀγαπᾷ τὰ
πονηρὰ σχόλια καὶ τὴν κακογλωσσιάν. Ἐξ ἄπαντος ὅμως
εἴτε μὲ ἴκετεύετε εἴτε δὲν μὲ ἴκετεύετε, τὸ ἀποτέλεσμα
διὰ σᾶς θὰ είναι τὸ αὐτό· διότι ἐγὼ δι· ἔνα πρᾶγμα
θάνατοβιό σοβαρώτατον ἀγῶνα, νὰ σᾶς ἀπαλλάξω ἀπὸ
1005 τὴν συμφοράν. Ἔν μόνον πρᾶγμα ἄκουε καὶ χώνευσέ το
καλά, δτι θὰ τηρήσω τὴν ὑπόσχεσίν μου· ἐὰν δμως σὲ
ἀπατῶ καὶ σὲ περιγελῶ μὲ λόγια τοῦ ἀέρος, μὰ μοῦ πάρῃ
ὅ θεδς τὴν ζωήν· ἀλλ’ ἐὰν σώσω τὴν κόρην σου, ἀνα-
καλῶ τὴν κατάραν μου.

ΚΛ. Νὰ χαρῆς δτι ἀγαπᾶς διὰ τὴν ἀδιάλειπτον προ-
στασίαν σου πρὸς τοὺς δυστυχεῖς.

ΑΧ. Ἀκουε λοιπὸν τώρα, διὰ νὰ πάρῃ ἔνα καλὸν
δρόμον τὸ ζήτημα.

ΚΛ. Τι εννοεῖς μὲ αὐτὸ ποὺ εἶπες; διότι ὁφείλω νὰ 1010 συμμορφωθῶ μὲ δ, τι εἴπης.

ΑΧ. "Ας κάμωμεν καὶ μίαν ἀπόπειραν γὰ καταφέρωμεν τὸν πατέρα νὰ σκεφθῇ καλύτερα.

ΚΛ. Εἶναι πολὺ δειλὸς καὶ φοβεῖται ὑπερβολικὰ τὸν στρατόν.

ΑΧ. Ναί, ἀλλ' ὅμως ἐπιχειρήματα βάλλουν κάτω ἀλλα ἐπιχειρήματα.

ΚΛ. Εἰς αὐτὸ τὸ ζῆτημα είμαι ἀπαισιόδοξος· ἀλλ' ἐν τούτοις εἰπέ μου τί πρέπει νὰ κάμω.

ΑΧ. Πρῶτα πρῶτα νὰ ίκετεύῃς ἔκεινον νὰ μὴ σκοτώνῃ τὰ παιδιά του· ἐὰν ὅμως ἀντιλέγῃ, τότε πρέπει νὰ ἔλθῃς πρὸς ἐμέ· διότι, ἐὰν ἥμελε πεισθῆ εἰς τὴν αἴτησίν σου, δὲν θὰ παρίστατο ἀνάγκη τῆς ἴδικῆς μου ἐπεμβάσεως· διότι ἡ συγκατάθεσίς του ἔξασφαλίζει τὴν σωτηρίαν. Ἐκτὸς τούτου καὶ ἐγὼ θὰ φανῶ εὐγενέστερος πρὸς φίλουν καὶ δ στρατὸς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχῃ παράπονον ἐναντίον μου, ἐὰν διεξάγω τὴν ὑπόθεσιν μὴ φρόνησιν μᾶλλον παρὰ μὲ τὴν βίαν. Ἐὰν δὲ τὸ προκείμενον ζῆτημα λάβῃ μίαν καλὴν λύσιν, θὰ χαροποιήσῃ τοὺς φίλους καὶ σέ, χωρὶς νὰ χρειασθῆτε τὴν ἴδικήν μου ἐπέμβασιν.

ΚΛ. Πόσον φρόνιμα εἶναι τὰ λόγια σου! πρέπει λοιπὸν νὰ κάμω δ, τι ἐγκρίνεις. Ἀλλ' ἐὰν πάλιν δὲν κατορθώσωμεν κανὲν ἀπὸ δσα ἐγὼ θέλω, ποῦ θὰ σὲ ἵδωμεν ἐκ νέου; ποῦ πρέπει νὰ ἔλθω ἡ δυστυχής, διὰ νὰ εῦρω τὴν παντελεήμονα κεῖδα σου;

ΑΧ. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ μὲ ζητήσῃς· ἐγὼ θὰ παρακολουθήσω δπου πρέπει ἀγρύπνως τὴν ὑπόθεσίν σου, διὰ νὰ μὴ σὲ ἵδῃ κανεὶς ἐκ τῶν Δαναῶν βαδίζουσαν τρομαγμένην διὰ μέσου τοῦ στρατοῦ· ἀλλὰ καὶ τὴν ὑπόλητην τοῦ πατρικοῦ οἴκου πρόσεχε νὰ μὴ τὴν προσβάλῃς· διότι δ Τυνδάρεως ἀσφαλῶς εἶναι ἀνώτερος κακογλωσ-

0101 σιᾶς· διότι μεταξὺ τῶν Ἐλλήνων εἶχε μεγάλην ὑπόληψιν.

ΚΛ. Θὰ γίνη ὅ,τι λέγεις τῷδε· διάτασσε· δφείλω νὰ εἴμαι εἰς τὰς διαταγάς σου. Ἐὰν δὲ ὑπάρχουν θεοί,
1035 ἐπόπται τοῦ δικαίου, ἐπειδὴ εἶσαι δίκαιος, θάμειφθῆς ἀπ' αὐτούς. "Αλλως τίς ή ἀνάγκη νὰ ἀγωνιζώμεθα ὑπὲρ τῆς δικαιοσύνης;

0102 (Αμφότεροι ἀπέρχονται, ἡ Κλυταιμήστρα εἰς τὴν σκηνήν, ὁ Ἀχιλλεὺς εἰς τὸ στρατόπεδον.)

Γ ΣΤΑΣΙΜΟΝ

0103 ΧΟ. Στο. Σὰν τὶ τάχα νὰ ἦτο τὸ γαμήλιον ἄσμα, τὸ
δόποιον ἀντήχησεν ἐν συναυλίᾳ μὲ τὴν Λιβυκὴν φλογέ-
ραν καὶ μὲ τὴν φιλενάδαν τοῦ χοροῦ κιθάραν καὶ μὲ τὰ
1040 καλάμινα σουραύλια, δταν αἱ καλλιπλόκαμοι Πιερίδες
Μοῦσαι ἥλθον εἰς τοὺς γάμους τοῦ Πηλέως ἐπάνω εἰς
τὰς κορυφὰς τοῦ Πηλίου, κτυποῦσαι τὴν γῆν μὲ τὰ
0104 χρυσοσάνδαλα πόδια των τὴν ὁραν, ποὺ οἱ θεοὶ εἶχον
στρωθῆ εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ γαμηλίου συμποσίου,
1045 ὑμνοῦσαι τὴν Θέτιν καὶ τὸν Αἰακίδην Πηλέα ἐπάνω εἰς
τὸ ὄρος τῶν Κενταύρων μέσα εἰς τὰ δάση τοῦ Πηλίου!
1050 Ο δὲ υἱὸς τοῦ Δαρδάνου, ὁ Τρῶς Γανυμήδης, ἡ προσ-
φιλῆς γλύκα τῆς κλίνης τοῦ Διός, ἥντλει διαρκῶς νέκταρ
μέσα ἀπὸ τὴν κοιλίαν χρυσῶν κρατήρων. Αἱ δὲ πεντή-
1055 κοντα κόραι τοῦ Νηρέως στροβιλιζόμεναι κυκλικὰ δίπλα
ἀπὸ τὴν ἀμμουδιὰν τῆς θαλάσσης τὴν λαμπυρίζουσαν
ἀπὸ λευκότητα ἐπιυνηγύρισαν τοὺς γάμους διὰ τῶν χο-
ρῶν των.

0106 Αντ. Συγχρόνως δὲ κρατῶν ἐλατόκλαρα εἰς τὰς χεῖ-
ρας καὶ στεφανωμένος μὲ πρασινάδαν εἰς τὴν κεφαλὴν
1060 ὁ ἀλογοπόδαρος διμιλος τῶν Κενταύρων ἥλθεν εἰς τὸ
συμπόσιον τῶν θεῶν καὶ εἰς τὰ βαρέλια τοῦ Βάκχου. Μὲ
ζωηρὰς δὲ φωνὰς ἐφώναξεν δυνατά·, "Ε κόρη τοῦ Νη-
ρέως, ὁ μάντις Χίρων ὁ γνωρίζων τῆς μαντικῆς τέχνης

τὰ μυστήρια διεκήρυξτεν ὄνομαστὶ ὅτι σὺ θὰ γεννήσῃς 1065
νίόν, μεγάλην τῆς Θεσσαλίας δόξαν, δ ὁποῖος μὲ τοὺς
λογχοφόρους τῶν Μυρμιδόνων δπλίτας θὰ ἔλθῃ εἰς τὴν
ἔνδοξον τοῦ Πριάμου χώραν, διὰ νὰ μεταβάλῃ αὐτὴν εἰς 1070
τέφραν, ὡπλισμένος περὶ τὸ σῶμα μὲ δπλα χρυσᾶ, καλ-
λιτεγνήματα τοῦ Ἡφαίστου, δῶρα τῆς θεᾶς μητρός του
Θέτιδος, ἡ δποία τὸν ἐγέννησε.^ε Τότε οἱ θεοὶ ἐσκόρπισαν 1075
τὰς εὐλογίας των εἰς τοὺς τρισευτυχισμένους γάμους τῆς
εὐγενοῦς, τῆς ἐπιφανεστάτης ἐξ ὅλων τῶν Νηρηίδων,
καὶ εἰς τοὺς ὑμεναίους τοῦ Πηλέως.

Ἐπ. Τούναντίον τοὺς πλοκάμους τῶν ὥραιών μαλ- 1080
λιῶν τῆς Ἱδικῆς σου κεφαλῆς μὲ νεκρικὸν στέφανον θὰ
στεφανώσουν οἱ Ἀργεῖοι, ἀποκόπτοντες δι' αἵματηρᾶς
μαχαίρας τὸν ἀνθρώπινον λαιμόν σου, ὃς νὰ ἥσο παρ-
δαλὴ δάμαλις ὁρεινή, ἐλθοῦσα ἀπὸ σπήλαια βραχώδη,
ἄθικτος ἀπὸ ζυγὸν καὶ ταῦρον, χωρὶς νὰ μεγαλώσῃς 1085
μέσα εἰς τὴν ποιμενικὴν μουσικὴν τῶν σουραυλιῶν οὐδὲ
μέσα εἰς τὰ συρίγματα τῶν βουκόλων, ἀλλὰ μέσα εἰς τὴν
ἀγκάλην τῆς μητρός σου, στολισμένη ὡς νύμφη διὰ γά-
μου μὲ ἔνα ἐκ τῶν βλαστῶν τοῦ δένδρου τοῦ Ἰνάχου.
Ποῦ θὰ τολμήσῃ νὰ προβάλῃ τὸ πρόσωπόν της ἡ αἰδὼς ἢ
ἡ ἀρετή, διὰ νὰ ἐπιδείξῃ τὴν δύναμίν της, ἐὰν ἔχει τοιαύ- 1090
την; καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ μὲν ἀσέβεια εἶναι παντοδύναμος,
πρὸς δὲ τὴν ἀρετὴν οἱ ἀνθρωποι περιφρονητικῶς στρέ-
φουν τὰ νῶτά των, ἡ δὲ ἀνομία ἔχει σαρώσει τὴν εύνο- 1095
μίαν καὶ οἱ ἀνθρωποι δὲν ἀγωνίζονται ἡνωμένοι πρὸς
ἀποτροπὴν τῆς ὁργῆς τῶν θεῶν;

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΛ. Ἔξηλθα ἔξω ἀπὸ τὴν σκηνήν, διὰ νὰ κοιτάξω
μῆπως ἔρχεται δ ἄνδρας μου, δ ὁποῖος ἔχει ἀφήσει τὴν
κατοικίαν του ἀπὸ πολλὴν ώραν καὶ ἀπουσιάζει. Ἡ δὲ 1100
δυστυχισμένη κόρη μου πνίγεται μέσα εἰς τὰ δάκρυα,

θρηνοῦσα ἐναλλάξ μὲ δλους τοὺς τόνους τοῦ πόνου, μόλις ἔμαθε τὸν θάνατον, τὸν ὅποιον σχεδιάζει ὁ πατέρας.
(Οἱ Ἀγαμέμνων παρέοχεται διὰ τῆς ἀριστερᾶς παρόδου.) Ἄλλὰ κοίταξε, περίεργος σύμπτωσις! ὁ Ἀγαμέμνων, τὸν ὅποιον εἶχα εἰς τὸν νοῦν μου, ίδου βαδίζει πλησίον, ὁ ὅποιος ἀμέσως θὰ ξεκεπασθῇ ὅτι ἔμαγείρευσεν ἀσβῆτη πράγματα ἔναντίον τῶν τέκνων του.

ΑΓΑ. Κόρη τῆς Λήδας, εἰς κατάλληλον στιγμὴν σὲ ἔχω εὔρει ἔξω τῆς σκηνῆς, διὰ νὰ σου εἴπω μακρὰν ἀπὸ τὴν κόρην μας λόγια, τὰ ὅποια αἱ μελλόνυμφοι δὲν πρέπει νὰ ἀκούουν.

ΚΛ. Ἄλλὰ τί εἰν' αὐτό, ποὺ ἔχει ἀπορροφήσει τὴν σκέψιν σου, τοῦ ὅποίου τὴν εὐκαιρίαν δὲν θέλεις νὰ κάσῃς;

ΑΓΑ. Φώναζε τὴν κόρην ἔξω καὶ ἄφησέ την νὰ πηγαίνῃ μαζὶ μὲ τὸν πατέρα· διότι ὁ ἀγιασμὸς εἶναι εἰς τὴν διάθεσίν μας ἐτοιμός καὶ τὰ κριθάλευρα, διὰ νὰ τὰ πασπαλίζωμεν· διὰ τῶν χειρῶν εἰς τὸ πῦρ τοῦ βωμοῦ πρὸς ἀγιασμόν, καὶ οἱ μόσχοι, οἱ ὅποιοι πρὸς τῶν γάμων πρέπει νὰ θυσιασθῶσι πρὸς τιμὴν τῆς θεᾶς Ἀρτέμιδος, φυσῶντες μαῦρον αἷμα ἀπὸ τὸν λαιμόν των κατὰ τὴν σφαγήν.

ΚΛ. Αἱ λέξεις σου εἶναι ὠραῖαι, ἀλλὰ τὰ ἔργα σου δὲν γνωρίζω πῶς πρέπει νὰ τὰ δνομάσω, διὰ νὰ τὰ χαρακτηρίσω ἐπιτυχῶς. (Φωνάζει μέσα εἰς τὴν σκηνήν.) Σὺ δέ, κόρη μου, ἔλα ἔξω, διότι πάντως γνωρίζεις τὰς προθέσεις τοῦ πατρός σου, καὶ φέρε, τέκνον μου, τὸν Ὁρέστην, τὸν ἀδελφόν σου, ἀφ' οὗ τὸν σκεπάσῃς μὲ τὸν πέπλον σου (Ἡ Ιφιγένεια ἔξεοχεται ἐκ τῆς σκηνῆς μετά τοῦ Ὁρέστην.) Ίδου εἶναι ἔνώπιον σου αὐτὴ ἐδῶ, ὑπακούουσα εἰς τὰς διαταγάς σου. **Άλλ'** ως πρὸς τὴν ἄλλην ἀποψιν τοῦ ζητήματος ἐγὼ θὰ διμιλήσω ἐξ ὀνόματος αὐτῆς καὶ ἐμοῦ.

ΑΓΓΑ. Τέκνον μου, διὰ τί κλαίεις καὶ διὰ τί τὸ βλέμμα σου δὲν εἶναι πλέον χαρωπόν, ἀλλὰ σκεπάζεις τὸ πρόσωπόν σου μὲ τὸν πέπλον καὶ ἔχεις καρφωμένα τὰ μάτια εἰς τὴν γῆν;

ΚΛ. Αἰσχος! ἀπὸ ποῦ νὰ ἀρχίσω τὴν ἴστορίαν τῶν συμφιορῶν μου; διότι οὐδὲν μὲ ἐμποδίζει νὰ χρησιμο- 1125 ποιήσω κάθε αἰσχρὸν πρᾶξιν σου ώς πρώτην, καὶ ἂν αὐτὴ εὑρίσκεται μεταξὺ τῶν τελευταίων ἢ μέσων ἢ διουδήποτε.

ΑΓΓΑ. Άλλὰ τί συμβαίνει; πῶς ἔχετε εὐρεθῆ δλοι σύμφωνοι ἐναντίον μου καὶ τὸ βλέμμα σας παρουσιάζει σύγχυσιν καὶ ταραχήν;

ΚΛ. Ανδρα μου, εἰπέ μου εἰλικριῶς δ, τι σὲ ἐρωτήσω.

ΑΓΓΑ. Δὲν χρειάζομαι προτροπάς θέλω μόνον νὰ 1130 μοῦ ἀπευθύνῃς ἐρωτήσεις.

ΚΛ. Σκέπτεσαι νὰ φονεύσῃς τὴν κόρην τὴν ίδιαν μου καὶ τὴν ίδιαν σου;

ΑΓΓΑ. Οὕφ! εἰπες πράγματα τραγικὰ καὶ βάλλεις μὲ τὸν νοῦν σου δ, τι δὲν πρέπει.

ΚΛ. Μὴ ἀνησυχῇς καὶ φρόντισε πάλιν νὰ μοῦ δώσῃς ἀπόκρισιν εἰς τὴν πρώτην μου ἔκεινην ἐρώτησιν.

ΑΓΓΑ. Ναί, ἀν αἱ ίδιαι σου ἐρωτήσεις εἶναι λογικαί, θὰ λαμβάνης καὶ ἀποκρίσεις λογικάς.

ΚΛ. Ἐπιμένω εἰς τὴν πρώτην μου ἐρώτησιν καὶ σὺ 1135 μόνον εἰς τὴν αὐτὴν νὰ ἀπαντήσῃς.

ΑΓΓΑ. Ἔ θεία μοῖρα καὶ τύχη καὶ κακός μου δαίμων.

ΚΛ. Ναὶ καὶ ίδικός μου καὶ ίδικός της, δ ἴδιος διὰ τρεῖς δυστυχισμένους.

ΑΓΓΑ. Ποῖος σὲ ἔβλαψε;

ΚΛ. Ἐμὲ ἐρωτᾶς δι' αὐτὸν τὸ πρᾶγμα; τὰ ὅπουλα μυαλά, τὰ δόποια ἐμηχανεύθησαν αὐτὰ ἐδῶ, πρῶτα πρῶτα αὐτὰ τὰ ίδια εἶναι ἄμυαλα.

Δ. Ν. Γουδῆ.—Εὐριπίδου Ἰφιγένεια ἐν Αὐλίδι. Ἐκδ. Α' 8

- 1140   ΑΓΓΑ. Εἰμαι γαμένος. Τὰ μυστικά μου ἔχουν προδοθῆ.
           ΚΛ. Τὰ γνωρίζω δλα καὶ ἔχω μάθει δλα, δσα σὺ σχεδιάζεις νὰ μοῦ κάμης. Ἀκριβῶς δὲ ἡ σιωπή σου αὐτὴ καὶ οἱ πολλοὶ στεναγμοί σου εἰναι ὁμολογία τῆς ἐνοχῆς σου. Μὴ χάνης τὰ λόγια σου.
- 1145   ΑΓΓΑ. Ἰδοὺ σιωπῶ· διότι τί ἀνάγκην ἔχω μὲ τὰς ψευδολογίας μου νὰ κερδίσω ἐκτὸς τῆς συμφορᾶς μου καὶ τὸν τέλον τῆς ἀναισχυντίας;
- ΚΛ. Ἐμπρόδες λοιπὸν ἄκουε· θὰ διμιλήσω καθαρὰ καὶ ξάστερα καὶ δὲν θὰ χρησιμοποιήσω ὑπαινιγμούς, ἀποτελοῦντας παραφδίαν τῆς ἀληθείας. Καὶ πρῶτα μέν, διὰ νὰ σοῦ προσβαρέσω πρῶτα πρῶτα τοῦτο, μὲ ἐνυμφεύθης χωρὶς τὴν θέλησίν μου καὶ μὲ ἔλαβες γυναῖκά σου 1150 διὰ τῆς βίας, ἀφ' οὗ ἐσκότωσες τὸν πρῶτόν μου ἄνδρα τὸν Τάνταλον καὶ ἔξεσφεγδόνισες καὶ τὰ γῆς ζωντανὸν τὸ ἴδικόν μου μωρόν, ἀποσπάσας αὐτὸν βιαίως ἀπὸ τὴν ἀγκάλην μου. Καὶ τότε οἱ δύο νίοι τοῦ Διὸς καὶ ἀδελφοὶ μου ἔξεστράτευσαν ἐναντίον σου ἐπιβαίνοντες 1155 ἵππων, οἱ δόποι οἱ ἀπήστραπτον ἀπὸ τὴν λευκότητα· σὲ ἔσωσεν ὅμως ὁ πατήρ μου, ὁ γέρων Τυνδάρεως, ἐπειδὴ ἔπεσες εἰς τὰ γόνατά του, καὶ τότε μὲ παρέλαβες ἐκ δευτέρου ὃς σύζυγόν σου. Τότε κατόπιν τῆς συμφιλιώσεώς μας θὰ βεβαιώσῃς καὶ σὺ πόσον ἄψογον διαγωγὴν ἔδειξα καὶ ἀπέναντι σοῦ καὶ ἀπέναντι τῆς οἰκογενείας σου, καὶ 1160 εἰς τὸ ζήτημα τῆς τιμιότητος λευκὴ καὶ τὴν περιουσίαν σου πολλαπλασιάζουσα, ὥστε ἡ γαρὰ καὶ ἡ εὔτυχία νὰ σὲ συνοδεύῃ πάντοτε καὶ κατὰ τὴν εἰσοδόν σου εἰς τὰ ἀνάκτορα καὶ κατὰ τὴν ἔξοδόν σου. Σπάνιον δὲ ἀπόκτημα δι' ἔνα ἄνδρα εἶναι νὰ λάβῃ τοιαύτην σύζυγον· ἀλλ' ἐὰν θέλεις ἐλεεινὴν γυναῖκα, οἱ δρόμοι εἶναι γεμάτοι. Γεννῶ δὲ μαζί σου αὐτὸν ἔδω τὸν νίόν σου καὶ πρὸ αὐτοῦ 1165 τρεῖς θυγατέρας, ἐκ τῶν δόποίων σὺ σκληρὰ μὲ ἀποστερεῖς ἀπὸ μίαν. Καὶ ἂν κανεὶς σὲ ἐρωτήσῃ·, Διὰ τί θὰ τὴν

φονεύσῃς, εἰπέ μου τί θὰ ἀπαντήσῃς; τότε; η πρέπει νὰ εἴπω ἐγὼ τὰς ίδικάς σου δικαιολογίας; Διὰ νὰ λάβῃ ὁ Μενέλαος τὴν Ἐλένην. Ἀλήθεια εἶναι ωραῖον πρᾶγμα τὰ ίδικά σου παιδιά νὰ πληρώνουν τὰ ἀντίποινα διὰ τὴν διαγωγὴν ἀμαρτωλῆς γυναικός. Ζητοῦμεν νὰ ἔξαγοράσωμεν τὰ πλέον σιχαμερὰ διὰ τῆς θυσίας τῶν φιλτάτων.

Ἐλα τώρα, ἐὰν μὲ ἀφήσῃς εἰς τὸ ἀρχοντικόν μας συνεπείᾳ τῆς ἐκστρατείας σου καὶ ἀπουσιάσῃς ἐκεῖ ἐπὶ μαρζόν, τί καρδίαν φαντάζεσαι δτι θὰ ἔχω ἐκεῖ μέσα, ὅταν θὰ βλέπω κενὰ δλα τὰ καθίσματα τῆς κόρης μου ἐδῶ, κενὰ τὰ διαμερίσματά της, θὰ κάθημαι δὲ μόνη μου κλαίουσσα, μοιρολογοῦσσα πάντοτε αὐτὴν ἐδῶ; Τέκνον μου, σὲ ἐσκότωσεν δι πατέρας σου, δι ποιοῖς σὲ ἐγέννησε, δι ἕδιος διὰ τῆς ίδιας του χειρός, δχι ἄλλος, δχι διὰ ξένης χειρός, τοιοῦτον ἀπαιτητὸν λογαριασμὸν ἀφῆσας εἰς τὰ ἀνάκτορά του ἀνοικτόν. Διότι μικρὰ μόνον ἀφορμὴ θὰ 1180 ἔχοιειάζετο, διὰ τὴν δόπιαν ἐγὼ καὶ αἱ θυγατέρες μου, ποὺ ἔχουν μείνει δπίσω, θὰ σοῦ κάμιωμεν τὴν ὑποδοχήν, η δόπια σοῦ ἀξέιται. Λοιπὸν δι' ὄνομα τῶν θεῶν μήτ' ἔμετε νάναγκάσῃς νὰ γίνω κακὴ ἀπέναντι σοῦ μήτε σὺ αὐτὸς νὰ γίνης κακὸς ἀπέναντι ἐμοῦ. Ἀλλ' ἔστω· ἂς δε- 1185 χθῶμεν δτι θυσιάζεις τὴν κόρην σου· τί εὐχάς θὰ εἴπῃς τότε κατὰ τὴν θυσίαν; τί καλὰ πράγματα θὰ ευχηθῆσις διὰ τὸν ἑαυτόν σου, καθ' ἣν στιγμὴν θὰ σφάξῃς τὸ τέκνον σου; κακὸν καὶ μαῦρον γυρισμόν, δπως ἐπαίσχυντος εἶναι καὶ η ἀναχώρησίς σου ἀπὸ τὴν πατρίδα ἐν μέσῳ ἀρῶν καὶ ἀναθεμάτων; ἀλλ' ἐγὼ δικαιοῦμαι νὰ εὐχηθῶ κάτι καλὸν διὰ σέ; ἀλίθεια λοιπὸν χωρὶς ἄλλο τότε μωροὺς θὰ ἐφανταζόμεθα τοὺς θεούς, ἐὰν ἐκστομί- 1190 σωμεν εὐχὴν εὔνοϊκὴν ὑπὲρ τῶν αὐτουργῶν τοῦ φόνου. Ὁταν δὲ ἐπανέλθῃς εἰς τὰς Μυκήνας, θὰ τολμήσῃς νὰ περιπτευχθῆς τὰ τέκνα σου; Ἀλλ' ἀσφαλῶς τοιοῦτον δικαιωμα δὲν ἔχεις. Ποιον δὲ ἀπὸ τὰ τέκνα σου πράγματι

θὰ σὲ ἀτενίσῃ, διὰ νὰ φονεύσῃς κανὲν ἐξ αὐτῶν μετὸς τὸν ἔναγκαλισμόν του; Τὰ ύπελόγισες αὐτὰ ἔως τώρα
 1195 ή σὲ ἐνδιαφέρει μόνον νὰ κινῆς ἐπιδεικτικὰ τὸ σκῆπτρόν σου δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ καὶ νὰ φέρῃς τὸν τίτλον τοῦ στρατηλάτου; Ἀλλ' αὐτὴν τὴν δικαίαν πρότασιν ὕφειλες νὰ κάμης ἐνώπιον τῶν Ἀργείων: Ἀχαιοί, θέλετε νάποπλεύσετε διὰ τὴν Τροίαν; βάλλετε τόιες κλήρους τίνος ή κόρη πρέπει νὰ θυσιασθῇ. Διότι μόνον αὐτὸς
 1200 ἐδῶ ήτο δικαιον καὶ ὅχι ἔξαιρετικῶς σὺ νὰ θυσιάσῃς γάριν τῶν Δαναῶν τὴν ἴδικήν σου κόρην, ή, ἀν θέλετε καὶ ἄλλην λύσιν, δι Μενέλαος, τὸν δποῖον ἀκριβῶς ἐνδιέφερεν ή ύπόθεσις αὐτή, νὰ θυσιάσῃ τὴν Ἐριμόνην διὰ τὰς ἀμαρτίας τῆς μητρός της. Ἀλλὰ τώρα τί γίνεται;
 Ἐγὼ μέν, ή δποία φυλάττω ἀγνήν τὴν κλίνην σου, θὰ μείνω χωρὶς τὴν θυγατέρα μου, ή δὲ ἀμαρτωλή, ἐν ᾧ
 1205 ἔχει ἐν Σπάρτῃ εἰς τὰ ἀνάκτορα κόρην, θὰ ἔχῃ τὴν καλὴν τύχην νὰ μείνῃ ἔκεινη ἀδικτος. Εὰν κανὲν ἐξ ὅσων λέγω δὲν είναι λογικόν, ἀποκρίσου· ἔὰν δμως καλὰ τὰ ἔχω εἰπεῖ, ἀλλαζε σκέψιν καὶ μὴ φονεύσῃς καὶ τὴν ἴδικήν σου καὶ τὴν ἴδικήν μου κόρην, καὶ τότε θὰ είσαι γνωστικός.

ΧΟ. Ἀκουσέ την· διότι ὄντως εἶναι ὡραῖον πρᾶγμα,
 Ἀγαμέμνων, οἱ γονεῖς νὰ ἐνώνουν τὰς προσπαθείας
 1210 των διὰ τὴν οωτηρίαν τῶν τέκνων των· εἶναι ἀδύνατον νὰ εύρεθῇ ἄνθρωπος νὰ φέρῃ ἀντίρρησιν εἰς αὐτά.

ΙΦ. Ἐάν, πατέρα, εἴχα τὸ χάρισμα τῆς φωνῆς τοῦ Ὁρφέως, νὰ πείθω μὲ τὴν μουσικήν, ὥστε νὰ μὲ ἀκολουθοῦν καὶ βράχοι, καὶ νὰ μαγεύω μὲ τὰ λόγια δποιον ἥθελα, αὐτὸς τὸ μέσον θὰ ἔχησιμοποίουν. Ἀλλὰ δυστυχῶς τώρα θὰ χρησιμοποιήσω τὰ δάκρυα, τὴν μόνην τέχνην ποὺ ἔχω. (Ρίπτεται εἰς τὰ γόνατα τοῦ πατρός.) Ως ἵκετήριον δὲ κλάδον ἔξαρτω ἀπὸ τὰ γόνατά σου τὸ ἴδικόν μου σῶμα, τὸ δποῖον ἐγέννησεν ή μητέρα μου ἀπ' ἐδῶ μὲ σέ, μὴ μὲ σκοτώσῃς πρόωρα· διότι εἶναι γλυκὺν

πρᾶγμα νὰ βλέπῃ κανεὶς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου καὶ μὴ με ἀναγκάσῃς νὰ ἴδω τὸ σκότος τοῦ ἄδου. Πρώτη ἐγὼ 1220 σὲ εἶπα πατέρα καὶ σὺ πρῶτος ἐμὲ κόρην σου πρώτη δὲ ἐγὼ ἐκάθισα ἐπάνω εἰς τὰ γόνατά σου καὶ σοῦ ἔδωκα καὶ μοῦ ἔδωκες γλυκὰ χάδια. Καὶ σὺ μὲν μοῦ ἔλεγε; αὐτὰ ἔδω: „Αρά γε, τέκνον μου, θὰ σὲ ἴδω εύτυχισμένην μέσα εἰς τὸ ἀρχοντικὸν συζύγου σου, νὰ ζῆς ἐκεῖ μέσα 1225 ἀκτινοβολοῦσα μακαριότητα, διπος πρέπει εἰς κόρην ἴδια-
κήν μου;“ Ἐγὼ δὲ πάλιν κρεμασμένη γύρω ἀπὸ τὸ γέ-
νειόν σου, τὸ ὅποιον καὶ τώρα κρατῶ μὲ τὴν χεῖρά μου,
ἔλεγα: „Αλλὰ καὶ ἐγὼ πᾶς ἄρα γε θὰ σὲ ἴδω μίαν ἡμέ-
ραν;“ Αρά γε θὰ σὲ δεχθῶ, πατέρα μου, εἰς τὸ ἀρχοντι-
κόν μου γέροντα πλέον μὲ ἔγκαρδια καλοδεξίματα, ἀν- 1230
ταποδίδουσα εἰς σὲ τὰς κουραστικὰς φροντίδας σου διὰ
τὴν ἀνατροφήν μου;“ Όλα αὐτὰ τὰ λόγια ἐγὼ μὲν τὰ
ἐνθυμιοῦμαι, ἀλλὰ σὺ τὰ ἔχεις λησμονήσει καὶ θέλεις νὰ
μὲ φονεύσῃς. Μή, σὲ ἵκετεύω εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Πέλο-
πος καὶ τοῦ πατρός σου Ἀτρέως καὶ εἰς τὴν ζωὴν αὐτῆς
ἔδω τῆς μητρός μου, ή ὅποια, ὡς νὰ μὴ τὴν ἔφθαι αν οἱ 1235
πρῶτοι πόνοι, ποὺ μὲ ἐγέννησεν, ίδού θὰ πίη δεύτερα
καὶ τὰ σημερινὰ ἔδω φαρμάκια. Εἰς τὸ πταίω διὰ τοὺς
γάμους τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τῆς Ἐλένης; διὰ τὸ νὰ ἔλθῃ
ἔδω ὁ κακορρόζικος διὰ τὸν καμὸν τὸν ιδικὸν μου, πα-
τέρα; κοίταξέ με, χάρισέ μου ἔνα βλέμμα καὶ ἔνα φί-
λημα, διὰ νὰ ἔχω μετὰ τὸν θάνατόν μου, ἐὰν δὲν πει- 1240
σθῆς εἰς τὰ λόγια μου, ἀν δχι τίποτε ἄλλο, ἀλλὰ τοῦτο
τούλάχιστον εἰς ἐνθύμησίν σου. (Στρέφεται πρὸς τὸν μικρὸν
„Ορέστην, δν φέρει εἰς τὰς χεῖρας.“) Ἀδελφέ μου, ναὶ μὲν εἶσαι
μικρὸς ἀκόμη, διὰ νὰ φαίνεσαι χρήσιμος εἰς φιλικὰ πρόσ-
ωπα, ἀλλ’ ὅμως δάκρυσε μαζί μου, ἵκετευσε τὸν πατέρα
μας νὰ μὴ θανατωθῇ ἡ ἀδελφή σουν ναί, καὶ τὰ νήπια 1245
ἀκόμη αἰσθάνονται τὰς συμφοράς. Ιδού μὲ τὴν σιωπήν του σὲ παρακαλεῖ, πατέρα, δ μικρὸς ἔδω. Συμ πόνεσε

τὴν δυστυχίαν μους καὶ μὲ αἰσθημά βαθείας συμπαθείας
λυπήσου τὴν ζωὴν μου. Ναι, εἰς τὸ γένειόν σου σὲ ἵκε-
τεύομεν δύο ἀγαπητὰ πρόσωπα· τὸ ἔνα εἶναι ἀκόμη τρυ-
φερὸν βλαστάρι, τὸ δὲ ἄλλο κόρη ἀνεπιτυγμένη. Θὰ σὲ
πείσω συντομεύοντα δλα, δσα εἰχα νὰ εἴπω, εἰς ἓν ἐπι-
1250 χειρόημα· οἱ ἄνθρωποι μὲ μεγίστην χαρὰν βλέπουν τὸ φῶς
τοῦ ἐπάνω κόσμου, ἀλλ᾽ ὁ κάτω κόσμος δὲν ἀξίζει τίποτε·
ὅποιος λοιπὸν εὔχεται τὸν θάνατον εἶναι τρελλός. Προτι-
μότερον πρᾶγμα εἶναι κακὴ ζωὴ παρὰ ωραῖος θάνατος.

χο. Ἐλεεινὴ Ἐλένη, ἔξ αιτίας σοῦ καὶ τῶν γάμων
σου ἔχει πέσει σοβαρὰ διάστασις ἀνάμεσα εἰς τοὺς Ἀ-
τρείδας καὶ εἰς τὰ τέκνα των.

1255 ΆΓΑ. Ἐγὼ εἶμαι εὐαίσθητος καὶ εἰς ὅ, τι προκαλεῖ
συμπάθειαν καὶ εἰς ὅ, τι προκαλεῖ ἀντιπάθειαν, διότι
ἀγαπῶ τὰ τέκνα μου· διότι ἀλλως θὰ ἥμην τρελλός.
Ἄλλ᾽ ἡ θέσις μου εἶναι τραγικὴ εἴτε ἀποτολμήσω τὴν
πρᾶξιν, γυναῖκα, εἴτε καὶ ὅχι καὶ δμως εἶμαι ὑποχρεω-
μένος νὰ ἔκτελέσω αὐτήν. Βλέπετε πόσον εἶναι τὸ ναυ-
1260 τικὸν τοῦτο στρατόπεδον καὶ πόσοι εἶναι οἱ Ἑλληνες
ὅπλιται μὲ τὰ χαλκᾶ των δπλα, οἱ δποῖοι εἶναι ἀδύνατον
νὰ πλεύσουν ἐναντίον τοῦ πυργωτοῦ Ἰλίου, ἐὰν δὲν σὲ
θυσιάσω, δπως λέγει ὁ μάντις Κάλχας, καὶ δὲν εἶναι δυ-
νατὸν νὰ ἐκπορθήσωμεν τὴν ἔνδοξον τῆς Τροίας καθέ-
δραν. Ἔνας δὲ τρελλός φιλοπόλεμος ἐνθουσιασμὸς μαί-
1265 νεται μέσα εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Ἑλλήνων νάποπλεύ-
σουν δσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον ἐναντίον τῆς χώρας τῶν
βαρβάρων καὶ νὰ θέσουν τέρμα εἰς τὰς ἀρπαγὰς τῶν Ἑλ-
ληνίδων συζύγων· αὐτοὶ λοιπὸν θὰ φονεύσουν τὰς θυ-
γατέρας μου, δσαι ἔχουν μείνει εἰς τὰς Μυκήνας, καὶ σᾶς
καὶ ἐμέ, ἐὰν δὲν ἐκπληρώσω τὴν θέλησιν τῆς θεᾶς. Δὲν
1270 εἶμαι δουλικὸν δργανον τοῦ Μενελάου, τέκνον μου, οὐδὲ
ἔχω ὑποκύψει εἰς τὸ δρέξεις ἔκείνου, ἀλλ᾽ εἰς τὸ θέ-
λημα τῆς Ἐλλάδος, χάριν τῆς δποίας, εἴτε θέλω εἴτε δὲν

θέλω, δύφειλλο νὰ σὲ θυσιάσω· εἰς τὴν σιδηρᾶν λοιπὸν ταύτην ἀνάγκην ἔχομεν ὑποκύψει. Διότι ἡ πατρίς μας πρέπει νὰ γίνῃ ἐλευθέρα ὅσον ἔξαρταται ἀπὸ σέ, τέκνον μου, καὶ ἀπὸ ἐμέ· καὶ νὰ μὴ ἀρπάζωνται ὑπὸ 1275 τῶν βαρβάρων διὰ τῆς βίας αἱ γυναικές μας, ἐν φῷ εἴμε· θα^τ Ελλήνες. (Ο Ἀγαμέμνων ἀπέρχεται διὰ τῆς ἀριστερᾶς παρόδου.)

ΚΛ. "Αχ τέκνον μου, ἄχ ἔνει, ἄχ δυστυχία μου· ὁ θάνατός σου εἶναι ἀφευκτος· Ο πατήρ σου φεύγει, ἀφ' οὗ σὲ παρέδωκε θῦμα εἰς τὸν "Αιδην.

ΙΦ. "Αχ δυστυχία μου, μητέρα· διότι ἡ τύχη μᾶς ἔχει 1280 τονίσει τὰ ἴδια μοιοδολόγια νὰ λέγωμεν καὶ αἱ δύο, καὶ δὲν ὑπάρχει πλέον δι'^τ ἐμὲ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας οὔτε τὸ φῶς ἐδῶ τοῦ ἡλίου. "Αχ, ἄχ, χαράδρα τῆς Τροίας, ποὺ τὴν δέρνουν τὰ χιόνια, καὶ βουνὰ τῆς "Ιδης, ὅπου κάποιον 1285 τε ὁ Πριάμος τὸν Πάριν, τρυφερὸν βρέφος ἀκόμη, ἀφ' οὗ τὸν ἀπέσπασε μακρὰν ἀπὸ τὴν ἀγκάλην τῆς μητρός, τὸν ἐπέταξε μὲ τὸν σκοπὸν νὰ εῦρῃ ἔκει τὸν θάνατον, αὐτόν, τὸν δποῖον οἱ πολῖται τοῦ Ἰλίου ὀνόμαζον διὰ 1290 τοῦτο συνήθως "Ιδαιον Ἰδαιον. Εἴθε τὸν Ἀλεξανδρον, ὁ δποῖος γυρίζων μὲ τὰ βόδια εἰς τὰ βουστάσια ἀνετράφη ὡς βουκόλος, ποτὲ νὰ μὴν τὸν ἔβαλλε νὰ κατοικήσῃ γύρω ἀπὸ τὰ κατακάθαρα νερά, ὅπου εὑρίσκονται αἱ πηγαὶ τῶν 1295 Νυμφῶν καὶ τὰ λιβάδια τὰ θαλερὰ μὲ τὰ δροσερά των ἀνθη, δπου αἱ θεαὶ εἰχον νὰ δρέπουν λουλούδια ρόδων καὶ ὑακίνθων· ἔκει κάποτε ἡ Παλλὰς Ἀθηνᾶ καὶ ἡ παν- 1300 οὐραγος Ἀφροδίτη καὶ ἡ "Ηρα καὶ ὁ Ἐρμῆς, ὁ ἄγγελος τοῦ Διός, ἡ μὲν μία, ἡ Ἀφροδίτη, καμαρώνουσα διὰ τὰ ἔρωτικά τῆς φύλτυα, ἡ δὲ ἄλλη, ἡ Παλλάς, διὰ τὸ 1305 δόρυ, καὶ ἡ "Ηρα ὡς βασιλικὴ σύζυγος τοῦ παντάνακτος Διός, ἥλθον διὰ τὴν φρικτὴν κρίσιν καὶ διὰ τὸν διαγωνισμὸν τῆς καλλονῆς, διὰ θάνατον δμως ἰδικόν μου*.

* Ενταῦθα παρελείφθησαν οἱ δύο στίχοι 1310-1 ὡς ἐφθαρμένοι καὶ ἀκατάληπτοι.

Ἐκεῖνος δέ, ὃ δοῦτος μὲν ἔγεινησε τὴν δυστυχισμένην, ἄχ μητέρα, ἄχ μητέρα, μὲν ἔγκατελεψεν ἔοη-
1315 μον καὶ ἔφυγε. Ἀχ ἐγὼ ἡ τρισδυστυχισμένη, ἀφ' οὗ μὲ ἔφαρμάκωσε, μὲ ἔφαρμάκωσεν ἡ κατηραμένη Ἐλένη, φονεύομαι, χάνομαι ἀπὸ ἀσεβῆ σφαγὴν ἀσεβοῦς πατρός.

1320 Εἴθε ἡ Αύλις αὐτῇ ἔδω νὰ μὴ ἔδεχετο μέσα εἰς τοὺς δομοὺς αὐτοὺς ἔδω τὰ πλοῖα μὲ τὰ γαλκᾶ των ἔμβολα, στόλον, δστις θὰ συνώδευε κωπήλατος τοὺς Ἐλληνας εἰς τὴν Τροίαν, καὶ νὰ μὴ ἔφύσα δ Ζεὺς ἐντίδες τοῦ Εύριπου 1325 ἐναντίους ἀνέμους, ἔξαποστέλλων διαφόρων εἰδῶν αὔρας εἰς τοὺς διαφόρους ναυτιλομένους, δι' ἄλλα μὲν ἴστιοφόρα γλυκεῖαν καὶ εὐπρόσδεκτον, εἰς ἄλλα δὲ φαρμακεράν, ὥστε ἄλλα νὰ ὑποκύπτουν εἰς τὴν ἀγωτέραν βίαν, ἄλλα νὰ ἀποπλέουν, ἄλλα νὰ διπλώνουν τὰ πανιά, ἄλλα δὲ νάναβάλλουν τὴν ὁραν τοῦ 1330 ἀπόπλου. Ἀλήθεια, δπως βλέπω, τὸ γένος τῶν ἔφημέρων ἀνθρώπων ἀνέκαθεν ἦτο πολυβασανισμένον, ἀλήθεια πολυβασανισμένον, ἡ δὲ μοῖρα τῶν ἀνθρώπων ἀνευρίσκεται πολὺ δυστυχής. Ἀχ ἄχ, κόρη τοῦ Τυνδά-
1335 θεω, ἡ δοία μεγάλας προκαλεῖς συμφοράς, μεγάλας ποτίζεις τοὺς Δαναοὺς πικρίας.

ΧΟ. Ἐγὼ τούλαχιστον αἰσθάνομαι βαθεῖαν συμπάθειαν διὰ τὴν κακὴν συμφορὰν ποὺ σ' εὔρε, εἰς τὰ νύχια τῆς δοίας ποτὲ νὰ μὴ περιέπιτες.

ΙΦ. Μητέρα μου, ποὺ μὲ ἔγεινησε, βλέπω πλήθη στρατοῦ νὰ πλησιάζουν.

ΚΛ. Ἐγὼ τούλαχιστον βλέπω, τέκνον μου, τὸν υἱὸν τῆς θεᾶς, χάριν τοῦ δοπίου σὺ ἔχεις ἔλθει ἔδω.

ΙΦ. Ἀνοίξατέ μου τὴν θύραν, ύπηρέται, διὰ νὰ κρυφῶ μέσα. (Θέλει νὰ φύγη.)

ΚΛ. Ἀλλά, τέκνον μου, διὰ τί φεύγεις;

ΙΦ. Ἐντρέπομαι νὰ ἀτενίσω τὸν Ἀχιλλέα ἔδω.

ΚΛ. Διὰ τί τάχα;

ΙΦ. Τὸ ἀτυχὲς ἐπεισόδιον τῆς μνηστείας μοῦ προκαλεῖ τὴν ἐντροπήν.

ΚΛ. Τὸ κατάντημά σου τὸ σημερινὸν δὲν σοῦ ἐπιτρέπει νὰ δεικνύῃς λεπτότητα τρόπων. Μεῖνε λοιπόν· ἂς δεικνύωμεν ἀξιοπρέπειαν ἑκεῖ, ὅπου αὐτῇ ἔχει τὴν θέσιν της. (Ο 'Ακιλλεὺς παρέρχεται μετ' ὀλίγων ἐνόπλων.)

ΑΧ. Δυστυχισμένη Κυρία, ούρη τῆς Λήδας. **ΚΛ.** Λε- 1345 γεις μεγάλην ἀλήθειαν.

ΑΧ. Ἀκούω φοβερὸν ὄχλοισθην μέσα εἰς τὰς τάξεις τῶν Ἀργείων. **ΚΛ.** Τί φωνάζουν; δός μου ἔξηγήσεις.

ΑΧ. Διὰ τὴν ἴδικήν σου κόρην, **ΚΛ.** Τὰ λόγια σου εἶναι κακὰ σημάδια.

ΑΧ. Ὁτι πρέπει νὰ τὴν σφάξουν. **ΚΛ.** Καὶ δὲν εὐρέθη κανεὶς νάντείη;

ΑΧ. Ναί, καὶ ἐγὼ ὁ ἵδιος εὐρέθην ἐκτεθειμένος εἰς θυρυβώδεις ἀποδοκιμασίας καὶ εἰς τὸν κίνδυνον. **ΚΛ.**

Ποίον, Κύριε;

ΑΧ. Νὰ μὲ λιθοβολήσουν. **ΚΛ.** Μήπως διότι ἥθελες 1350 νὰ σφόδης τὴν κόρην μου;

ΑΧ. Ἀκριβῶς δι' αὐτό. **ΚΛ.** Ἄλλὰ ποῖος θὰ ἐτόλμα νὰ ἐγγίσῃ τὸ ἴδικόν σου σῶμα;

ΑΧ. Ὁλοι οἱ Ἑλληνες. **ΚΛ.** Ἄλλὰ δὲν εἶχες διπλα σου τὸν στρατὸν τῶν Μυρμιδόνων;

ΑΧ. Πρῶτοι ἔκεινοι ἡσαν ἔχθροι μου. **ΚΛ.** Τότε λοιπόν, τέκνον μου, εἴμεθα χαμένοι.

ΑΧ. Διότι μὲ ἀπεκάλουν νευρόσπαστον τῆς μνηστῆς μου. **ΚΛ.** Καὶ τί τοὺς ἀπεκρίθης;

ΑΧ. Νὰ μὴ φονεύσουν τὴν μέλλουσαν σύζυγόν μου. 1355 **ΚΛ.** Διότι αὐτὸ ἦτο τὸ δίκαιον.

ΑΧ. Τὴν ὁποίαν μοῦ ἔταξεν ὁ πατέρας της. **ΚΛ.** Καὶ μάλιστα τὴν μετεκάλεσεν ἀπὸ τὸ "Ἀργος."

ΑΧ. Ἄλλ' ἡ φωνή μου ἐπνίγετο μέσα εἰς τὰς κραυγάς. **ΚΛ.** Διότι δ ὄχλος εἶναι τρομερὸν κακόν.

ΑΧ. Ἀλλ' δμως θὰ σὲ προστατεύσω. **ΚΛ.** Καὶ θὰ πολεμήσῃς ἔνας ἐναντίον πολλῶν;

ΑΧ. Βλέπεις αὐτοὺς ἐδῶ τοὺς ἐνόπλους; **ΚΛ.** Νὰ γαρῇς τὰ εὐγενῆ σου αισθήματα.

1360 **ΑΧ.** Ναί, θὰ τὰ γαρῶ. **ΚΛ.** Λοιπὸν ἀποκλείεται πλέον ἡ σφαγὴ τῆς κόρης μου;

ΑΧ. Μαλιστα, ἐφ' ὅσον ἐγὼ τοῦλάχιστον ζῶ. **ΚΛ.** Ἀλλὰ θὰ ἔλθῃ κανεὶς νὰ βάλῃ χεῖρα εἰς τὴν κόρην μου;

ΑΧ. Ναί, ἀμέτρητοι ἐπὶ κεφαλῆς δ' αὐτῶν θὰ εἶναι δ' Ὁδυσσεύς. **ΚΛ.** Μήπως δὲ Σισυφόσπορος;

ΑΧ. Ἀκοιβῶς αὐτός. **ΚΛ.** Ἐνεργῶν ἐξ ἀτομικῆς πρωτοβουλίας ἢ κατ' ἐντολὴν τοῦ στρατοῦ;

ΑΧ. Κατόπιν ἐκλογῆς, ἀλλὰ τῇ ὑποδείξει του. **ΚΛ.** Ἀλήθεια, κατόπιν ἐκλογῆς ἀμιαρτωλῆς, διὰ νὰ προβῆ εἰς μιαρὸν φρόνον.

1365 **ΑΧ.** Ἀλλ' ἐγὼ θὰ τὸν ἐμποδίσω. **ΚΛ.** Θὰ τὴν ἀπαγγὺη δὲ βιαίως παρὰ τὴν θέλησίν της;

ΑΧ. Προφανῶς ἀρπάζων αὐτὴν ἀπὸ τὰ ξανθὰ μαλλιά της. **ΚΛ.** Καὶ ἐγὼ τὶ πρέπει νὰ κάμω τότε;

ΑΧ. Νὰ κρατῆς σφιγκτὰ τὴν κόρην σου. **ΚΛ.** Διότι αὐτὸ θὰ ματαιώσῃ τὴν σφαγήν.

ΑΧ. Καὶ ἐν τούτοις εἰς τὴν σφαγὴν θὰ καταλήξῃ τὸ πρᾶγμα.

ΙΦ. Μητέρα μου, ἀκούσατε τὰ δσα θὰ σᾶς εἴπω· διότι βλέπω ὅτι ἀδίκως θυμώνεις ἐναντίον τοῦ συζύγου σου· διότι δὲν εἶναι εὔκολον νὰ ἐπιμείνωμεν εἰς τὰ ἀδύνατα. Καὶ πρῶτον μὲν ἔχομεν τὸ καθῆκον νὰ ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας μας πρὸς τὸν Κύριον διὰ τὰς καλάς του διαθέσεις· ἀλλὰ καὶ σὺ πρέπει νὰ είσαι προσεκτικὴ εἰς αὐτὸν ἐδῶ τὸ σημεῖον, μήπως ἐπισύρῃ τὸ μῆσος τοῦ στρατοῦ καὶ χωρὶς νὰ κατορθώσωμεν τίποτε πάθη ἐπὶ πλέον καμμίαν συμφοράν. Ἐπειτα ἄκουσε, μητέρα μου, ποῖαι σκέψεις μοῦ ἐπῆλθον τὴν ὥραν, ποὺ

έβοσάνιζα τὸ πρᾶγμα· ἔχω λάβει τὴν σταθερὰν ἀπόφασιν νὰ ἀποθάνω· ἀλλ’ αὐτὸ τοῦτο ἀκριβῶς ἐπιθυμῶ ἐντίμως νὰ τὸ πρᾶξω, παραμερίζουσα ἐκ τοῦ μέσου πᾶσαν ἀναξιοπρεπῆ σκέψιν. “Ἐλα λοιπὸν τώρα, μητέρα, βασάνιζε μαζὶ μου πόσον λογικὰ σκέπτομαι αὐτὴν τὴν στιγμὴν ὅλη ἡ ἀπέραντος Ἑλλὰς εἰς ἐμὲ ἔχει ἐστραμμένα τὰ βλέμματά της καὶ ἐγὼ κρατῶ εἰς τὰς χειράς μου καὶ τὴν διαπεράιώσιν τῶν πλοίων καὶ τὴν καταστροφὴν τῶν Φρυγῶν, καὶ ἐγὼ θὰ θέσω τελείαν καὶ παῦλαν ἐν τῷ 1375 μέλλοντι εἰς τὰς ἀρπαγὰς γυναικῶν ἐκ τῆς εὐτυχισμένης Ἑλλάδος ὑπὸ τῶν βαρβάρων, ἐὰν αἰσθάνωνται τὸν πειρασμὸν νὰ προβαίνουν εἰς τοιοῦτον τι πραξικόπημα, μετὰ τὴν παραδειγματικὴν τιμωρίαν τῆς ἀρπαγῆς τῆς Ἐλένης, τὴν δοπίαν ἥρπασεν δὲ Πάρις. “Ολα αὐτὰ διὰ τοῦ θανάτου μου θὰ λείψουν καὶ ἡ δόξα μου ὡς ἐλευθερωτρίας τῆς Ἑλλάδος θὰ μείνῃ ἀδύνατος. Ἀλλὰ ἐκτὸς 1385 τούτου ἔχω καὶ ἕνα ἄλλον ἀκόμη λόγον νὰ μὴ ἀγαπῶ ὑπερβολικὰ τὴν ζωήν μου· μὲ ἐγέννησες δηλ., κοινὸν ἀγαθὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὅχι ἀποκλειστικῶς διὰ μόνον τὸν ἑαυτόν σου. Ἀλλ’ ἵδον ἀμέτρητοι ἄνδρες ωπλισμένοι δι’ ἀσπίδων, ἀμέτρητοι κωπηλάται, διὰ τὴν προσβολὴν τῆς πατρίδος των θὰ προβῶσιν εἰς θαρραλέαν κατὰ τῶν ἐχθρῶν δρᾶσιν καὶ θὰ θυσιασθῶσιν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐγώ, ποὺ εἶμαι μιὰ ψυχή, νὰ ἐμποδίσω δλ’ αὐτὰ 1390 ἔδω; ποίαν ἀρά γε εὔλογον ἀντίρρησιν δυνάμεθα εἰς ταῦτα νάντιτάξωμεν; ”Ἐπειτα ἀς ἔλθωμεν καὶ εἰς τὸ ἄλλο, τὸ ἔξης. Δὲν ἐπιτρέπεται δὲ Κύριος ἔδω νὰ διαπληκτισθῇ μὲ ὅλους τοὺς Ἀργείους χάριν μιᾶς γυναικὸς καὶ νὰ φονευθῇ. Ναί, ή ζωὴν ἐνὸς ἀνδρὸς εἴναι πολυτιμοτέρα ἀπὸ τὴν ζωὴν ἀμετρήτων γυναικῶν. Ἐάν δὲ ἡ Ἀρτεμις ἔξε- 1395 δήλωσε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ λάβῃ ἐμὲ ὡς θῦμα, θὰ ἐμποδίσω ἐγώ, μία γυναικα, τὴν θεάν; ”Ἀλλὰ τοῦτο εἴναι ἀδύνατον· χαρίζω τὸ σῶμά μου εἰς τὴν Ἑλλάδα. Θυσιά-

σατέ με, ἐκπορθήσατε τὴν Τροίαν. Ναι, ή πρᾶξίς μου αὐτὴ θὰ εἶναι μνημεῖόν μου εἰς αἰῶνα τὸν ἄπαντα, αὐτὴ θὰ εἶναι καὶ τὰ παιδιά μου καὶ οἱ γάμοι μου καὶ ή δόξα 1400 μου. Φυσικὸν δὲ εἶναι, μητέρα, οἱ Ἐλλήνες νὰ ἀρχούν τῶν βαρβάρων καὶ ὅχι οἱ βάρβαροι τῶν Ἐλλήνων διότι ἔκεινοι μὲν εἶναι δοῦλοι, οὗτοι δὲ ἔλεύθεροι.

χο. Τὰ αισθήματά σου, κόρη μου, εἶναι εὐγενῆ, ἀλλ' ή θέλησις τῆς μοίρας καὶ τῆς θεᾶς εἶναι σκληρὰ καὶ ἄδικος.

1405 ΑΧ. Κόρη τοῦ Ἀγαμέμνονος, θὰ μὲ καθίστα εὐτυχῆ κάποιος ἐκ τῶν θεῶν, ἐὰν εἴχα τὴν καλὴν τύχην νὰ σὲ νυμφευθῇ. Ζηλεύω δὲ ἀπὸ τὸ ἔνα μέρος τὴν Ἐλλάδα, διότι ἔχει τοιαύτην κόρην, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος σέ, διότι ἔχεις πατρίδα τὴν Ἐλλάδα. Διότι εἶναι ὡραῖον αὐτό, τὸ δποῖον εἶπες, καὶ ἀντάξιον τῆς πατρίδος· διότι, ἀφ' οὗ ἔπαυσες τὰ παραπονά σου κατὰ τῆς θεᾶς, ὑπὸ τὸ κράτος τῶν δποίων διετέλεις, πατέληξες εἰς σκέψιν λογικὴν 1410 καὶ ἀναπόφευκτον. Ο πόθος μου δὲ νὰ σ' ἀποκτήσω σύζυγόν μου ἐπιτείνεται ἔτι μᾶλλον, ὅταν ἀποβλέψω εἰς τὸν χαρακτῆρά σου· διότι εἶσαι εὐγενῆς. Αλλὰ πρόσεχε εἰς αὐτά, ποὺ θὰ σου εἴπω· ἐγὼ δηλ. θέλω νὰ σου κάμω καλὸν καὶ νὰ σὲ λάβω σύζυγον εἰς τὴν οἰκίαν μου· καὶ θὰ τὸ φέρω βαρέως, ἐστω μάρτυς μου ή Θέτις, ἐὰν δὲν σὲ σώσω, φθάνων εἰς τὸ τέλος καὶ εἰς διαπληκτισμοὺς 1415 μὲ τοὺς Δαναούς· πρόσεξε καλά, δ θάνατος εἶναι φαρμακερὸν κακόν.

ΙΦ. Αὐτὰ ἔχω νάπαντήσω χωρὶς καμμίαν συστολὴν ἐνώπιον κανενός· ἀρκοῦν αἱ μάχαι καὶ ή ἀνθρωποσφαγή, τὰς δποίας πρόκαλει ή κόρη τοῦ Τυνδάρεω διὰ τὴν καλλονὴν τοῦ σώματός της· δι' αὐτὸν τὸν λόγον, Κύριε, μήτε σὺ νὰ πέσης ἔξι αἰτίας μου μήτε ἄλλον νὰ 1420 φονεύσῃς. Ἀφησέ με δὲ νὰ σώσω τὴν Ἐλλάδα, ἐὰν τοῦτο εἶναι ἔργον τῶν χειρῶν μου.

ΑΧ. Καρδία εὐγενεστάτη, ἀφ' οὗ αὐτὴ εἶναι ή ἀπό-

φασίς σου, δὲν ἔχω πλέον καμίαν ἀντίδροσιν εἰς τοῦτο· διότι τὰ αἰσθήματά σου εἶναι εὐγενῆ· διότι πῶς νὰ μὴ παραδεχώμεθα τὴν ἀλήθειαν; Ἐλλ' ὅμως εἶναι ἵσως ἐνδεχόμενον καὶ νὰ ἀλλάξῃς αὐτὰς ἐδῶ τὰς σκέψεις σου. Διὰ νὰ ἔκτιμησῃς λοιπὸν τὴν εἰλικρίνειαν τῶν λόγων 1425 μου, σοῦ δηλῶ διτι αὐτοὺς ἐδῶ τοὺς ἐνόπλους θὰ ἔλθω νὰ τοὺς τοποθετήσω πλησίον τοῦ βωμοῦ μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴ σὲ ἀφήσω, ἀλλὰ νὰ ἐμποδίσω τὸν θάνατόν σου. Ἐλλὰ καὶ σὺ ταχέως, ὅταν ἴδῃς τὸ ξέφος πλησίον τοῦ λαιμοῦ σου, θὰ συμμορφωθῇς μὲ τὰς ὑποδείξεις μου. Λοιπὸν δὲν θὰ σὲ ἀφήσω νὰ ἀποθάνῃς ἀπὸ ἄγνοιαν τῆς 1430 φρίκης τοῦ θανάτου· ἀλλ' ἀφ' οὗ μεταβῶ μὲ τοὺς ἐνόπλους αὐτοὺς ἐδῶ εἰς τὸν ναὸν τῆς θεᾶς, θάνατόν τὴν ἔκει ἀφιξίν σου. (Οὐ Αχιλλεὺς ἀπέρχεται μετὰ τῶν ἐνόπλων.)

ΙΦ. Μητέρα, διὰ τὶ ἀφωνος βρέχεις μὲ δάκρυα τοὺς ὁφθαλμούς σου;

ΚΛ. Ἐχω ἡ δυστυχής ἀφορμὰς νὰ ὑποφέρω ἀπὸ ψυχικὸν πόνον.

ΙΦ. Παῦσε μὴ μὲ δειλιάζῃς· ἀκουσε δὲ ἐμὲ εἰς διτι 1435 τώρα θὰ σοῦ εἴπω.

ΚΛ. Λέγε, τέκνον μου, διότι ἡ μητέρα οὐδὲν θὰ σου ἀρνηθῇ.

ΙΦ. Λοιπὸν μήτε πλόκαμον ἀπὸ τὰ μαλλιά σου νὰ κόψῃς μήτε νὰ φορέσῃς πένθιμον πέπλον.

ΚΛ. Τί εἶναι αὐτό, ποὺ εἴπες τώρα; διὰ τὸν χαμόν σου.

ΙΦ. Κανένα χαμόν· ἔχω σωθῆ, ἐξ αἰτίας μου δὲ θὰ 1440 γίνῃς ἔνδοξος.

ΚΛ. Τί εἴπες; δὲν πρέπει νὰ πενθῶ διὰ τὸν χαμόν τῆς ζωῆς σου;

ΙΦ. Ποσῶς, ἐπειδὴ δὲν θὰ μοῦ στήσετε τάφον.

ΚΛ. Ἐλλὰ τὶ λοιπόν; δὲν ἐγείρουν συνήθως τάφον διὰ τοὺς ἀποθανόντας;

- ΙΦ. Τὸ μημά μου θὰ εἶναι δ βωμὸς τῆς θεᾶς, τῆς κόρης τοῦ Διός.
- 1445 ΚΛ. Τότε, τέκνον μου, θὰ σὲ ἀκούσω· διότι τὰ λόγια σου εἶναι φρόνιμα.
- ΙΦ. Ναί, διότι ἡ τύχη μου εἶναι λαμπρὰ καὶ εἴμαι εὐεργέτις τῆς Ἐλλάδος.
- ΚΛ. Τώρα τί εἰδήσεις νὰ φέρω εἰς τὰς ἀδελφάς σου διὰ σέ;
- ΙΦ. Καὶ ἔκεινας νὰ μὴ τὰς ἐνδύσῃς εἰς τὰ μαῦρα.
- ΚΛ. Ἀλλὰ νὰ εἴπω εἰς τὰς θυγατέρας μου τίποτε φιλικὰ λόγια ἐκ μέρους σου;
- 1450 ΙΦ. Ναί, χωρετίσματα. Καὶ τὸν Ὁρέστην αὐτὸν ἔδω νὰ μοῦ τὸν ἀνατρέψῃς καὶ νὰ τὸν κάμης ἀνδρα.
- ΚΛ. Κοίταξέ τον διὰ τελευταίαν φορὰν καὶ ἐναγκαλίσου τον.
- ΙΦ. Φίλτατέ μου, ἐβοήθησες τὴν ἀγαπητήν σου ἀδελφὴν ὅσον ἥδυνασο.
- ΚΛ. Ἔχεις τίποτε νὰ κάμιω εἰς τὸ "Αργος, διὰ νὰ σὲ εὐχαριστήσω;
- ΙΦ. Νὰ μὴ τρέφῃς μῆσος κατὰ τοῦ πατρός μου καὶ συζύγου σου.
- 1455 ΚΛ. Ἐκεῖνος ἔξ αἰτίας σου δραματικοὺς ἀγῶνας θάναγκασθῇ νάντιμετωπίσῃ.
- ΙΦ. Χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ μὲ ἐθυσίασε χάριν τῆς Ἐλλάδος.
- ΚΛ. Ἀλλὰ δολίως, κατὰ τρόπον πρόστυχον καὶ ἀνάξιον τοῦ Αιρέως.
- ΙΦ. Ποῖος θὰ ἔλθῃ νὰ μὲ δδηγήσῃ ἔκει, διὰ νὰ μὴ μεταλλοτραβοῦν καὶ μὲ ἔμαλλιάσουν;
- ΚΛ. Ἐγὼ θὰ ἔλθω μαζὶ σου.
- ΙΦ. Σὺ δὲ αὐτό, ποὺ λέγεις, δὲν εἶναι δρυόν.
- 1460 ΚΛ. Θὰ σὲ κρατῶ ἀπὸ τὸν πέπλον.
- ΙΦ. "Ακουσέ με, μητέρα, καὶ μένε· διότι αὐτὸς εἶναι

ωραιότερον καὶ δι' ἐμὲ καὶ διὰ σέ. Ἐλλ' ἔνας ἀπ' αὐτοὺς ἔδω τὸν ἀκολούθους τοῦ πατρός μου ἃς μὲ συνοδεύη εἰς τὰ λιβάδια τῆς Ἀρτέμιδος, διὰ νὰ θυσιασθῶ ἔκει. (Εἰς τῶν ἀκολούθων τοῦ Ἀγαμέμνονος προσφέρεται νὰ δὸηγήσῃ αὐτὴν ἔκει.)

ΚΛ. Τέκνον μου, φεύγεις; **ΙΦ.** Ναί, καὶ ἀσφαλῶς δὲν θὰ γυρίσω πάλιν.

ΚΛ. Καὶ ἀφήνεις τὴν μητέρα σου; **ΙΦ.** Ναί, δύος 1465 βλέπεις, κατὰ τρόπον πού δὲν ἐφαντάζεσθαι.

ΚΛ. Σταμάτα, μὴ μὲ ἀφήσῃς εἰς τὴν ἑρημιάν μου.

ΙΦ. Δὲν θέλω νὰ κλαίης. Σεῖς δέ, νεαραὶ κυρίαι, υμνήσατε μὲ παιᾶνα τὴν κόρην τοῦ Διὸς Ἀρτεμιν διὰ τὴν καλήν μου τύχην· ιερὰ δὲ σιγὴ ἃς ἐπακολουθήσῃ μεταξὺ τῶν Δαναῶν. Ἄς ἀρχίσουν δὲ τὴν θυσίαν ἀπὸ τὰ κάνι- 1470 στρα, ἃς καίεται δὲ τὸ πῦρ μὲ τὰ καθαρικὰ κριθάλευρα καὶ δ πατήρ μου ἃς βαδίζῃ δλόγυρα περὶ τὸν βωμὸν κατὰ δεξιά· διότι πηγαίνω νὰ δώσω εἰς τοὺς Ἑλληνας σωτηρίαν καὶ νίκην.

Στρ. Όδηγήσατε εἰς τὸν βωμὸν ἐιείνην, ἡ δύοια θὰ 1475 ἐπιφέρω τὴν ἄλωσιν τοῦ Ἰλίου καὶ τῶν πόλεων τῶν Φουγῶν. Δίδετέ μου, φέρετέ μου στεφάνους νὰ στεφανώσω τὴν κεφαλήν μου· Ιδοὺ οἱ πλόκαμοί μου διὰ τὴν στέψιν· καὶ ἀγιασμόν. Τιμήσατε τὴν Ἀρτεμιν μὲ κυκλι- 1480 κούς χοροὺς γύρῳ ἀπὸ τὸν ναόν, γύρῳ ἀπὸ τὸν βωμόν, θεὰν πανευτυχῇ· διότι, ἀφ' οὗ ἡ μοῖρά μου τὸ ἀπαιτεῖ, διὰ τοῦ αἴματός μου καὶ διὰ τῆς θυσίας μου θὰ ἔξο- 1485 φλήσω τὸν ἐκκρεμῆ χρησιμόν. Σεβαστή, σεβαστή μητέρα μου, δὲν θὰ σοῦ δώσω τὰ δάκρυα μου· διότι τὸ τοι- 1490 οῦτον ἐν θυσίᾳ δὲν ἐπιτρέπεται. Ἐμπρός, ἐμπρός, νεαραὶ κυρίαι, υμνεῖτε μαζὶ μου τὴν Ἀρτεμιν, τὴν τιμωμένην ἔδω, εἰς τὴν ἀντιπέραν ἀκτὴν τοῦ πορθμοῦ τῆς Χαλκίδος, 1495 δύοις τὰ πολεμικὰ πλοῖα παραμένουν ἀκίνητα εἰς τοὺς στενοστόμους δόμους αὐτῆς ἔδω τῆς Αὐλίδος ἐξ αἰτίας μου.

"Ε Πελασική μου πατρὶς καὶ σεῖς Μυκῆναι, ἡ ίδική μου
κατοικία,

1500 **χο.** Ἐπικαλεῖσαι τὴν πόλιν τοῦ Περσέως, τὸ ἔργον
τῶν χειρῶν τῶν Κυκλώπων;

ΙΦ. Μὲ ἐμεγάλωσες διὰ τὸ καλὸν τῆς Ἑλλάδος δὲν
μοῦ κακοφαίνεται δὲ διὰ τὸν θάνατόν μου.

χο. Διότι ἀσφαλῶς θὰ σὲ λαμπρύνῃ αἰωνία δόξα.

1505 **ΙΦ.** Τί χαρά! τί χαρά! Ἡμέρα ἡλιόλουστε καὶ φῶς
τοῦ Διός, ἄλλην ζωὴν καὶ μοῖραν θὰ περάσωμεν. Σὲ ἀπο-
χαιρετῶ, ἀγαπητόν μου φῶς. Χαῖρε, χαῖρε. (Ἡ Ἰφιγένεια
ἀπέρχεται διὰ τῇ; ἀφιστερᾶς παρόδου, ἐν φῇ ή Κλυταιμήστρᾳ, διε
ον ἡ Ἰφιγένεια είχε καταλίπει τὴν ὁρχήστραν, εἰσέρχεται εἰς τὴν σκη-
νήν.)

1510 **χο.** Ἀντ. Κοιτάξατε τὴν κόρην, ἡ δοῖα θὰ ἐκπορ-
θήσῃ τὸ Ἱλιον καὶ τὰς πόλεις τῶν Φρυγῶν, βαδίζουσαν
πρὸς τὸν βωμὸν τῆς αἴμοχαροῦς θεᾶς, ἀποθνήσκουσαν
1515 μέσα εἰς ὁαντίσματα αἵμάτων καὶ σφαζομένην εἰς τὸν
δῶραν λαϊμόν, ἀφ' οὗ προηγουμένως στεφανωθῆ εἰς
τὴν κεφαλὴν καὶ ἀγιασθῆ μὲ πηγαῖον ὄνδωρ. Σὲ περιμέ-
νουν δὲ πατήρ σου μὲ νερὰ πηγῆς κατακάθαρα σὰν τὴν
πρωινὴν δρόσον καὶ μὲ ἀγιασμὸν καὶ δλος δὲ στρατὸς
1520 τῶν Ἀχαιῶν, ἀνυπομονῶν νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν πόλιν τοῦ
Ἱλιον. Ἐμπρὸς λοιπὸν ἀς ἀνυμνήσωμεν τὴν Ἀρτεμιν,
τὴν κόρην τοῦ Διός, τὴν βασίλισσαν τῶν θεαινῶν, μὲ
τὴν πεποίθησιν δτι ἡ ἔκβασις τῆς ἐπιχειρήσεως θὰ εἶναι
εὐτυχής. Δέσποινα, ἥτις εὐρίσκεις εὐχαρίστησιν εἰς τὰς
1525 ἀνθρωποθυσίας, δδήγησε τὸν στρατὸν τῶν Ἑλλήνων εἰς
τὴν χώραν τῶν Φρυγῶν καὶ εἰς τὴν δολιαν τῆς Τροίας
πρωτεύουσαν καὶ δὸς δὲ Ἀγαμέμνων νὰ στέψῃ τὰς ἔλλη-
1530 νικάς λόγχας μὲ στέφανον λαμπρότατον καὶ μὲ δόξαν
ἀείμνηστον.

ΑΓΓ. Κόρη τοῦ Τυνδάρεω, Κλυταιμήστρα, πέρασε
ἔξω ἀπὸ τὴν σκηνήν, διὰ νὰ ἀκούσῃς τί θὰ σοῦ εἴπω ἐγώ.

ΚΛ. Μόλις ἤκουσα τὴν φωνήν σου, ίδοὺ ήλθα ἔδω,

τρέμουσα ἡ δυστυχὴς καὶ ἀπὸ τὸν φόβον μου τρομαγμένη, 1535
μήπως ἔχεις ἔλθει φέρων δι' ἐμὲ καμμίαν ἄλλην συμφο-
ρὰν ἐκτὸς τῆς τωρινῆς.

ΠΤΓ. Ἀντιθέτως θέλω νάνακοινώσω διὰ τὴν κόρην
σου πράγματα θαυμαστὰ καὶ καταπληκτικά.

ΚΛ. Τότε λοιπὸν μὴ ἀναβάλλῃς, ἀλλὰ λέγε δσον
δύνασαι ταχύτερον.

ΠΤΓ. Ἀγαπητὴ Κυρία, δλα θὰ τὰ μάθης λεπτομερῶς. 1540
Θὰ σοῦ ἐκθέσω δὲ τὰ πράγματα ἀπὸ τὴν ἀρχήν, ἐκτὸς
ἄν σφάλῃ ἡ μνήμη μου καὶ μπερδευθῇ ἡ γλῶσσά μου
ἐπάνω εἰς τὴν διήγησιν. Λοιπὸν δταν εἰς τὸ ἄλσος τῆς
κόρης τοῦ Διὸς Ἀρτέμιδος ἐφθάσαμεν καὶ εἰς τὰ λιβά-
δεια τάνθοστόλιστα, δπου ἦτο ὁ τόπος τῶν συγκεντρώ- 1545
σεων τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, δηγοῦντες τὴν κόρην σου,
ἀμέσως πλήθη Ἀργείων συνεκεντροῦντο πανταχόθεν.
Μόλις δὲ ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων εἶδε τὴν κόρην του
βαδίζουσαν εἰς τὸ ἄλσος διὰ τὴν θυσίαν, ἀνεστέναξε καὶ
πρὸς τὰ δπίσω τὸ πρόσωπον ἀποστρέψας ἔχυνε δάκρυα, 1550
σκεπάσας τοὺς ὀφθαλμούς του μὲ τὸν πέπλον. Ἄλλ' ἐ-
κείνη σταθεῖσα πλησίον τοῦ πατρὸς εἶπε τὰ ἔξης περί-
που : Πατέρα, είμαι εἰς τὴν διάθεσίν σου, προσφέρω
δὲ οἰκειοθελῶς τὸ σῶμά μου, ἀφ' οὗ μὲ ὅδηγήσετε εἰς
τὸν βωμὸν τῆς θεᾶς, νὰ τὸ θυσιάσετε, ἐὰν αὐτὸς εἶναι ἢ 1555
θέλησις τῶν θεῶν, γάριν τῆς πατρίδος καὶ τῆς δλης Ἐλ-
λάδος. Καὶ δσον ἔξαιρταις ἀπὸ ἐμέ, εἰς τὴν ἐπιχείρησίν
σας εὔχομαι καλὴν ἐπιτυχίαν καὶ νίκην εἰς τὰ ὅπλα σας
καὶ αἰσίαν ἐπάνοδον εἰς τὴν πατρίδα. Κατόπιν τῆς στά-
σεώς μου αὐτῆς κανεὶς ἐκ τῶν Ἀργείων ἐπάνω μου τὴν
χεῖρά του νὰ μὴ βάλῃ, διότι χωρὶς φωνᾶς καὶ διαμαρτυρίας 1560
μὲ γενναίαν τὴν καρδιαν θὰ προσφέρω τὸν λαιμόν μου.^τ Τόσα
μόνον εἶπεν· δλος δὲ ὁ στρατὸς ἔμεινε μὲ ἀνοικτὸν
τὸ στόμα, ἀκούων τὰ γενναῖα τῆς κόρης λόγια καὶ βλέ-
πων τὰ εὐγενῆ της αἰσθήματα. Τότε ὁ Ταλθύβιος, ὁ
Δ. Ν. Γουδῆ. — Εὑριπίδου Ἱφιγένεια ἐν Αύλιδι. Ἐκδ. Α'

δόποιος ἦτο ἀρμόδιος εἰς τοῦτο, σταθμεῖς εἰς τὸ μέσον ἐκή-
 1565 ϕυξεὶς νὰ τηρήσῃ διὰ στρατὸς ιερὰν σιγήν· ὁ δὲ μάντις Κάλ-
 γας, ἀφ' οὗ ἀνέσυρε διὰ τῆς χειρὸς του ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν
 θήκην ἔιφος κοπτερόν, τὸ ἐτοποθέτησε μέσα εἰς χρυσοῦν
 σφυρηλατημένον κάνιστρον καὶ ἐστεφάνωσε τὴν κεφα-
 λὴν τῆς κόρης. 'Ο δὲ υἱὸς τοῦ Πηλέως, ἀφ' οὗ ἔλαβε κάνι-
 στρον μὲν κριθάλευρα καὶ ἀγιασμὸν συγχρόνως, ἐρράντι-
 1570 σεν διλόγυρα τὸν βωμὸν τῆς θεᾶς καὶ εἶπε: ,Κόρη τοῦ
 Διός, ποὺ σκοτώνεις τὰ θηρία, σύ, ἡ δόποια μέσα εἰς τὴν
 νύκτα περιφέρεις τὸ λαμπρόν σου φῶς, δέξου αὐτὸ δέδω
 τὸ θῦμα, τὸ δόποιον ὡς δῶρον σοῦ προσφέρομεν καὶ διὸ
 στρατὸς τῶν Ἀχαιῶν καὶ διὸ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων, τὸ
 ἀμόλυντον αἷμα τοῦ λαιμοῦ ὥραιάς κόρης, καὶ δὸς νὰ
 1575 γίνῃ ἡ θαλασσία ἐκστρατεία χωρὶς ζημίας καὶ νὰ κυριεύ-
 σωμεν διὰ τῶν ὅπλων τὴν ἀκρόπολιν τῆς Τροίας. ' Τότε
 οἱ Ἀτρεῖδαι καὶ δῆλος διὸ στρατὸς ἐστάθησαν εἰς προσοχὴν
 ἔχοντες τὰ βλέμματά των ἐστραμμένα εἰς τὴν γῆν. 'Ο
 ιερεὺς δέ, ἀφ' οὗ ἔλαβε τὸ ἔιφος, ἀνέπεμψε μίαν εὐχὴν καὶ
 ἐκοίταζε προσεκτικὰ τὸν λαιμόν, ποὺ θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ
 1580 καταφέρῃ τὸ κτύπημα: ἀλλὰ καὶ τῆς ἰδικῆς μου καρδίας
 διόπνοις δὲν ἦτο μικρὸς καὶ ἐστάθην κοιτάζων κάτω.
 ἀλλ' ἔξαφνα ἐποδβαλε πρὸ τῶν ὀφθαλῶν μας θαῦμα·
 διότι τοῦ μὲν κτυπήματος τὸν κτύπον ἦτο δυνατὸν
 πᾶς τις καθαρὸς νὰ τὸν ἀντιληφθῇ, ἀλλὰ κανεὶς δὲν εἶδεν
 εἰς ποῖον μέρος τῆς γῆς κατεχωνιάσμη ἡ παρθένος. Βάλ-
 λει δὲ φωνὴν διερεύνεις καὶ δῆλος διὸ στρατὸς ἐπαναλαμβάνει
 1585 αὐτήν, διότι εἶδον ἀπὸ δάκτυλον κάποιου θεοῦ ἔνα ἀφάν-
 ταστον τερατῶδες φαινόμενον, τὸ δόποιον, καὶ ἄς τὸ ἔβλε-
 πον διὰ τῶν ἴδιων των ὀφθαλμῶν, ἦτο ἀδύνατον
 νὰ τὸ πιστεύσουν· δηλ. ἦτο σωριασμένη κατὰ γῆς ἔλα-
 φος σπαρταροίζουσα τεραστίων διαστάσεων, ὑπέροχος
 εἰς τὴν θέαν. ' Απὸ τὰ αἴματα λοιπὸν αὔτης, τὰ δόποια
 ἔξηκοντίζοντο ὑψηλά, ἐρραντίζετο διὸ βωμὸς τῆς θεᾶς.

Καὶ μέσα εἰς τὴν κατάπληξιν αὐτὴν ὁ Κάλχος εἶπε μὲ 1590 χαράν, φαντάζεσαι μὲ πόσην: ,Στρατηγοὶ τοῦ πανελλήνιου τούτου στρατοῦ, βλέπετε αὐτὸ ἐδῶ τὰ θῦμα, τὸ δποῖον ἡ θεὰ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας ἔβαλεν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ, ἔλαφον ὀρεοίβιον; αὐτὴν κατ' ἔξοχὴν προτιμῆ, περισσότερον ἀπὸ τὴν κόρην, διὰ νὰ μὴ μιάιη τὸν 1595 βωμὸν διὰ τῆς σφαγῆς θύματος εὐγενοῦς. Εὐχαρίστως δὲ ἐδέχθη τὸ θῦμα τοῦτο καὶ δίδει εἰς ἡμᾶς αἴσιον πλοῦν διὰ τὴν ἐκστρατείαν ἐναγτίον τοῦ Ἰλίου. Κατόπιν λοιπὸν αὐτῶν δλοι οἱ ναῦται παίρνετε θάρρος καὶ βαδίζετε εἰς τὰ πλοῖα· διότι σήμερον πρέπει, ἀφ' οὗ ἀφῆ- 1600 σωμεν τοὺς στρογγύλους τῆς Αὐλίδος ὅρμους, νὰ διασχίσωμεν τὰ κύματα τοῦ Αἰγαίου.' Ἀφ' οὗ δὲ δλόκληρον τὸ θῦμα ἀπηνθρωπωθη μέσα εἰς τὰς φλόγας τοῦ πυρός, ἀνέπεμψε τὴν κατάλληλον εὐχὴν νὰ ἀξιωθῇ δ στρατὸς νάποπλεύσῃ. Μὲ ἔστειλε δὲ ὁ Ἀγαμέμνων, διὰ νὰ σοῦ ἀνακοινώσω αὐτὰ ἐδῶ καὶ νὰ σοῦ εἴπω ἀκόμη 1605 ποίαν καλὴν τύχην τῆς ἐπεφύλασσον οἱ θεοὶ καὶ ποίαν ἀθάνατον δόξαν ἀπέκτησεν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα. Σοῦ ἴστορῶ δὲ δλ' αὐτὰ δως αὐτόπτης μάρτυς ἡ κόρη σου δλοφάνερα ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανόν. Μετρίαζε λοιπὸν τὴν λύπην σου καὶ κάμε ἀβαρίαν τοῦ θυμοῦ σου ἐναντίον τοῦ συζύγου σου· διότι οἱ θεοὶ δίδουν εἰς τοὺς ἀνθρώπους δ, τι 1610 ἔκεινοι δὲν περιμένουν καὶ σφέζουν δσους ἄγαποῦν. Διότι ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἶδε καὶ νεκρὰν καὶ ζωντανὴν τὴν κόρην σου.

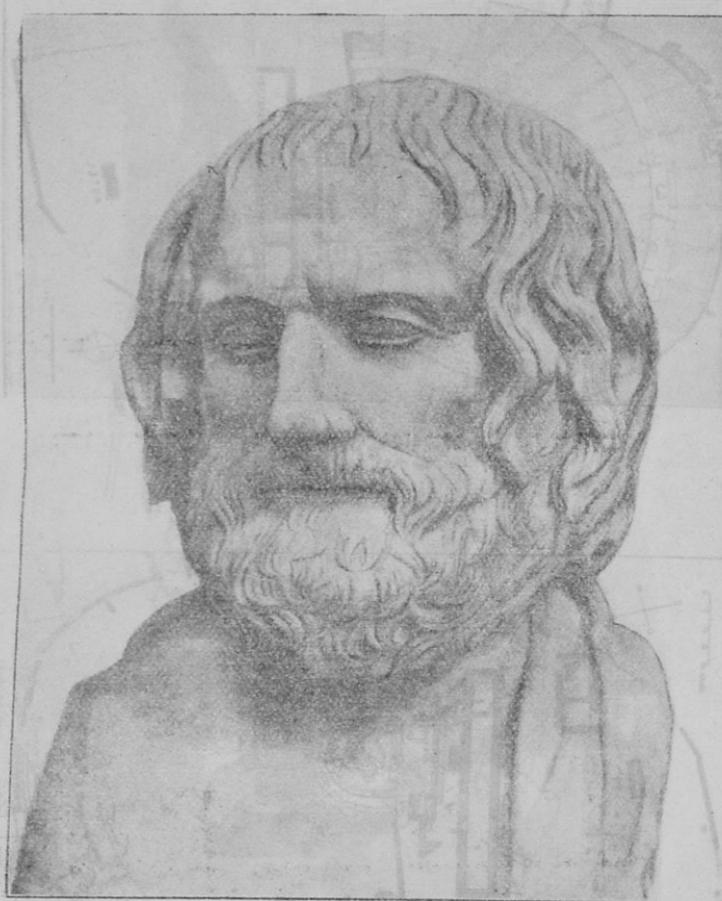
ΧΟ. Ἀλήθεια τί χαράν αισθάνομαι ποὺ ἥκουσα αὐτὰ ἀπὸ τὸν "Αγγελον! διότι ἀναγγέλλει δτι τὸ τέκνον σου ἐν ζωῇ μένει μεταξὺ τῶν θεῶν.

ΚΛ. Κόρη μου, ποῖος ἐκ τῶν θεῶν σὲ ἔχει κλέψει ; 1615 πῶς νὰ σὲ χαιρετίσω ; καὶ πῶς νὰ μὴ πιστεύσω δτι δλα, δσα μοῦ λέγουν, εἶναι ψεύματα, διὰ νὰ μὲ παρηγοροῦν, διὰ νὰ παύσω τὸ φαρμακεόδον πένθος διὰ σέ;

χο. Ἀλλ' ἵδον ἔρχεται καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων,
1620 ὁ ὅποιος εἶναι εἰς θέσιν νῦν σὲ πληροφορήσῃ δι' ὅσα
εἶπεν αὐτὸς ἐδῶ.

ΑΓΓΑ. Γιναῖκα, δσον ἀπὸ τὴν θυγατέρα μας δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν δτι εἴμεθ' εὐτυχεῖς· διότι πράγματι Εῆ μὲ συντροφιὰν τοὺς θεούς. Τώρα οφείλεις, ἀφ' οὗ λάβης αὐτὸν ἐδῶ τὸ τρυφερὸν βλαστάρι μας (δεικνύει τὸν ιερὸν τοῦ, νὰ πηγαίνῃς εἰς τὴν πατρόδα· διότι δ στρατὸς τώρα ἔχει δληγην του τὴν προσοχὴν εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἀπόπλου. 1625 Καὶ σοῦ ἀφήνω ὑγείαν· μετὰ πολὺν καιρὸν θὰ σὲ χαιρετίσω, δταν γυρίσω ἀπὸ τὴν Τροίαν. Καὶ δ θεός νὰ σου τὰ φέρῃ δεξιά.

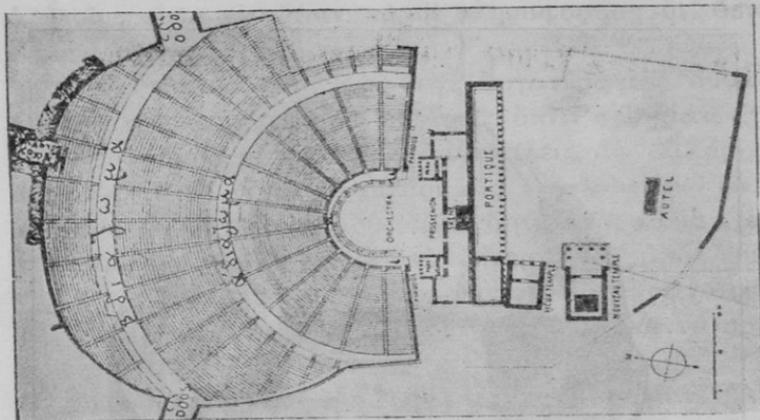
χο. Μὲ τὸ καλὸν νὰ φθάσῃς εἰς τὴν Φρυγίαν, Ἀ-
τρείδη, μὲ τὸ καλὸν δὲ νὰ ἐπανέλθῃς, ἀφ' οὐ πάρης ἀπὸ
τὴν Τοοίαν ὠραιότατα λάφυρα.

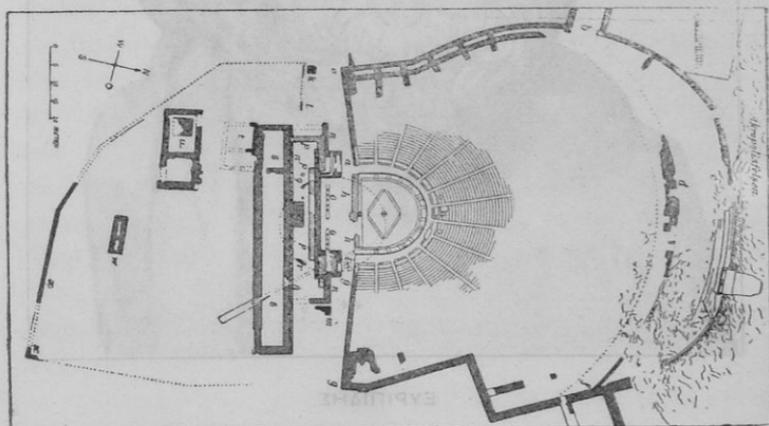
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

TO AKADEMIEON GESETZEN
VON MAXIMILIAN ALTMAYER

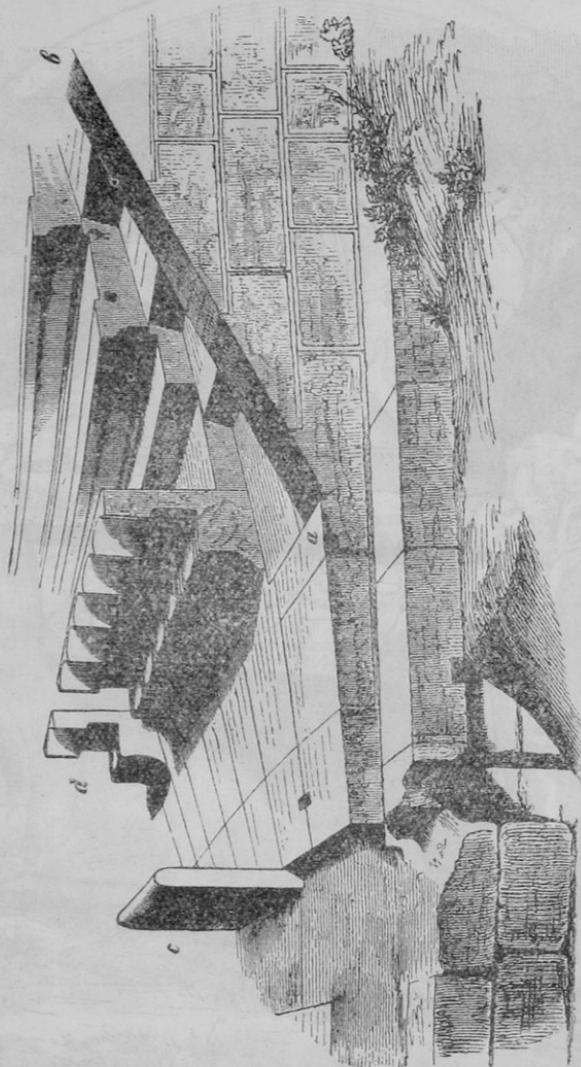
Πίν. Β'

I. Ως εἶχε τὸ πάλατ.

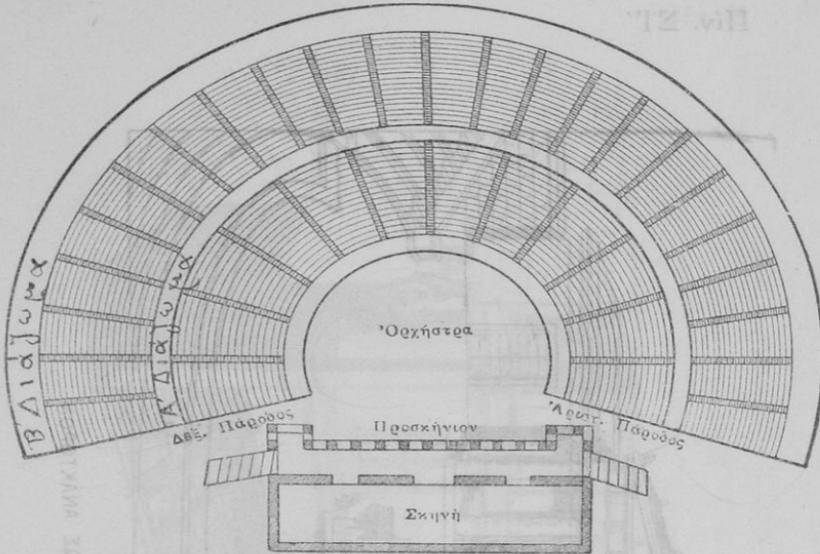
II. Ως ἔχει σήμερον.
ΤΟ ΛΥΚΟΥΡΓΕΙΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

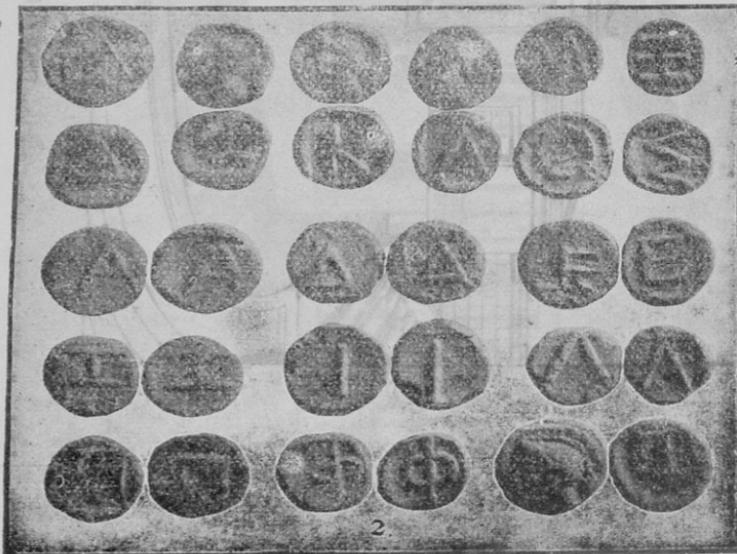
ΕΔΩΛΙΑ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΘΡΟΝΟΣ ΙΕΡΕΩΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΕΩΣ

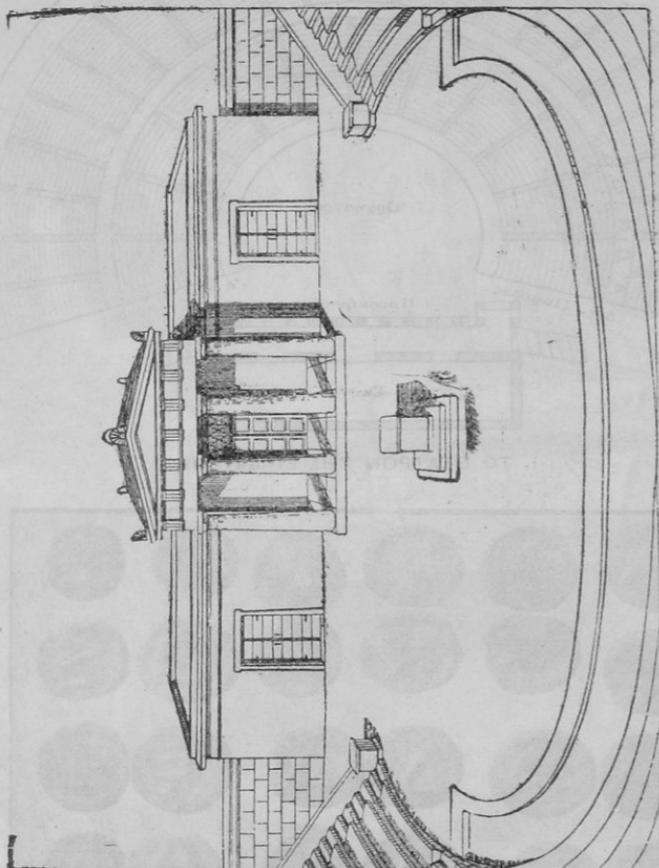

I. ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

II. ΣΥΜΒΟΛΑ

Πίν. ΣΤ'

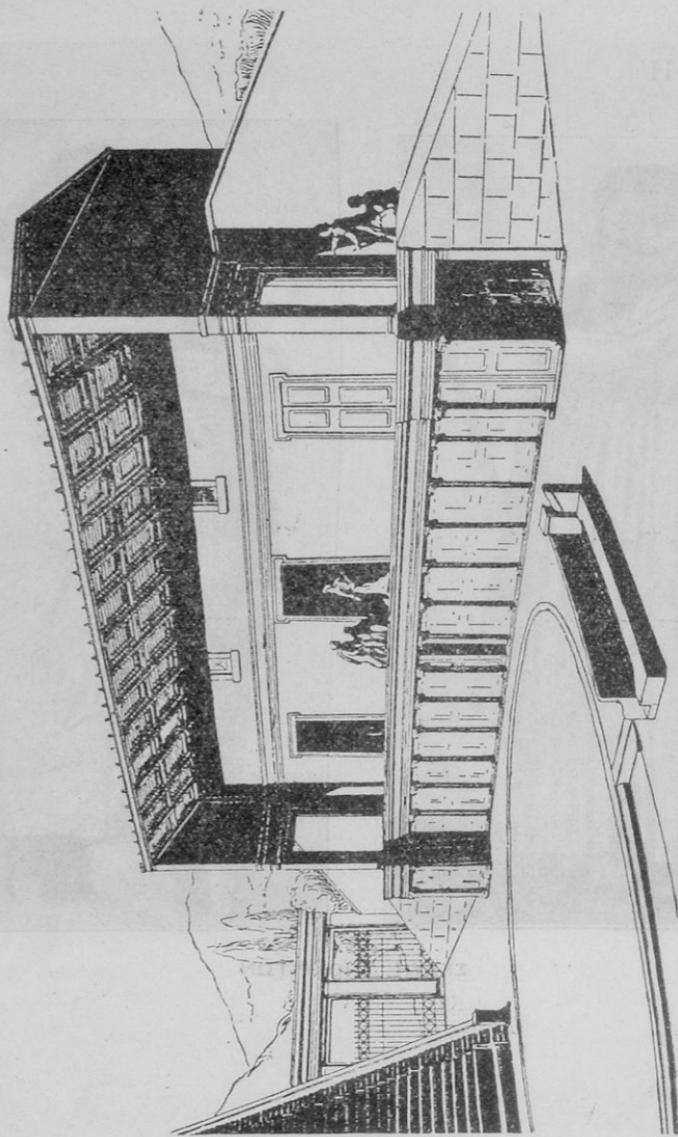

ΠΡΟΣΚΗΝΙΟΝ ΩΣ ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ

II. ΕΛΛΗΝΟΣ

Πίν. Ζ'

ΛΟΓΕΙΟΝ

Πίν. Η'

ΣΚΕΥΗ ΥΠΟΚΡΙΤΩΝ

Κατέριον ο χράσ.

Χανθός ανήρ.

Δεξιός ανήρ.

Ούλος γεαρίσκος.

"Ἐρων κ. φόβου.

"Ἐνωνος πρόσωπον.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΕΙΑ

Δοτήτη προκαταβλητή πατριώδη φύσεων ή νόστιμης τελεφθορούσας κατασκευής.

Η ΘΥΣΙΑ ΤΗΣ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ

'Εκ τοιχογραφίας τῆς ἐν Πομπηίᾳ οἰκίας τοῦ τραγικοῦ ποιητοῦ.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΜΟΥ

Αγαπητοί μαθηταί,

Αποφεύγετε τὰ φαῦλα καὶ ἀσεμνά βιβλία, τὰ ὅποια μαρτίνουν τὴν ἔξανθησιν τοῦ σώματός σας καὶ τοῦ πνεύματός σας. Μελετᾶτε τὰ ὡραῖα βιβλία τῶν Ἐκθέσεων, τὰ ὅποια καὶ πλοῦτον μέγαν γνῶσεων σᾶς παρέχουν καὶ ἀρίστους μαθητὰς θὰ σᾶς ἀναδείξουν καὶ ισχυρότατα ὅπλα τὰς διαθέτουν, διὰ νὰ ἐπιπλεύσετε εἰς τὴν σκληρὰν βιοπάλην. Ζητεῖτε παρὰ τῶν φιλοστόργων γονέων σας, καὶ μάλιστα μετὰ τὰς χειμερινὰς ἢ θερινὰς ἔξετάσεις σας, ὡς ἔπαθλον τῆς χρηστότητός σας καὶ τῆς ἐπιμελείας σας μίαν πλήρη σειρὰν Ἐκθέσεων. Είναι τὸ εὐθηνότερον, ἀλλὰ καὶ πολυτιμότερον δῶρον, τὸ ὅποιον ξεχουν νὰ σᾶς δῶσουν.

Δ. Ν. ΓΟΥΔΗΣ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΜΟΥ
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
Τὸ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΟΝ, ἀλλὰ καὶ ΠΟΛΥΤΙΜΟΤΕΡΟΝ

δῶρον τῶν γονέων πρὸς τὰ τέκνα

εἶναι

μία πλήρης σειρὰ Ἐκθέσεων.

Οι μαθηταὶ οἱ ἐπιμυμοῦντες νάποκτησασι τὸ πολύτιμον καὶ ζηλευτὸν δῆπλιν νὰ γράψωσιν ὅραις ἑκάτεσις ἢ προμηθεύονται πάντα τὰ τεύχη τοῦ μοναδικοῦ τούτου ἐν τῷ κόσμῳ βιβλίου.

A.	Τεῦχος Εὐθυμογραφῆματα ("Ἐκδ. Β'. ἐπηνξημένη")	Δραχ.	10
B'.	Περὶ τὴν πατρίδα	»	10
Γ'.	Δεύτερα Σχολικῶν ἔργων ("Ἐκδ. Β').	»	10
Δ-Ε'.	Διατριβᾶς ("Ἐκδ. Β'. μετερρυθμισμένη)	»	20
ΣΤ'	Διηγῆματα ("Ἐκδ. Β')	»	10
Z'.	Εὐθυμογραφῆματα	»	10
H'.	Ἀποδέσμηματα ("Ἐκδ. Β')	»	10
Θ'.	Οἱ Τρεῖς Ιεράρχαι	»	10
Ϊ'.	Τὸ Βιβλίον	»	10
ΙΑ'	Περιγραφαῖ	»	10
ΙΒ'	Πόντοι, δύτιδα, στοχασμοὶ	»	10
ΙΓ'	Χριστούγεννα ("Ἐκδοσις Β')	»	10
ΙΔ'	Ἄγιος Βασίλειος	»	10
ΙΕ'-ΙΙΙ'	Πανηγυρικοὶ (82 ἐν δλφ, σελ. 320)	»	40
ΙΘ'-Κ'	Πάσχα	»	20
ΚΑ'-ΚΒ'.	Ἐπιστολαῖ	»	20
ΚΓ'-ΚΔ'	Τύπαρχει εὐτυχία ;	»	20
ΚΕ'-ΚΖ'	Ἐκδρομαὶ { Μυκῆναι, Ἀργοῖς, Ναυπλίου, Τίρονες, Ἐπίδυρος, Δελφοῖ, Μ. Σπήλαιον, Καλάθρωτα, Αγ. Δαύρα}	»	25
ΚΗ'-ΚΘ'	Χριστὸς λόγια { ("Ἡ Πειθορχίτα—Τὸ χρῆμα—Σύν Αθηνᾶς καὶ χετρα κίνει—Ἐπιστήμη καὶ Ηθικὴ κ. λ. π.)	»	20
ΛΑ'-ΛΒ'	Χαρακτηρισμοὶ (σελ. 240, Ἐκθέσεις 120).	»	30
ΛΓ'-ΛΔ'	Εἰρηνὴ—Πόλεμος.	»	20
ΔΕ'-ΛΣΤ'	Ἐθνικὸν Ἑνεργετάς (καὶ ἐπιμνημόσυνοι λόγοι)	»	20
ΔΖ'-ΛΘ'	Μαθητικοὶ Παλαιοὶ ("Ἐκθέσεις 140)	»	30
Μ'-ΜΑ'	Μεγαλεῖα τῆς φύσεως	»	25
ΜΒ'-ΜΓ'	Πραγματεῖαι	»	20

‘Ολόκληρος ἡ σειρὰ δραχ. 400.

Διὰ τὸ ἔξωτερικὸν ἔκαστον Τεῦχ. δραχ. 15

(ἀπηλλαγμένα ταχυδομικῶν τελῶν ἀποστολῆς)

‘Ακυροῦται πᾶν προγραφόμενον Τιμολόγιον.

Τὰ ὑπάρχοντα τεύχη ἀποστέλλονται παρ' ἡμῖν εἰς πάντα αἰτοῦντα μαθητὴν ἐπὶ προαποστολῆ τοῦ ἀντιτίμου διὰ ταχυδρ. ἐπιταγῆς, δησθενὲς τῆς δόσιας ἀναγράφονται τὰ παραγγελλόμενα βιβλία. Ἡ παραγγελία ἀνάγκη νὰ περιλαμβάνῃ τρία τοδιάζιστον βιβλία καὶ ἡ Διεύθυνσις τοῦ μαθητοῦ νὰ είναι πλήρης καὶ ενανάγνωστος. Διὰ δέματος ἐπὶ ἀντικαταβολῆ ἀποστέλλονται βιβλία ἀξίας τούλαχιστον 100 δρχ. Τὸ τέλος ἀντικαταβολῆς δρχ. 5, βαρύνει τὸν ἀγοραστήν.

Συνιστάτε τὰ καλὰ βιβλία εἰς πάντας τοὺς μαθητάς.

‘Η Διεύθυνσις : Κύριος Δ. Γουδῆν

‘Αθήνας, Οδός Σφακίων 3.